

अथ श्रीपाद्मे महापुराणे सप्तमं क्रियाखंडं प्रारभ्यते

अथ प्रथमोऽध्यायः

श्रीगणेशाय नमः

अथ क्रियायोगसारखण्डमारभ्यते

लक्ष्मीनाथपदारविन्दयुगलंब्रह्मेश्वराद्यामरश्रेणीनम्रशिरोलिरोलिमात्रमलं
वन्दामहेसंततम्

भक्त्यायोगिमनस्तडागसुषमासंदोहपुष्यत्तमंगङ्गाम्भोमकरंदविन्दुनिकरंसंसार
दुःखापहम् १

योमूर्तीर्बहुधाविधायभगवान्नक्षत्रशेषजगद्यत्पादार्चनतत्परानहिपुनर्मज्जतिविश्व
र्णवे

सर्वप्राणिहृदंबुजेषुवसतिर्यस्यप्रभोः

संततरम्यक्रोडवपुर्धरायहरयेदेवायतस्मै नमः २

वेदेभ्यउद्धृत्यसमस्तधर्मान्योऽयपुराणेषुजगाददेवः

व्यासस्वरूपेणजगद्धितायवन्देतमेतंकमलासमेतम् ३

एकदामुनयः सर्वेसर्वलोकहितैषिणः

सुरम्येनैमिषारण्येगोष्ठीचक्रुर्मनोरमाम् ४

तत्रांतरेमहातेजाव्यासशिष्योमहायशाः

सूतः शिष्यगणैर्युक्तःसमायातोहरिस्मरन् ५

तमायातंसमालोक्यसूतंशास्त्रार्थपारगम्

नेमुःसर्वेसमुत्थायशौनकाद्यास्तपोधनाः ६

सोऽपितान्सहसाभक्त्यामुनीन्परमवैष्णवान्

ननामदंडवद्भूमौसर्वधर्मविदांवरः ७

वरासनेमहाबुद्धिस्तैर्दत्तेमुनिसत्तमैः

उवासहमुनिर्मध्येसर्वैःशिष्यगणैर्वृतः ८

तत्रोपविष्टंतसूतंशौनकोमुनिसत्तमः

बद्धाञ्जलिरिमांवाचमुवाचविनयान्वितः ९

शौनकउवाच-

महर्षेसूतसर्वज्ञकलिकालेसमागते

केनोपायेनभगवन्भूरिभक्तिर्भवेन्नृणाम् १०

कलौसर्वेभविष्यन्तिपापकर्मरताजनाः
 वेदविद्याविहीनाश्चतेषांश्रेयःकथंभवेत् ११
 कलावन्नगताःप्राणालोकाः स्वल्पायुषस्तथा
 निर्धनाश्चभविष्यन्तिनानादुःखप्रपीडिताः १२
 प्रयाससाध्यंसुकृतंशास्त्रेषुक्रियतेद्विज
 तस्मात्केऽपिकरिष्यन्तिकलौनसुकृतंजनाः १३
 सुकृतेषुविनष्टेषुप्रवृत्तेपापकर्मणि
 सवंशाःप्रलयंसर्वेगमिष्यन्तिदुराशयाः १४
 स्वल्पश्रमैरल्पवित्तैरल्पकालैश्चसत्तम
 यथाभवेन्महापुण्यंतद्वैकथयसूतज १५
 यस्योपदेशतः पुण्यंपापंवाकुर्वतेजनाः
 सतद्भागीभवेन्मर्त्येतिशास्त्रेषुनिश्चितम् १६
 पुण्योपदेशःसदयः कैतवैश्चविवर्जितः
 पापमार्गविरोधीचचत्वारः केशवोपमाः १७
 ज्ञानंसंप्राप्यसंसारयः परेभ्योनयच्छति
 ज्ञानरूपीहरिस्तस्मैप्रसन्नइवनेक्षते १८
 ज्ञानरत्नैश्चरत्नैश्चपरसंतोषकृन्नरः
 सज्ञेयः सुमतिर्नूनंनररूपधरोहरिः १९
 त्वमेवमुनिशार्दूलवेदवेदाङ्गपारगः
 त्वदृतेनहिवक्ताऽन्योयतस्त्वंव्यासशासितः २०
 सूतउवाच-
 धन्योऽसित्वंमुनिश्रेष्ठत्वमेववैष्णवाग्रणीः
 यतःसमस्तलोकानांहितंवाञ्छसिसर्वदा २१
 शृणुशौनकवक्ष्यामियत्त्वयाश्रोतुमिच्छितम्
 सर्वलोकहितार्थायवैष्णवानांविशेषतः २२
 पृष्टोजैमिनिनासर्वयदुवाचशृणुष्वतत्
 महर्षिर्जैमिनिर्नामयोगाभ्यासरतःसदा २३
 प्रणम्यशिरसाव्यासंप्रच्छमुनिसत्तमः
 जैमिनिरुवाच-
 भगवन्सर्वधर्मज्ञव्याससत्यवतीसुत २४

कलौकस्माद्भवेन्मोक्षस्तन्ममाचक्ष्वमूलतः

सुतउवाच-

जैमिनेर्वचनंश्रुत्वाव्यासः संतुष्टमानसः २५

प्रारेभेमुनिशार्दूलकथांमंगलसंयुताम्

व्यासउवाच-

जैमिनेमुनिशार्दूलधन्योऽसित्वंमहामते २६

नारायणकथांश्रोतुंयतोवांछसिसर्वदा

सत्कथाश्रवणेबुद्धिर्यस्ययस्यप्रवर्तते २७

तस्यतस्यभवेज्ज्ञानंज्ञानंमोक्षप्रदंविदुः

नवैष्णवकथायस्मैरोचतेपापिनेभुवि २८

वृथैवसृष्ट्वाविधिनाभूमिभारवतीकृता

कथायैजगतीवक्तुंश्लाघ्यतेवैष्णवैर्जनैः २९

तांमिथ्यामिवयोवक्तिसंज्ञेयःपापिनांवरः

यस्मिन्दिनेमुनिश्रेष्ठश्रूयतेनहरेः कथा ३०

तद्दिनंदुर्दिनंमन्येघनच्छन्नंनदुर्दिनम्

यत्रयत्रमहीभागेवैष्णवीवर्ततेकथा ३१

सांनिध्यंतत्रभगवान्नजहातिकदाचन

योवैष्णवकथारम्भेविघ्नकृन्मानवोभवेत् ३२

तमेवशप्त्वाभगवान्दैवतैः सहगच्छति

प्रभावंवासुदेवस्य श्रुत्वाहृष्यंतियेजनाः ३३

ज्ञेयास्तएवदेवांशाःपूज्यादृश्याश्चसत्तमाः

नारायणप्रभावंयेश्रुत्वाचोपहसंतिवै ३४

तेविज्ञेयादानवांशानरानरकभागिनः

तत्रतीर्थानिसर्वाणिगङ्गादीनिद्विजोत्तम ३५

देवर्षयश्चदेवाश्चमुनयश्चतपोधनाः

शृण्वतांलोकसंघानांपापव्याधिविनाशनी ३६

नारायणकथायत्रवर्ततेप्रतिवासरम्

मुनेक्रियायोगसारंबह्वर्थपापनाशनम् ३७

नारायणकथोपेतंसेतिहासंनिशामय ३८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेक्रियायोगसारेजैमिनिव्याससंवादेप्रथमोऽध्यायः १

द्वितीयोऽध्यायः

व्यासउवाच-

सृष्टेरादौ महाविष्णुः सिसृक्षुः सकलं जगत्
 स्रष्टा पाताचसंहर्ता त्रिमूर्तिरभवत्स्वयम् १
 सृष्ट्यर्थं मस्य जगतः ससर्ज ब्रह्मसंज्ञकम्
 दक्षिणां गत आत्मानमात्मना श्रेष्ठपुरुषः २
 ततस्तु पालनार्थाय जगतो जगतीपतिः
 विष्णुं ससर्ज वामांशान्निजांशं केशवं मुने ३
 अथ संहरणार्थाय जगत्तोरुद्रमव्ययम्
 मुने ससर्ज मध्यांगात्कृतपद्मालयः प्रभुः ४
 रजःसत्त्वं तमश्चेति पुरुषं त्रिगुणात्मकम्
 वदन्तिकेचिद्ब्रह्माणं विष्णुं केचिच्च शंकरम् ५
 एको विष्णुस्त्रिधा भूत्वा सृजत्यत्तिचपातिच
 तस्माद्भेदो न कर्तव्यस्त्रिषु लोकेषु सत्तमैः ६
 आद्या प्रकृतिरेतस्य महाविष्णोः परात्मनः
 निदानं भूतविश्वस्य विद्याविद्येति गीयते ७
 भावाभावस्वरूपा सा जगद्धेतुः सनातनी
 ब्राह्मी लक्ष्मी रम्बिकेति त्रिमूर्तिः सहसाऽभवत् ८
 सृष्टिस्थिति विनाशेषु यां नियोज्यत तो मुने
 आद्यां चैवाद्यपुरुषस्तत्रैवांतरधीयत ९
 यस्याज्ञया ततो ब्रह्मामहाभूतान्ससर्ज ह
 पृथिव्याकाशवाय्वंबुवह्नीन्पञ्चसमाधिना १०
 भूर्भुवः स्वस्तथा चैव महश्चैव जनस्तथा
 तपश्च सत्यमित्यादीन् सृष्टवान्कमलासनः ११
 अतलं सृष्टवान्ब्रह्मा ततोऽधो वितलं द्विज
 ततोऽधसु तलं चैव ततोऽधश्च तलातलम् १२
 महातलमधस्तस्मात्ततोऽधश्च रसातलम्
 तस्मादधश्च पातालं लोकानेवं यथाक्रमम् १३
 देवतानां निवासार्थं रत्नसानुं महागिरिम्
 सृष्टवान्पृथिवीमध्ये जाम्बूनदसमुज्ज्वलम् १४

मंदरंचरमंचैवत्रिकूटमुदयाचलम्
अन्यांश्चपर्वतांश्चैवसृष्टवान्विविधानपि १५
लोकालोकस्ततश्चैवतन्मध्येसप्तसागराः
सप्तद्वीपाश्चविप्रेन्द्रपरमेशस्वयंभुवा १६
जम्बुद्वीपोद्विजश्रेष्ठद्वीपश्चप्लक्षसंहितः
विज्ञेयोद्विगुणस्तस्माच्छाल्मलोद्विगुणस्ततः १७
तेचप्लक्षादयोद्वीपाःसर्वभागसमन्विताः
समस्तगुणसंयुक्तादेवदेवर्षिमूर्तयः १८
सप्तद्वीपाइमेविप्रसप्तसागरवेष्टिताः
तेषांनामानिवक्ष्यामिसागराणांनिशामय १९
लवणेक्षुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलांतकाः
एतेसमुद्रादेवर्षेपूर्वस्माच्चपरः पराः २०
विज्ञेयाद्विगुणाःसर्वआलोकालोकपर्वताः
द्वीपेद्वीपेततोब्रह्मावृक्षगुल्मलतादिकान् २१
तिर्यग्योनिगताञ्जतून्सृष्टवान्द्विजसत्तम
अथदेवान्मनुष्यांश्चनागान्विद्याधरांस्तथा २२
क्रमात्ससर्जपुत्रांश्चततोदक्षादिकान्मुनीन्
ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्रानन्यांश्चैवांत्यजांस्तथा २३
तेषांचवर्तनादीनिसृष्टवान्सप्रजापतिः
हेमाद्रिदक्षिण्यद्वैविंध्याद्रेरुत्तरंतथा २४
आहुस्तद्भारतंवर्षंशुभाशुभफलप्रदम्
आसाद्यभारतेवर्षेयेजन्मनिनरोत्तमाः २५
धर्मकर्माणिकुर्वितेसर्वेकेशवोपमाः
कर्मभूमौकृतंकर्मशुभंवाशुभमेववा २६
तत्फलंभुंजतेलोकोभोगभूमिषुसत्तम
कर्मभूमिंसमागत्ययोधर्मकर्मसूद्यतः २७
नचतेनसमःकोऽपित्रिषुलोकेषुविद्यते
तस्यस्यात्सफलं जन्मजीवितंचसुजीवितम् २८
श्रीनारायणसेवायांमतिर्यस्यनविद्यते
जन्मकोट्यर्जितैःपुण्यैःसंसारैकाधिनायके २९

नारायणेदेवदेवेभक्तिः स्यात्सुदृढानृणाम्
 समस्तसुखदश्चापिसश्लाघ्योनिर्भयोऽपि च ३०
 त्याज्यः सदेशः सहसानातिष्ठेद्यत्रवैष्णवः
 जन्मांतरार्जितं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ३१
 तत्क्षणात्क्षयमाप्नोति भगवद्भक्तदर्शनात्
 वैष्णवांघ्रिजलं यस्तु समस्तपातकापहम् ३२
 वहेत्स्वशिरसाभक्त्या गङ्गास्नानेन तस्य किम्
 मुहूर्तमपि यः कुर्यात्सङ्गं भागवतैः सह ३३
 समुच्यते सर्वपापैर्ब्रह्महत्यामुखैरपि
 धर्मकर्माणि विप्रेन्द्रक्रियन्ते यानि कानि च ३४
 भगवद्भक्तपुरतस्तानि स्युरक्षयाणि च
 मुहूर्तं वा मुहूर्तार्द्धं यत्र तिष्ठन्ति वैष्णवाः ३५
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं तत्तीर्थं तत्तपो वनम्
 अन्नं वा सलिलं वापि फलं वा वैष्णवाय च ३६
 यत्किञ्चिद्दीयते विप्रतद्दानमक्षयं भवेत्
 समस्तदेवतारूपो वैष्णवः परिकीर्तितः ३७
 स चेत्सन्तोषितो येन तोषिताः सर्वदेवताः
 संसारेऽस्मिन् महाघोरे नानादुःखसमन्विते ३८
 भगवद्भक्तपुरुषः कदाचिन्नावसीदति
 तस्मात्त्वमपि विप्रेन्द्रक्रियायोगेन केशवम् ३९
 समाराध्य सदा भक्त्या ब्रजविष्णोः पदं परम्
 सूत उवाच-
 तदेतद्वचनं श्रुत्वा कानीनस्य महात्मनः ४०
 शिरसांजलिमादाय जैमिनिः पर्यपृच्छ त
 जैमिनिरुवाच-
 भगवद्भक्तमाहात्म्यं त्वया प्रोक्तं पुनः पुनः ४१
 गुरोर्किं लक्षणं तेषां तत्सर्वं ब्रूहि सांप्रतम्
 कथं वा वैष्णवालोकाज्ञातव्या मुनिसत्तम ४२
 आदितो ब्रूहि तत्सर्वं यदि ते मय्यनुग्रहः
 व्यास उवाच-

मधुकैटभयोःपूर्वहतयोर्वेधसास्वयम् ४३
 पृष्ठोयदाहभगवांस्तन्निशामयवेद्यहम्
 कल्पांतरुद्ररूपेणसंहार्यसकलंजगत् ४४
 स्वयमेकश्चभगवान्सुष्वापयोगमायया
 सुप्तेतस्मिन्भगवतियोगनिद्राविमोहिते
 अभवत्पृथिवीसर्वासलिलौघपरिप्लुता ४५
 अतोब्रह्माजगत्स्त्रष्टातन्नाभिकमलोपरि
 तमादिपुरुषंध्यात्वातस्थौतद्गतमानसः ४६
 तस्मिन्कालेमहाघोरेविष्णोःकर्णमलादिवज
 जातौमहासुरौघोरौमधुकैटभसंज्ञितौ ४७
 अंतरिक्षेभ्रमंतौतौदानवावतिदारुणौ
 श्रीविष्णोर्नाभिकमलेब्रह्माणंतावपश्यताम् ४८
 तंहंतुमथदैत्यौतौमहाबलपराक्रमौ
 उद्यमंचक्रतुर्विप्रक्रोधसंरक्तलोचनौ ४९
 ततोब्रह्माजगत्स्त्रष्टाविचिंत्यतद्वधंहदा
 योगनिद्रांभगवतींतुष्टावश्लक्ष्णयागिरा ५०
 तस्यस्तवंसमाकर्ण्यब्रह्मणः परमेष्ठिनः
 उवाचेतिवचःप्रीत्याकिंतेऽभिमतमुच्यताम् ५१
 ब्रह्मोवाच-
 अत्युग्रदानवावेतौहंतुमांकृतनिश्चयौ
 माययामोहयक्षिप्रंत्रातारमच्युतंत्यज ५२
 ततोभागवतीनिद्रामहाविष्णुंतमत्यजत्
 दानवाभ्यांततस्ताभ्यामंतरिक्षेकृपामयः ५३
 युयुधेबाहुयुद्धेनशरणागतवत्सलः
 पञ्चवर्षसहस्राणिकृत्वायुद्धंसुदारुणम् ५४
 विजयंनागमत्कोऽपिनचकोऽपिपराभवम्
 अथतौदानवौतत्रमहामायाविमोहितौ ५५
 वरंवृशिवतिचास्मत्तोऽगदतांकेशवंप्रति
 ततः प्रहस्यदेवेशउवाचेतिवचोद्विज ५६
 यदितुष्टौचवादैत्यौमद्वध्यौभवतंद्रुतौ

ततस्तौदानवौघोरौभगवंतंजनार्दनम् ५७

इत्यूचतुर्महामायौमहामायाविमोहितौ

अयमेववरोदत्तोभवतेनात्रसंशयः ५८

मारयावांविनावारिमहीयत्रजनार्दन

महासुरौततस्तौतुआनीयजघनंप्रति ५९

निहतौसहसाविप्रचित्रयाचक्रधारया

चक्रिणानिहतौदृष्ट्वादानवौमधुकैटभौ

तुष्टावदेवदेवेशंब्रह्माविगतसाध्वसः ६०

ब्रह्मोवाच-

नमोनमस्तेपरमेश्वरायप्रपन्नसर्वार्तिविनाशनाय

नमोनमस्तेत्रिगुणात्मकायनारायणायामितविक्रमाय ६१

त्वत्पादपाथोजयुगंप्रपन्नाजनाःक्वचिन्नोविपदमनुष्याः

एतन्मयाज्ञातमनंतकीर्तिसद्योहृतेयंमहतीममापत् ६२

योगेश्वरोऽसिसदयोऽसिजगत्त्रयेशत्वंदेवदेवशरणागतपालकेश

त्वंनिर्दयोऽरिनिकरस्यविनाशनेषुयद्रक्षितोऽहमसुरौनिहतौत्वयैतौ ६३

यद्यप्यत्यंतकठिनौमधुकैटभौतौमन्येतथापिस्वजनाविहचेतसाहम्

यस्मात्स्वजीवनविनाश वरप्रदानैः संतोषितोऽखिलशुभप्रदईश्वरस्त्वम् ६४

रम्यजगत्त्रयमिदंपुरुषस्यतस्यनश्यंतिसर्वरिपवः स्वकुलैःसमेताः

वृद्धिं व्रजंतिसुहृदोऽखिलबांधवाश्चयंपश्यसित्वममरेशदयाभिरत्र ६५

लक्ष्मीमुखांबुजमधुव्रतदेवदेवसंसारलोकभयशोकविनाशकारिन्

त्वच्चारुपादकमलद्वयमाश्रयंतंमांपाहिनाथकृपयासततंनमस्ते ६६

प्रसीदपुण्डरीकाक्षप्रसीदकमलेश्वर

प्रसीदसर्वभूतेशविश्वंभरनमोस्तुते ६७

नमस्तेभक्ततुष्टायनमस्तेभक्तिदायिने

नमस्तेज्ञानरूपायशरणंमेभवानघ ६८

नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः

परित्राहिपरित्राहिपरित्राहिजगन्मय ६९

व्यासउवाच-

एतैरन्यैरपिस्तोत्रैर्ब्रह्मणालोककारिणा

स्तुतः सदेवोभगवान्परमांप्रीतिमाययौ ७०

श्रीभगवानुवाच -

स्तोत्रेणानेनतेभक्त्यातुष्टोऽस्मिकमलासन
किमस्त्यभिमतं ब्रूहितत्तेदास्याम्यहंभुवि ७१

ब्रह्मोवाच-

यदितुष्टोऽसिदेवेशकरुणाब्धे जगन्मय
नापदस्तवभक्तानांभवंत्विति वरोमम ७२

श्रीभगवानुवाच-

एवमस्तुसुरश्रेष्ठदत्तोऽयतेमयावरः
मद्भक्तस्यकदाप्यापन्नभवेत्क्षितिमण्डले ७३
वैष्णवानांशरीरेषुसततंनिवसाम्यहम्
लभंतेनापदस्तस्मात्कदाचिद्वैष्णवानराः ७४

ब्रह्मोवाच-

सर्वमेवजगन्नाथत्वयादत्तंनसंशयः
यद्येतौचमहादैत्यौसंग्रामेविनिपातितौ ७५
कियत्कालं समासाद्यस्तोत्रेणानेनवैप्रभो
स्तौतित्वांपरयाभक्त्यातस्य त्राताभविष्यसि ७६
अहोऽध्यानैरपिध्यातुंदेवैस्त्वंनहिशक्यसे
सत्त्वंवैष्णवदेहेषुभ्रमसीत्यद्भुतंमहत् ७७
क्षणमात्रमपिस्वामिंस्त्वयितुष्टेनकिं भवेत्
सत्त्वंवैष्णवसंगेनभ्रमसीत्यद्भुतंमहत् ७८
कैवैष्णवाः कैटभारेकिंवातेषांचलक्षणम्
कथंज्ञेयास्तुतेसर्वेतन्मेकथयकेशव ७९

श्रीभगवानुवाच-

वैष्णवानांलक्षणानिकल्पकोटिशतैरपि
सम्यग्वक्तुंनशक्तोऽस्मिसंक्षेपाच्छृणुसत्तम ८०
संसारोवैष्णवाधीनोदेवा वैष्णवपालिताः
अहंचवैष्णवाधीनस्तस्माच्छ्रेष्ठाश्चवैष्णवाः ८१
क्षणमात्रमपिब्रह्मन्विहायवैष्णवंजनम्
तिष्ठामिनाहमन्यत्रवैष्णवाममबांधवाः ८२
कामक्रोधविहीनायेहिंसादंभविवर्जिताः

लोभमोहविहीनाश्चज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८३
 अमत्सरादयायुक्ताःसर्वभूतहितैषिणः
 सत्योक्तिभाषिणश्चैवविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ८४
 धर्मोपदेशिनश्चैवधर्माचारधरास्तथा
 गुरुशुश्रूषिणश्चैवविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ८५
 समानयेचपश्यन्तित्वांचमांचमहेश्वरम्
 कुर्वन्तिपूजामतिथेर्ज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८६
 वेदविद्यानिरुक्तायेविप्रभक्तिरताःसदा
 नपुंसकाः परस्त्रीषुज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८७
 एकादशीव्रतयेचभक्तिभावेनकुर्वते
 गायन्तिममनामानिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८८
 देवायतनकर्तारस्तुलसीमाल्यधारकाः
 पद्माक्षधारिणोयेचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ८९
 शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्कितानिममायुधैः
 ब्रह्मन्येषांशरीराणिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९०
 धात्रीफलस्त्रजोयेषांगलेषुकमलासन
 मांपूजयन्ति तत्पत्रैर्ज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९१
 तुलसीमूलमृद्धिश्चतिलकानिनयन्ति ये
 तुलसीकाष्ठपंकैश्चज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९२
 गङ्गास्नानरतायेचगङ्गानामपरायणाः
 गङ्गामाहात्म्यवक्तारोज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९३
 शालग्रामशिलायेषांगृहेवसतिसर्वदा
 शास्त्रंभागवतंचैवज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९४
 संमार्जयन्ति येनित्यंममस्थानानिसत्तम
 दीपंयच्छन्ति तत्रैवज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९५
 शीर्णमन्मंदिरंयेचकुर्वन्तिनूतनंपुनः
 तत्रायतनशोभांचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९६
 अभयंयेचयच्छन्तिभीरुभ्यश्चतुरानन
 विद्यादानंचविप्रेभ्योज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ९७
 मत्पादसलिलैर्येषांसिक्तानिमस्तकानिच

ममनैवेद्यमश्नन्तिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ६८
 क्षुत्तृप्प्रपीडितेभ्यश्चयेयच्छन्त्यन्नमंबुच
 कुर्युर्येयोगशुश्रूषांज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः ६९
 आरामकारिणोयेचपिप्पलारोहिणोऽपिच
 गोसेवांयेचकुर्वन्तिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १००
 अत्यन्तभक्तायेब्रह्मन्पितृयज्ञंप्रकुर्वते
 कुर्वन्तिदीनशुश्रूषांज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०१
 तडागग्रामकर्तारः कन्यादानरताश्चये
 सेवन्तेश्चशुरौयेचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०२
 सेवन्तेज्येष्ठभगिनींज्येष्ठभ्रातरमेवच
 परनिन्दानकुर्वन्तिज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०३
 वैष्णवेषुगुणाः सर्वेदोषलेशोनविद्यते
 तस्माच्चतुर्मुखत्वंचवैष्णवोभवसांप्रतम् १०४
 समाराधयमानित्यंक्रियायोगैःप्रजापते
 सर्वमेवाशुभद्रंतेभविष्यतिनसंशयः १०५
 देवस्वंब्राह्मणद्रव्यंपरस्वंचचतुर्मुख
 पश्यन्तिविषवद्येचज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०६
 पाखंडभक्तिरहिताः शिवभक्तिपरायणाः
 चतुर्दशीव्रतरताज्ञेयास्तेवैष्णवाजनाः १०७
 बहुनात्रकिमुक्तेनभाषितेनपुनः पुनः
 ममार्चायेचकुर्वन्तिविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः १०८
 भूयः पूर्वस्थितमिवसृज्यतांसकलंजगत्
 इत्युक्त्वांतर्द्धेदेवस्तत्रैवपरमेश्वरः १०९
 ततस्तुपूर्ववद्ब्रह्मासृष्टवान्सकलंजगत्
 क्रियायोगैर्हरिचेष्टाजगामपरमंपदम् ११०
 येपठन्तीममध्यायं भक्त्यानारायणाग्रतः
 सर्वपापविनिर्मुक्ताअन्तेयान्तिहरेर्गृहम् १११

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेक्रियायोगसारेद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

क्रियायोगस्य तत्त्वं मे ब्रूहि व्यास महामते
क्रियायोगमहं ज्ञातुमिच्छामि भवदग्रतः १

व्यास उवाच-

शरीरं मानुषं विप्रदुर्लभं चात्र भूतले
धीरः शरीरमासाद्य मोक्षार्थयोगमभ्यसेत् २
क्रियायोगध्यानयोगावुभौ योगौ प्रकीर्तितौ
तयोराद्यः क्रियायोगः कुर्वतां सर्वकामदः ३
गङ्गाश्रीर्विष्णुपूजाचदानानि द्विजसत्तम
ब्राह्मणानां तथा भक्तिर्भक्तिरेकादशीव्रते ४
धात्रीतुलस्योर्भक्तिश्च तथा चातिथिपूजनम्
क्रियायोगाङ्गभूतानि प्रोक्तानीति समासतः ५
क्रियायोगादृते विप्रध्यानयोगेन सिद्ध्यति
क्रियायोगरतो याति तद्विष्णोः परमं पदम् ६

जैमिनिरुवाच-

क्रियायोगाङ्गभूतानि यानि प्रोक्तानि भोः प्रभो
तन्महात्म्यानि कथय यदि भो मय्यनुग्रहः ७
गङ्गायाः के गुणा ब्रह्मन् विष्णुपूजाफलं च किम्
श्रेष्ठानि कानि दानानि कानि वा भक्तिर्द्विजन्मनाम् ८
एकादश्याः फलं किं वा धात्रीभक्तिश्च कीदृशी
तुलस्याः कीदृशी भक्तिः किं वा चातिथिपूजनम् ९
एतत्सर्वमुने ब्रूहि श्रोतुमस्ति ममादरः
त्वत्तोऽन्यकथितुं कोऽपि न शक्नोति जगत्त्रये १०

व्यास उवाच-

साधुसाधु द्विजश्रेष्ठ मनस्ते विमलं ध्रुवम्
यतो गुह्यकथामेतां श्रोतुं श्रद्धाचकौतुकम् ११
भागीरथ्यागुणं सम्यक् कथितुं न हि शक्यते
तस्मात्समासतो वक्ष्ये श्रूयतामेकचेतसा १२
गङ्गेत्यक्षरयुग्मं च जपत्यत्यन्तकोमलम्

मन्येव्रजेत्तथाप्येनोमहाभूतरसायनम् १३
 सर्वत्रसुलभागङ्गात्रिषुस्थानेषुदुर्लभा
 गङ्गाद्वारे प्रयागेचगङ्गासागरसङ्गमे १४
 सवासवाःसुराः सर्वेगङ्गाद्वारंमनोरमम्
 समागत्यप्रकुर्वन्तिस्नानदानादिकंमुने १५
 दैवयोगान्मुनेतत्रयेत्यजंतिकलेवरम्
 मनुष्यपशुकीटाद्यालभन्तेपरमंपदम् १६
 अत्रेतिहासंविप्रर्षेकथ्यमानंमयाशुणु
 सम्यक्छ्वरवणमात्रेणसर्वपापैः प्रमुच्यते १७
 मनोभद्रोनामराजासोमवंशसमुद्भवः
 पूर्वमासीज्जगत्यस्मिन्बलवान्सर्वधर्मवित् १८
 तस्यहेमप्रभानाममहिषीप्रियवादिनी
 पतिव्रतामहाभागासर्वलक्षणसंयुता १९
 सराजासमरेहत्वासकलानेवशात्रवान्
 शशासपृथिवींकृत्स्नांसाब्धिद्वीपांमहाबलः २०
 सएकदामहीपालः समाहूयस्वमंत्रिणः
 उवाचेदंवचः प्रीत्यासभामध्येमहायशाः २१
 मनोभद्रउवाच-
 अमात्याः पृथिवीसर्वामयेयंपरिपालिता
 निहतारिपवःसर्वेसपुत्रबलवाहनाः २२
 पालितानिस्वगोत्राणिदानैर्विप्राश्चतोषिताः
 शिष्टाश्चत्रिदशाः सर्वेसपुत्रबलवाहनाः २३
 पालितानिस्वगोत्राणियज्ञैःसर्वैःसदक्षिणैः
 एतद्धिजरयासर्वमहत्यामेबलंहतम् २४
 कर्माणिकानिचित्कर्तुंनहिशक्नोमिदुर्बलः
 सामर्थ्यहीनेपुरुषेराजश्रीर्नहिशोभते २५
 सर्वाभरणसंयुक्तावृद्धाङ्गाइवकामिनी
 तावद्विभ्यतिसर्वेऽपिशत्रवः पृथिवीतले २६
 यावद्धिगतसामर्थ्यंनेच्छन्तिचारुचक्षुषा
 समस्तगुणसम्पन्नामपितद्गतमानसम् २७

पृथ्वीत्यजेन्नृपंवृद्धंस्वैरिणीपालितायथा
 भक्तिलभ्यागुणाःसर्वेगुणलभ्यमहद्यशः २८
 निःश्रेयसंदानलभ्यंबललभ्यातुमेदिनी
 सामर्थ्यहीनः कृपणोनिश्चितोरिपुशासने २९
 मूर्खमात्रवचोग्राहीसनृपः शत्रुनंदनः
 ततोऽहसकलंराज्यंविभज्यवरमंत्रिणः ३०
 दातुमिच्छामिपुत्राभ्यांयुष्माभिर्यदिमन्यते
 मन्त्रिणऊचुः -

यदेतद्वचनंप्रोक्तंत्वयानीतिविदानृप ३१
 तदेवमतमस्माकंसदेहोनात्रविद्यते
 अथायातौनृपादेशात्संसदंप्रतिसत्तमौ ३२
 वीरभद्रयशोभद्रनामानौतनयाबुभौ
 तौचसर्वगुणोपेतौकुमारौप्रियवादिनौ ३३
 पितृभक्तौसदाशांतौबलिनौधर्मतत्परौ
 ततः सभूपः सहसाराजनीतिविदांवरः ३४
 विभज्यसकलंराज्यंददौताभ्यांकुतूहलात्
 अत्रांतरेगृध्रएकःस्वकीयस्त्रीसमन्वितः ३५
 आगत्यतत्सभामध्येउपविष्टोद्विजोत्तमाः
 तावागतौसमालोक्यपक्षिणावतिहर्षितौ ३६
 राजाहयुवयोः कस्माच्छुभागमनमुच्यताम्
 गृध्रउवाच-

गृध्रोऽहपृथिवीपालममेयंस्त्रीपरंतपः ३७
 आगतोऽस्मिमुदाद्रष्टुंसंपदंपुत्रयोस्तव
 एतयोर्महतीदृष्टाविपत्तिः पूर्वजन्मनि ३८
 इहजन्मनिसंपत्तिंद्रष्टुमावांसमागतौ
 तस्यैतद्वचनंश्रुत्वागृध्रस्यपरमाद्भुतम्
 राजोवाचपुनर्विप्रविस्मयाविष्टमानसः ३९
 राजोवाच-

अत्यद्भुतंवचोगृध्रत्वत्तः श्रुतमिदंमया
 एतयोःपूर्ववृत्तान्तोभवताज्ञायतेकथम् ४०

यदिजानासितत्वेनपूर्ववृत्तांतमेतयोः
 ब्रूहितर्हिखगश्रेष्ठसर्वमेतदशेषतः ४१
 गृध्रउवाच-
 नृपतेवृषलावेतौयुगेद्वापरसंज्ञके
 गरसंगरनामानौसत्यघोषसुतौस्थितौ ४२
 एककालेचभूपालमृतौनिजगृहांतरे
 ततोनेतुमिमौभूपदंष्ट्रिणोयमकिंकराः ४३
 पाशहस्ताःसमायाताः कोटिकोटिसहस्रशः
 बबंधुश्चर्मपाशेनद्वावेतौतौमदोद्धतौ ४४
 निन्युश्चनिलयंमृत्योरतिदुर्गमवर्त्मना
 इमौदृष्ट्वाधर्मराजश्चित्रगुप्तमुवाचह ४५
 एतयोः सकलंवृत्तंचित्रगुप्तविचार्यताम्
 तस्याज्ञयाचित्रगुप्तः सर्वकर्मशुभाशुभम् ४६
 मूलाद्विचारयामासततइत्याहचांतकम्
 चित्रगुप्तउवाच-
 सत्यमेतौमहाबाहोपुण्यव्रतमहाशयौ ४७
 अस्तिचेद्दुष्कृतंकिञ्चित्सर्वकर्मविलोकितम्
 स्वयंदानंसमुत्सृज्यनहिदत्तंद्विजातये ४८
 तेनैवकर्मणाराजन्निमौनरकगामिनौ
 दातादानंसमुत्सृज्ययोनदद्याद्विवजातये ४९
 सयातिनरकंघोरंसर्वभूतभयावहम्
 दाताहिनस्मरेद्दानंप्रतिग्राहीनयाचते ५०
 उभयोर्नरकेवासोयावच्चन्द्रदिवाकरौ
 तस्मादिमौमहापापौब्रह्मस्वाहारिणौप्रभो ५१
 नयंतुकिंकराःशीघ्रंनरकंप्रतिदारुणम् ५२
 यमाज्ञयाततोदूताः संदष्टौष्ठपुटाःक्रुधा
 चिक्षिपुर्नरकेघोरेतावेतौपृथिवीपते ५३
 तस्मिन्नेवदिनेराजन्ननयाभार्ययासह
 यमदूतैः समागत्यनीतोऽहयममन्दिरम् ५४
 मयापितत्कृतंकर्मतदाकर्णयभूपते

मूलात्सर्वप्रवक्ष्यामिशृण्वतांविस्मयप्रदम् ५५
 पुरासीत्सर्वगोनामब्राह्मणोऽहमहाकुलः
 सौराष्ट्रदेशवासीचवेदवेदाङ्गपारगः ५६
 इयमंजूकषानामममपत्नीयशस्विनी
 पतिव्रतामहाभागापवित्रकुलसंभवा ५७
 प्रमत्तोऽहमहाभागविद्ययावयसाधनैः
 अवज्ञांमनसापित्रोश्चकाराहंयुवैकदा ५८
 अहंभूरिसभाश्लाघ्योवनस्थः सर्वकर्मकृत्
 धनवान्सुन्दरोज्ञानीज्ञातिपोषणतत्परः ५९
 ममैवपुंसःपितरौतौचपापपरायणौ
 मुखरौदययाहीनौपाखंडिसङ्गलोलुपौ ६०
 पौरुषंजीवनंचैवधनंचैवकुलंतथा
 विद्याकीर्तिश्चसर्वस्वंपितृभ्यांविफलीकृतम् ६१
 एतद्विचिन्त्यमनसामयानृपमुहुर्मुहुः
 अवज्ञयापरित्यक्तापित्रोःसेवाशुभप्रदा ६२
 अनेनकर्मणाराजन्सदारोऽहयमाज्ञया
 विक्षिप्तोनरकेदूतैर्यत्रतौपापिनांवरौ ६३
 एताभ्यांसहपापाभ्यां सदारेणमयानृप
 स्थितंचनरकेघोरेयावत्कालंशृणुष्वतत् ६४
 युगकोटिसहस्राणियुगकोटिशतानिच
 अनुभूतंमहादुःखंनरकस्यनृपोत्तम ६५
 नरकांतिततः सोऽहकांतयासहभूपते
 गृध्रपक्षकुलेजातौमृतमांसाशनौतथा ६६
 एतावपिचतौराजन्नरकांतगतैषिणौ
 जातौशलभयोर्वशेभोक्तुंफलंस्वकर्मणः ६७
 यदेताभ्यांकृतंकर्मराजञ्छलभजन्मनि
 तदाकर्णयवक्ष्यामिश्रोतृणांविस्मयप्रदम् ६८
 एकदासुमहान्वायुःसमायातोमहीपते
 उड्डीयपातितौतेनगङ्गागर्भेसुनिर्मले ६९
 निपत्यगङ्गासलिलेकोमलाङ्गाविमौतथा

जगमतुःपंचतांसद्यः समस्तकलुषापहम् ७०
ततोनेतुमिमौदूताआयाताश्चारुचक्षुषः
आयातानिविमानानिसर्वभोगान्वितानिच ७१
विमुक्तौसर्वपापेभ्यस्तुलसीमाल्यशोभितौ
दिव्यंविमानमारुह्यगतौविष्णुपुरंप्रति ७२
तावत्कालंस्थितौराजन्ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः
ब्रह्माज्ञयासमायातौततइन्द्रपुरंप्रति ७३
भुक्तवंतौसुखंतत्रदुर्लभंयत्सुरैरपि
तावत्कालंस्थितौराजन्भोक्तुंकृच्छ्रांवसुंधराम् ७४
पवित्रेभवतोवंशेजातावेतौमहायशौ
गङ्गायांत्यजतोदेहंभूयोजन्मनविद्यते ७५
तथापिवसुधांभोक्तुंजातौपुण्यतमाविमौ
चिरंभुक्त्वामहींकृत्स्नांपुत्रपौत्रसमन्वितौ ७६
गङ्गामरणमासाद्ययोगिनामपिदुर्लभम्
नारायणस्यसायुज्यमिमौभूपगमिष्यतः ७७
एतत्सर्वमयाप्रोक्तंपूर्ववृत्तांतमेतयोः
जातिस्मरप्रभावेननृपवर्गशिरोमणी ७८
गङ्गामरणमासाद्यगतावेतौदशामिमाम्
आवयोःकःपरित्राणंकरिष्यतिदुरात्मनोः ७९
मित्रावज्ञामनुष्याणांनरकक्लेशदायिनी
ममैवपृथिवीपालदृष्टाकेवलमेवतत् ८०
पित्रभक्तिर्द्विजश्रेष्ठइहामुत्रचदुःखदा
इहसंपद्भिनाशायपरत्रनरकायच ८१
वरंमन्येमहीपालब्रह्महत्यादिपातकम्
कदाचिन्निष्कृतिस्तस्मादियंभवतिशाश्वती ८२
दुःखार्जितंपुण्यवृक्षंसर्वक्लेशविनाशनम्
पित्रवज्ञाकुठारेणच्छिंदंतिभुविमानवाः ८३
यत्किञ्चिद्दीयतेराजन्पित्र्येवक्त्रेपरंतप
तदश्नातिस्वयंविष्णुः पितृरूपोहरिर्यतः ८४
प्रत्यक्षदेवौपितरौसेवंतेयेत्वहर्निशम्

सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषांप्रसादाज्जगतीपतेः ८५
 पितृभक्तिविहीनायेदिनंतिष्ठंतिमानवाः
 तावत्कल्पसहस्रंतुतिष्ठंतिनरकेजनाः ८६
 तस्मादिदं महादुःखं बभूव मम सांप्रतम्
 मोक्षं कदा गमिष्यामि सदारोऽहनवेद्यित् ८७
 व्यास उवाच-

एतत्तस्य वचः श्रुत्वा प्रगृह्य द्विजसत्तम
 बभूव हर्षितो राजा विस्मितश्च पुनः पुनः ८८
 राजो वाच-

आंश्चर्यं हि वचो गृध्रश्रुतमेतन्मुखात्तव
 मम चैषां च हृदये प्रतीतिर्न हि जायते ८९
 अथांतरिक्षे वा गुह्यैरिति जातानृपोत्तम
 सत्यं सत्यं सत्यमिदं संदेहो नात्र विद्यते ९०
 ततः सपत्नी विप्रर्षे सह सा भार्यया सह
 गङ्गामाहात्म्यकथनात्पूर्वस्थित इवाभवत् ९१
 दिवि दुन्दुभयो ने दुर्जगुर्गन्धर्वसत्तमाः
 न नृतुश्चाप्सरो वर्गा ह्यपतत्पुष्पवर्षणम् ९२
 विमानमागतं दिव्यं सर्वभोगसमन्वितम्
 समायाता दूतगणाः प्रेषिताः कैटभद्विषा ९३
 अथासौ सर्वगोविप्रप्रियया सह भार्यया
 सद्यो विमानमारुह्य जगाम भवनं हरेः ९४
 एतच्छ्रुत्वाद्भुतं कर्मसराजा द्विजसत्तम
 सपुत्रदारः सेवायां गङ्गायास्तत्परोऽभवत् ९५
 भागीरथ्या समंतीर्थनास्ति वै भुवनत्रये
 यन्नामोच्चारणा देवसर्वगोमोक्षमाप्नुयात् ९६
 गङ्गाद्वारस्य माहात्म्यं कथितं ते द्विजोत्तम
 समस्तपापविध्वंसिकि मन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ९७
 अध्यायमेतत्परमादरेण पठंति ये देवगृहे मनुष्याः
 शृण्वंति ये च द्विजवर्गभक्तान् श्रयंति तेषां दुरितानि सद्यः ९८

इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे तृतीयोऽध्यायः ३

चतुर्थोऽध्यायः

जैमिनिरुचवाच-

गङ्गाद्वारस्यमाहात्म्यं त्वत्प्रसादाच्छृतं मया
प्रयागस्य च माहात्म्यमिदानीं श्रोतुमिष्यसे १
गङ्गाब्धिसङ्गमस्यापि माहात्म्यं कथ्यतां मुने
न सम्यक्कथितुं कोऽपि शक्नोति त्वदृतेक्षितौ २
व्यास उवाच-

प्रयागस्य फलं वत्स गङ्गाब्धिसङ्गमस्य च
सम्यग्वक्तुं न शक्नोमि संक्षेपाच्छ्रूयतां द्विज ३
कोटिब्रह्माण्डमध्येषु यानि तीर्थानि वै मुने
प्रयांति तानि सर्वाणि प्रयागप्रतिमांतु किम् ४
गङ्गायाय मुनायाश्च सरस्वत्याश्च सङ्गमे
प्रशंसन्ति सुराः सर्वे ब्रह्मविष्णुशिवादयः ५
मकरस्थेरवौ माघे स्नानं ये तत्र कुर्वते
तेषामागमनं नास्ति विष्णुलोकात् कदाचन ६
गवां कोटि सहस्राणि वाजिमेधमुखाध्वराः
मेरुतुल्यसुवर्णानि दानान्यन्यानि च द्विज ७
कुरुक्षेत्रे पुष्करे च प्रभासे च गयासु च
हुत्वा दत्त्वा च विप्रेभ्यो यत्फलं प्राप्यते बुधैः ८
माघे स्नात्वा प्रयागे तु तस्मात्कोटिगुणं भवेत्
तस्मात्समस्ततीर्थानां प्रयागः परमः स्मृतः ९
सिंहराशिस्थिते सूर्ये गोदावर्यां द्विजोत्तम
चिरमुग्रतपस्तप्त्वा स्नानदानव्रतादिभिः १०
वेदागमपुराणोक्तं यत्पुण्यं न त्रिसंशयः
माघे स्नात्वा प्रयागे तु तत्पुण्यं नात्र संशयः ११
फाल्गुने कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यामुपोषितः
काश्यां यत्फलमाप्नोति तन्मे निगदतः शृणु १२
कोटिजन्मार्जितैः पापैर्विमुक्तैः सर्वरूपधृक्
उद्धृत्य कोटिपुरुषाञ्छिवेन सह मोदते १३
माघे मासे प्रयागे तु स्नात्वा सकृदपि द्विजः

कल्पकोटिशतंविष्णुसंपूज्यान्यत्रयत्फलम् १४
 एकाहमपिसंपूज्यमकरस्थेदिवाकरे
 सत्यंसत्यमहंवच्मिसर्वमेवाक्षयंभवेत् १५
 यावद्दिनंमाघमासेतत्रतिष्ठतिमानवः
 तावत्कल्पशतंविप्रमोदतेविष्णुनासह १६
 गङ्गायमुनयोस्तोयेस्नानंयेनकृतंसकृत्
 सद्यस्तद्दर्शनात्पापैर्मुच्यतेसर्वपातकैः १७
 तर्तुयदीच्छंतिजनाः संसाराब्धिंसुदुस्तरम्
 गङ्गायमुनयोःस्नात्वाभक्त्यापश्यंतुमाधवम् १८
 यजंतिमानवास्तत्रयद्यदिष्ट्वाकलेवरम्
 सद्योलभंतैविप्रर्षेतत्तदेवनसंशयः १९
 इतिहासमिहैवाहंकथयामिनिशामय
 यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुक्तोभवतिमानवः २०
 प्रणिधिर्नामतत्रासीद्वैश्यएकोमहाधनी
 देवतातिथिपूजासुविप्रभक्त्येकतत्परः २१
 तस्यपद्मावतीनामधर्मपत्नीपतिव्रता
 चार्वाङ्गीशीलयुक्ताचकुलजाप्रियवादिनी २२
 स्त्रीणांयोग्यागुणायेयेसृष्टाःश्रीपरमेष्ठिना
 तच्छरीरेगुणास्तेतेनिवसंतिद्विजोत्तम २३
 अथासौप्रणिधिवैश्यःसमादायधनंबहु
 वाणिज्यार्थेगतोविप्रशुभेलग्रेशुभेतिथौ २४
 धनाद्धर्मःप्रभवतिधनाच्चविपुलंयशः
 धनात्कुलमवाप्नोतिभवेत्किंवाधनादृते २५
 धनहीनंजनंदृष्ट्वासखापिवापलायते
 मेघःशरद्यंबुहीनः खंडंखंडंनयेन्महत् २६
 खादितुंप्राप्यतेयावत्तावदेवहिबांधवाः
 धनंयस्यकुलंतस्यबुद्धिस्तस्यसंपंडितः २७
 अर्थैर्विहीनः पुरुषोजीवन्नपिमृतोपमः
 धर्मार्थविद्यार्जनतोमतिर्यस्यनिवर्तते २८
 ज्ञेयःसमूर्खःसुतरामधिकस्याधिकंफलम्

कर्तव्यः सततं धर्मश्चार्जितव्यंसदाधनम् २९
 शिक्षितव्यासदाविद्यापुंभिरेव विचक्षणैः
 दानाद्धनं च विद्याचवर्द्धते प्रतिवासरम् ३०
 धर्मस्तु वर्द्धते नैव रक्षते न विनानृणाम्
 काष्ठं तृणं तुषं वापि संप्राप्य न परित्यजेत् ३१
 पुमान्संचयशीलोऽपि कदाचिन्नावसीदति
 ततोऽसौ प्रणिधिवैश्यो न योज्यस्त्रियमालये ३२
 गृहव्यापारनिष्णातो वाणिज्ये न जगाम ह
 अथैकदा तस्य पत्नी गृहीत्वोद्वर्तनादिकम् ३३
 सखीभिः सह विप्रर्षेजगाम स्नानहेतवे
 ततो धनुर्ध्वजो नाम स्वयंचपातकाश्रयः ३४
 निजेच्छया प्रकुर्वती स्नानकर्मददर्शिताम्
 विकसत्स्वर्णपुष्पाढ्यां प्रफुल्लकमलाननाम् ३५
 मृगशावदृशंचारुपीनोन्नतपयोधराम्
 तां वैश्यपत्नीमालोक्य श्वपचोऽसौ स्मरातुरः ३६
 उवाच प्रहसन्वाणीं निजमूर्तिमचिंतयन्
 धनुर्ध्वज उवाच -
 कासिकल्याणिसुश्रोणिचारुहासिनिसुन्दरि ३७
 मनोहरसिमेकस्मात्सुयौवनरसैः प्रिये
 विशालजघने तन्विमया गुणवता सह ३८
 गुणवत्या त्वया सर्वसुखमत्यनुभूयताम्
 धनुर्ध्वजवचः श्रुत्वा तस्याः सख्यस्ततो द्विज ३९
 ऊचुर्वाक्यं तथा क्रुद्धाः संदष्टदशनच्छदाः
 सख्य ऊचुः -
 अरे मूढदुराचारदुराचारकुलोद्भव ४०
 पादनिष्प्रेक्षणमपि नैतस्यास्ते प्रदीयते
 इयं पतिव्रतानारी धर्मकर्मपरायणा ४१
 आत्मानं सुखमिच्छद्भिः पापदृष्ट्या न दृश्यते
 परस्त्रीमुखसौंदर्यं परद्रव्यंच सर्वदा ४२
 दृष्ट्वा कामाग्निसंखिन्ना दह्यन्ते मूढमानसाः

याहिपापमतेदूरमावदोक्तिसुदुःसहाम् ४३
 वयमेवभवंतंनस्पृशामश्चरणैरपि
 धनुर्ध्वजउवाच-
 धिगस्त्वमुंजातिशब्दसंजानन्नखिलंगुणम् ४४
 संभावितोनयुष्माभिः श्वपचत्वेयतोऽधुना
 कनकमंदिरापूर्णकलशाभ्यंतरस्थितम् ४५
 संप्राप्यकोनगृह्णातितद्गुणग्रामवित्पुमान्
 अतोऽहयुवतीमेनांयथाप्राप्नोमिसांप्रतम् ४६
 तथाकुरुतहेसख्यः शरणंभोगतोस्मियत्
 इतिब्रुवंतंतंमूढंभूयोभूयोद्विजोत्तम ४७
 ऊचुर्वाक्यमिदंतास्तुजातात्यंतकुतूहलाः
 सख्यऊचुः-
 यद्येतांरमणींनूनमिच्छसित्वंसुदुर्मते ४८
 गङ्गायमुनयोःशीघ्रंशरीरसंगमे त्यज
 मिथःकृतमुखालोकाहसंत्यस्तास्ततोद्विज ४९
 तांसाधुपत्नीमादायययुर्निजगृहांतरम्
 ततोऽसौश्वपचोमोहाद्ब्रह्महत्यासहस्रकृत् ५०
 गंगायमुनयोस्तोयेतामिष्ट्वापंचतांगतः
 तत्स्वामिसदृशाकारः समस्तगुणवान्बली ५१
 सचएवश्वपाकोऽसौस्ववृत्तांतंस्मरन्नभूत्
 ततोऽसौप्रणिधिवैश्यस्तस्मिन्नेवदिनेशुभे ५२
 कृत्वावाणिज्यमायातःस्वकीयंनिलयंप्रति
 श्वपाकोऽपिततोविप्रस्तस्यावासंविवेशह ५३
 प्रणिधेःसदृशोरूपैर्वयोभिश्चगुणैरपि
 एकाकारौसमालोक्यपुरः स्थौतौगुणाकरौ ५४
 कस्याहंदयिताकोवाममभर्तेत्यचिंतयत्
 ततः साविस्मितासाध्वीविलोक्यतत्पतिद्वयम् ५५
 तुष्टावमाधवंदेवंवचनैः कोमलाक्षरैः ५६
 पद्मावत्युवाच-
 नमामिगोविन्दमनन्तमूर्तिशक्रादिदेवार्चितपादपद्मम्

योगेश्वरंयोगविदांनिरीहंयोगप्रदंयोगिभिरर्चनीयम् ५७
 नमोऽस्तुतेकैटभमर्दनायनमोमधुध्वंसकरायतुभ्यम्
 नमोऽस्तुकंसासुरनाशनायनमोऽस्तुचाणूरनिपातनाय ५८
 नमोऽस्तुवेदोद्धरणाग्रनित्यंनमोऽस्तुभूम्युद्धरणायतुभ्यम्
 नमोस्तुपृथ्वीधरणक्षमायनमोस्तुदैत्यांतकरायतुभ्यम् ५९
 गङ्गांबुधौतांघ्रियुगायतुभ्यंनमोस्तुराजन्यकुलांतकाय
 नमोस्तुतेरावणवंशहंत्रेअलंचदैत्यांतकरायतुभ्यम् ६०
 नमोस्तुतेचाध्वरनिंदकायनमोस्तुतेम्लेच्छकुलांतकाय
 नमोऽस्तुतेहृत्कमलासनायनमोऽस्तुतेसर्वरिपुध्वजाय ६१
 प्रसीदगोपीजनवल्लभप्रभोधृतैकहस्ताचलदेवदेव
 प्रसीदलक्ष्मीमुखपद्मभृंगप्रसीदविष्णोसततंनमस्ते ६२
 प्रसीदपद्मेक्षणचक्रपाणेकौमोदकीहस्तगदाधरत्वम्
 प्रसीदविष्णोधृतपांचजन्यनमोस्तुतेपद्मधरायनित्यम् ६३
 संसारकौतुहलमंदिरेतेमोहांधकारेचविवेकदीपे
 संमोहिताकेशवमाययाहित्वदीययानित्यमहंभ्रमामि ६४
 विरञ्चिसेन्द्रार्कमुखाः सुरेन्द्रामायांनजानन्तितवासुरारे
 मानुष्यहंकितववेद्यमायांपुरोभ्रमंमेहरसानुकंपम् ६५
 व्यास उवाच-

तस्याः स्तवंसमाकर्ण्यभगवान्माधवः प्रभुः
 समालोक्यजगन्नाथश्चतुर्वर्गफलप्रदः ६६
 आविर्बभूवसहस्रासूर्यकोटिसमप्रभः
 सामूर्धाभूमिमालोक्यववंदेतत्पदद्वयम् ६७
 नमस्तेकमलाकान्तभुक्तिमुक्तिफलप्रद
 हरमेज्ञानहीनायाःस्वकीयमतिविभ्रमम् ६८
 श्रीभगवानुवाच-

भ्रमंजहीहिचार्वांगिद्वावेतौहिपतीतव
 एकभावेनसुश्रोणिकुरुसेवांतयोःसदा ६९
 यश्चतेप्रणिधिःस्वामीमद्भक्तस्तरुणःसुधीः
 भोक्तुंसुखफलंसाध्विसोऽभवद्विविधःस्वयम् ७०
 अनन्तरूपिणीलक्ष्मीर्यथाक्रीडेमयासह

तथात्वमपिसुश्रोणिभुङ्क्वताभ्यांसुखंसदा ७१

पद्मावत्युवाच-

एकस्याद्वौपतीदेवनप्रशंसन्तिमानवाः

मग्नान्ज्वाब्धिकल्लोलेमामुद्धरदयामय ७२

श्रीभगवानुवाच-

यदापकीर्तितः साध्विबिभेषित्वंध्रुवंभुवि

तदामत्पुरमागच्छताभ्यांसहवरानने ७३

विमानमागतंसद्यस्ततोभगवदाज्ञया

तौसमादायवैकुण्ठंसागंतुमुपचक्रमे ७४

अथसापथिगच्छन्तीभर्तृभ्यांसहजैमिने

ददर्शैकंमहात्मानंरथस्थंस्त्रीसमन्वितम् ७५

धृतंकमलपत्राक्षैरतसीकुसुमप्रभैः

चतुर्भुजैर्दूतगणैरासीनैर्गरुडोपरि ७६

विष्णुदूतांस्ततस्तांस्तुविष्णुरूपान्वरांगना

कोऽयरथस्थःपुरुषइतिपप्रच्छसासती ७७

केवायूयंमहात्मानःपुण्डरीकनिभेक्षणाः

सर्वेपिविष्णुसदृशाःशङ्खचक्रादिपाणयः ७८

ततस्तेभगवद्भूताविष्णुतुल्यपराक्रमाः

विहस्योचुर्मुहुःसर्वेपरमामोदसंयुताः ७९

विष्णुदूताऊचुः

विष्णुदूतावयंसाध्विपुण्यात्मानमिमंजनम्

समादायपदंयामउदारंलोकमुत्तमम् ८०

पद्मावत्युवाच-

केनपुण्यप्रभावेनगतोऽयमीदृशींगतिम्

विष्णुदूतामहात्मानःकथ्यतामित्यहोमम ८१

विष्णुदूताऊचुः -

अयंबृहद्धवजोनामराक्षसोलोकशोककृत्

अरण्यादिनिवासीचमहाबलपराक्रमः ८२

परदारपरद्रव्यहारकोरिपुकोद्यतः

गोमांसाशीनिष्ठुरोक्तिभाषीचदेवनिन्दकः ८३

यद्यत्पापरतंकर्मतदनेनकृतंसदा
 स्वप्नेऽपिनकृतंकर्मशुभंनचपतिव्रते ८४
 अयंरथंसमारुह्यसततंकामपीडितः
 परस्त्रीहरणार्थायसुश्रोणिभसिभ्रमन् ८५
 यांयांसुयौवनांनारींयत्रयत्रायमीक्षते
 बलाच्चालिङ्गितस्तांतुतत्रतत्रस्मरातुरः ८६
 अथैकदाभीमकेशनाम्नोनरपतेः प्रियाम्
 ददर्शक्रीडामध्यस्थांसुंदरींनवयौवनाम् ८७
 अथासौतांसमालोक्यसुवर्णकुसुमप्रभाम्
 इत्युवाचवचःप्रेम्णाकात्वमत्रकरोषिकिम् ८८
 सैवोवाचततः कांताभीमकेशस्यभूपतेः
 अहंसुरतशास्त्रज्ञाकेशिनीनामभूषिता ८९
 अयिसर्वगुणज्ञांमांप्रेमहृष्टांनभूपतिः
 स्ववंशजांदोषहीनांपश्यतिक्षणमप्यसौ ९०
 स्थीयतेनित्यमत्रैवभर्त्राखंडितचर्चया
 मयास्वकर्मशोचंत्याविरहानलतप्तया ९१
 कस्त्वंकथमिदंप्राप्तमुद्यानं प्रतिसत्तम
 समायातोऽसितत्सर्वप्रसन्नोवक्तुमर्हसि ९२
 अथायमित्याहवचः पूर्णचन्द्रनिभानने
 मायावीराक्षसोऽहत्वामालिङ्गितुमिहागतः ९३
 जहीहिरुष्टभर्तारंसर्वदादोषदर्शिनम्
 तन्विमांभजसर्वं तेदास्यामिसुखमुत्तमम् ९४
 ततोविहस्यसाध्वीयंराक्षसेन्द्रमिममुदा
 बबन्धबाहुलतयाविन्यस्यवदनेमुखम् ९५
 सतामालिग्ययुवतींविवेकोद्वेगविह्वलाम्
 अनयासहसुश्रोणिदिव्यमारूढवान्नथम् ९६
 दंपतीभावमाश्रित्यतौजातावतिकौतुकम्
 वायुवेगरथारूढौयातौगगनवर्त्मनि ९७
 अथैनामयमित्याहपश्यतन्विवरानने
 त्वद्भर्तृदेशादायातौगङ्गासागरसङ्गमे ९८

ततो रथस्थनारीयमधिगङ्गाब्धिसङ्गमम्
 जगाम पंचतांसद्यः संदृश्यात्यंतसाध्वसैः ६६
 विलप्य बहुधा साध्वीं तत्रायमपिराक्षसः
 गतप्राणां समालोक्य सद्यो मृत्युं जगाम ह १००
 व्रतेयध्वजादेशादिमौगलितकल्मषौ
 नयामः पुण्यकर्माणौ वैकुण्ठं प्रतिसंप्रति १०१
 जले स्थले चांतरिक्षे गङ्गासागरसङ्गमे
 देहं संत्यज्य गच्छन्ति पापिनो हि परांगतिम् १०२
 त्रैलोक्यदुर्लभं तीर्थं गङ्गासागरसंगमे
 माघेतपसि शुक्लायामेकादश्यामुपोषितः १०३
 तत्र शुद्धिमवाप्नोति ब्रह्महापिन संशयः
 गङ्गाब्धिसङ्गमे स्नात्वा हरिं दृष्ट्वा च माधवम् १०४
 कार्तिकेयमुखं दृष्ट्वा पुनर्जन्म न विद्यते
 कार्तिकेयो हरिः साक्षादित्यभेदः कृतः सदा १०५
 ये कार्तिकेयं पश्यन्ति ते सर्वे मोक्षगामिनः
 सर्वतीर्थाधिकं तीर्थं गङ्गाब्धिसङ्गमं शृणु १०६
 जले स्थले चांतरिक्षे मृतो मोक्षमवाप्नुयात्
 व्यास उवाच-
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्ते तौ समादाय जैमिने १०७
 जग्मुर्विष्णुगृहं सर्वे सह साकाशवर्त्मनि
 याचपद्मावती साध्वी भर्तृद्वयसमन्विता १०८
 गता सारूप्यतां विष्णोश्चतुर्वर्गप्रदायिनः
 तत्र भुक्त्वा खिलान् भोगान् दुर्लभान् द्विजसत्तम १०९
 परमं ज्ञानमासाद्य ययुः सारूप्यतां हरेः
 सर्वतीर्थमयी गङ्गा सर्वतीर्थमयो हरिः ११०
 गङ्गायाश्च हरेश्चैव तस्माद्भक्तिर्विधीयते
 गङ्गाब्धिसंगमे पूर्वमाधवो नाम भूभुजः १११
 तप्त्वा तपश्चिरं तत्र सदारो मोक्षमाप्तवान् ११२
 जैमिनि रुवाच-
 त्वयोक्तो माधवः कोऽसौ किंकर्मसचकार ह

कथंतेपेतपस्तन्मेसर्वंकथयसत्तम ११३

व्यासउवाच-

चरितंतस्यविप्रर्षेमाधवस्यमहात्मनः

आकर्णयप्रवक्ष्यामिसमासेनमहामते ११४

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेव्यासजैमिनिसंवादेप्रयागवर्णनं नाम

चतुर्थोऽध्यायः ४

पञ्चमोऽध्यायः

व्यासउवाच-

अस्तितालध्वजानामनगरीत्रिदशोपमा

सर्वलोकेषुविख्याताप्रकीर्णागुणिनांगणैः १

तत्रासीद्विक्रमोनामाराजाशुद्धकुलोद्भवः

धार्मिकःसत्यवादीचप्रजापालनतत्परः २

तस्यहारावतीनामवल्लभाभुविदुर्लभा

आसीत्स्वकीयवदनप्रभाजितशशिप्रभा ३

तस्यसैवप्रियाराज्ञः स्त्रीगणेऽपिचतिष्ठति

गङ्गेवसरितांभर्तुस्तिष्ठत्यपिसरिद्धणे ४

भूदेवदैवपरतः कालेनकियताद्विज

व्यजायतसुतस्तस्यांसर्वलक्षणसंयुतः ५

शास्त्रोक्तविधिनातस्यसराजासर्वशास्त्रवित्

माधवेतिततोनामचक्रवर्तीचकारह ६

ततोऽसौमाधवोविप्रःकालेनकियताबली

सर्वविद्यासरित्पारंगतः सद्गुणसंगतः ७

अथासौयौवराज्येनराज्येनरपतिःसुतम्

सिक्तवांस्तंमहीदेवसर्वदेवगणार्चकम् ८

एकस्मिन्दिवसेविप्रचतुरंगबलैर्वृतः

जगामकौतुकेनासौमृगयायैमहद्वनम् ९

तत्रहत्वाबहूञ्जतून्मध्याह्नेसमयेततः

कृतवान्नगरेगंतुमुद्यमंविपिनादसौ १०

नगरंस्वकमागच्छत्ससैन्योमाधवोमुदा

ददर्शयुवतीमेकांसरसिस्नानतत्पराम् ११
 स्नानार्हद्रव्यवसनैर्व्यक्तीकृतकलेवराम्
 स्वकीयमुखसौन्दर्यजितपूर्णनिशाकराम् १२
 सुवर्णकुरण्डलद्वन्द्वविभ्राजद्गण्डमण्डलाम्
 सुदीर्घकेशकैश्छन्ननितंबांचारुहासिनीम् १३
 सुवर्णपद्मकलिकांचारून्नतपयोधराम्
 मृगारिकृशमध्यांचवसंतैकोकिलस्वराम् १४
 यूनांमनोहराराज्येकन्दर्पेणमहात्मना
 आरोपितापताकेवसुन्दरीसाव्यजायत १५
 तादृशींतांसमालोक्यप्रान्तरेसङ्गवर्जिते
 कःकामवशगोनस्यात्क्षितौप्राणान्वहन्पुमान् १६
 अथविक्रमपुत्रोऽसौतामालोक्यवराननाम्
 कंदर्पबाणवर्णितहृदयश्चेतिचिंतयन् १७
 एतस्याःसदृशीकापिनदृष्टाक्षितिमण्डले
 एतामिहसमालिङ्ग्यसफलंजन्मचेष्यते १८
 श्रेष्ठोऽस्मि सर्वलोकानां वयस्तेजोगुणैरहम्
 यद्यपीन्द्रांगनेयंस्यान्नेतव्याद्यतथापिच १९
 परस्त्रीहरणेयोवादोषोभवतिसांप्रतम्
 कोवाशक्नोतितद्वक्तुंयतोराजापितामम २०
 इतिसंचिंत्यमनसासुदृढंतेनकामिना
 दूरेसंस्थाप्यसैन्यानिययौसास्त्रातियत्रह २१
 ऐश्वर्यचमदश्चैवकामश्चैवमहीतले
 त्रयएतेविवेकस्यतेजोग्घ्नंतिकिमद्भुतम् २२
 पितास्यदुरितध्वंसीधर्मरक्षाकरोनृणाम्
 धिक्स्वयंकामदेवोऽसौमोहयत्यखिलंजगत् २३
 तमायातंसमालोक्यवेगेनमहताततः
 एकाकिनीसारमतेभृशंचिंताकुलाभवत् २४
 एकाकिनींसमालोक्यकांतारस्थांसयौवनाम्
 अयंधावतिवेगेनतन्मेमनसिवर्तते २५
 जल्पन्तिमुनयः सर्वेधर्मो रक्षतिरक्षितः

नचज्ञातव्यमत्रैवकिमत्रचभविष्यति २६
 सहायहीनयत्स्थानंपुरोधावतिशत्रवः
 श्लाघ्यंपलायनंतत्रनिवासःप्राणनाशकः २७
 इत्यालोच्यवरारोहासव्यकच्छेघटंततः
 कृत्वापलायनेभीत्यामनश्चक्रेसरोवरात् २८
 ततः समाधवश्चापिजवेनमहताद्विज
 एवंतस्याःपुरोगत्वाप्रसारितकरःस्थितः २९
 श्रीमाधवउवाच-
 वराङ्गनेचारुदेहेसुयौवनबलान्मम
 पलायसेमनोहत्वाहतोस्म्यहमचेतनः ३०
 किंनामचंचलापांगिचार्वङ्गितवकःपतिः
 स्वर्गात्किंवागतासित्वंत्वत्तुल्यानास्तिभूतले ३१
 सुन्दरित्वमिहश्रेष्ठासर्वलक्षणसंयुता
 कथंवहसिपानीयंदासीवकमलानने ३२
 पयोधरौशातकुंभौसदावहसिवक्षसि
 कक्षेणजलकुम्भंचकोमलाङ्गीदमद्भुतम् ३३
 दिवाकरकरात्यंतसंतप्तेपथिलोहिताः
 पादांगुल्यंतराभांतिजपानांकलिकाइव ३४
 सुश्रोणिभजमांप्रीत्यात्यजकुंभंव्रानने
 तवदुःखावसानोऽभून्ममदर्शनमात्रतः ३५
 श्रीमद्विक्रमभूभर्तुःपुत्रोऽहमाधवाह्वयः
 सर्वभावैर्भविष्यामिवराङ्गस्तवसुन्दरि ३६
 ममस्त्रीगणमध्येषुसुभगात्वंभविष्यसि
 सुपुष्पवल्लीमध्येषुद्विरेफस्येवमालती ३७
 अथवाममवाक्यंत्वंगर्वाल्लंघितुमिच्छसि
 नत्यक्षामितथापित्वांयतोऽहनृपतेः सुतः ३८
 व्यासउवाच-
 तेनोक्तंवचनंश्रुत्वापंथानंप्रविहायसा
 तस्थावधोमुखीविप्रप्राहेतिचशनैःशनैः ३९
 कदापिचेत्परस्यापिनशृणोतिवचोमम

तथापिलज्जांसंत्यज्यवक्ष्याम्येवभवाग्रतः ४०
 तथाह्यहंमहावीरसुबाहुक्षत्रियप्रिया
 नयामिदेवपूजार्थंजलचंद्रकलाह्यहम् ४१
 यद्वचोभवताप्रोक्तंनचतत्त्वत्कुलोचितम्
 त्वद्वंशप्रभवाःसर्वेपरस्त्रीषुनपुंसकाः ४२
 अहमेकाकिनीनारीवीराणांप्रभबोभवान्
 बलादालिङ्गयमामत्रयशः किंतेभविष्यति ४३
 परस्त्रियंसमालिङ्गयक्षणमात्रसुखंभवेत्
 इहापकीर्तिः शेषंचदुःखंकल्पशताधिकम् ४४
 कर्मभूमिरियंशूरपुण्यमत्रविधीयताम्
 परस्त्रीहरणेचित्तंकदाचिन्मांकरिष्यसि ४५
 लोभात्प्रवर्ततेकामःकामात्पापंप्रवर्तते
 पापान्मृत्युर्मृतेऽपिस्याद्दुस्तरेनरकेस्थितिः ४६
 सर्वेऽपित्वद्गुणाव्यर्थंत्वञ्जन्मापिचनिष्फलम्
 कामस्यवशतांगत्वारंतुमिच्छेःपरस्त्रियम् ४७
 मांसमूत्रपूरीषास्थिनिर्मितमेकलेवरम्
 एतदेवसमालोक्यस्मरस्यवशतांगतः ४८
 भूपालवंशोत्पत्तित्वात्पौरेभ्योनबिभेषिकिम्
 मस्तकोपरिगर्जतंनेक्षसेसमवर्त्तिनम् ४९
 ग्रसंतिबडिशंमत्स्यास्तेसर्वेज्ञानवर्जिताः
 ज्ञानीचेत्प्राप्यबडिशंभवान्कस्माद्ग्रसिष्यसि ५०
 विवेकस्त्रिषुलोकेषुसंपदांपरमंपदम्
 अविवेकोहिलोकानामापदांपरमंपदम् ५१
 तयोक्तंवचनंश्रुत्वामाधवः काममोहितः
 उवाचजैमिनेवाचंविनयावनतः पुनः ५२
 तवोद्वीक्षणनाराचधाराजर्जरमानसम्
 प्रियेमांत्राहित्राहीतितवास्मिशरणंगतः ५३
 तावत्प्रियतमानारीयावत्तिष्ठतियौवने
 मृणालकोषानलिनींहेमभृंगोनगच्छति ५४
 प्रसीदहरिणीनेत्रेरक्षमांसेवकंस्वकम्

त्वद्वाचं नीरसां श्रुत्वाभिनत्तिहृदयं मम ५५
 चन्द्रकलोवाच-
 त्यजदुःखं महावीरशृणुमद्वचनं शुभम्
 प्रवक्ष्यामि मनोदुःखं हंतुं यद्भवतः क्षमाम् ५६
 समुद्रपारे विख्याता पुरंदरपुरोपमा
 प्लक्षद्वीपेऽस्ति दीप्यंती विख्याता संज्ञया पुरी ५७
 गुणाकराह्वयस्तत्र राजा श्रेष्ठो महायशः
 आस्ते सर्वगणैर्युक्तः प्रतापेऽग्निसमो बली ५८
 सुशीलानामतद्भार्या सर्वलक्षणसयुता
 सेवावशीकृतस्वामिहृदया सदया जनैः ५९
 सुलोचनाख्यातत्कन्यावीरतत्कुक्षिसंभवा
 सद्गुरुपैरजयत्सकलान्सुन्दरीगणान् ६०
 तस्यारूपं गुणौघं च वर्णितुं भुविकः क्षमः
 तद्रूपदर्शमालोक्या सृजदन्यां स्वयं विधिः ६१
 अहमासं महावीरतस्या दासीनृपात्मजः
 समागतास्मि दैवेन त्वद्देशं प्रति सुन्दरी ६२
 तत्समा सुन्दरी नास्ति त्वत्समो नास्ति सुन्दरः
 गृहाण तां विवाहेन स्वर्गभोगं यदीच्छसि ६३
 जंबुकीं बलवान्सिंहो विहायां कगतामपि
 हस्तिनीं नहि किं धत्ते यत्नतः प्रतिपत्तये ६४
 उद्योगी पुरुषो लोके लभते परमां श्रियम्
 उद्योगेन विना ब्रूहि किं कार्यं भुवि विद्यते ६५
 व्यास उवाच-
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वामाधवो माधवार्चकः
 दूरीकृत्य स्मरोद्भावं तामित्याह वराननाम् ६६
 माधव उवाच-
 केन चिह्नेन तां कन्यां ज्ञास्यामि कमलानने
 तन्मे कथय सुश्रोणि यदि ते मय्यनुग्रहः ६७
 सिंधुपारप्रतीपाज्ञः कथं यास्यामि मानुषः
 भविष्यति तया सार्द्धं कथं संदर्शनं मम ६८

चन्द्रकलोवाच-

तस्यास्तुवामजघनेतिलकंतिलसन्निभम्
अस्तितद्दर्शनेनैवज्ञास्यसित्वंसुलोचनाम् ६६
उच्चैःश्रवससंज्ञस्यतुरगस्यमहात्मनः
त्वन्मंदुरायांपुत्रोस्ति सर्वगामी हयोत्तमः ७०
तमश्च श्रेष्ठमारुह्य जवेन पवनोपमम्
गमिष्यसि समुद्रांतं सुखासाध्यामहीयतः ७१
ततो भूपालपुत्रोऽसौ ससैन्यो गृहमागतः
सापि चन्द्रकलासाध्वी सुप्रीता स्वगृहंगता ७२
विचिंत्य वचनं तस्यामाधवोऽतित्वरान्वितः
चिंताकुलितचित्तोऽसौ सहसामंदुरां ययौ ७३
तत्र बद्धाञ्जलिर्भूत्वा वैक्रमिर्विक्रमान्वितः
तुरंगमानिति प्राह गुणयुक्तान्महाबलान् ७४
माधव उवाच-

यूयंसर्वे महात्मानः सर्वलक्षणसंयुताः
समुद्रपारे मानेतुंकः शक्नोति तुरङ्गमः ७५
अथ ते तुरगाः सर्वे श्रुत्वा तद्वचनं भिया
परस्परं क्षितिमुखास्तस्थुर्नोनेतुमुद्यताः ७६
अथैकस्तुरगस्तत्र समस्तलक्षणैर्युतः
माधवस्य पुरोगत्वा वाचमेतामुवाच ह ७७
अहं भवं तं नेष्यामि सिंधुपारं न संशयः
किं त्वाकर्णय दुःखानि मदीयानि नृपात्मज ७८
अन्यभुक्तावशिष्टं यत्तत्तृणं मम भक्षणम्
ग्रंथिकोटिप्रयुक्ता भीरज्जुभिर्मम बंधनम् ७९
स्वप्नेऽपि ब्रीहयो वीरनदृष्टा बलिना मया
अन्येषामपि भोगानां का कथा त्रनृपात्मज ८०
गौरवेण विना वीरनसतां विक्रमो भवेत्
जनिष्यति कथं वह्निर्विना काष्ठं घृतादिभिः ८१
अहमीदृगिमे सर्वे नानाभूषा समन्विताः
न तु सिंहसमाः श्वानः सर्वाभरणभूषिताः ८२

प्रदक्षिणाकारतयासशैलद्वीपसागराः
 क्षणमात्रेणपृथिवींशक्नोमिभूपतेप्रभो ८३
 माधवउवाच-
 क्षमस्वदोषंसकलंमत्पित्राविहितंहय
 अद्यप्रभृतिमुख्योऽसिमंदुराभ्यंतरेमम ८४
 परेणदत्तःसंतापःसदातिष्ठतिनोत्तमे
 सलिलंवहिसंतप्तंक्षणाच्छीतलतांव्रजेत् ८५
 स्वमाधुर्यैर्भवेदिक्षुःक्षणमपिहितृप्तये
 इत्युक्त्वातंनमस्कृत्यतुरंगंनृपनंदनः ८६
 ततःशुभेक्षणेतस्यपृष्ठमारुह्यवाजिनः
 प्रचेष्टारुणेनभृत्येनविलंध्यजलधिंययौ ८७
 पुरींसर्वगुणैर्युक्तांपुरंदरपुरोपमाम्
 जगाममाधवोभ्राजन्सौधाबलिभिरुज्ज्वलाम् ८८
 तत्रोपस्थांचयुवतींगंधिनीमाधवोद्विजः
 दृष्ट्वास्मितमुखोवाक्यमुवाचेतिचकोमलम् ८९
 वृद्धेमातरहंपार्थोदिनमेकंतवालये
 स्थातुमिच्छामिकाऽज्ञातेधनवान्माधवाह्वयः ९०
 आतिथेयींगंधिनीसातमादायातिथिततः
 हर्षित्वास्वगृहंतत्रजगामात्यंतभक्तितः ९१
 यथोक्तविधिनाविप्रतयातस्यार्हणाकृता
 माधवस्तांनिशांनियेचिंताव्याकुलमानसः ९२
 अथप्रभातेविमलेगन्धिन्याः पुरतोद्विज
 माधवःसकलंकार्यंकथयामासभूसुरः ९३
 देवीसुलोचनायाश्चतस्मिन्नेवदिनेशुभे
 गन्धादिवासनंकर्मरचयामाससाचतत् ९४
 श्रुत्वाधिवासनंकर्मराजपुत्र्यास्ततोद्विज
 शोकसागरकल्लोलनिकरोमाधवोऽभवत् ९५
 यदर्थराज्यवसतिर्मयात्यक्तातदिच्छुना
 यदर्थबांधवास्त्यक्तालंगधितश्चमहोदधिः ९६
 अद्यैवतस्यादैवेनभविष्यत्यधिवासनम्

निष्फलाः सकला एव यावन्तो विहिताः श्रमाः ६७
 किन्तु लोकान जल्पन्ति माध्व्यामुग्धोगतोऽखिलम्
 कोऽपि भग्नोद्यमो न स्यात्प्रज्ञात्वा कार्यनिश्चयम् ६८
 एतद्विचिन्त्य मनसामाधवोऽसौ पुनः पुनः
 माला पुष्पादिके कार्यं लिलेख प्रेमवर्णितम् ६९
 कन्येमाधवनामाहं कुमारो धरणीपतेः
 तालध्वजाधिराजस्य विक्रमस्य महात्मनः १००
 त्वच्चेटी तत्र काप्यस्तिकन्ये चन्द्रकलाह्वया
 तया तव गुणग्रामः कथितो मे पुरा किल १०१
 त्वद्गुणग्रामसंलग्नचित्तोऽहनि म्रसागरम्
 विलङ्घ्य तुरगारूढः समायातः पुरीतव १०२
 अधुना मां वरत्वेन वृणुकन्ये सुलोचने
 यतः संसारमध्येऽस्मिस्तवास्मि शरणंगतः १०३
 यथा गुणवतीं त्वां हि नान्यो जानाति तत्पुमान् १०४
 सरोजिनीगुणं वेत्ति भृङ्ग एव न ददुरः
 शुभ्रस्य जलदस्यापि गगनैकस्य नोदयः १०५
 तथापि न भजेदन्यं विना चन्द्रं कुमुद्वती
 अथ तल्लिखनं वीरो मालाकारप्रियाकरे १०६
 स्वर्णांगुलीयसहितं ददौ सविनयोनृपः
 पुष्पमालांतरे कृत्वा तं लेखं सांगुलीयकम् १०७
 राजपुत्रीसमीपे सागंधिनीतरसाययौ
 पुष्पमालां बलितस्यैदत्वा सागंधिनी ततः १०८
 तस्थौ बद्धाञ्जलिर्भूत्वा दूरंगत्वाभियाकियत्
 ततः साराजतनया लिखितं सांगुलीयकम् १०९
 विलोक्य सकलं मूलात्पपाठात्यंतपण्डिता
 सापितत्पृष्ठपत्रे तु तद्योग्यमुत्तरं द्विज ११०
 अलिखद्विस्मिता कन्या यद्यच्च सर्वमुच्यते
 राजपुत्रमहाबाहो त्वद्वाक्यमखिलं श्रुतम् १११
 शृणु सत्तम वाक्यं मे यथोचितमिदं वचः
 अद्याधिवासनं कर्मश्चो विवाहो मम ध्रुवम् ११२

पितुर्यत्संमतंकार्यपृथिव्यांकोऽपिनत्यजेत्
 कार्येतुदुःखसाध्येतुकार्योनातिश्रमोजनैः ११३
 कार्येसिद्धेश्रमोनस्यादसिद्धेश्रमएवहि
 तथापिशृणुवक्ष्यामियेनप्राप्नोतिमांभवान् ११४
 यदर्थोभवताचैवसमुद्रोपिचलंघितः
 मयाप्रदक्षणीकार्योवरोविद्याधरोह्ययम् ११५
 तत्पुरोऽहगमिष्यामिनानाभरणभूषिता
 वामबाहूद्धर्वकृत्वाचवीरःस्यान्ममसंमुखः ११६
 येनमांशक्यतेनेतुंसमेभर्ताभविष्यति
 सत्यंसत्यमिदंसत्यंपत्रेऽस्मिल्लिखितंमया ११७
 अन्यथासुदृढंकार्यलंघितुंनहिशक्यते
 एतद्विलिख्यसाकन्यातस्याएवकरेददौ ११८
 सापितत्पत्रमादायगतामाधवसन्निधिम्
 तयायल्लिखितंपत्रेतत्पठित्वातुमाधवः ११९
 भूयोपिलिखितंविप्रलिलेखात्यंतकौतुकैः
 त्वयायदुक्तंहेकन्येधन्येधन्यकुलोद्भवे १२०
 तदेवमन्मतंसर्वकोऽपिनास्त्यत्रसंशयः
 ततस्तुगंधिनीभूयोगत्वातन्निकटेद्विज १२१
 ददौसुलोचनायैसालिखनंसुन्दराक्षरम्
 अथतल्लिखनंज्ञात्वाकुमारांगीकृतंद्विज १२२
 बभूवात्यन्तसंहृष्टाविस्मिताचपुनः पुनः
 तस्मिन्नसंशयंकार्ययदासौस्वीकृतंददौ १२३
 तदाकिंस्वयमिन्द्रोवायन्मायामाधवः पुमान्
 इहलोकेपरत्रास्तिस्नेहभूमिः पतिः सदा १२४
 विनासंदर्शनेनापिनवरत्वेदृतोमया
 इतिसंचिन्त्यसासाध्वीनिःश्वस्यचपुनः पुनः १२५
 स्नानव्याजाद्रतावासंगन्धिन्याश्चसहालिभिः
 हस्तेविधृत्यतांकन्यांगंधिनीसापुरंध्रिका १२६
 माधवंदर्शयामासशयानमंचकोपरि
 तंसमालोक्यसाकन्याकंदर्पसदृशंततः १२७

रोमांचितंसमस्ताङ्गमुदात्तंपश्यतिक्रमात्
 तन्नेत्रयुगलंतस्मिन्यत्रयत्रनिमज्जति १२८
 कष्टदृष्ट्याचनान्यत्रतस्मान्नमात्रगच्छति
 साक्षादयंवाकन्दर्पोदेवकीनन्दनोऽपिवा १२९
 शर्वोवाविषयाधीशः साक्षाद्वापार्वतीपतिः
 रूपैरेतैर्जगन्मध्येमानुषोनहिजायते १३०
 अनेनस्वामिनाजन्मसफलंहरिणीदृशः
 मद्भक्तिवशगोभूत्वाविधातात्यंतयत्नतः १३१
 यदाहंकन्यकाजातातदैनंकिंससर्जह
 अद्यप्रभृतिनाथोऽयस्वयंनास्त्यत्रसंशयः १३२
 इत्युक्त्वासामतिचक्रेगंतुंनिजगृहंप्रति
 गन्धिन्युवाच-
 कन्येयुक्तिरियंभद्रेत्वयापिहृदिसेव्यताम् १३३
 यथासुमूर्तिःपुरुषोनतथाभाति निन्दया
 उल्लासोगात्रभंगश्चमन्ददृष्टिश्चविस्मितम् १३४
 सर्वाणिविष्णुचिह्नानिनिद्रायांमृगलोचने
 संदष्टौष्ठपुटाक्षेपात्प्रोक्तो नोत्तिष्ठतिध्रुवम् १३५
 शनैः शनैः करंतस्यस्वकराभ्यामदर्शयत्
 त्वांद्रष्टुंराजकन्यायाः संधृत्यागमनंशृणु १३६
 श्रुत्वैतत्सोपिचोत्तस्थौ संभ्रमाक्रांतमानसः
 विनयावनतोवाक्यंमाधवश्चेत्युवाचताम् १३७
 माधवउवाच-
 कन्येमज्जन्मसफलंश्रमश्चसफलोमम
 त्वच्चारुवदनांभोजंसाक्षादेवमयेक्षितम् १३८
 सकलैर्यौवनैः कन्येत्वंवरत्वेनमांवृणु
 त्वद्योगोस्तिवरोनान्योमांविनाभुविसुन्दरि १३९
 सुलोचनोवाच-
 सुगतेत्वंममस्वामीभाग्येनमहताभवेः
 मयायद्वचनंप्रोक्तंतदेवसुदृढंखलु १४०
 आज्ञांकुरुमहाभागगच्छामिनिजमंदिरम्

माधवउवाच-

तिष्ठेति यदि वा वच्मि कन्ये गर्वस्तदा भवेत् १४१
गच्छेति वचनं वक्तुं नायाति वदनात्मम
स्वयं विचार्य चार्वंगियद्युक्तं तद्विधीयताम् १४२
सत्येह वचनं तस्मिन् भविष्यसि सुतत्परा
इत्युक्ता तेन सा कन्या हर्षिता स्वगृहंगता १४३
तत्रैव माधवस्तस्थौ वृतो बहुपरिच्छदैः
चारुविद्याधर एव स्थितो विद्याधरो वरः १४४
तत्र स्थाश्च जनाः सर्वे स्त्रक्चन्दनविभूषिताः
दिव्यां वरपरीधानारेजुर्देवगणा इव १४५
क्वचिद्गीतं क्वचिन्नृत्यं क्वचित्कोलाहलध्वनिः
क्वचित्केन प्रदीपालिस्तत्पुरे समवर्तत १४६
हेषितैः सप्तिवृन्दानां हस्तिनां चैव बृंहितैः
हर्षस्वनैश्च पत्रीणां पूरिताः ककुभोदश १४७
नानापताकानि वहैर्धवलैर्नृपसद्यभिः
समन्ताद्गगनं सर्वव्याप्तं हियत्र जैमिने १४८
केऽपि शङ्खान्समादध्मुर्दक्काडिं डिमर्भरान्
वादयां च क्रीरे केऽपि मधुकोहलकादिकम् १४९
ततो युवतयः सर्वाः सरोजकोरकस्तथा
ललितानि सुगीतानि जगुश्चन्द्रनिभाननाः १५०
परस्परं यौवनतो घर्षणच्युतमालया
प्रस्वेदाम्बुगलद्गंधैर्बभौ कन्येव तत्रभूः १५१
गंभारीकाष्ठरचितं पीठमारुह्य सुन्दरी
ज्ञातिभिर्वेष्टिता यातावरं स्थानं सुलोचना १५२
अत्रांतरे विक्रमपुत्रेण शय्योपरिष्ठात्किल लब्धनिद्रः
न वेद दैवेन विवाहकार्यं सुलोचनायाश्च सुलोचनायाः १५३
विधातृमायाशतमोहितानां कदापि न स्याद्भुवने सुखाय
ततः स्वसंकेतविधिं जनोऽयं विस्मृत्य निद्रामभजत्सुखेन १५४
वनं परित्यज्य कृशानुभीत्या जलं प्रविष्टानलिनीसुखार्थम्
संदह्यते तत्र हि मानलेन यद्यस्य कर्म न तदन्यथा स्यात् १५५

वेदादिशास्त्रमखिलंप्रपठंतुलोकाः कुर्वंतुनामक्षितिपालसेवाम्
 उग्रंतपः प्रतिदिवंप्रतिसाधयंतुनश्रीस्तथापिचभजत्यतिभाग्यहीनम् १५६
 मस्तकोपरितिष्ठंतिदुःखानिचसुखानिच
 अन्यकालेसमायान्तिहठादन्यानिसत्तम १५७
 निद्रावंतंसमालोक्यमाधवंदुःखभागिनम्
 प्रचेष्टश्चित्तयामासजानन्संकेतमेतयोः १५८
 धिगस्त्वमुंराजपुत्रंदैवमायाविमोहितः
 विस्मृत्यनिजसंकेतंनिद्रांसंप्राप्यसेवते १५९
 असौदुःखागताकन्यावरस्यनिकटेऽधुना
 किंभवेन्नयनेतादृक्संकेतंयातिनिष्फलम् १६०
 तिष्ठत्वंवैपापकर्मन्निद्रांसंसेव्यमस्तके
 मयाहयंसमारुह्यनेतव्यासावराङ्गना १६१
 कन्यारत्नंचरत्नंचमुदाप्राप्नोतिदुर्लभम्
 तदाकिंसेवयाकार्यमाधवस्यास्यदुर्मतेः १६२
 धनार्थंक्रियतेसेवासर्वभावेनभूभुजाम्
 तच्चेन्मुदास्वयंप्राप्तंसेवादुःखेनकिंतदा १६३
 प्रचेष्टइतिसंचिंत्यसमारुह्यतुरंगमम्
 साराजकन्यायत्रास्तेययौतत्रनभः पथा १६४
 वरंप्रदक्षिणीकृत्यस्मरंतीसमयंस्वकम्
 वामहस्तंसमुद्धृत्यतस्थौविद्याधराग्रतः १६५
 हस्तेविधृत्यतांकन्यांप्रचेष्टोऽतिजवेनसः
 पृष्ठेनिवेशयामाससप्तेस्तस्यमहाबलः १६६
 ताराजपुत्रीमादायपुरींकांचींसुशोभनाम्
 तामथासौसमालोक्यप्रचेष्टोऽतित्वरान्वितः १६७
 उवाचप्रवहन्पाणिंनष्टमानससाध्वसः
 प्रचेष्टउवाच-
 समुद्रांतरतीरस्थांकांचींनामपुरीमिमाम् १६८
 पश्यसर्वत्रविख्यातांजनसर्वसुखप्रदाम्
 अत्रमाधववीरस्यतस्यविद्याधरस्यवा १६९
 कस्यापिचभयंनास्तिपश्यचन्द्रनिभानने

मच्चित्तैधनसंलग्नांकामानलशिखावलिम् १७०
 कुचकुंभकरैः सिद्धनिर्वाणंदेहिसुंदरि
 त्वच्चारुमुखपद्मेऽस्मिन्मुखभ्रमरोऽधुना १७१
 इच्छेत्पातुंमधून्यत्रकाऽज्ञातेतिष्ठतिप्रिये
 त्वच्चारुगात्रसंस्पर्शाच्छरैस्तुदतिमांस्मरः १७२
 त्राहित्राहिप्रियेत्राहितवास्मिशरणंगतः
 इतिब्रुवंतंतमूढमभिवीक्ष्यवरांगना १७३
 शोकाग्निप्रसर्वाङ्गीचिंतयामासचेतसा
 अयंमूढोदुष्टचेष्टःप्रचेष्टोनामवेधसा १७४
 लिखितः किंललाटेमेयन्मया हाहतास्म्यहम्
 क्वमाताक्वचमेतातः क्वचविद्याधरोवरः १७५
 अनेनाहंसमानीताधिगस्तुघटनांविधेः
 अलंलोकाःप्रकुर्वन्तिगर्वजगतिसर्वदा १७६
 वेत्तिच्छेतुंगर्ववृक्षंविधाताघटनासिना
 तथापिविपदेधैर्यनिर्भयत्वंचतत्परम् १७७
 उपायाश्चेतिचत्वारःप्रशस्यादीर्घदर्शिभिः
 इत्यालोक्यहृदाकन्यावचोभिः कोमलाक्षरैः १७८
 प्रचेष्टंप्रत्युवाचासौसर्वकार्यविचक्षण
 सुलोचनोवाच
 दृढंकुरुमनोवीरकन्याहमविवाहिता १७९
 मांसमालिङ्ग्यमोहमेकथं यास्यसि दुर्मते
 शास्त्रोक्तविधिनावीरविवाहेनगृहाणमाम् १८०
 तवसेवांकरिष्यामिदासीवत्कोऽत्रसंशयः
 त्वंमेप्राणाश्चमित्रश्चभूषणंबांधवस्तथा १८१
 अनन्यगतयोनार्योभवान्नीतिमवैतिकिम्
 विवाहयोग्यवस्तूनिविवाहार्थसमानय १८२
 मत्पाणिग्रहणंशीघ्रंकुरुजाड्यंगृहीतिच
 अंतर्दृढंबहिःश्लक्ष्णंवदरीफलवद्वचः १८३
 आकरयतस्यामूढोऽसौपरमांप्रीतिमाययौ
 तुरंगमंचतांकन्यांसंस्थाप्यैकत्रदुर्मतिः १८४

करकंकणमादायतस्यास्तत्पुरमाययौ
 ततः साचिंतयामासविधिं नूनं प्रशस्यतम् १८५
 यत आवांपरित्यज्यमूढोऽसौ हर्षितो ययौ
 किंकर्तव्यं क्व गंतव्यं क्व स्थातव्यं मया धुना १८६
 अतिसंकटकार्ये स्मिन्निस्तारो मे भवेत्कथम्
 यदाहमत्र तिष्ठमि किं वदिष्यंति ते तदा १८७
 पुण्यतीर्थं समासाद्य परत्र जन्म काम्यया
 पंचतां प्रतियास्यामि सापिश्रेयस्करीयतः १८८
 मद्वियोगादयं मूढो न विद्याधरमाधवौ
 जीविष्यंति त्रयोप्येते क्षणमात्रमपि स्मरन् १८९
 मयि स्थितायामेतेषां भवेज्जीवनरक्षणम्
 मृतायामपियास्यंति त्रयोऽप्येते तु पंचताम् १९०
 मामुद्दिश्य यदा प्राणाः यक्ष्यंते तेऽत्र मे जनाः
 भविष्यामि तदानूनमहंतं द्वधभागिनी १९१
 इदानीं पुण्यतीर्थेषु यष्टव्यो भगवान्हरिः
 तस्मिन्प्रसन्ने भद्रं मे सर्वमेव भविष्यति १९२
 प्राणेषु च विनष्टेषु सर्वमेव विनश्यति
 तेषु स्थितेषु सकलं स्तोकस्तोकेन सिध्यति १९३
 निशावशिष्टानलिनीहिमाकरेदूरीकृते चण्डकरेण भास्वता
 सुगन्धपुष्पप्रकरोऽति सुंदरीनामोति किं भृगवरस्य संगमम् १९४
 हृदा विचिंत्येति वरांगना सा सप्तिं समारुह्य महाजवंतम्
 तमुंतपः सागरविष्णुपत्न्योर्जगाम विज्ञोत्तमसंगमाय १९५
 तस्मिन्क्षेत्रवरे पुण्ये गङ्गासागरसंगमे
 वसेद्राजा सुषेणाख्यः सोमवंशसमुद्भवः १९६
 गंतुं तस्य सभाराज्ञश्चेतसा साव्यचिंतयत्
 मया युवत्या कर्तव्यं कथं भूपालदर्शनम् १९७
 अधिवासनसूत्राणि सूर्वाणि भुजे मम
 कन्याहंतुरगारूढायुवतीसंगवर्जिता १९८
 चारित्रं मामकं नूनं मनोविस्मयकारकम्
 आत्मानं गोपयित्वा हं यास्यामि नृपतेः सभाम् १९९

इन्द्रजालप्रभावेणसाभूत्वापुरुषाकृतिः
प्रविवेशसभाराज्ञःसुधर्माविवजैमिने २००
तंसपन्नमिवायातंशक्तिहस्तंहयासनम्
स्वयंपप्रच्छभूपालः कस्त्वंकुतइहागतः २०१
तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासाकन्यापुरुषाकृतिः
प्रणम्योवाचराजानंसुहृदंसज्जनाश्रयम् २०२
देववीरवरोनामपुत्रोऽहपृथिवीपतेः
वर्तनायसमायातस्त्वद्राज्यंप्रतिसंप्रति २०३
यद्यत्कार्यमसाध्यंस्यात्तदेवसाधयाम्यहम्
मयिस्थितेनमद्भर्तुःकुत्रापिस्यात्पराजयः २०४

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेवीरवरप्रदर्शोनामपंचमोऽध्यायः ५

षष्ठोऽध्यायः

राजोवाच-

तिष्ठात्रैवमहाबाहोममराज्येसुशोभने
कर्तव्यातेमयावृत्तिःसंशयोनात्रविद्यते १
ततोवीरवरस्तस्यसन्निधौधरणीपतेः
उवाससततंविप्रतत्सेवागतमानसः २
अथैकदातस्यपुरेजैमिनेसकलाःप्रजाः
भीमनादोनामखड्गःक्षोभयामाससंततम् ३
तद्वधायततोरजाप्रेषयामासंतरुषा
ततोऽसौगंडकंहंतुययौवीरवरोजनैः ४
ददर्शपर्वताकारंसुप्ततंधरणीतले
दंष्ट्राकरालवदनंखड्गिनंतंसशक्तिधृक् ५
नभसिभ्रामयन्सप्तिसचवीरवरोरुषा
खड्गिनंतमितिप्राहमेघगंभीरयागिरा ६
उपार्जितास्त्वयायेयेदुरात्मन्यापपादपाः
बभूवुःफलिनस्तेतेऽमृतुंप्राप्ययथाद्भुमाः ७
खादिताः प्राणिनोयेयेराज्येऽस्मिन्पापिनात्वया
यमालयेसमस्तैस्तैर्दर्शनंतेभविष्यति ८

मुंचनिद्रामरेदुष्टमांपश्यान्तकरंनिजम्
 अनयानिद्रयाकिन्तेमहानिद्रभविष्यति ६
 ततः सोऽपिसमुत्तस्थौक्रोधसंरक्तलोचनः
 धूलिधूसरसर्वाङ्गस्त्यक्तनिद्रोमहाबलः १०
 भीमनादउवाच-
 गर्वमाकुरुदुर्बुद्धेतवायुः शेषतांगतम्
 तत्संदर्शनमात्रेणप्राप्तः कोनुविमुच्यते ११
 ज्वलदग्निशिखाश्रेणींप्रविशेच्छलभोयथा
 मत्कोपानलराशौत्वंतथैवनिपतिष्यसि १२
 इतिब्रुवंतंतंद्रष्टुंशक्त्यानिशितयातया
 सज्ज्वालमहाकोपात्कृत्वाहुंकारनिःस्वनम् १३
 सपपातमहीपृष्ठेगतायुर्गंडकस्ततः
 चालयन्मृथिर्वीसर्वास्वनिताौघपरिप्लुतः १४
 खड्गिनंपतितंदृष्ट्वागङ्गाब्धिरोधसिद्विज
 समीपंतस्य भूपस्यसंगंतुमुपचक्रमे १५
 सगच्छन्पथिविप्रर्षेददर्शैकंमहाशयम्
 जाज्वल्यमानंतेजोभिर्द्वितीयमिवभास्करम् १६
 विष्णुदूतगणैर्युक्तंतुलसीमाल्यभूषितम्
 दिव्याम्बरधरंदिव्यंरथारूढंस्मिताननम् १७
 पप्रच्छेतिततोभक्त्यासचवीरवरश्चतम्
 कस्त्वंकुतइहायातः क्वगच्छसिवदस्वनः १८
 पुरुषउवाच-
 कन्येविधृतपुंवेशेमद्वृत्तांतंनिशामय
 कथयामिसमासेनश्रोतुमिच्छसिचेन्मुदा १९
 अहमासंपुराराजाचौरवंशवनानलः
 धर्मबुद्धिरितिख्यातः सर्वधर्मपरायणः २०
 मयायज्ञाःकृताः सर्वेदानानिसकलानिच
 चतुर्वर्षसहस्राणिपालिताचवसुन्धरा २१
 पाखण्डजनवाक्येनमया भूमिर्द्विजन्मनः
 लंघिताकोपमासाद्यदोषितानहिकुत्रचित् २२

मयातेनापराधेनस्वयमेवविधिस्ततः
जहारतत्क्षणादेवसर्वाराजश्रियंरुषा २३
अथाहंगतसंपत्तिः शोकाग्निदग्धमानसः
कियिद्धिर्दिवसैः साध्वियमराजवशंगतः २४
मांदृष्ट्वाचित्रगुप्तेनतत्कर्मप्रकटीकृतम्
उक्तश्चभास्करिर्देवश्चारुहासगतिः प्रभुः २५
धर्मबुद्धिरयंराजाकृतपुण्यक्रियः सदा
अस्त्यस्यदुरितंकिञ्चित्तन्निशामयवचम्यहम् २६
पाखण्डैर्बोधितोऽयतुजहारद्विजशासनम्
तेनैवकर्मणास्थानंनरकेचास्यदुत्तरे २७
वृत्तिच्छेदःसूर्यपुत्रयस्ययेनविधीयते
सतस्यवधमाप्नोतिशास्त्रेषुइतिनिश्चितम् २८
तस्मादयंपापकर्माब्रह्महापृथिवीपतिः
एतस्यनिरयेस्थानंकल्पकोटिशतावधि २९
आत्मदत्तांहरेद्यस्तुपरदत्तांच मेदिनीम्
सकोटिकुलसंयुक्तःप्रयातिनरकंविभो ३०
योहरेच्चमहीतावद्देवस्यब्राह्मणस्यच
नतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाकल्पकोटिशतावधि ३१
परदत्तांचित्तियस्तुरक्षितुर्यस्तुरक्षति
सकोटिगुणमाप्नोतिपुण्यंदातृगुणादपि ३२
ततोऽहशमनादेशाद्भुक्त्वावैपूतिमृत्तिकाम्
कल्पयोनौप्राणिहिंसासर्व दैवमयाकृता ३३
गावश्चब्राह्मणाश्चैवतथैवान्येऽपिजीविनः
मयादुष्टेननिहताःकोटिकोटिसहस्रशः ३४
कालेनप्रेरितासाध्विमांसर्वक्षयिताश्रयम्
खङ्गयोनिंसमुत्पन्नंभवतीप्रजघानह ३५
गङ्गाब्धिसङ्गमंतीर्थदुर्लभंदैवतैरपि
स्थलेऽपिमृत्युमासाद्ययत्रेयंममसद्गतिः ३६
गच्छसुश्रोणिभद्रंतेभविष्यतिनसंशयः
अचिरेणैवपतिनादर्शनंतेभविष्यति ३७

व्यासउवाच-

तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा साकन्यापरमाद्भुतम्
 ववंदे चरणौ तस्य धर्मबुद्धिर्महीपतिः ३८
 ततो रथं समारुह्य सराजात्रिदिवं ययौ
 सोऽपि वीरवरो विप्रजगाम नृपतेः सभाम् ३९
 राजा च तं मृतं श्रुत्वा खड्गिनं भीमविक्रमम्
 तस्यैव ददौ विवाहेन जयंतीं निजकन्यकाम् ४०
 जयंतीं तां समादाय साकन्यापुरुषाकृतिः
 तपस्तप्तुं मनश्चक्रे गङ्गासागरसङ्गमे ४१
 गङ्गाब्धिसंगमे स्नात्वा प्रभाते द्विजसत्तम
 गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च यजेन्नारायणं प्रभुम् ४२
 निरामिषं हविष्यं च फलाहारं द्विजोत्तम
 कदाचिदुपवासं साकुरुते च वराङ्गना ४३
 एकाकिनीं समालोक्य कोऽग्रहीदत्र भूतले
 मां नीचमिति मत्वा सौ समारुह्य च वाजिनम् ४४
 भूय एव निजं राज्यं सा जगाम वराङ्गना
 माधवस्य वियोगेन तस्य विद्याधरस्य वा ४५
 मृतासाराजतनया यतोऽन्य न भजत्यपि
 तस्यां मृतायां भृत्योऽसौ निर्जगाम यदृच्छया ४६
 विलप्य बहुधा तत्र प्रचेष्टोऽत्यतः शोकभाक्
 जगाम मरणार्थाय गङ्गासागरसङ्गमम् ४७
 गङ्गाब्धिसङ्गमे स्नात्वा तुलसीमृद्विभूषितः
 कृताञ्जलिरिति प्राह प्रचेष्टो भीष्ममातरम् ४८
 पवित्रे त्वञ्जले मातस्त्यजाम्यत्र कलेवरम्
 सुलोचना मे कांता स्याद्यथा तत्त्वं करिष्यसि ४९
 भूयो भूयो ब्रुवंतं तमिति तस्याश्च किंकराः
 बध्वापाशेन तं निन्युर्निरुक्तां तत्सभां प्रति ५०
 तप्ता वीरवरादेशात् किंकरास्ते सुदारुणाः
 कारायां स्थापयामासुः प्रचेष्टमनुविह्वलम् ५१
 एतस्मिन्नेव काले तु दृष्ट्वा तत्कार्यमद्भुतम्

हाहाकारोमहानासीत्तद्राज्येद्विजसत्तम ५२
 एतच्छ्रुत्वाद्भुतंकर्मसचराजागुणाकरः
 आयातोऽत्यतसंतप्तोवदतीतिद्विजोत्तम ५३
 निषंगिणश्चरथिनश्चर्मिणः खड्गिनस्तथा
 धानुष्काश्चकौतकाश्चकोटिकोटिसहस्रशः ५४
 स्थानेस्थानेपुरेतस्मिन्नाजावैशोकविह्वलः
 नियोजयामासतदारक्षायैद्विजसत्तम ५५
 तेनाज्ञप्तास्ततः सर्वेयोद्धारोऽमितविक्रमाः
 सत्वराः पतिरक्षासुतस्थुस्तस्मिन्पुरेषा ५६
 गीतानिगायकैः सर्वैर्नृत्यानिनर्तकैस्तथा
 वाद्यानिवादकैश्चैवतत्रत्यक्तानिसाध्वसैः ५७
 ततः सराजाविप्रर्षेसमाहूयस्वमंत्रिणः
 किमेतदितिपप्रच्छशोकोपहतमानसः ५८
 मंत्रिण ऊचुः -
 देवाद्भुतमिदंकर्मनदृष्टंनश्रुतंक्वचित् अं
 एतावतानृणांमध्येपश्यतांक्वजगामसा ५९
 कोऽपिजल्पतिसालक्ष्मीःशापेनागत्यभूतले
 त्वदीयंसौधमेतर्हिस्वयमंतरधीयत ६०
 मायामयीसारमणीमाययात्वद्गृहेस्थिता
 मायांस्वकीयांदर्शित्वागतेत्यन्येवदंतिवै ६१
 केचिद्वदंति रमणीसर्वलक्षणसंयुता
 आगमिष्यतिभूयोऽपिभगाङ्गोमघवायतः ६२
 तन्मुखंचन्द्रवन्मत्वाविचिंत्यात्मानमात्मना
 केचिद्वदंतिचन्द्रेणनीतासुप्रतिपत्तये ६३
 वदंतिकेऽपिसाकन्यासद्गुणादीर्घवासना
 भ्रान्त्याचन्द्रमसाग्रस्तापूर्णचंद्रनिभानना ६४
 दिग्गजैर्नलिनीभ्रान्त्याप्रफुल्लकमलानना
 विषदण्डप्रहस्ताचनीरजाकलिकाकुचा ६५
 केचिद्वदंतिसृष्ट्वासास्रष्टुमन्यांस्त्रियंनृपं
 तद्रूपादर्शनालोक्येनीतारूपगुणास्थिता ६६

केचिद्वदन्तिभूपालत्वयासर्वदिशोजिताः
 रूपैर्देवांगनाजेतुंगतासात्रिदिवंप्रति ६७
 अथतेमंत्रिणोऽन्योन्यमालोक्येतिमुखश्रियः
 स्तब्धाइवाभवन्सर्वेनिरुत्साहाः ससाध्वसाः ६८
 भूपःसुलोचनेपुत्रिक्वगतासिविहायमाम्
 इत्युक्त्वासमहीपालः पृथिव्यामूर्च्छितोऽपतत् ६९
 राजानंपतितं दृष्ट्वाशोकेनमहाताततः
 जज्ञेहाहारवस्तस्मिन्नगरेद्विजसत्तम ७०
 तत्क्रंदनध्वनिंविप्रप्रतिश्रुत्वाचजायते
 उत्प्रेक्षतेतत्रलोकेक्रंदंतिककुभो दश ७१
 धूलिधूसरतांगंतुनृपतिमुक्तकेशकम्
 बिधृत्यमंत्रिणः सर्वेतरसासौधमाययुः ७२
 अथविद्याधरस्तत्रश्रीविक्रमदेवजः
 तस्याः पीठंसमालिङ्ग्यरुरोदकरुणस्वनैः ७३
 हाप्रियेचंचलापाङ्गिसुवर्णकुसुमप्रभे
 शोकाब्धौपातयित्वामांक्वगतासिवरानने ७४
 ममकिंदूषणंदृष्टंत्वयानिर्दोषयाप्रिये
 नददासिकथंभद्रेदर्शनंकमलानने ७५
 नजीविष्याम्यंहंभद्रेक्षणमात्रंत्वयाविना
 अतोमेदर्शनंदत्वाक्रियतांप्राणरक्षणम् ७६
 किंधनैः किंजनैः किंमेमित्रैः किंवाधनैर्गृहैः
 नाप्रोमियदिभद्रेत्वांप्राणेभ्योऽपिगरीयसीम् ७७
 एतच्चान्यच्चविप्रर्षेस कृत्वाकरुणमहत्
 शोकान्मृत्युंविनिश्चित्यययौगङ्गाब्धिसङ्गमम् ७८
 तत्रगङ्गाभसिस्रात्वासमुद्रजलमिश्रिते
 निवेद्यभास्करायार्घ्यंगंगानत्वाह मातरम् ७९
 गङ्गेदेविजगन्मातस्त्वञ्जलेविमलेतनुम्
 त्यजामितांयथाभूयःप्राप्नोमितत्करिष्यसि ८०
 इतिब्रुवंतंतंविप्रतत्किंकरवरास्ततः
 विधिंविनिन्युःसदृशंकुद्धावीरवरस्यच ८१

ततोवीरवरः प्राहकस्त्वंभोःकुतआगतः
 कथमत्रतनुत्यागंकुरुषेतद्वदस्वमे ८२
 तद्वाक्यमेतदाकर्ण्यततोविद्याधरोऽखिलाम्
 तांकथांकथयामासशृण्वतांविस्मयप्रदाम् ८३
 अथत्वंमूर्खलोकानांप्रवरोसिनसंशयः
 गान्धर्वीराक्षसीवापिपन्नगीवापिकिन्नरी ८४
 शापागतेवसाकन्यातस्मादन्तर्हितास्वयम्
 सादेवरूपिणीकन्यादेवानांनिलयंगता ८५
 कथंतयासमंभूयोदर्शनंतेभविष्यति
 चकोरपेयंपीयूषंगगनेरोहिणीपतेः ८६
 किंशक्नुवंतितंपापावायसाबलिनोऽपिच
 यदप्राप्यंनतत्प्राप्यंप्राप्यंयत्तच्चलभ्यते ८७
 जानंतितज्जनंकश्चिन्मोहंप्रतिनगच्छति
 केनापिदीयतेकन्याकन्याकेनापिगृह्यते ८८
 पूर्वजन्मनियोकन्यातांकन्यांलभतेपतिः
 पुत्रप्रयोजनाभार्यापुत्राःपिण्डप्रयोजनाः ८९
 कुर्वन्तिदारग्रहणमतएवमनीषिणः
 यथेहदीयतेनार्यातथानारीसमश्नुते ९०
 क्रंदन्नजन्यामप्येषभृङ्गःकुमुदिनींसहेत्
 सद्रूपोऽपिपतिःस्त्रीणांसंतोषायभवेन्नहि ९१
 रवौस्थितेऽपिपद्मिन्यामधूनिभ्रमरः पिबेत्
 नारीषुसततंचित्तंविष्णुभक्तिष्वनादरः ९२
 शोकैःकैश्चित्तनुत्यागस्तिस्त्रःपुंसांविडंबनाः
 दाराःपुत्रास्तथाभ्रातादेशाश्चबांधवास्तथा ९३
 पुनर्लभ्याइमेसर्वेपुनर्लभ्यानचासवः
 नमुक्तोविषयोधर्मो नचकर्मकृतंत्वया ९४
 वर्तमानेगतेमूढभविष्यंजन्मदुर्लभम्
 मममाताममपिताभार्याभ्राताधनंमम ९५
 निष्फलंयातिवैजन्मनृणांमतयातया
 एवंप्रबोधितः सम्यक्तेनधीरवरेणसः ९६

दौर्मनस्यंपरित्यज्यतस्थौतत्रैवजैमिने
 ततस्तुगन्धिनीप्रीत्याहसंतीस्वगृहंगता ६७
 गत्वाचमाधवंमंचेस्वपंतंसाददर्शह
 गन्धिन्युवाच-
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठदुर्बुद्धेभ्रमस्तेविफलोऽभवत् ६८
 विवाहकालेसाकन्याबभूवांतर्हितास्वयम्
 एवंतस्यावचः श्रुत्वासमुत्तस्थौसमाधवः ६९
 विललापाकुलः शोकैर्महद्भिः क्षमातलेलुठन्
 कन्यायादूषणं नास्ति नास्ति विद्याधरस्य वा १००
 ममैव दूषणं सर्वयतो हीनस्य संगभाक्
 नीचसंगे कृते पुंसां सुखं यच्छति नो विधिः १०१
 एतदेव मया ज्ञातं यतो गतिरियं मम
 न प्राप्नोति सुखं किञ्चिन्नीचः सङ्गान्महानपि १०२
 प्रेतसंगान्महादेवो न ग्नो भग्नविभूषणः
 प्रविश्य नीलयं नीचं स्त्रीधनादिकमीक्षते १०३
 किञ्चित्प्रसङ्गमासाद्य षड्वक्त्रः स षडाननः
 स तां श्रुत्वा गुणं नीचः सद्य एव विषीदति १०४
 दोषं संश्रोतुमाप्नोति शतरूपो भवेत्तदा
 शुभमिच्छन्निजं प्राज्ञो नीचेभ्यो न हि निश्चयेत् १०५
 क्षणमेकमपि प्राज्ञो नीचेभ्यो न हि निश्चयेत्
 पादमेकमपि प्राज्ञो नीचैः सह न गच्छति १०६
 विश्वासवचनं नीचः सद्य एव विषीदति
 दोषं सांश्रोतुमाप्नोति श्रोतुमायाति यत्नतः १०७
 ततः समयमासाद्य प्रकाशयति चोद्धसन्
 मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं यतात्मनाम् १०८
 मनस्यन्यद्वचस्यन्यत्कर्मण्यन्यदुरात्मनाम्
 यदा करिष्यति कन्याविवाहं सानृपात्मजा १०९
 नाभविष्यत्तदा शोकः स्वल्पोऽपि हृदये मम
 स्वर्गंगता चेत् सा कन्या सर्वलक्षणसंयुता ११०
 नीतानीचेन शोकोऽयहृदये दुःसहोऽभवत्

लिखितामिवसर्वत्रतां पश्यामिवराननाम् १११
 विस्मर्तुं न हि शक्नोमि जीवतानेन चात्मना
 नीचक्रोडगतासाध्वी न जीविष्यति साक्षरम् ११२
 विद्याधरोऽपि तच्छोकैर्न जीविष्यति दारुणैः
 यथामातापितात्यक्तो देशस्तत्प्राप्तये मया ११३
 तथैव संप्रति प्राणास्त्यक्तव्यानात्र संशयः
 पुनस्तत्प्राप्तये प्राणान् गासागरसङ्गमे ११४
 त्यक्त्यामीति दृढं कृत्यसंगंतुमुपचक्रमे
 एतस्मिन्नेव काले तु नारदान् मुनिसत्तमात् ११५
 पादलेपं महाबुद्धिरभिगम्य समाधवः
 ययौ कियद्भिर्दिवसैर्गङ्गासागरसङ्गमम् ११६
 गङ्गाब्धितो ये स्नात्वा च पूजयामास चाच्युतम्
 तुलसीपत्रमालाभिर्भूषितो माधवस्तदा ११७
 बद्धाञ्जलिरिति प्राह जहु कन्यां सरिद्वराम्
 माधव उवाच-
 देवित्वत्सलिले देहं प्राप्तशोकस्त्यजाम्यहम् ११८
 भाविजन्मनितां कन्यां मह्यं दास्यसि शोभनाम्
 इत्युक्त्वा तां नमस्कृत्य गङ्गात्रैलोक्यमातरम् ११९
 ततस्तत्सलिलं निम्ने प्रवेष्टुमुपचक्रमे
 अथ वीरवरः पृष्ठे तं विधृत्य नृपात्मजम् १२०
 तत्सभां प्रति विप्रर्षेजवेनागत्य तज्जनैः
 ततः समालोक्य नृपात्मजं तं प्रीतिसमासाद्य अनिन्द्यशोभाम् १२१
 कस्त्वं त्यजस्यत्र कथं शरीरं ब्रूहीति तं वीरवरं जगाद
 माधव उवाच-
 अहं विक्रमराजस्य पुत्रो माधवसंज्ञकः १२२
 मृगयायै वनं घोरं ससैन्योऽगममेकदा
 अस्त्येकानगरोपांते सरसीपद्मशोभना १२३
 नारीमेकाकिनीं रम्यामपश्यं तत्र कामुकः
 सा च चन्द्रकलानामभामिनी मां स्मरातुरम् १२४
 सुलोचनायाः प्रस्तावं कथयामास भूतले

ततस्तुरगमारूढोविलङ्घ्यसरितांपतिम् १२५
 प्रचेष्टारुख्येनभृत्येनगतस्तस्याःपुरंप्रति
 तस्मिन्नेवदिनेतस्याअधिवासनमुत्तमम् १२६
 तथाकर्ण्यमयातत्रप्रेरितंसांगुलीयकम्
 ममपत्रंसमालोक्यसांगुलीयकमुत्तमम्
 सापितत्पृष्ठपत्रेषुयल्लिलेखतदुच्यते १२७
 श्रीत्रिविक्रमदेवस्यपुत्रोविद्याधराह्वयः
 पितातस्मैविवाहेनमांप्रदास्यतिसत्तम १२८
 अथाधिवासनंकर्मश्चोविवाहोममध्रुवम्
 तथाप्युपायंवक्ष्यामियेनप्राप्नोतिमांभवान् १२९
 वामबाहुंसमुद्धृत्यस्थिताहंवरसंमुखी
 येनमांशक्यतेनेतुंसमेभर्तानसंशयः १३०
 विलिख्यपत्रंसाकन्यागंधिन्यास्तत्करेददौ
 गंधिन्याचतयादत्तंतत्पत्रमह्यमुत्तमम् १३१
 तत्संकेतंप्रचेष्टेनसंश्रुत्यममसंमुखे
 हयमारुह्यसानीतातत्राहंनिद्रयाजितः १३२
 अनयाव्यथयातत्रपुनस्तत्प्राप्तिहेतवे
 तदाद्यजागरंभद्रशृणुष्वत्रविधानतः १३३
 इत्युक्तास्यरक्षायैनियुज्यपदगान्बहून्
 विहस्यांतःपुरंगत्वासाकन्यापुरुषाकृतिः १३४
 ततोविधृत्यस्त्रीवेषनानालंकारभूषिता
 स्वदासींप्रेषयामासतमानेतुंनृपात्मजम् १३५
 तदाज्ञयासमागत्यततो नृपतिनंदनः
 ईक्षांचक्रेचतांसाध्वींलक्ष्मींमूर्तिमतीमिव १३६
 साचकन्यासमुत्थायसुवर्णसनतोद्विज
 ववंदेचरणौतस्यपुलकांचितविग्रहा १३७
 ततोगान्धर्वविधिनासराजतनयःसुधीः
 चक्रेविवाहेतां कन्यांतत्रैवप्राप्तकौतुकः १३८
 तत्प्रेमवारिधाराभिःसंसिक्तो नृपनंदनः
 तत्रैवतांनिशांनित्येकुर्वन्केलितयासह १३९

अथप्रभातेविमले सामृगीलोचनासती
 आदितःसर्ववृत्तांतंकथयामासमाधवम् १४०
 ततःसुलोचनासाध्वीजयंतींतांनृपात्मजाम्
 माधवंचसमादायसुषेणस्यसभांययौ १४१
 तांकन्यासनृपः श्रुत्वाहर्षितोमाधवायवै
 सुलोचनांजयंतींचविवाहेनददौततः १४२
 तस्मैतुयौतुकत्वेनसराजाधर्मतत्परः
 सुप्रीतोनिजराज्यार्द्धददौस्वर्णशतानिच १४३
 ततोविचित्रमावासंनिर्मायसनृपात्मजः
 तस्मिन्पुण्यतमेतीर्थेचकारवसतिंद्विज १४४
 तत्रांतरे प्रचेष्टंतंकारागारनिवासिनम्
 सभांसमानीयततश्चित्तयामासमाधवः १४५
 अयंपापमतिःक्रूरःस्वामिविश्वासघातकः
 शत्रूणांप्रवरोमूढोरक्षणीयोमयानहि १४६
 पालितोऽपिमुहुर्नित्यंप्रसादधनभोजनैः
 शत्रुकर्मकरोत्येवसमयंप्राप्यनिर्दयः १४७
 विपत्यांयेनहस्तेननयेत्पादरजः खलु
 शिरःकृतंतितेनैवस्वामिनंप्राप्यसंपदम् १४८
 नूनमेवप्रभुंघ्रंतिवशगानृपराजयः
 तप्तमप्युदकंवह्निंसद्योनिर्वाणतांनयेत् १४९
 इतिसंचिंत्यमनसातेनक्षमापतिसूनुना
 प्रचेष्टोनष्टचेष्टोऽसौनिरस्तोद्विजसत्तम १५०
 ताभ्यांस्त्रीभ्यांतदाविप्रसुखेनसनृपात्मजः
 किञ्चित्कालंतत्रतस्थौ शोकव्याधिविवर्जितः १५१
 तस्यांसुलोचनायांतुमाधवस्यमहात्मनः
 शतंपुत्राजयंत्यांचद्वेशतेजज्ञिरेसुताः १५२
 माधवस्यसुतास्तेऽपिशस्त्रशास्त्रविदोत्तमाः
 बभूवुःसर्वलोकानांप्रीतयेधर्मतत्पराः १५३
 जन्मांतरोपार्जितयाविष्णुभक्त्याचसंगतः
 एकदाचिंतयामासमनसासचमाधवः १५४

कोऽहकस्मात्समायातः कस्यवाकेननिर्मितः
 भूयःक्वचगमिष्यामिकुत्रवास्थास्यतेमया १५५
 विषयंभुंजतोजन्मविनापुण्येनमेगतम्
 तस्माद्विघ्नाणवेमग्रंकोऽत्रमामुद्धरिष्यति १५६
 संसारेऽस्मिञ्जनंप्राप्ययेननाराधितोहरिः
 आत्मघातीसविज्ञेयः सर्वधर्मवहिष्कृतः १५७
 भूयोभूयोभवेज्जन्मभूयोभूयोऽपिपंचता
 संसारोऽयमतः सर्वःक्लेशदोभैरवोमहान् १५८
 विष्णुभक्तिंविनानस्याज्जन्ममृत्युनिवारणम्
 अतोऽद्यसकलंत्यक्त्वाकरिष्याम्यर्चनंहरेः १५९
 एतद्विचिन्त्यमनसाविश्वस्यचमुहुर्मुहुः
 विश्वकर्माणमाहूयसवाक्यमिदमब्रवीत् १६०
 माधवउवाच-
 विश्वकर्मन्महाबाहोमह्यंविष्णोः शिलामयीम्
 प्रतिमांदेहिनिर्मायसर्वकामफलप्रदाम् १६१
 तस्यादेशात्ततोविप्रशिल्पिनाविश्वकर्मणा
 प्रतिमारचितातेनमहाविष्णोःशिलामयी १६२
 नवीननीरदश्यामापुण्डरीकनिभेक्षणा
 शङ्खचक्रगदापद्मधारिणीच चतुर्भुजा १६३
 लक्ष्मीसरस्वतीयुक्तावनमालाविभूषिता
 समस्तलक्ष्णैर्युक्ताभूषितासर्वभूषणैः १६४
 विचित्रमण्डपेतांचसंस्थाप्यप्रतिमांहरेः
 सपूजांकर्तुमारेभेकामदांचक्रपाणिनीम् १६५
 तस्मिन्नेवालयेविप्रघृतदीपंद्विजोत्तम
 दीपंप्रतिदिनंयच्छेदविच्छिन्नशिखंसच १६६
 प्रातः स्नायीस्वयंभूत्वाकुर्यात्संमार्जनादिकम्
 मार्गशोभांचविप्रर्षेतत्रोपलेपनंपुनः १६७
 स्नात्वागङ्गाब्धिसलिलेकृत्वापंचमहाध्वरान्
 त्रिसंध्यंपूजयेद्विष्णुमुपहारैरनुत्तमैः १६८
 गंधैर्धूपैश्चनैवेद्येस्तांबूलैर्धूपदीपकैः

गीतवाद्यैः प्रबंधैश्चस्तवपाठैः सुशोभनैः १६६
 प्रदक्षिणैर्नमस्कारैरध्वरैश्चैवदक्षिणैः
 निरामिषैर्हविष्यैश्चफलाहारैश्चसत्तम १७०
 नमोनारायणायेतिजपेत्प्रणवपूर्वकम्
 अष्टाक्षरंमहामंत्रंसर्वकामफलप्रदम् १७१
 एवमब्दसहस्राणिमहाविष्णोःपरात्मनः
 चकारपरयाभक्त्यासपूजांसर्वकामदाम् १७२
 तस्याभक्त्याततस्तुष्टः सर्वदेवशिरोमणिः
 आविर्बभूवभगवांस्तुलसीकुसुमप्रभः १७३
 आविर्भूतंहरिंदृष्ट्वासदारोमाधवस्ततः
 शिरसाभूमिमालिङ्ग्यववंदेचरणौहरेः १७४
 माधवउवाच-
 नमस्तेदेवदेवायनमस्तेपरमात्मने
 परेशायसुरेशायनमस्तेज्ञानदायिने १७५
 नमस्तेपरमानन्दपुरुषोत्तमकेशव
 नमस्तेपद्मनेत्रायकमलापतये नमः १७६
 नमस्तेबहुरूपायनीरूपायनमोनमः
 विचिन्त्यायाविचिन्त्यायदृश्यादृश्यायवैनमः १७७
 नमस्त्रैलोक्यनाथायलोकपित्रेनमोनमः
 नमस्तेज्ञानगम्यायनमस्तेसर्वशाखिने १७८
 कंसारयेनमस्तुभ्यनमस्तेकैटभारये
 मधुहर्त्रेनमस्तुभ्यंविधात्रेचनमोनमः १७९
 येनत्वयोद्धृतावेदामीनरूपधरेणवै
 गंभीरांभोनिधेरम्भोऽभ्यतरात्तमहंभजे १८०
 येनत्वयोद्धृतापृथ्वीसशैलवनकानना
 कूर्मरूपधरेणयंतस्मैतुभ्यंनमो नमः १८१
 वाराहमूर्तिनायेनधरणीधरणीपते
 उद्धृतानिजदंतेनतस्मैतुभ्यंनमोनमः १८२
 नृसिंहमूर्तिनायेनत्वयादैत्योविदारितः
 हिरण्यकशिपुःक्रुद्धस्तस्मैतुभ्यंनमोनमः १८३

बलियज्ञस्तथाध्वस्तोयेनवामनरूपिणा
 तस्मैतुभ्यंनमोदेवकश्यपादानकारिणे १८४
 पितरस्तर्पितायेनत्वयाक्षत्रियशोणितैः
 कार्तवीर्योहतोयेनतस्मैरामायतेनमः १८५
 रावणोनिहतोयेनकौशल्यासूनुनात्वया
 मारीचःकुंभकर्णश्चतस्मैरामायतेनमः १८६
 प्रलंबोनिहतोयेनरेवतीपतिनात्वया
 कालिन्दीभेदिनेतुभ्यंतस्मैरामायतेनमः १८७
 वेदाविनिदितायेनविलोक्यपशुहिंसनम्
 सकृपेनत्वयायेनतस्मैबुद्धायतेनमः १८८
 म्लेच्छाश्चविहितायेनयुगातेकल्किमूर्तिना
 सर्वलोकहितार्थायतस्मैतुभ्यंनमोनमः १८९
 हरे विष्णोदैत्यजिष्णोनारायणकृपामय
 संसारसागरेघोरेपतितंमांसमुद्धर १९०
 ततोहर्षान्माधवोऽसौप्रक्षाल्यचरणौहरेः
 भूमौनिपात्यसर्वाङ्गजगादमाधवोहरिम् १९१
 माधवउवाच-
 गोविन्दपरमानन्दमुकुन्दमधुसूदन
 त्राहिमांपापिनंकृष्णयतस्त्वंसर्वपापहा १९२
 इतिस्तोत्रंतस्यश्रुत्वाभगवान्भक्तवत्सलः
 परमांप्रीतिमासाद्यतमित्याहवचःस्वयम् १९३
 श्रीभगवानुवाच-
 वरंवरयभोवत्समाधवक्षत्रियर्षभ
 ब्रह्मत्वंवाशिवत्वंवाशक्रत्वंवाकिमिच्छसि १९४
 माधवउवाच-
 सर्वमेवमयाप्राप्तंजगदीशनसंशयः
 दैवतैरप्यदृश्यंत्वांपश्यामिवरदंप्रभुम् १९५
 भुक्तिंमुक्तिंधनैश्चर्यंदातुंसर्वभवान्क्षमः
 प्रभोनभक्तियोग्योऽस्मिभक्तिमेवप्रयच्छमे १९६
 श्रीभगवानुवाच-

तवशक्त्याऽनयावत्सप्रीतोऽहनात्रसंशयः
किमस्तिवस्तुयदत्वातवानृण्यंभजाम्यहम् १६७
सूतउवाच-

इत्युक्त्वापरमप्रीतः प्रसार्यचतुरोभुजान्
तमालिङ्गितवान्विष्णुःपितापुत्रमिवद्विज १६८
श्रीभगवानुवाच-

आलिङ्गनप्रभावेणतवानृण्यंगतोऽस्म्यहम्
सर्वमेवशुभंभद्रभविष्यतिनसंशयः १६९
कामिनाप्रतिमावत्सक्रियायोगेनसर्वदा
पूजिताममतेनत्वांनेष्याम्यहंतनुंप्रति २००
व्यासउवाच-

इतिदत्त्वावरंतस्मैचतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः
भूयःप्राणैःसमालिङ्ग्यतत्रैवांतरधीयत २०१
ततस्तांप्रतिमांविष्णोःसदारोमाधवस्तदा
आराधयामासभक्त्याक्रियायोगैरनुत्तमैः २०२
सभुक्त्वासकलान्भोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
गङ्गायामृत्युमासाद्यसदारोमोक्षमाप्तवान् २०३
पठतिहरिचरित्रैर्युक्तमध्यायमेतत्सकलदुरितराशिध्वंसिभिःसर्वभक्त्या
इहजगतिसभुक्त्वासर्वभोगांस्ततोऽतेव्रजति भगवतःश्रीवासुदेवस्यधाम २०४
इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेगंगासागरसंगममाहात्म्यवर्णनं नाम
षष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमोऽध्यायः

श्रीव्यासउवाच-
भूयएवप्रवक्ष्यामिगङ्गामाहात्म्यमुत्तमम्
तच्छ्रुत्वामानवाः सर्वेसर्वान्कामानवाप्नुयुः १
येननाचरितंस्नानंगङ्गायांलोकमातरि
आलोक्यतन्मुखंसद्यः कर्तव्यंसूर्यदर्शनम् २
प्रभातेयः स्मरेद्भक्त्यागङ्गाइत्यक्षरद्वयम्
तस्यनश्यन्तिपापानितमोवदरुणोदये ३

नदृष्टायेनसरितांप्रवराजहुकन्यका
 तस्याग्राह्याणिसर्वाणिअन्नादिसलिलानिच ४
 शरीराणिपरित्यज्यगङ्गास्नानंप्रकुर्वताम्
 गात्राण्यायान्ति पापानिगङ्गास्नानमकुर्वताम् ५
 अहोचित्रमहोचित्रमहोचित्रमिदंपुनः
 पतंतिनरकेमूढागङ्गानाम्निस्थितेसति ६
 शिरसायोवहेद्भक्त्यागङ्गाम्भःकणिकामपि
 समुच्यतेमहापापैर्ब्रह्महत्यादिभिर्द्विजः ७
 ललाटेदृश्यतेयस्यगङ्गासैकतमुत्तमम्
 सपुण्यात्माजगत्सर्वपुनातिनात्रसंशयः ८
 गङ्गातीरात्समायांतयः पश्येत्परमादरैः
 सोऽश्वमेधसहस्राणिफलंप्राप्नोतिमानवः ९
 गङ्गातीरमहंयामित्वमागच्छेतिवक्तियः
 तस्यविष्णुःप्रसन्नात्मासर्वान्कामान्प्रयच्छति १०
 गंगेतिनामसंस्मृत्ययस्तुकूपजलेऽपिच
 करोतिमानवः स्नानंगङ्गास्नानफलं लभेत् ११
 गङ्गाम्भःशीकरंयस्तुसंमितंसर्षपस्यच
 प्राप्नोतिमृत्युकालेषुसगच्छेत्परमंपदम् १२
 अत्रैवशृणुविप्रर्षेइतिहासंपुरातनम्
 यस्यश्रवणमात्रेणगङ्गादेवीप्रसीदति १३
 आसीत्त्रेतायुगेविप्रोधर्मस्वोनामधार्मिकः
 शांतोदांतोदयायुक्तोवेदवेदाङ्गपारगः १४
 सत्यवादीक्रोधहीनोहिंसाहीनोजितेन्द्रियः
 सर्वभूतहितैषीचयोगाभ्यसरतः सदा १५
 संसारसागरंतर्तुंसविप्रोवैष्णवोजनः
 पूजयामासदेवेशंक्रियायोगेनकेशवम् १६
 कदाचित्प्राप्यपुण्याहंसच विप्रर्षभोद्विज
 जगामजाह्नवीतीरंमुमुक्षुःस्नानहेतवे १७
 तत्रगंगांभसिस्नात्वाकृत्वाचतर्पणादिकम्
 गृहगंतुमनश्चक्रेगंगांभः कर्त्तरींवहन् १८

तस्मिन्कालेततोविप्रवैश्योरत्नकराह्वयः
 कृत्वावाणिज्यमायांतंसकलैः किंकरैर्वृतः १९
 तस्यैकः किंकरोविप्रः कालकल्पइतिस्मृतः
 दंडहस्तः समायातोविहिताखिलपातकः २०
 अथवर्त्मश्रमश्रांतस्तस्यरत्नकरस्यच
 सुष्वापैकोबलीवर्द्धः पथिब्राह्मणसत्तम २१
 पथिस्वपंतंतंदृष्ट्वाकालकल्पोवृषंततः
 दण्डेनताडयासबाहुधाऽत्यतनिर्दयः २२
 तद्दण्डघातजनितक्रोधेनवृषभेनसः
 विषाणाभ्यांसुतीक्ष्णाभ्यांसमुत्थायविदारितः २३
 तच्छृङ्गद्वयनिभिर्नवक्ष्त्राः सगतलोचनः
 तत्सन्निधिंदयायुक्तो धर्मस्तुत्वरितोययौ २४
 ततः कर्णात्समादायतुलसीपत्रमुत्तमम्
 गङ्गाभ्यः शीकरैर्दिव्यैः सिक्तोसौतेनधीमता २५
 गतप्राणंसमालोक्यसविप्रः परमार्थवित्
 विस्मितः स्वगृहंगंतुं मनश्चक्रे द्विजोत्तम २६
 अथगच्छन्पथिप्राज्ञोगङ्गानामानिकीर्तयन्
 यमदूतान्ददर्शाग्रेकोटिकोटिसहस्रशः २७
 छिन्नैकपादाः केचिच्चकेचिच्छिन्नैकपाणयः
 केऽपिकेऽपिच्छिन्नकर्णाः केऽप्येकनयनास्तथा २८
 केचिच्चच्छिन्ननासाश्चच्छिन्नजिह्वाश्चकेचन
 भग्नदंताः केऽपिकेऽपिकेऽपिदंतविवर्जिताः २९
 केऽपिशोणितधाराभिर्लिप्तसर्वकलेवराः
 विमुक्तकैशिकाः केऽपिकेऽपिक्वक्त्रविवर्जिताः ३०
 केऽपिकेऽपिपितथानग्राः केऽपिनिर्भिन्नवक्षसः
 केऽपिजर्जरितांगाश्चमहातीक्ष्णैः शिलीमुखैः ३१
 निषिद्धांगुलिहस्ताश्चदृढपाशैस्तथापरे
 क्रंदंतोव्यथयाकेऽपिपलायनपरायणाः ३२
 एवंभूतान्यमप्रेष्यान्सविलोक्यद्विजोत्तमः
 सकंपहृदयोभीत्याततः स्तब्धइवाभवत् ३३

अवलंब्यततो धैर्यं सविप्रो हरिभक्तिकृत्
इत्यपृच्छन्मधुरयाकिरातान्यमकिंकरान् ३४
धर्मउवाच-

केयूयं विकृताकाराः पाशमुद्गरपाणयः
दंष्ट्राकरालवदनाग्रंगारसदृशप्रभाः ३५
यूयंसर्वे महावीरज्वलत्पावकलोचनाः
कृता तथापि युष्माकमियं केनापि दुर्गतिः ३६
यमदूता ऊचुः -
यमदूता वयंसर्वे यमाज्ञाहारिणः सदा
सदंडोऽयद्विजास्माकं सुमहान्कदनोदयः ३७
धर्मस्वउवाच-

अकस्मादागता यूयं महाबलपराक्रमाः
एतावत इयं केन कथं वा दुर्गतिः कृता ३८
यमदूता ऊचुः -
भयं मुंचद्विजश्रेष्ठवृत्तांतं सकलं शृणु
यथास्माकमिदं दुःखं बभूवात्यंतदुःसहम् ३९
योऽसौ वृषेण शृङ्गाभ्यां कालकल्पो विदारितः
तं नेतुं धर्मराजेन प्रेरिताः किंकरावयम् ४०
तेनाज्ञप्ता वयंसर्वे समस्ता युधपाणयः
बद्ध्वा तं पापिना श्रेष्ठं नेतुमिह समागताः ४१
अथासौ प्राप्तकालश्च कालकल्पो दुराशयः
वृषेण हेतुभूतेन विषाणाभ्यां विदारितः ४२
सदयेन तथा तत्र गङ्गापानीयसीकरैः
सिक्तः पातकिनां श्रेष्ठो गङ्गानामानिजल्पता ४३
गङ्गाभः कणिकासेकैर्गतकल्मषमप्यमुम्
बद्ध्वा पाशैर्दृढं नेतुमुद्यमं प्रतिचक्रिरे ४४
नेतुं तमपि देवेशः शरणागतपालकः
स्वदूतान् प्रेषयामास महाबलपराक्रमान् ४५
केऽपि दूताः समागत्य ततो नारायणाज्ञया
सकोपाः प्राहुरित्यस्मान्पथि ब्राह्मणसत्तम ४६

विष्णुदूताऊचुः

केभवंतोमहात्मानः कथमेनंमहाशयम्
बद्धवानयथपाशेनयूयंवाकस्यकिंकराः ४७
विहायैनंमहात्मानंपलायध्वंयथासुखम्
नचेच्छिरांसियुष्माकंछेत्स्यामश्चक्रधारया ४८
तेषामेतानिवाक्यानिगर्वितानिद्विजोत्तम
संश्रुत्याच्युतदूतानांतेऽस्माभिरतिजल्पिताः ४९
दण्डपाणेर्वयंदूताः सर्वेप्राणाधिपस्यवै
नीत्वैनंपापिनांश्रेष्ठंप्रयामः शमनालयम् ५०
यूयंसर्वेमहात्मानस्तुलसीमाल्यभूषिताः
स्फुटपद्मपलाशाक्ष्माबलिनोगरुडध्वजाः ५१
दिव्यांबरधरायूयंमयूरगलसुंदराः
शंखचक्रगदापद्मधारणाश्चतुर्भुजाः ५२
केयूयमीदृशाः सर्वेसर्वलक्षणसंयुताः
इमंपातकिनांश्रेष्ठंकथंवानेतुमिच्छथ ५३
विष्णुदूताऊचुः-
वयंसर्वेविष्णुदूताःपुण्यात्मानमिमंनरम्
नेतुमत्रसमायातावैकुण्ठंप्रतिसंप्रति ५४
इमंश्रीभगवद्भक्तंस्वजनंगतकल्मषम्
मुंचताशुयमप्रेष्यायदिजीवितुमिच्छथ ५५
भूयस्तेषामिदंवाक्यं श्रुत्वासर्वगतंद्विज
कोपाद्यदुक्तमस्माभिस्तदाकर्णयकथ्यते ५६
अयंपापीदुराचारोब्रह्महत्यासहस्रकृत्
कृतघ्नश्चैवगोघ्नश्चमित्रघ्नश्चदुराशयः ५७
मेरुप्रमाणहेमानिहतानिसुबहूनिच
परदाराहतानित्यमनेनातिदुरात्मना ५८
कोटिकोटिसहस्राणिजंतूनांविष्णुकिंकराः
कृताश्चबहुधाहत्याः स्त्रीहत्याचतथैवच ५९
अयंन्यासापहरणंस्वमातृगमनंतथा
गोमांसभक्षणंचैवचकारप्रतिवासरम् ६०

परहिंसाकृतानेनदाहश्चपरवेश्मनः
 सभायांपरनिंदाचविधवागर्भपातनम् ६१
 गृहमायांतमतिथिंधनलोभेनसत्तम
 अहनन्निशितैःखड्गैर्निशायांयवनोपमः ६२
 एतान्यन्यानिपापानिमहान्त्यगणितानिच
 चकारनीचोमूढोऽसौनाल्पमात्रंशुभावहम् ६३
 तस्मादयंमहापापीनीयतेयातनागृहम्
 ज्ञेयाहिपापिनोदंड्याधर्मराजस्यसत्तमाः ६४
 यूयंवैदेवदेवस्यदूताभगवतोयदि
 तदाकथमिमंनेतुंपापिनांश्रेष्ठमिच्छथ ६५
 विष्णुदूताऊचुः
 भविद्भ्यःसत्यमेवोक्तंकोऽपिनास्त्यत्रसंशयः
 दण्ड्याःपातकिनः सर्वेजीविताधिपतेः सदा ६६
 अयंपापविनिर्मुक्तोगङ्गाशीकरसेचनात्
 तस्मादेनंवयंसर्वेनेष्यामोहरिमंदिरम् ६७
 तावत्तिष्ठंतिदेहेषुपातकानिशरीरिणाम्
 गङ्गाश्वःशीकराया वन्नस्पृशंतिसुदुर्लभम् ६८
 चंद्रैककलयासर्वंतिमिरंहन्यतेयथा
 गङ्गाश्वःशीकरेणापिपातकंहन्यतेतथा ६९
 गंगानामानिसंस्मृत्यपापीमुच्येतपातकात्
 साक्षात्तत्सलिलंदृष्ट्वा मुच्यतेऽत्रकिमद्भुतम् ७०
 शीतमप्युदकंगङ्गं वह्निवत्पापकानने
 यथाग्निवत्पद्मवनेशीतंतोयंचदाहकृत् ७१
 तस्मादयंपुण्यकर्माद्वितीयइवकेशवः
 गच्छध्वंशमनप्रेष्यायदिकल्याणमिच्छत ७२
 तेषांकेशवदूतानांश्रुत्वास्माभिरिदंवचः
 भूयएवनिरुक्तंयद्विहस्योच्चैः शृणुष्वतत् ७३
 अहोचित्रमहोचित्रमयंकल्मषमंदिरः
 गङ्गाश्वःसेचनादेवविमुक्तः सर्वपातकैः ७४
 स्वहस्तोपार्जितंकर्मशुभंवायदिवाशुभम्

नाभुक्त्वामुच्यतेमर्त्यःकल्पकोटिशतैरपि ७५
 यमाज्ञयानेतुमिमं वयंसर्वे समागताः
 कस्यायं वचसास्माभिस्त्यज्यते पापिनां वरः ७६
 विष्णुदूता ऊचुः
 यूयं पापधियो नूनं विवेकपरिवर्जिताः
 युष्माभिर्जहु कन्यायानज्ञायंते यतोगुणाः ७७
 कार्यवेदे निषिद्धं यत्तत्पातकमिति स्मृतम्
 यद्वेदसंमतं कार्यं तदेव धर्म्यमुच्यते ७८
 देवो नारायणः साक्षात्स्वयं भूरिति शुश्रुम
 यथा विष्णुस्तथा गंगा गंगैव सर्वपापहा ७९
 अशुभं वा शुभं कर्म स्वहस्तरचितं हरिः
 हरौ प्रसन्ने पापानि कुत्र तिष्ठन्ति देहिनाम् ८०
 जन्मान्तरार्जितैः पापैर्गता यूयमिमां गतिम्
 अद्यापि पापकर्माणः किमर्थं पापमिच्छथ ८१
 गङ्गानिन्दाकरा यूयं विष्णुनिन्दाकरास्तथा
 अतो युष्मान्ह निष्यामः पापिनश्चक्रधारया ८२
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्ते कोपादरुणलोचनाः
 चक्रिरे समरारंभमस्माभिः सहसत्तम ८३
 जीवेशदूताहन्यन्तामिति प्रोचुश्च ते रुषा
 भूयो भूयो वदन्तोऽस्मान्निजघ्नुश्चक्रधारया ८४
 इत्युक्त्वा विष्णुदूतास्ते संग्रामेत्यन्तदारुणाः
 सर्वेशं खान्समादध्मुः सहसा हृष्टमानसाः ८५
 ततोऽस्माकं सिंहनाद् पयोदस्तनितैरिव
 कोदंडानां च विस्तारैर्व्याप्तं विप्रजगत्त्रयम् ८६
 अथ वृक्षैः शिलाभिश्च तथा पर्वतवृष्टिभिः
 अस्माभिर्विष्णुदूतास्ते बाणैश्च विदलीकृताः ८७
 ऋष्टिभिर्भिदिपालैश्च बाणैश्च परिघैस्तथा
 कुठारैश्छुरिकाभिश्च दंडैश्च शंकुभिस्तथा ८८
 खड्गैश्च शक्तिभिश्चैव निशितैश्च शिलीमुखैः
 गदाभिश्च क्रधाराभिर्नाराचैश्च सुभीषणैः ८९

एतैरन्यैश्चविषमैरस्त्रैस्तेविष्णुकिंकराः
 निजघ्नुर्बहुधाकोपाद्वज्रकल्पैर्महार्णवे ६०
 तदास्त्रजर्जराः सर्वेवयंभीत्यापलायिताः
 निपेतुःकेऽपिसंग्रामेगतप्राणाः सहस्रशः ६१
 ततोऽस्मास्तेसमालोक्य पलायनपरायणान्
 मुदाकंबून्समादध्मुर्बलिनोविष्णुकिंकराः ६२
 अथच्छित्त्वाद्विजश्रेष्ठकालकल्पस्यबंधनम्
 विमानेतंसमारोप्यजग्मुर्भगवतः पुरम् ६३
 गङ्गाशीकरसेकस्यप्रभावेनैवसत्तम
 जगामहरिसालोक्यंकालकल्पोऽतिपातकी ६४
 स्थित्वाकल्पशतंतत्रभुक्त्वा भोगान्मनोहरान्
 ज्ञानमासाद्यतत्रैवपरमंमोक्षमाप्तवान् ६५
 गङ्गाप्रभावैरस्माकमेतद्दुःखंगतंप्रभो
 गच्छब्राह्मणभद्रंतेसुप्रीतोनिजमंदिरम् ६६
 इत्युक्त्वायमदूतास्तेययुर्यमपुरंद्विज
 भूयएवसधर्मस्वः प्रीतोगङ्गातटंययौ ६७
 गंगायांस्नानमाचर्यसर्वलोकस्यमातरि
 बद्धाञ्जलि सविप्रस्तांतुष्टावपरमेश्वरीम् ६८
 धर्मस्वउवाच-
 गंगेसमस्तजगदंबचलत्तरंगेऽनगादिचारुतरमस्तकपुष्पमाले
 कंसारिचारुचरणद्वयेणुहन्त्रिभक्त्यानमामिदुरितक्षयकारिणींत्वाम् ६९
 मातः समस्तसुखदेप्रवरेनदीनांव्यासादिविप्रचयगीतगणेशगुणाढ्ये
 संसारभैरवमहार्णवमध्यनौकेवंदेतवांघ्रियुगलंदुरितापहारि १००
 यस्यास्तवाबुकणिकामपिजहुकन्येसौदासनामनृपतिर्द्विजकोटिहत्याम्
 संप्राप्यमुक्तिमगमत्सुरैरलभ्यांतांत्वांनमामिशिरसावरदेप्रसीद १०१
 नारायणाच्युतजनार्दनकृष्णरामगङ्गादिनामगदतोममदेविमातः
 संसारपातकनिवारिणिदेहपातस्त्वद्वारिणीहभवतुत्वदनुग्रहेण २
 किंवातपोभिरखिलेश्वरिकिंजपैर्वादानैश्चकिंतुरगमेद्युमखैश्चकिंवा
 त्वन्नीरशीकरमवाप्यसुरैरलभ्यामुक्तिंव्रजंतिमनुजाअतिपापिनोऽपि ३
 स्वाहात्वमेवपरमेश्वरियास्वधात्वंगीर्वाणवृंदपितृलोकसुतृप्तिहेतोः

सत्त्वरजस्तमइतित्रिगुणस्वरूपांसृष्टिस्थितिप्रलयकारिणिनौमितांत्वाम् ४
 धत्तेललाटफलकेतवसैकतयः पुण्ड्रं च देवितवतीरमृदासदैवम्
 त्वन्नामसर्वरसधामवदेच्चभक्त्यात्वत्पादरेणुरखिलोस्तुममैवमूर्ध्नि ५
 त्वद्रोधसित्रिपथगेवसतिंविधायपीत्वाचवारितवपातकनाशकारि
 स्मृत्वाचनामतववीचिरसंचदृष्ट्वासंसारबंधनहरेमम जातुजन्म ६
 नाकंशुभेसुमहदुल्लसितामनुष्याःकुर्वन्तिभीतिरतिदुर्गमवर्त्ममत्वा
 व्यर्थेवसाकिलयतोऽमृतदेत्वदीयंसोपानभूतमुदकंत्रिदिवप्रयाणे ७
 पापानिरोगनिकराश्चशरीरदेहेतिष्ठन्तितावदखिलेश्वरिभुक्तिदात्रि
 कुर्वन्तियावदमलेषुतवोदकेषुस्नानंनहित्रिपथगेसरितांप्रधाने ८
 यस्यास्तवाच्युतविरंचिशिवादयोऽपिशक्रादिदेवनिकराव्रजितुंमहिम्नाम्
 पारंपरेपरममोक्षपदप्रदात्रीतांत्वांवदन्तितटिनीमितिकेऽपिमोहात् ९
 गङ्गेसमस्तसुखदायिनिकिंचिदेवजानातितेपशुपतिर्भगवान्महत्त्वम्
 यस्मादसौसुमनसांप्रवरोऽतिभक्त्याधत्तेसदैवशिरसाजगदीश्वरींत्वाम् ११०
 गंगेदेविजगन्मातः प्रसीदपरमेश्वरि
 परिपाहिनमस्तुभ्यंरक्षमांसेवकंस्वकम् ११
 परब्रह्मस्वरूपांत्वांसर्वलोकैकमातरम्
 शक्नोमिकिमहंस्तोतुंभ्रांतचित्तोऽत्रमोक्षदे १२
 व्यासउवाच-

इतिस्तुताजगद्धात्रीतेनविप्रेणधीमता
 आविर्बभूवसहसागङ्गामूर्तिमतीद्विज १३
 ददर्शपुरतोगङ्गांद्विभुजांमकरासनाम्
 कुन्देन्दुशङ्खधवलांसर्वालङ्कारभूषिताम् १४
 तांदृष्ट्वापुरतोगङ्गांगङ्गागङ्गेतिकीर्तयन्
 ववंदेचरणौतस्याः शिरसालिङ्गयमेदिनीम् १५
 मोहयन्तीस्मितालोकैःसुप्रीतापरमेश्वरी
 तमुवाचततोविप्रवरंवृणिवतिजैमिने १६
 धर्मस्वउवाच-

मातस्त्वत्सलिलस्पर्शाद्ब्रह्महापिचमोक्षभाक्
 मयात्वंदृश्यतेसाक्षात्साध्यंकिमपरंमम ११७
 तथाप्येकंवरंयाचेत्वन्नीरेपरमेश्वरि

मृत्युर्भवतु मे देवित्वन्नामस्मरतो मम ११८
मया कृतेन स्तोत्रेण यस्त्वांस्तौ तिसद्वेश्वरि
सोऽपि भुक्त्वा खिलान्कामानंते यास्यति सद्गतिम् ११९
गङ्गोवाच-

अनया भवतो भक्त्या संतुष्टास्मि द्विजोत्तम
शीघ्रं ते कुशलं सर्वं भविष्यति न संशयः १२०
त्वया कृतमिदं स्तोत्रं त्रिसंध्यं यः पठेन्नरः
तस्याहमपि संतुष्टा दास्यामि मुक्तिमुत्तमाम् १२१
व्यास उवाच-

इति दत्त्वा वरं तस्मै सा देवी भक्तवत्सला
धर्मस्वनाम्ने विप्रेन्द्र तत्रैवांतरधीयत १२२
सच विप्रो वरं प्राप्य कृतकृत्य इवाभवत्
गङ्गारोधसितत्रैव तस्थौ विप्रमनोरमे १२३
ततः कालेन महता विमले जाह्नवीजले
सुखमृत्युं समासाद्य जगाम पदमुत्तमम् १२४
कालकल्पोऽपि पापात्मा सित्तो गङ्गाम्बुशीकरैः
प्राप्तवानुत्तमं मोक्षमन्येषां का कथा द्विज १२५
अनिच्छया पिगाङ्गे यं जलं स्पृष्ट्वा फलान्वितम्
स्मृशतां भक्तिभावेन किं भवेन्न हि वेद्यितम् १२६
गङ्गासमं नास्ति तीर्थं भूयो भूयो मयोच्यते
यदम्बुकणिकां स्पृष्ट्वा परमं धाम लभ्यते १२७
ये भक्तिभावेन सरिद्वरायाः स्पृशंति येऽभकणिकामपीह
ते यांति नूनं पदमच्युतस्य पापैर्विमुक्ताः सकलैर्महोग्रैः १२८
इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे गङ्गाशीकरमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमोऽध्यायः

व्यास उवाच-
पुनर्वक्ष्यामि विप्रेन्द्र गङ्गामाहात्म्यमुत्तमम्
गङ्गाकथासुधापानं कुरु मुक्तिं यदीच्छसि १
दानं दत्तं तेन सर्वं तेन सर्वं मखाः कृताः

तेनप्रपूजितोविष्णुर्यद्भक्तिर्भीष्ममातरि २
 गङ्गायांधर्मकर्माणि क्रियंतेयानिकानिच
 अक्षयानिभवंत्यस्यतानिसर्वाणिजैमिने ३
 वहंतंजलमालोक्यगाङ्गेयानिजलानियः
 भक्त्यागच्छेत्समुत्थायसोऽश्वमेधसहस्रकृत् ४
 गङ्गाजलेष्वागतेषुयोनोतिष्ठतिभक्तितः
 पशुताशाश्वतीतस्यजन्मजन्मनिजैमिने ५
 गाङ्गेयंजलमासाद्ययोनगृह्णातिभक्तितः
 जन्मकोट्यर्जितंपुण्यंक्षणादेवतुनश्यति ६
 गङ्गातीरंजिगमिषुंयस्तुवारयतेद्विज
 सकोटिकुलसंयुक्तोरौरवंनरकंब्रजेत् ७
 मूत्रंवाथपुरीषंवागंगातीरेकरोतियः
 नदृष्टानिष्कृतिस्तस्यकल्पकोटिशतैरपि ८
 श्लेष्माणंवापिनिष्ठीवंदूषिकांवाश्रुवामलम्
 गंगातीरेत्यजेद्यस्तुसन्ननारकीभवेत् ९
 उच्छिष्टंकफकंचैवगङ्गागर्भेचयस्त्यजेत्
 सयातिनरकंधोरंब्रह्महत्यांचविंदति १०
 गङ्गारोधसियः पापंकुरुतेमूढधीर्नरः
 तदक्षयभवेन्नूननान्यतीर्थेषुशाम्यति ११
 अन्यतीर्थेकृतंपापंगङ्गायांचविनश्यति
 गङ्गायांयत्कृतंपापंतत्कुत्रापिनशाम्यते १२
 तस्मात्पापंनकर्तव्यंगङ्गायांशास्त्रकोविदैः
 कर्मणामनसावाचाकर्तव्योधर्मसंग्रहः १३
 नतेदेशानतेशैलानचतानिवनानिच
 पापविध्वंसिनीयत्रनतिष्ठेत्सुरनिम्नगा १४
 गङ्गातीरंपरित्यज्यमुहूर्तमपिजैमिने
 नचस्थातव्यमन्यत्रयदिकार्यशतान्यपि १५
 भिक्षान्नमपिभुक्त्वाचस्थातव्यंजाह्नवीतटे
 नचान्यत्रक्षणमपिप्राप्यभूपालतामपि १६
 संत्यज्यदेहंगङ्गायांब्रह्महापि विमुच्यते

अन्यत्रमुक्तयेनस्यादश्वमेधसहस्रकृत् १७
 गङ्गातीरेवसन्यस्तुहरिपूजापरोभवेत्
 जन्मजन्मांतरेयेनकदाचिन्नार्चितोहरिः १८
 भक्तिर्भवतिनैतस्यगङ्गायांलोकमातरि
 श्रूयतांमानवाः सर्वेभूयोभूयोब्रमीम्यहम् १९
 स्नानंविधायगङ्गायांगम्यतांपरमंपदम्
 मृत्युकालेभजेद्यस्तुगङ्गागङ्गेतिमानवः २०
 विमुक्तःपातकैः सर्वैर्दिविदेवयुगायुतम्
 यस्यगङ्गाकथारम्भोमृत्युकालेभवेद्विवज २१
 सगच्छेद्विष्णुभवनंगलिताखिलकल्मषः
 यस्तुस्मरतिवैप्राज्ञोमृत्युकालेद्विजोत्तम २२
 गङ्गेतिमुक्तिदं नामतस्यतुष्टोभवेद्धरिः
 मृत्युकालेभवेद्यस्तुगङ्गामृत्युण्डमुत्तमम् २३
 गङ्गास्नायिनमालोक्यत्यजेद्यस्तुकलेवरम्
 श्मशानेऽपिद्विजश्रेष्ठसगङ्गामरणंलभेत् २४
 तिष्ठत्यस्थीनिगङ्गायांयावत्कालंशरीरिणः
 तावत्कल्पसहस्राणिविष्णुलोकेमहीयते २५
 यस्यमज्जन्तिगङ्गायांभस्मास्थीनिनखानिच
 शिरोरुहाण्यपिप्राज्ञः सविष्णोर्भुवनंवसेत् २६
 स्थितेष्वस्थिषुगङ्गायांयत्कर्मलभतेनरः
 ब्रवीमितत्फलंसर्वशृणुनान्यमनाद्विज २७
 एकदाभगवाञ्छक्रोनानालंकारभूषितः
 क्रीडागृहंययौकामीयुवत्यापद्मगंधया २८
 पद्मगंधारसज्ञासासंप्राप्तनवयौवना
 नानारसप्रदानेनचकारसुरसंप्रति २९
 सपत्न्याःस्वर्णपर्यंकेतस्याः शिशुमृगीदृशः
 प्रीतःपादतले जिष्णुरुवासस्मरमोहितः ३०
 अथतस्यैस्वयंशक्रोनिर्मायस्वर्णवीटिकाम्
 ददातिपरमप्रीतस्तद्गुणाकृष्टमानसः ३१
 एतस्मिन्नेवकालेतुपौलोमीवरसुन्दरी

भूषणैर्भूषिता सर्वैः स्वयंतद्गृहमाययौ ३२
 दृष्ट्वा तथा विधंशक्रं सर्वदेवाधिपं प्रभुम्
 भृशंचुकोपपौलोमीप्राहेति च सुलक्षणा ३३
 शच्युवाच-
 देवकिंकुरुषेकांतत्वं समस्तसुराधिप
 ममदासीस्वरूपायै ददासि स्वर्णवीटिकाम् ३४
 स्पृशंति त्रिदशाः सर्वेशिरसाचरणौ तव
 त्वंकथं पद्मगन्धायादास्याः पादतले प्रभोः ३५
 याचितश्च सुगन्धित्वाद्भृंगः स्यान् चतद्वशः
 सुंदरीकोटिभर्ता त्वंसमस्तरसवित्प्रभो ३६
 कथमेवं विधं कर्म करोष्यत्यंतकुत्सितम्
 निर्गुणेष्वगन्धे हे दासि दूरं परिव्रज ३७
 त्वमीश्वरी च पर्यंकेशक्रः पादतले तव
 व्यास उवाच-
 तयानिर्भर्त्सिता सा ध्वी पौलोम्या बहुधा ततः ३८
 उवाच पद्मगन्धासा क्रोधादिति वरांगना
 पद्मगंधोवाच-
 गुणंचममदोषंच स्वयं स्वाम्येव वेत्ति वै ३९
 केनाधिकारेणागत्य त्वं मां निंदसि निर्गुणे
 अन्येनेत्रद्वयेनापि पश्यंति गुणदोषकौ ४०
 सहस्रनेत्रैरप्येष न पश्येत्किंदुराशये
 यथा दोषो हिलोकानां प्रचरेन्न गुणं तथा ४१
 आदौ कलंकश्चन्द्रस्य दृश्यते गुणवज्जनैः
 अनर्थभाषिणी क्रूरा कुमूर्तिर्गुणवर्जिता ४२
 यदाहं नास्मि गुणिनी भजतु त्वांतदापतिः
 व्यास उवाच-
 इत्युक्त्वा पद्मगन्धासा क्रोधात्कोकनदेक्षणा ४३
 उत्तस्थौ स्वर्णपर्यङ्कात् कुर्वती करुणं महत्
 इन्द्र उवाच-
 प्रिये प्राणेश्वरि श्रेष्ठे मां विहाय क्व गच्छसि ४४

मयाकिमपराद्धंतेममतद्वदसुंदरि
 कांतेदासोऽस्म्यहंनूनासकर्मकरोमि ते ४५
 दासपत्नीभवेद्दासीवाक्यंत्वंनशृणोऽषिकम्
 समुत्थायततः शक्रस्तन्मोहाकुलमानसः ४६
 अंकेनिवेशयामासभूयस्तांवरसुंदरीम्
 शच्युवाच-
 क्रौंचित्वज्जीवनंधन्यंव्यर्थमज्जीवनंध्रुवम् ४७
 त्वंस्वामिसुभगानित्यंदुर्भगाहंबरांगना
 यावत्पुण्यक्षयंक्रौंचितत्पुण्यंयास्यतेक्षयम् ४८
 क्रौंचवंशसमुत्पन्नादुःखंभूयोऽपिभोक्ष्यसि
 देवेन्द्रेणसमंतावत्कुरुकेलियथासुखम् ४९
 कियद्भिर्दिवसैः क्रौंचिनभवेत्तवनिर्गुणे
 अत्यद्भुतंवचस्तस्याःपद्मगन्धानिशम्यसा ५०
 द्वन्द्वभावंपरित्यज्यप्रणम्योवाचतांसतीम्
 पद्मगंधोवाच-
 पुलोमजेवरारोहेचित्रमेतत्त्वयोदितम् ५१
 क्रौंचीकथमहंब्रूहिश्रोतुमिच्छामि यत्नतः
 काहंकुत्रस्थिताचापिकथमत्रागतासती ५२
 कालैःकियद्भिर्मत्पुण्यंक्षीणत्वंप्रतियास्यति
 शच्युवाच-
 पद्मगन्धेपुरात्वंहि क्रौंचीपक्षिसमुद्भवा ५३
 अमेध्यमामिषंकीटान्भक्षयंतीक्षितौस्थिता
 न्यग्रोधतरुरेकोऽस्तिगङ्गातीरेमनोरमे ५४
 तत्रनीडंविनिर्मायभवत्यावसतिः कृता
 एकदाकृष्णसर्पेणतस्मिन्यग्रोधपादपे ५५
 नीडंप्रविश्यदष्टात्वंसहसापंचतांगता
 क्रव्याणितवसर्वाणिससर्पोभक्षयत्क्रुधा ५६
 स्थितानितत्रैवास्थीनिनिर्मासानिवरानने
 कदाचित्पवनैर्भद्रेमहद्भिः सचपातितः ५७
 भग्नः पपातगङ्गायांसमूलोऽपिवरांगने

गङ्गायांपतितेतस्मिन्यग्रोधेधरणीरुहे ५८
 गङ्गाजलैःप्लावितानितान्यस्थीनितवोत्तमे
 यावदस्थीनिगङ्गायांतावत्तिष्ठंतितानिच ५९
 तावत्त्वंस्वामिसुभगाभविष्यसिसदैबहि
 इतितेकथितंसर्वपद्मगंधेमयाधुना ६०
 येनपुण्यप्रभावेणशक्रोऽपिवशगस्तव
 धन्यातुजाह्रवीदेवीक्रौंचीयस्याः प्रसादतः ६१
 त्वमस्पृश्यासिचाण्डालैरंस्वपिषिवज्जिणः
 तेनापमानितासाध्वीशक्रेणापिपुलोमजा ६२
 परिम्लानमुखांभोजासाजगामयथागता
 शक्रांकएवसातस्थौपद्मगन्धावरांगना ६३
 तद्वाक्यंहृदयेतस्याजागरूकमिवस्थितम्
 अथैकदासुराधीशः सुप्रीतस्तद्गुणैर्द्विज ६४
 वरंवरयसुश्रोणिस्वयंतामित्युवाचह
 पद्मगंधोवाच
 त्वंसर्वदेवताधीशोनारीकोटिपतिस्थता ६५
 तथाप्यसिममाधीनः स्वामिन्किमपरैर्वरैः
 तथापित्वंवरंदित्सुर्यदानूनंसुरोत्तम ६६
 कर्मणामनसावाचाप्रतिज्ञांकुरुमत्पुरः
 इंद्रउवाच-
 जीवितंचधनंचैवराज्यंचैवपरिच्छदम् ६७
 आज्ञापयकिमेतद्वैतुभ्यंदास्यामिसुंदरि
 सत्यंसत्यंपुनः सत्यंसंदेहोनात्रविद्यते ६८
 यदीच्छसिमृगीनेत्रेतत्तेदास्याम्यहंध्रुवम्
 पद्मगंधोवाच-
 नूनमेवप्रसन्नोऽसियदित्वंत्रिदशेश्वर ६९
 जन्ममेहस्तियोनौचभूयोदेहीतिमेवरम्
 इंद्रउवाच-
 कृतप्रतिज्ञःसुश्रोणिवरंतेऽहददामिवै ७०
 किंतुदुःखानियातानिबहूनिहृदयेमम

त्वामदृष्ट्वावरारोहेप्रीतिर्नप्राप्यतेक्षणम् ७१
 कथंतेचिरविच्छेदंसोढुंशक्नोमिदुःसहम्
 यदामय्यनुकंपास्तितवपीनपयोधरे ७२
 तदाकियद्दिनंतिष्ठमयासहवराङ्गने
 ततोदेवाधिराजस्यवदंतीबहुसंपदम् ७३
 वर्षाणामयुतंतस्थौसादेवनिलयेसती
 पद्मगन्धोवाच-

आज्ञां देहिसुराधीशसाधितुंसुमनोरथम् ७४
 ब्रजाम्यहंकर्मभूमिंवंदेपादद्वयंतव
 इन्द्र उवाच-

त्वत्प्रेमसिंधुमानेनमयाचन्द्रनिभानने ७५
 स्थित्वाकतिदिनंपश्चाद्भूमिष्यसियथासुखम्
 ततस्तुकौतुकागारेतेनसार्द्धमहर्निशम् ७६
 क्रीडंतीपद्मगंधासातस्थौवर्षायुतत्रयम्
 सुराधीशंततःसेतितदाप्राहमुदान्विता ७७
 आदेशंकुरुगच्छामिपृथिवींप्रतिसंप्रति
 इन्द्र उवाच-

जाडयंजहीहिसुश्रोणिषिष्टात्रैवमयासह ७८
 त्वांत्यक्तुंनहिशक्नोमिप्राणैभ्योऽपिगरीयसीम्
 पद्मगन्धोवाच-

पुण्यक्षयेसुराधीशयदायास्याम्यहंभुवि ७९
 तदाचिरंतेविच्छेदोभविष्यतिमयासह
 यद्विच्छेदेमयानाथपुनर्गंतुंभुवंप्रति ८०
 इच्छाम्यहंपुनर्द्यौश्चपुण्योपार्जनहेतवे
 कर्मभूमिमहंगत्वायेनोपायेनवासव ८१
 तत्करिष्यामिविच्छेदः कदाचित्स्यात्त्वयानमे
 इन्द्र उवाच-

भद्रेत्वयायदानूनंकर्मेदंकर्तुमिच्छितम् ८२
 तदागच्छपुनः शीघ्रमागमिष्यसिसुंदरि
 सहनेत्राद्धिविगलद्वाष्पसिक्ततनुस्ततः ८३

दोर्भ्यामालिङ्ग्यतांशक्रोगच्छेत्याहप्रियेवदन्
 तदादेशात्ततःसाध्वीकर्मभूमिंसमागता ८४
 जाताचहस्तिनीयोनौभूत्वाजातिस्मराद्विज
 स्मरंतीनिजवृत्तांतंसाकियद्भिर्दिनैस्ततः ८५
 जगामजाह्नवीतीरंहस्तिनिसुसंभवा
 गङ्गायांस्नानमासाद्यगङ्गाकर्दमभूषिता ८६
 गंगागंगेतिजल्पंतीहृदंनिम्रंविवेशसा
 तस्मिन्गंगाहृदेगत्वाहस्तिनीपर्वताकृतिः ८७
 निजांजातिंस्मरंतीसाजगामपंचतांपुनः
 तस्याःसाहसमालोक्यहस्तिनींसर्वदेवताः ८८
 ववर्षुःपारिजाताद्यैःकुसुमैरुत्तमैर्मुदा
 तामानेतुंततःशक्रःसर्वदेवगणैर्वृतः ८९
 वेगात्तच्चिरविच्छेदात्कृष्णांगींसुमनाययौ
 पुष्पकेतांसमालोक्यदिव्यदेहांसुराधिपः ९०
 कथयन्निजदुःखानिनिजावासंजगामह
 पुलोमजाचरंभाचप्रम्लोचाचोर्वशीतथा ९१
 सुंदर्योऽन्याश्चयुवतीस्तस्यास्त्यक्त्वामुदागताः
 शक्रस्यहृदयोत्साहंतन्वंतीसावरांगना ९२
 पुरंदरपुरेतस्थौसुभगाप्रीतिवल्लभा
 यस्यास्तिष्ठंतिगङ्गायांयावदस्थीनिजैमिने ९३
 कुलकोटिशतंतावत्तस्थावाससुरालये
 राजानोदिविराज्येषुयेयेभूतास्तपोबलात् ९४
 तेषांतेषांस्नेहभूमिर्भवत्यमरसुंदरी
 गंगास्थिमज्जनादेवजैमिनेफलमीदृशम् ९५
 गंगायांत्यजतोदेहंफलंवक्तुंनशक्यते
 मृतंशरीरंगंगायांयावदस्थीनिजैमिने ९६
 कल्पकोटिशतंतावत्तस्यावासःसुरालये
 मृतंशरीरंगंगायांस्त्रोतोभिश्चलितंद्विज ९७
 दृश्यतेदेहिनस्तस्यतत्फलंशृणुजैमिने
 स्वर्गेदेवांगनात्रस्तचारुचामरवायुभिः ९८

वीजितः स्वर्णपर्यंकेसुप्तस्तिष्ठतिकौतुकी
 जाह्नवीसैकतेयस्यशरीरंदृश्यतेमृतम् ६६
 दिवाकरर्क्स्तप्तंकुलंतस्यवदाम्यहम्
 सुगन्धैश्चंदनैर्दिव्यैर्लिप्तसर्वकलेवरः १००
 दिव्याङ्गनाभिः सहितोदिविक्रीडतिसर्वदा
 काकैर्गृध्रैश्चकंकैश्चशकुंतैर्भीष्ममातरि १०१
 वपुर्विदलितंयस्यदृश्यतेतत्फलंशृणु
 दिविदिव्यांगनापीनप्रोत्तुङ्गरुचिरस्तनैः १०२
 श्लिष्टवक्षाश्चपर्यंकेनिद्रातिनित्यमेवसः
 पिपीलिकाभिः कीटैश्चमक्षिकाभिश्चवेष्टितः १०३
 गंगायांयस्यदृश्यंतेअस्थीनिपतितानिच
 तस्याक्षयंफलंविप्रवदतोमेनिशामय १०४
 प्रणमत्त्रिदशव्यूहशिरोमुकुटभूषणैः
 हतपादरजाःस्वर्गसचशक्रायतेचिरम् १०५
 अनिच्छयापिगङ्गायांयद्देहपतनंभवेत्
 सविमुक्तोऽखिलैःपापैर्नरोनारायणोभवेत् १०६
 यस्यांगाराश्चदृश्यंतेगङ्गायांचलिताजलैः
 अङ्गारसङ्घयस्वर्गेतिष्ठेत्कल्पशताधिकम् १०७
 सर्वेषामेवपुण्यानांकदाचित्क्षयमीक्षते
 गङ्गायांपतितेदेहेभवेत्पुण्यक्षयोनहि १०८
 बहुनात्रकिमुक्तेननिश्चितंकथ्यतेऽधुना
 गङ्गायांत्यक्तदेहस्यमहिमाज्ञायतेनहि १०९
 विषमदुरितराशीनाशिगाङ्गनरोयः स्पृशतिभुविकदाचिद्भावुकोभक्तिभावैः
 जगदुदधिजलं विलंघ्यघोरं व्रजतिसपारमपारतुष्टिनावा ११०
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे गङ्गामाहात्म्येऽष्टमोऽध्यायः ८

नवमोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

भूयएवगुरोर्ब्रूहिगङ्गामाहात्म्यमुत्तमम्
 गङ्गाकथामृतं पातुं माधुर्यात्पुनरिष्यते १

व्यासउवाच-

तदप्यहंब्रवीमित्वांगङ्गाभक्तोयतोभवान्
तौपादौसफलौनृणांजाह्वीतटगामिनौ २
गङ्गाकल्लोलनिनदश्राविणौश्रवणौचतौ
साजिह्वयाचजानातिस्वादुभेदंतदंभसः ३
तेनेत्रेजाह्वीचारुतरंगदर्शनेचते
तल्ललाटमितिप्रोक्तंगङ्गामृत्पुण्ड्रधारियत् ४
तौहस्तौजाह्वीतीरेहरिपूजापरायणौ
शरीरंसफलंतच्चविमलेजाह्वीजले ५
पतितंतद्विजश्रेष्ठचतुर्वर्गफलप्रदम्
स्वर्गस्थाःपितरःसर्वेगच्छंतोजाह्वीतटे ६
संदृश्यहृष्टाःशंसन्तिवदंतइतिजैमिने
तत्पुण्यंकृतमस्माभिः सद्गतिप्राप्तयेपुरा ७
भविष्यत्यक्षयंतच्चयतःपुत्रोऽयमीदृशः
अनेनगाङ्गैःसलिलैर्वयंसंप्रतितर्पिताः ८
यास्यामः परमंधामदुर्लभंयत्सुरैरपि
गङ्गायांयानिद्रव्याणिदास्यत्यस्माकमात्मजः ९
अस्मभ्यंतानिसर्वाणिभविष्यंत्यक्षयाणिवै
नरकस्थाश्चपितरःसर्वदुःखसमन्विताः १०
वदंतीतिसुतंदृष्ट्वागच्छंतंजाह्वीतटम्
कृतानियानिपापानिनरकक्लेशदानिवै ११
यास्यंतिसंक्षयंतानिपुत्रस्यापिप्रसादतः
विमुक्तानरकक्लेशैर्वयंसर्वेसुदुःसहैः १२
अथपुत्रप्रसादेनयास्यामः परमांगतिम्
यात्रांविधाययोमर्त्योगृहंमोहान्निवर्तते १३
निराशाः पितरस्तस्ययांतिसर्वेयथागताः
आमिषंमैथुनंचैवदोलामश्वंगजंतथा १४
उपानहंचाततपत्रंगंगायात्रासुवर्जयेत्
अध्वश्रमोद्भवंदुःखंदुष्करंनहिमन्यते १५
गृहेपद्मसुखंतत्रगङ्गास्नानेस्मरेन्नच

असत्यभाषणंचैवपाखंडसंगमेवच १६
 द्विर्भोजनंचकलहंगंगायात्रासुवर्जयेत्
 परनिंदांचलोभंचगर्वंचक्रोधमत्सरौ १७
 अत्यंतहास्यशोकंचगंगायात्रासुवर्जयेत्
 मंचसुप्तमिवात्मानं चिंतयेद्भूमिशायिनम् १८
 गंगानामसुनामानिवदेद्गच्छन्नःपथि
 माहात्म्यंजाह्नवीदेव्याःसर्वपापप्रणाशनम् १९
 सुखदंमोक्षदंचैवकथयन्पथिगच्छति
 गङ्गेदेविजगन्मातर्देहिसंदर्शनंमम २०
 वचोभिःकोमलैरेभिःकुर्याच्छ्रमनिवारणम्
 हाकथंसदनंत्यक्तमागतंवाकथंमया २१
 श्रमैरितिवदेद्यस्तुसंपूर्णतत्फलंनहि
 क्वपर्यङ्कःक्वमेपत्नीक्वचमेचसुहृद्गृहम् २२
 स्वपामिप्रांतरेभूमौकथंवाहंसमागतः
 धनधान्यादिवस्तूनांकागतिर्वागृहेमम २३
 कियद्भिर्दिवसैर्भूयोगमिष्याम्यहमालयम्
 इतिचिंताकुलायेचपथिगच्छंतिमानवाः २४
 गंगा स्नानफलंतेषांसंपूर्णंनभवेद्विज
 गङ्गेगंतुंप्रतीतीरेयात्रेयंविहितातव २५
 निर्विघ्नांसिद्धिमाप्नोमि त्वत्प्रसादात्सरिद्वरे
 इमंमंत्रंमुच्चार्ययात्राकालेविशेषतः २६
 हर्षितोनिलयाद्गच्छेद्वैष्णवैःसहजैमिने
 नातिवेगेनगंतव्यंनतथाचशनैःशनैः २७
 गङ्गायात्रासुकर्तव्यंनान्यत्कर्मविचक्षणैः
 गंगातीरेप्रयागेतुवाणिज्यप्रमुखानिच २८
 कार्याणिकुरुतेयस्तुतत्पुण्यार्द्धंविनश्यति
 जन्मजन्मार्जितंपापंस्वल्पंवादिवाबहु २९
 गंगादेवीप्रसादेनसर्वमेयास्यतिक्षयम्
 इत्युक्त्वापरमप्रीतःप्राज्ञोगङ्गातटं व्रजेत् ३०
 दृष्ट्वाचमातरंगङ्गामिमंमंत्रमुदीरयेत्

अद्यमेसफलंजन्मजीवितंचसुजीवितम् ३१
 साक्षाद्ब्रह्मस्वरूपांत्वामपश्यमितिचक्षुषा
 देवित्वद्दर्शनादेवमहापातकिनोमम ३२
 विनष्टमभवत्पापंजन्मकोटिसमुद्भवम्
 इत्युक्त्वासकलंदेहंनिपात्यपृथिवीतले ३३
 प्रणमेज्जाह्नवींदेवींभक्तिभावसमन्वितः
 ततः स्रोतः समीपेचबद्धाञ्जलिरिमंपुनः ३४
 पठेन्मंत्रंभक्तिभावैः सुप्रीतोद्विजसत्तम
 गंगेदेविजगद्धात्रिपादाभ्यांसलिलंतव ३५
 स्पृशामीत्यपराधंमेप्रसन्नाक्षंतुमर्हसि
 स्वर्गारोहणसोपानंत्वदीयमुदकंशुभे ३६
 अतःस्पृशामिपादाभ्यांगंगेदेविनमोनमः
 ततस्तुमस्तकेधृत्वागांगेयंवारिभक्तितः ३७
 स्नानार्थंप्रविशेत्स्रोतः प्राज्ञोगंगेतिकीर्तयन्
 त्वत्कर्दमैरतिस्निग्धैःसर्वपापप्रणाशनैः ३८
 मयासंलिप्यतेगात्रंमातर्मेहरपातकम्
 गङ्गाकर्दमलिप्ताङ्गोगङ्गागङ्गेतिकीर्तयन् ३९
 सर्वकल्मषनाशिन्यांगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 भूयःपूर्वोक्तमन्त्रेणगृहीत्वामृत्तिकांततः ४०
 वक्ष्यमाणेनमन्त्रेणगृहीत्वामृत्तिकांपुनः
 वक्ष्यमाणेनमन्त्रेणभक्तितःस्नानमाचरेत् ४१
 ब्रह्मस्वरूपेहेगङ्गेस्नानमाचर्यतेमया
 त्वदीयेनिर्मलेतोयेयथोक्तफलदाभव ४२
 ततोनिजेच्छयाविप्रगङ्गायांलोकमातरि
 स्नानंसमाचरेत्प्राज्ञोगङ्गानारायणंस्मरन् ४३
 एवंस्नात्वातुगङ्गायांगात्रंवस्त्रेणमार्जयेत्
 परिधेयांबरांबूनिगङ्गास्रोतसिनत्यजेत् ४४
 नदंतधावनंकुर्याद्गङ्गागर्भेविचक्षणः
 कुर्याच्चेन्मोहतः पुण्यंनगङ्गास्नानजंलभेत् ४५
 प्रभातेऽन्यत्रतांकृत्वादंतकाष्ठादिकक्रियाम्

रात्रिवासंपरित्यज्यगङ्गायांस्नानमाचरेत् ४६
 बाह्यभूमिमगत्वायोगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 गङ्गास्नानफलंसोऽपिसंपूर्णचलभेन्नहि ४७
 स्नात्वाचगङ्गामृतपुण्ड्रस्थानेस्थानेनयेद्बुधः
 ततः स्थिरमनाःकुर्याद्विधिनातर्पणाधिकम् ४८
 गाङ्गेयैरुदकैर्यस्तुकुरुतेपितृतर्पणम्
 पितरस्तस्यतृप्यंतिवर्षकोटिशतावधि ४९
 गङ्गायांकुरुतेयस्तुपितृश्राद्धंद्विजोत्तम
 पितरस्तस्यतिष्ठंतिसंतुष्टास्त्रिदशालयम् ५०
 समाप्यस्नानकर्माणिगङ्गायांसमुपोषितः
 दानंदेवार्चनंचैवजयोऽन्याश्चक्रियास्तथा
 कृतास्तुयास्तुगङ्गायांक्षयस्तासांनविद्यते ५१
 समाप्यस्नानकर्माणिगङ्गायांसमुपोषितः
 कृतपंचमहायज्ञोगङ्गापूजांसमाचरेत् ५२
 गङ्गायाःप्रतिमांदेव्याः श्रीविष्णोःप्रतिमांतथा
 नालिकेरोदकैर्दिव्यैःस्नापयेद्भक्तितोबुधः ५३
 जाह्नवीप्रतिमाभावान्नालिकेरोदकानिवै
 निक्षिपेज्जाह्नवीतोयेजाह्नवींहृदिसंस्मरन् ५४
 दिव्यैर्गन्धैश्चदीपैश्चघृतपूर्णसमुज्ज्वलैः
 धूपैःसुवासितैश्चैवनानापुष्पमनोहरैः ५५
 नानाफलैःसुपक्वैश्चनैवेद्यैरुत्तमास्तथा
 पाद्यार्घ्याचमनीयैश्चतांबूलैः खदिरान्वितैः ५६
 अन्यैरप्युपहारैश्चविशिष्टैर्निजभक्तितः
 स्तवैर्नानाचनैवेद्यैर्गङ्गांविष्णुंचपूजयेत् ५७
 ततः संपूजितांदेवींविष्णुंचपरमेश्वरम्
 अंगप्रदक्षिणांकुर्याद्भक्त्यावारत्रयंबुधः ५८
 अथस्थित्वानिराहारोऽपरेहनिसरिद्वरे
 भोक्त्यामिजहुतनयेशरणंमेभवानघे ५९
 एवंसंकल्प्यमतिमान्कर्मणामनसागिरा
 रात्रौजागरणंकुर्याज्जितनिद्रोऽतिहर्षितः ६०

अशक्त्याचद्विजश्रेष्ठफलाहारोभवेदधः
 अन्नमात्रं न भुंजीत न च कुर्याद्विभोजनम् ६१
 प्रातर्गङ्गां च विष्णुं च पुनरभ्यर्च्य जैमिने
 विप्राय दक्षिणां दद्याद्विभवस्यानुरूपतः ६२
 अर्चनं जागरं चैव यत्कृतं पुरतस्तव
 अच्छिद्रमस्तु तत्सर्वं त्वत्प्रसादात्सरिद्वरे ६३
 इत्युक्त्वा तां नमस्कृत्य कृतनित्यक्रियो द्विजः
 ततः सबंधुभिः सार्द्धं पारणं स्वयमाचरेत् ६४
 तीर्थोपवासमेवं यः कुरुते जाह्नवीतटे
 तस्य पुण्यफलं वत्सवदतो मे निशामय ६५
 जन्मांतरा जितैः पापैर्विमुक्तो विष्णुरूपधृक्
 विष्णोः पुरं समासाद्य विष्णुना सह मोदते ६६
 कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च
 स्थित्वा विष्णुपुरं सर्वं सुखं भुंक्ते सुदुर्लभम् ६७
 ततो नारायणादेशाद्ब्रह्मलोकं गच्छति
 ब्रह्मलोके सुखं भुंक्ते दुर्लभं यत्सुरैरपि ६८
 तावत्कालं ब्रह्मलोके स्थित्वा ब्रह्मक्षयात्ततः
 महादेवं ततो गच्छेद्रथ मारुह्य शोभनम् ६९
 सुखं नानाविधं तत्र भुङ्क्तेऽत्यन्त सुदुर्लभम्
 गाणपत्यमवाप्नोति किमन्यैर्बहुभाषितैः ७०
 तावत्कालं शिवपुरे स्थित्वा वै पुण्यवान्नरः
 इन्द्रलोकं ततो गच्छेद्दिवतीय इव वासवः ७१
 तेन पुण्यात्मना सार्द्धं वसेदेकासने ततः
 तत्र भुक्त्वा खिलान्कामान् कल्पकोटि शतावधि ७२
 सूर्यलोकं ततो गच्छेद्दिवतीय इव चन्द्रमाः
 तत्रामृतानि भुक्त्वा वै चिरं चन्द्रस्य सन्निधौ ७३
 पुनरागत्य पृथिवीं चक्रवर्ती नृपो भवेत्
 पालयित्वा चिरं पृथ्व्यं जित्वा वै सकलान्निपून् ७४
 आयुषोऽते च गङ्गायां सुखं मृत्युमवाप्नुयात्
 भूयः स एव मारुह्य विमानं सुमहायशाः ७५

पुरंभगवतोयातिदैवतैरपिदुर्लभम्
 तत्रभुक्त्वाखिलान्भोगान्मन्वंतरचतुष्टयम् ७६
 परमंज्ञानमासाद्यदुर्लभमोक्षमाप्नुयात्
 जाह्नवीतीरयात्रायादैवाद्यस्यभवेत्पथि ७७
 पंचतासोऽपिपरमंधामगच्छेन्नसंशयः
 सत्यधर्मोनामराजाधार्मिकश्चप्रियंवदः ७८
 त्रेताद्वापरसंधौचबभूवक्षितिमण्डले
 विजयानाममहिषीतस्यभूमिपतेरभूत् ७९
 सुंदरीशीलयुक्तासापतिसेवापरायणा
 सप्तवर्षसहस्राणिभुक्त्वावसुमतीमिमाम् ८०
 कादाचित्प्राप्तकालोऽसौसदारः पंचतांगतः
 ततोयमभटैर्बद्धौदंपतीतौभयंकरो ८१
 दुःखप्रदेनमार्गेणजग्मतुर्यममंदिरम्
 तौदृष्ट्वाधर्मराजोऽपिचित्रगुप्तमुवाचह ८२
 एतयोःसर्वकर्माणिचित्रगुप्तविचारय
 तेनाज्ञप्तश्चित्रगुप्तस्तयोःकर्माणिजैमिने ८३
 मूलाद्विचारयामासप्राहचेतिकृताञ्जलि
 चित्रगुप्तउवाच-
 एतयोःसकलंकर्मशृणुराजन्वदाम्यहम् ८४
 शुभंवाप्यशुभंकर्मयदेताभ्यां कृतंभुवि
 किंचिदस्यानयोपायंवदामितदहंशृणु ८५
 एकादात्रासितोव्याघ्रैः कश्चिदेकोमृगःप्रभो
 वनाज्जीवनरक्षार्थमागतोऽस्यसभांप्रति ८६
 तमायांतंसमालोक्यभूयोऽयप्राप्तकौतुकः
 जघनेस्वयमुत्थायखड्गेनतरसामृगम् ८७
 जघानहमृगंराजाशरणागतमप्यमुम्
 तस्मात्सदारोभूपोऽयदंडनीयस्त्वयाप्रभो ८८
 यावंतितस्यरोमाणिसंस्थितानिकलेवरे
 मन्वंतरसहस्राणिमन्वंतरशतानिच ८९
 कोटिकोटिकुलैर्युक्तानारकीस्यान्नसंशयः

शरणागतरक्षांयः प्राणैरपि धनैरपि ६०
 कुरुते यो नरो ज्ञानी तस्य पुण्यं निशामय
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो ब्रह्महत्यामुखैरपि ६१
 आयुषोऽन्ते ब्रजेन्मोक्षं योगिनामपि दुर्लभम्
 यमाज्ञया ततो दूतैः सदारोऽसौ महीपतिः ६२
 असिपत्रवने घोरे स्थापितोऽत्यत दुःखदे
 असि तुल्यानि पत्राणि यतस्तेषां च शाखिनाम् ६३
 असिपत्रवनं प्राहुरतस्तद्वै मनीषिणः
 स्थित्वासिपत्रविपिने युगकोटिशतानि च ६४
 सदारो नरकं भेजे व्याघ्रभक्ष्याह्वयंततः
 निरयंतं प्रविशति सर्वोपद्रवसंयुतम् ६५
 भवेच्च भक्ष्यो व्याघ्रेण व्याघ्रभक्ष्यस्ततः स्मृतः
 युगकोटि सहस्राणि स्थित्वा तत्र सभूपतिः ६६
 सदारोऽजनिपापांते भेकयोनिंगतः क्षितौ
 जातिस्मरौ ततस्तौ तु भेकी भेकौ सुदुःखितौ ६७
 तीरे तस्थतुरेकस्मिन्सततं कीटभोजिनौ
 अथैकदा तेन पथा पुण्याहं प्राप्य मानवाः ६८
 गच्छंति जाह्नवी तीरं तांस्तौ ददृशुर्द्विज
 भेक उवाच-
 वर्षाभ्विमोहाद्यत्सर्वपापं कर्मकृतं मया ६९
 अद्यापि कर्मणा तेन दुःखमावां न मुंचति
 त्यक्त्वा शरीरं गंगायां मुक्ताः स्युः पापिनोऽपि च १००
 तथाप्येवं विधं दुःखमनुभूयावहे कथम्
 गंगायां त्यक्तुमिच्छामि संप्रत्येतत्कलेवरम् १०१
 कायुक्तिर्ब्रूहि तां कांतेति तीर्षु दुःखसागरम्
 वर्षाभ्वी तद्वचः श्रुत्वा प्राहेति विनयान्विता १०२
 वर्षाभ्व्युवाच-
 दुःखं न शक्यते सोढुं स्वामिन्नेतद्रुतं कुरु
 ततस्तौ दंपती विप्रस्मृत्वा गंगां शुभप्रदाम् १०३
 सहसा चक्रतुर्यात्रां मरणायोपहर्षितौ

अथैतौपथिगच्छंतौचिरकालंबुभुक्षितौ १०४
 अपश्यत्पापकृत्स्नवेडःकालसर्पोभयंकरः
 कालसर्प उवाच-
 दर्दुरौपापिनौयेथाः प्राप्तकालौयुवांततः १०५
 अथनूनंभक्षितव्यौक्षुधितेनमयायुवाम्
 ततस्तावतिसंत्रस्तौदंपतीदुःखभागिनौ १०६
 इत्यूचतुर्वचोभक्त्याकालसर्पपुरोगतम्
 नास्ति मृत्युभयंसर्पस्वल्पमप्यावयोर्हृदि १०७
 अहमासंपुराराजासत्यधर्माह्वयः क्षितौ
 इयंचविजयानाममहिषीसंस्थितामम १०८
 मयादुरात्मनामोहान्निद्रतःशरणंगतः
 तेनैवकर्मणाभुक्तंचिरंदुःखंयमालये १०९
 भोक्तुंस्वकर्मणःशेषंभेकयोनौस्त्रियासह
 सोऽहयातोऽस्मिपापेनकृतंकर्मनमुंचति ११०
 सत्यमावांजिगामिषूपरमंधामपन्नग
 ब्रजावोजाह्वीतीरंशरीरत्यागहेतवे १११
 त्यजाविवेकतांसर्पनरकक्लेशदायिनीम्
 आवांसंखाद्यभवतोभविष्यतिसुखंकियत् ११२
 आवयोर्हृदयेविष्णुस्तवापिहृदयेहरिः
 अतएवत्वयासार्द्धशत्रुताकाभुजंगम ११३
 प्राणिहिंसानकर्तव्याकदापिचविचक्षणैः
 क्रियतेऽपिचतद्धिंसांविदधातिस्वयंविधिः ११४
 आयुःपुत्राश्चदाराश्चसंपदश्चयशांसिच
 हिंसांदत्वामनुष्याणांहरेदुष्टोविधिःस्वयम् ११५
 किंजपैःकिंतपोभिर्वाकिंदानैः किमुचाध्वरैः
 हिंसेतिवर्णद्वितयंयस्यास्तिहृदयेसदा ११६
 यःप्राणिहिंसकोमर्त्यःसएवहरिहिंसकः
 सर्वप्राणिशरीरस्थोभगवान्कमलापतिः ११७
 आत्मानंबहुधासृष्ट्वाभगवान्भूतभावनः
 संसारकौतुकागारेक्रीडेच्छिशुरिवस्वयम् ११८

शरीरिणः शरीरंहिनिलयः परमात्मनः
 परमात्मास्वयं विष्णुरतो हिंसां विवर्जयेत् ११६
 परप्राणविनाशेन चात्मतुष्टिर्विधीयते १२०
 क्षणं स्यादात्मनस्तुष्टिरन्यस्यप्राणसंक्षयः
 चरित्रमेतल्लोकानामत्यद्भुतमिव क्षितौ १२१
 आत्मतृप्तिं प्रकुर्वति परं हत्वा तियत्नतः
 धीमान्नात्मपरिज्ञानं कदाचित्कुरुते न हि १२२
 अहं विष्णुरसौ विष्णुरिति चेत् स भावयेत्
 परदुःखेन यो दुःखी सुखी यश्च परश्रिया १२३
 संसारेऽस्मिन्सविज्ञेयः साक्षादेव हरिः स्वयम्
 धिगस्तु तत्सुखं नृणां मोहवंचितचेतसाम् १२४
 परहिंसाविधानेन सुखं यत्स्याद्भुजंगम्
 सुखानि वापि दुःखानि दीयन्ते यानि जन्तवे १२५
 अचिरेणैव तानि स्मलभन्ते भुवि मानवाः
 तस्माद्धिंसां परित्यज्य भुजंगमसुखी भव १२६
 त्वयि प्रसन्ने गच्छावः पारंदुःखमहोदधेः
 सर्प उवाच-
 यदा स्यात्परहिंसायां नूनं मे नातिपातकम् १२७
 तदा कथमहोसृष्टैवेधसा भक्ष्यभक्षकौ
 परहिंसानकर्तव्या सत्यमेतत्त्वयोदितम् १२८
 किंतु सर्वेषु भक्ष्येषु हिंसा संभाव्यते न हि
 नारायणो विश्वरूपः सत्यमेतन्न संशयः १२९
 भक्ष्यभक्षकसंयुक्तं स्वयमेव ससर्जह
 सृजति स्वयमात्मानमात्मानं रक्षति स्वयम् १३०
 आत्मानं स्वयमेवात्ति सृष्टिरेवं विधाहरेः
 शक्तोऽहं किं युवां हंतुं कालरूपी स्वयं विधिः १३१
 संप्रति प्रेषयामास कार्ये स्मिन्मां स्वयं हरिः
 युवांससर्जयो देवो यश्च रक्षति वांसदा १३२
 कालरूपी स एवाद्यहं तिहेतुं विधाय माम्
 व्यास उवाच-

ततस्तेनभुजंगेनभक्षितौतौचदंपती १३३
 गङ्गागंगेतिजल्पंतौमहत्याक्षुधयापथि
 जाह्नवीतीरयात्रायांपादेपादेजनाविमौ १३४
 अश्वमेधारख्ययज्ञानांप्राप्तवंतौमहाफलम्
 तस्मादेनौमहात्मानौबह्वश्वमेधधारिणौ १३५
 एतयोःसदृशोनास्तिशतक्रतुरहंयतः
 निजाधिकारेणैवान्यमवलंब्यपुरंदरः १३६
 अर्घ्यहस्तः पादचारीवृतोदेवैः समाययौ
 अथरम्भोर्वशीचैवसुंदर्योऽन्याश्चहर्षिताः १३७
 अन्योन्यंकथयामासुर्निजयौवनगर्विताः
 अयंपुण्यात्मनांश्रेष्ठोरसज्ञोऽत्यतसुन्दरः १३८
 आयातोऽमुकरिष्यामिस्ववशंसेवितैःस्वकैः
 काचित्कांचिद्वदत्येतज्ज्ञानामिसकलांकलाम् १३९
 अतएवभविष्यामिकांताहमस्यभूपतेः
 काचित्कांचिदितिब्रूयात्तेशक्रोपिवशोमम १४०
 किमत्रचित्रंवशगोभूपालोऽयभविष्यति १४१
 भर्ताममायंचपतिर्ममायंस्वामीममायंममनाथएषः
 इतीवसर्वाःपरमप्रमोदैर्वदन्तिनार्योखिलसद्गुणज्ञाः १४२
 उच्चावचंविप्रनिशम्यतासांजगादकाचिद्गुणिनीरसज्ञा
 सौदास्यकांतांनृपतिःस्वयंयांभजत्ययंकिंकलहेननार्यः १४३
 सुन्दर्यस्तास्ततःसर्वाःसंत्यज्यकलहंद्विज
 आजग्मुर्हृदयोत्साहैःसर्वाभरणभूषिताः १४४
 अथतंनृपतिश्रेष्ठसदारंगतकल्मषम्
 पाद्याद्यैःपूजयामासुःप्राहेतिचपुरंदरः १४५
 रथेनिवेशयामासपुष्पकेस्त्रीसमन्वितम्
 भेरीमृदंगमधुरीडिंडिमानकनिःस्वनैः १४६
 करकंकणनादैश्चकरतालस्वनैस्तथा
 जयशब्दैश्चदेवानांनाकःशब्दमयोऽभवत् १४७
 देवाङ्गनाचारुहस्तश्चेतचामरमारुतैः
 वीजितःसरथारूढःसदारस्त्रिदिवंययौ १४८

ततःशक्रः स्वयंतस्मैसत्यधर्मायभूभुजे
 दत्तवान्निजासनाद्धंशुभोवैक्षयशंकया १४९
 शक्रेणसहभूपोऽसौवसन्नेकासनेसदा
 शक्रत्वमकरोत्स्वर्गेशवस्यानुकंपया १५०
 युगकोटिसहस्राणिदिविभुक्त्वाखिलंसुखम्
 रथमारुह्यवैकुण्ठययौभगवदाज्ञया १५१
 तत्रमन्वंतरंभुक्त्वासर्वभोगमनोरमम्
 परमंज्ञानमासाद्यासदारोमोक्षमाप्तवान् १५२
 जाह्नवीतीरयात्रायांशरीरंत्यजतः पथि
 फलमेवंविधंविप्रमयासर्वप्रकीर्तितम् १५३
 जाह्नवीतीरगमनेमुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः
 नकालनियमःप्रोक्तोनारदाद्यैर्महर्षिभिः १५४
 यदायदाद्विजश्रेष्ठगङ्गायांस्नानमाचरेत्
 तदातदाऽक्षयंपुण्यंलभतेमानवोध्रुवम् १५५
 गंगासर्वाणिपापानिनाशयंतीतिनिश्चयः
 कुर्यात्पुनःपुनःपापंनचगंगापुनातितम् १५६
 पापबुद्धिंपरित्यज्यगंगायांलोकमातरि
 स्नानंकुरुतहेलोकायदिसद्गतिमिच्छथ १५७
 यत्पुण्यगंगास्नानात्तुमानवानांभवेद्विज
 तत्पुण्यंप्राप्यतेविप्रकर्मभिः कैःसुदुस्तरैः १५८
 आसाराणांभूमिरेणोःसंख्यांकर्तुंशक्यते
 भागीरथीगुणास्तेनशक्यावक्तुनचद्विज १५९
 विचार्यसर्वशास्त्राणित्वदीयानिमयोच्यते
 गंगाभसिसकृत्स्नात्वामोक्षमाप्नोतिमानवः १६०
 स्नानंकूपजलेऽपियस्तुकुरुतेगंगांविचिंत्यप्रभुंदेवानांसकलार्त्तशोकदुरितत्रासौ
 घ-
 विध्वंसिनीम्
 मुक्तःसोऽपिसमस्तपातकचयैर्गोविप्रहत्यादिभिर्गच्छेद्विष्णुपुरंसमस्तसुखदं-
 गंगाप्रसादाद्विज १६१

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेगंगामाहात्म्येनवमोऽध्यायः ९

दशमोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

माहात्म्यमेतद्वाङ्मायास्त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं मया
इदानीं श्रोतुमिच्छामि विष्णुपूजाफलंगुरो १

व्यास उवाच-

शृणु लक्ष्मीपतेर्वत्स सपर्याफलमुत्तमम्
यच्छ्रुत्वामानवाः सर्वे लभन्ते ज्ञानमुत्तमम् २
विप्रद्वादशमासेषु माघादिषु सनातनः
पूजितव्यो विधानैर्यैः शृणु तानि वदाम्यहम् ३
माघे मासि समायाते सर्वमासोत्तमेषु भे
आमिषं मैथुनं चैव त्याजयेद्वैष्णवोत्तमः ४
प्रातः स्नायी भवेन्नित्यं तैलान्यपि च वर्जयेत्
द्विर्भोजनं परान्नं च माघे मासि परित्यजेत् ५
प्रातः शुक्लांबरधरः कृतपंचमहाध्वरः
सपर्यामारभेद्विष्णोः स्थिरचित्तो हि मानवः ६
ईषदुष्णजलैः शुद्धैः स्नापयेद्विष्णुमव्ययम्
अतिश्लथैश्चन्दनैश्च विष्णोरङ्गानि लेपयेत् ७
पूजयेज्जगदीशस्य देवदेवस्य चक्रिणः
प्रक्षालितानि पात्राणि जलहीनानि कारयेत् ८
स्नापयित्वा जगन्नाथमीषदुष्णेन वारिणा
प्रोक्षितव्यं तच्छरीरं दिव्यवस्त्रेण यत्नतः ९
सलिलैरीषदुष्णैश्च प्रस्नापयतिकेशवम्
माघे मासि द्विजश्रेष्ठफलं तस्य मयोच्यते १०
विमुक्तः पातकैः सर्वैर्जन्मजन्मांतरार्जितैः
इह भुङ्क्ते सुखं सर्वं शेषेयातिहरेर्गृहम् ११
यत्नात्प्रक्षाल्य पात्राणि कृत्वा शुद्धानि वारिभिः
यः पूजयेज्जगन्नाथं तस्य पुण्यं निशामय १२
इह भुक्त्वा खिलान्कामान्सर्वव्याधिविवर्जितः
अंत्युगसहस्राणि तिष्ठेत्केशवमंदिरम् १३
प्रभाते विश्वसंध्यायां पुरतश्चक्रपाणिनः

ज्वलंतंस्थापयेद्वह्निंनिर्द्धूमं वैष्णवोजनः १४
 शीतस्यवारणार्थायसायंप्रातश्चवैष्णवः
 माघेविष्णवग्रतोवह्निंज्वालयेत्तत्फलंशृणु १५
 इहभुक्त्वाखिलान्कामान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
 अंतेविष्णुपुरंयातिदैवतैरपिदुर्लभम् १६
 यथैवात्मातथाविष्णुःसंदेहोनात्रविद्यते
 स्वपंतं देवदेवेशंपर्यकोपरिकेशवम् १७
 आत्मनःकुरुतेमर्त्योयथाशीतनिवारणम्
 क्षीरेणस्नापयेद्यस्तुमाघेमासिजनार्दनम्
 तस्मैदेवोत्तमोविष्णुःसंतुष्टो न ददातिकिम् १८
 तथाशीतक्षयंकुर्याद्विव्यवस्त्रेणचक्रिणः १९
 यःपूजयेत्सकृन्माघेस्नापयित्वाचतुर्भुजम्
 नालिकेरोदकैर्दुग्धैःफलंतस्यवदाम्यहम् २०
 नरकाब्धौमज्जमानान्दुस्तरेस्वेनकर्मणा
 उद्धृत्यकोटिपुरुषान्सयातिचक्रिणः पदम् २१
 माघेमासेचशुक्लायांपंचम्यांद्विजसत्तम
 एकादश्यांचपंचम्यांहरिपूजाविशेषतः २२
 दातव्योदेवदेवायसपद्यायमुरारये
 पायसोधूपसहितोमाघेमासिदिनेदिने २३
 सधूपपायसंयस्तुमाघेयच्छतिचक्रिणे
 तस्यपुरयफलंवच्मिशृणुवैष्णवजैमिने २४
 अंतेविष्णुपुरंगत्वामन्वंतरचतुष्टयम्
 भुंक्तेमनोरमान्भोगान्प्रसादाच्चक्रपाणिनः २५
 पुनरागत्यधरणींचक्रवर्तीनृपोभवेत्
 भुंक्तेचभोगंसुचिरंमृतोयातिहरेर्गृहम् २६
 पंचम्यांवापिसप्तम्यामेकादश्यांचजैमिने
 अशक्तोवैष्णवोदद्यात्परमान्नंमुरारये २७
 कृष्णपक्षाद्विवजश्रेष्ठशुक्लपक्षेविशेषतः
 शुक्लपक्षेतिथिष्वेष्टदद्यादन्नंमुरारये २८
 एकाहमपियोमाघेविष्णवेदैत्यजिष्णवे

सपूंपायसंदद्यान्नतस्यदुर्लभोहरिः २९
 यत्किञ्चिद्विवजतुष्ट्यर्थमाघेमासिप्रदीयते
 तदक्षयंभवेत्पुंसःकोऽपिनास्त्यत्रसंशयः ३०
 माघेमासिकृतंकर्मशुभंवाशुभमेववा
 तस्यनास्तिक्षयंविप्रमन्वन्तरशतैरपि ३१
 माघेचंपकपुष्पेणयोऽचयेत्कमलापतिम्
 सगच्छेत्परमंधामविमुक्तः सर्वपातकैः ३२
 यावंतिस्वर्णपुष्पाणिदीयन्तेचक्रपाणये
 तावद्युगसहस्राणिस्थीयतेविष्णुमंदिरम् ३३
 मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्वाभवतियत्फलम्
 एकेनस्वर्णपुष्पेणहरिसंपूज्यतत्फलम् ३४
 सुवर्णपुष्पंविप्रेन्द्रसर्वदाकेशवप्रियम्
 माघेमासिविशेषेणपवित्रंकेशवप्रियम् ३५
 सुवर्णकुसुमैर्दिव्यैर्येननाराधितोहरिः
 रत्नैर्हीनःसुवर्णाद्यैः सभवेज्जन्मजन्मनि ३६
 फलंचंपकपुष्पस्यब्रवीम्यहंविशेषतः
 आकर्णयद्विजश्रेष्ठसेतिहासमनुत्तमम् ३७
 सुवर्णोनामभूपालोबलवान्सर्वशास्त्रवित्
 आर्यावर्तेषुसर्वेषुबभूवविप्रवर्चसा ३८
 राजश्रियाविद्ययाचवयसाचसभूपतिः
 अतिप्रमत्तोविप्रर्षेसदापापरतोऽभवत् ३९
 पाखंडमंत्रिणांवाक्यैर्विनादोषैरपिद्विज
 धनलोभात्तेनराज्ञादंडयन्तेसाधवो जनाः ४०
 अन्यायोपार्जितंवित्तंगीतवाद्यादिभिवृतः
 समस्तंनाशयामासयज्ञदानविवर्जितः ४१
 नज्ञातिपोषणंचक्रेनदेवद्विजभोजनम्
 नचयाचकसंतुष्टिसर्वदापापमोहितः ४२
 नचकारातिथेःपूजांसदापापपरायणः
 ययौचमंदिरान्नित्यंसभूपः पापमंदिरः ४३
 कृतानितेनपापानियान्यन्यान्यविवेकिनाम्

अपिवर्षशतैःशक्तःसंख्यातुंजनितानिकिम् ४४
 एकदासमहीपालः कामेनपरिमोहितः
 जगामवेश्यानिलयं निशीथेदुरिताशयः ४५
 तमायांतंततोदृष्ट्वाभूपालमुज्ज्वलाह्वया
 सहसोत्थायपर्यंकेचक्रेतत्पादवंदनम् ४६
 प्रक्षाल्यतत्पादयुगं भृंगारसलिलैश्चसा
 मंचेनिवेशयामासदोभ्यामालिङ्ग्यतनूपम् ४७
 तत्प्रेमामृतधाराभिः सिक्तोऽसौपृथिवीपतिः
 तस्मिन्नुवासपर्यंकेतयासहकुतूहली ४८
 ततः सागणिकाप्रीत्याहसंतीनवयौवना
 ददौचंपकपुष्पाणांतस्मैभूमिभुजेस्वयम् ४९
 पुष्पमालापुष्पमेकंतस्माद्भूपतिहस्ततः
 पपातधरणीपृष्ठेगन्धव्याप्तदिगंतरम् ५०
 तच्च्युतंकुसुमंदृष्ट्वासराजाऽत्यतसंभ्रमात्
 नमोनारायणायेति जगादोङ्कारपूर्वकम् ५१
 नारायणायेतिवाक्यात्सर्वाणिपातकानिच
 स्वर्णपुष्पप्रदानेनतस्यनष्टानिभूभुजः ५२
 ग्रामीणाअथसर्वेऽपिसमागत्यातिदुर्जये
 तस्यामेवनिशायांतंजघ्रुर्वेश्यागृहेस्थितम् ५३
 नेतुंतमथभूपालंसर्वपातकिनांवरम्
 किंकरान्प्रेषयामासक्रुद्धोवैवस्वतोभृशम् ५४
 तेनाज्ञप्तास्ततोदूताः पाशमुद्गरपाणयः
 अतिवेगात्समायाताःक्रोधसंरक्तलोचनाः ५५
 उद्यमंचक्रिरेनेतुंयमदूताःस्वमालयम्
 ततोनारायणप्रेष्याःशङ्खचक्रगदाधराः ५६
 आयातागरुडारूढास्तनेतुंपृथिवीपतिम्
 पाशेनियंत्रितंदृष्ट्वातंभूपंविष्णुकिंकराः ५७
 जघ्रुश्चक्रैर्गदाभिश्चयमदूतान्महाबलाः
 समारोप्यरथेदिव्येशंखान्धमुरनुत्तमान् ५८
 तथाराजारथारूढस्तुलसीमाल्यभूषितः

पीतकौशेयवासाश्चस्वर्णालंकारभूषितः ५९
 स्तूयमानोमुनिगणैर्वेदवेदाङ्गपारगैः
 विष्णुदूतैःपरिवृतोहरेः सालोक्यमाययौ ६०
 अथोत्थायस्वयंविष्णुश्चतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः
 तमालिगितवान्भूपंप्रोक्तवांश्चद्विजोत्तम ६१
 श्रीभगवानुवाच-
 नृपतेकुशलंब्रूहिसर्वपुण्यात्मनांवर
 किमस्तिसाध्यंभवतस्तदाज्ञापयसंप्रति ६२
 नमोनारायणायेतिवारैकमपियोवदेत्
 नित्यंतस्यानुपाल्योऽहसमेभ्रातासमेपिता ६३
 नारायणेतिमन्नामकदाचिद्यःस्मेरन्नरः
 साधयाम्यखिलंतस्यपितुःपुत्रइवेप्सितम् ६४
 भक्तोऽसिनृपतिश्चेष्टतस्मान्निजमनोरथम्
 प्रकाशयाद्भुतंतातकिंतेदास्यामिचाधुना ६५
 राजोवाच-
 सर्वमेवदयासिन्धोत्वयादत्तंसंशयः
 पापिनापिमयाप्राप्तंतवस्थानंसुदुर्लभम् ६६
 तस्यानेनतुवाक्येनप्रसन्नःकमलापतिः
 स्नेहान्निवेशयामासभूपालंतन्निशामय ६७
 ततः सुवर्णालंकारैर्विश्वकर्मविनिर्मितैः
 चकारमण्डलंतस्यस्वयमेवदयामया ६८
 अथनानाविधैर्भक्ष्यैर्दिव्यैरपिसुदुर्लभैः
 तोषितःसमहीपालोविष्णुनातिसहिष्णुना ६९
 एवंप्रतिदिनंतस्थौसराजाविष्णुमंदिरम्
 मन्वन्तरसहस्राणिनववर्षशतानिच ७०
 प्रजानांपालनंचक्रेसराजाधर्मतत्परः
 पूजयामाससततंभक्त्यापरमयाहरिः ७१
 चारुचंपकपुष्पैश्चनैवेद्यैर्विविधैश्चसः
 आयुःशेषेसभूपालोमरणंजाह्नवीजले ७२
 समासाद्यययौमोक्षंप्रसादाच्चक्रपाणिनः

व्यासउवाच-

विप्रचंपकपुष्पस्यप्रभावोऽयप्रकीर्तितः ७३
चपंकैर्हरिमभ्यर्च्यमुक्ताःस्युःपापिनोजनाः
स्फुटचंपकपुष्पेणपूजितोभगवान्हरिः ७४
अचिरेणैवविप्रर्षेददातिपरमंपदम्
येयजंतिपरात्मानमिच्छयावाप्यनिच्छया ७५
तेऽपियांतिपरंधामविमुक्ताः सर्वपातकैः ७६
हरौप्रसन्नेदुरितीनकोऽपियतः सराजाकृतपातकोऽपि
जगाममोक्षंकृपयामुरारेर्विश्वार्णवंनिम्नमिमंवितीर्य ७७
दिव्यैः सुगन्धैः कनकप्रसूनैर्नारायणंपद्मदलायताक्षम्
भक्त्यायजेद्यःपरमादरेणमर्त्योव्रजेत्तत्तुविहायपापम् ७८
इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेचंपकपुष्पमहिमानामदशमोऽध्यायः १०

एकादशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

जैमिनेविधिनायेनपूजितव्योहरिःसदा
तमहंवच्मिप्रर्षेशृणुवत्ससमाहितः १
कल्यउत्थायपर्यंकाद्गृहीत्वापात्रमंभसाम्
बहिर्देशंव्रजेत्प्राज्ञः शीर्षमाच्छाद्यवाससा २
तत्रोदीच्यांदिशिमौनीयज्ञसूत्राणिकर्णयोः
कृत्वोपविष्टःप्राज्ञस्तुमलमूत्रंविसर्जयेत् ३
देवतायतनेमार्गेगोष्ठेषुचत्वरेषुच
रथ्यायांकृष्टभूमौचदर्भमूलेतथांगणे ४
तटिनीपुलिनेचैत्यवृक्षमूलेतथावने
तडागवापीगर्भेषुमलमूत्रंचन त्यजेत् ५
रविचंद्रमसंचैवद्विजान्गाश्चदिशोदश
मलमूत्रंत्यजेद्यावत्तावत्प्राज्ञोनपश्यति ६
खनितांमूषिकाद्यैश्चबिलाभ्यंतरवर्तिनीम्
फालकृष्टांमृदंचैवनगृह्णीयाच्छौचहेतवे ७
जलाञ्जलंसमानीयशौचंकुर्याद्विचक्षणः

पादंजलेषुवैदत्वानशौचंकुरुतेबुधः ८
 दक्षिणाभिमुखोरात्रौकुर्यात्प्राज्ञोबहिःक्रियाम्
 शिरःप्रावृत्यवस्त्रेणततः शौचंसमाचरेत् ९
 मृत्तिकैकाप्रदातव्यालिगेतिस्रस्तुवैगुदे
 सप्तसव्येकरेप्राज्ञैर्हस्तयोरुभयोर्दश १०
 पादयोःषट्पदातव्यामृत्तिकाचविचक्षणैः
 कृतशौचक्रियःप्राज्ञः कुर्यादंतस्यधावनम् ११
 जिह्वपामार्जनंचैवदशनाच्छादनादिभिः
 दक्षिणाभिमुखोभूत्वापश्चिमाभिमुखस्तथा १२
 नदंतधावनंकुर्यात्कुर्याच्चेन्नारकीभवेत्
 मध्यमानामिकाभ्यांचवृद्धांगुष्ठेनचद्विज १३
 दंतस्यधावनंकुर्यान्नतर्जन्याकदाचन
 अश्वत्थवटवृक्षाणांधात्र्याकैथिकयाबुधः १४
 नदंतधावनंकुर्यात्तथेंद्रस्यसुरस्यच
 नित्यंक्रियाफलंतस्यसर्वमेवविनश्यति १५
 यःस्नानसमयेकुर्याज्जैमिनेदंतधावनम्
 निराशाःपितरोयांतितस्यदेवाःसुरर्षयः १६
 दंतस्यधावनंकुर्याद्योमध्याह्नापराह्णयोः
 तस्यपूजानंगृह्णंतिदेवताः पितरोजलम् १७
 स्नानकालेपुष्करिण्यांयः कुर्यादंतधावनम्
 ततोज्ञेयःसचांडालोयावद्गंगानपश्यति १८
 भगवत्युदितेसूर्येयःकुर्यादंतधावनम्
 तदंतकाष्ठंपितरोभुक्त्वागच्छंतिदुःखिनः १९
 उपवासदिनेविप्रपितृश्राद्धदिनेतथा
 नतत्फलमवाप्नोतिदंतधावनकृन्नरः २०
 प्रभातेमार्जयेदंतान्वाससारसनांतथा
 कुर्याद्वादशविप्रेन्द्रकल्लोलानिजलैर्बुधः २१
 उपवासेपितृश्राद्धेविधिनाऽनेनजैमिने
 दंतधावनकृन्मर्त्यः संपूर्णलभतेफलम् २२
 अनेनविधिनाकृत्वादीर्घदर्शीबहिः क्रियाम्

ततोनिजगृहंगत्वारात्रिवस्त्रंपरित्यजेत् २३
 ततोदेवगृहद्वारेचोपविष्टोबुधःशुचिः
 स्मरेन्नारायणंदेवमनंतंपरमेश्वरम् २४
 रामश्यामतनोविष्णोनारायणदयामय
 जनार्दनजगद्धामपापंमेहरकेशव २५
 पीतांबरधरानंतपद्मनाभजगन्मय
 वामनप्रणतस्येशविभोत्वंशरणंभव २६
 दामोदरयदुश्रेष्ठश्रीकृष्णकरुणार्णव
 कमलेक्षणदेवेन्द्रवासुदेवकृपांकुरु २७
 गरुडध्वजगोविंदविश्वंभरगदाधर
 शंखपाणेचक्रपाणेपद्महस्तहरापदः २८
 लक्ष्मीविलासवैकुण्ठहृषीकेशसुरोत्तम
 पुरुषोत्तमकंसारेकैटभारेभयंहर २९
 श्रीपतेश्रीधरविभोश्रीदश्रीकरमाधव
 परंब्रह्मपरंधामशरणंमेभवाव्यय ३०
 इत्थंकृत्वाद्विजश्रेष्ठश्रीविष्णुस्मरणंबुधः
 वद्धांजलिरितिब्रूतेप्रविश्यनिलयंगतः ३१
 ईश्वरश्रीपतेकृष्णदेवकीनंदनप्रभो
 निद्रांमुंचजगन्नाथप्रभातसमयोऽभवत् ३२
 अथोस्थितमिवप्राज्ञःपर्यंकैदेवकीसुतम्
 निद्रांत्यक्त्वासलक्ष्मीकंचिंतयेन्नजचेतसा ३३
 ततःकृतच्छदंदिव्यंपात्रंचजलपूरितम्
 मुखप्रक्षालनार्थायदद्यात्कृष्णायवैष्णवः ३४
 ईश्वरंवर्तनार्थायसेवतेसेवकायथा
 तथैवमतिमंतोपिसेवतेपरमेश्वरम् ३५
 यस्तुसेवकरूपेणसेवतेजगदीश्वरम्
 अचिरेणैवविप्रर्षेतस्यसिध्यतिवांछितम् ३६
 यथेश्वरस्यसभयाःसेवांकुर्वतिचेटकाः
 प्राज्ञास्तथैवसेवतेसर्वदैवहरिंप्रभुम् ३७
 निजेच्छयानयाविष्णुंनिर्भयःपूजयेन्नरः

कुसेवकः स एवास्ति तदानहि भवेदिद्वज ३८
 अतएव द्विजश्रेष्ठ त्वरया कमलापतेः
 कर्तव्या सर्वदा सेवा पुंसा कैवल्यमिच्छुना ३९
 निर्माल्यं रात्रि वस्त्रं च गंधं पर्युषितं तथा
 हरेरुत्तारयेदं गात्रभाते वैष्णवोजनः ४०
 ततो देवा लयेतस्मिन् स्वयमेव हि मार्जयेत्
 कुर्याच्छनैः शनैः प्राज्ञः संमार्जन्या परिष्क्रियाम् ४१
 यावंतो निलयात्तस्माद्गच्छंति रेणवो बहिः
 तावन्मन्वंतरशतं तिष्ठेद्विष्णुगृहे नरः ४२
 यस्तु संमार्जनं कुर्याद्ब्रह्महापि हरेर्गृहे
 सोपियाति परं धाम किमन्यैर्बहुभाषितैः ४३
 तथोपलेपनं कुर्याद्दूर्णकैर्गोमयैर्द्विज
 तस्मिन् विष्णुगृहे प्राज्ञः स्मरेन्नारायणं प्रभुम् ४४
 यस्तूपलेपनं कुर्यात्केशवस्य च मंदिरे
 तस्य पुण्यमहं वच्मि संक्षेपाच्छृणु जैमिने ४५
 रजांसि तत्र यावंति विनश्यंति द्विजोत्तम
 तावत्कल्पसहस्राणि तिष्ठेद्विष्णुगृहे सुखी ४६
 संमार्जनं विष्णुगृहे जनः कृत्वोपलेपनम्
 लभते परमं धाम किं पूजाफलवित्प्रभोः ४७
 देवराजविरोधेन न शक्नोति यदा स्वयम्
 तदा विष्णुगृहे चापि धर्मपत्नीं नियोजयेत् ४८
 अथ वा तनयं भक्तं सुचरित्रं तथात्मनः
 भ्रातरं भगिनीं वापि देवागारे नियोजयेत् ४९
 हरेः सपर्यावस्तूनि सप्तधा शुद्धवारिभिः
 प्रक्षालयेत्त्रिधा वापि स्वयमेवाति यत्नतः ५०
 अम्लेन ताम्रपात्राणि कांस्यपात्राणि भस्मना
 वह्निना लोहपात्राणि शुद्ध्यंति नात्र संशयः ५१
 धनाढ्यो लोहपात्रस्थैर्यः स्नापयति वारिभिः
 नारायणं जगन्नाथं तस्य तुष्टो न केशवः ५२
 अज्ञानाद्वापि चेत्तर्हि गंगास्नानेन शुद्ध्यति

संपदिब्राह्मणश्रेष्ठकर्त्तव्योनियमः सदा ५३
 विपत्त्यांनियमोनास्तिशास्त्रेष्विति विनिश्चयः
 यत्नात्प्रक्षालितः शङ्खोयदाभूमिंस्पृशेत्पुनः ५४
 तदा सशङ्खोविप्रेन्द्रशतधौतेनशुध्यति
 इत्थंप्रक्षाल्ययत्नेनपूजाद्रव्याणिचक्रिणः ५५
 गृहीत्वा स्नानवस्तूनिस्नानार्थंसरसीं ब्रजेत्
 अकृत्वास्नानकर्माणिगृहमायातियः पुनः ५६
 तस्मिन्दिनेपितृगणस्तस्यनामोतितर्पणम्
 स्नानार्थंभोजनार्थंवागच्छतोविघ्नकृद्भवेत् ५७
 यस्तुमोहाद्भ्रष्टश्चैष्टसन्नूनंनारकीभवेत्
 स्नानार्थंसरसींगत्वामलमूत्रंकरोतियः ५८
 पितरस्तस्यविश्वमूत्रभोजिनः स्युर्नसंशयः
 ततः कृत्वाविधानेनस्नानंचतर्पणादिकम् ५९
 स्वकीयंगृहमागच्छेत्स्मरेन्नारायणंबुधः
 ततश्चप्रांगणेविप्रप्रक्षाल्यचरणद्वयम् ६०
 प्रविशेद्देवतागारंशुचिर्ब्राह्मणसत्तमः
 अप्रक्षालितपादोयः प्रविशेन्निलयंजनः ६१
 संवत्सरकृतंपुण्यंतस्यनश्यतितत्क्षणात्
 स्नानंकृत्वासमागत्यप्रांगणेषुविचक्षणः ६२
 तस्मात्प्रक्षाल्यचरणौप्रविशेद्देवतागृहम्
 उपविश्यपादयुग्मंबुधःसव्येनपाणिना ६३
 यत्नात्प्रक्षालयेद्विप्रतथापाणिद्वयं पुनः
 पादेनपादंविप्रेन्द्रतथादक्षिणपाणिना ६४
 यश्चप्रक्षालयेन्मूढस्तंलक्ष्मीस्त्यजतिध्रुवम्
 अथोपविष्टोमतिमान्केशवार्चनमारभेत् ६५
 अनन्यमानसोभूत्वासर्वकामफलप्रदम्
 मृगचर्मासनेशुद्धव्याघ्रचर्मासनेऽपिवा ६६
 वस्त्रासनेकेवलेचतथाकुशमयासने
 पुष्पासनेचोपविष्टः पूजयेत्कमलापतिम् ६७
 काष्ठासनेद्विजोविद्वान्कुर्व्याद्विष्णुपूजनम्

विष्णुनात्वंधृतापृथिवसर्वेलोकास्त्वयाधृताः ६८
 अतः सर्वसहेदेहिवस्तुमेस्थानमुत्तमम्
 इत्युक्त्वासनमास्तीर्यवसेन्नारायणार्चकः ६९
 दक्षिणाभिमुखोभूत्वानकुर्याद्विष्णुपूजनम्
 शङ्खेकृत्वातुपानीयमंत्रपूतंसुवासितम् ७०
 स्नापयेत्कमलाकांतंकमलासहितंप्रभुम्
 शङ्खेनस्नापयेद्यस्तुभगवंतंजनार्दनम् ७१
 तत्फलंतस्यवक्ष्यामिशृणुविप्रेन्द्रजैमिने
 विप्रगोस्त्रीभूणहत्यासुरापानादिपातकैः ७२
 विमुक्तोयातिवैकुण्ठंभुङ्क्तेहिसकलंसुखम्
 यदिदृष्ट्वाहृषीकेशंपूजयेन्मानवोद्विज ७३
 लभतेतत्तदेवाशुप्रसादात्कमलापतेः
 शंखाभावेतुविप्रेन्द्रसुगंधितोयकंबुधः ७४
 कृत्वाचतुलसीपात्रेस्नापयेत्केशवंबुधः
 ततोदेवंस्नापयित्वासंस्थाप्यचवरासने ७५
 सुगन्धैश्चंदनैस्तस्यकुर्यात्सर्वांगलेपनम्
 तुलसीकाष्ठपंकेचचक्रिणोदेहपालनम् ७६
 यः करोतिजनस्तस्यप्रसन्नः सततंहरिः
 तुलसीपत्रमालेयंनिजगन्धसुखप्रदा ७७
 दीयतेतेजगन्नाथसुप्रीतोभवसर्वदा
 मंत्रेणानेनविप्रेन्द्रतुलसीपत्रमालया ७८
 अलंकृतोमहाविष्णुः प्रसन्नो न ददाति किम्
 ततस्तुवैदिकैर्मन्त्रैः कर्तव्यं स्वस्तिवाचनम् ७९
 दिग्वन्धनंचकर्तव्यमन्त्रैः पौराणिकैर्बुधैः
 कृष्णोरक्षतुपूर्वस्यामाग्रेय्यां देवकीसुतः ८०
 याम्यां रक्षतु दैत्यारिर्नैर्ऋत्यां मधुसूदनः
 विदित्तुरक्षतु श्रीमानूर्ध्वंच श्रीधरः प्रभुः ८१
 अधोरक्षतु विश्वात्मा कूर्ममूर्तिः कृपामयः
 ये विघ्नकारकाः सर्वे पूजाकाले भवंति ह ८२
 दूरंगच्छंतु ते सर्वे हरिनामास्त्रताडिताः

इत्थंदिग्बन्धनंकृत्वाततः प्रह्वःकृतांजलि ८३
 वक्ष्यमाणेनमंत्रेणसंकल्पंकुरुतेदृढम्
 मयारब्धामिमांपूजांदेवदेवजनार्दन ८४
 सिद्धिंप्रापयनिर्विघ्नांप्रसीदपरमेश्वर
 ततस्तुकृतसंकल्पोवैष्णवःसर्वतत्त्ववित् ८५
 अंगन्यासादिकंकृत्वाध्यायेन्नारयणंहृदा
 नवीनमेघसंकाशंपुंडरीकनिभेक्षणम् ८६
 पीतांबरधरंदेवंस्मितचारुतराननम्
 कदंबपुष्पमालाभिर्भूषितंसुमहाभुजम् ८७
 बर्हिर्बश्रेणिबद्धशिखंडधृतकुंडलम्
 वंशीमधुरनादेनमोहयंतंदिशोदश ८८
 आवृतंगोपनारीभिश्चारुवृन्दावनेस्थितम्
 एवंसंचिंत्यदेवेशंगोविंदंसर्वकामदम् ८९
 ततश्चावाहनंकुर्याद्भक्तिभावेनवैष्णवः
 आवाहितायकृष्णायचतुर्वर्गप्रदायिने ९०
 पाद्यार्घ्याचमनीयानितत्रदद्याद्विचक्षणः
 कोमलैस्तुलसीपत्रैर्मयैर्वाकुसुमैर्बुधः ९१
 पूजयेत्सर्वदेवेशंश्रीकृष्णंदेवकीसुतम्
 नमोमत्स्यायकूर्मायवराहायनमोनमः ९२
 नमोऽस्तुहरयेतुभ्यं वामनायनमोनमः
 नमोरामायरामायरामायबलिनेनमः ९३
 नमोबुद्धायशुद्धायसकृपायनमोनमः
 नमोस्तुकल्किनेतुभ्यंनमस्तेबहुमूर्त्तये ९४
 नारायणायकृष्णायगोविंदायचशार्ङ्गिणे
 दामोदरायदेवायदेवदेवायतेनमः ९५
 हृषीकेशायशांतायव्योमपादायवैनमः
 नमोस्तुपद्मापतयेनमस्तेपद्मचक्षुषे ९६
 अनंतायनमस्तुभ्यंगदाहस्तायवैनमः
 तार्क्ष्यध्वजायवैतुभ्यंनमस्तेचक्रपाणये ९७
 पद्महस्तायवैतुभ्यमच्युतायनमोनमः

नमोदैत्यारयेतुभ्यंसर्वकामप्रदायिने ६८
 माधवायसुरेशायविष्णवेपरमात्मने
 किरीटिनेकुण्डलिनेनमोऽस्तुहरयेसदा ६९
 नमोभगवतेतुभ्यंवाहनंगरुडाह्वयम्
 ॐ नमोगरुडायेतिमंत्रेणैवविचक्षणः १००
 नमःशंखायचक्रायगदायैचनमोनमः
 नमःपद्मायखड्गायनंदकायनमोनमः १०१
 इतिसंपूज्यदेवेशंसदारंचसवाहनम्
 सायुधंचततोमंत्रंजपेदष्टाक्षरंबुधः १०२
 निजभक्त्याततोजप्त्वामंत्रमष्टाक्षरंबुधः
 गोविंदायततोदद्यान्नानानैवेद्यमुत्तमम् १०३
 धूपंदीपंचतांबूलंदेवदेवायविष्णवे
 अन्यान्यप्युपहाराणिप्रदद्याद्वैष्णवो जनः १०४
 यस्तुधूपंद्विजश्रेष्ठचंदनागरुवासितम्
 दद्यान्मुरारयेतस्यद्रुतंसिध्यतिवाञ्छितम् १०५
 धूपंयच्छतियोविप्रहरयेधृतवासितम्
 सगच्छेद्विष्णुभवनंविमुक्तः पापकोटिभिः १०६
 नारायणाययोधूपंदद्याद्गुग्गुलुवासितम्
 सयातिपरमंधामदुर्लभंयत्सुरैरपि १०७
 घृतेनदीपंयोदद्यात्तिलतैलेनवापुनः
 निमेषात्सकलंतस्यपापंहरतिकेशवः १०८
 कर्पूरवासितंयस्तुतांबूलंचक्रपाणये
 दद्यात्तस्यद्विजश्रेष्ठमुक्तिर्भवतिजैमिने १०९
 यस्तुयच्छतितांबूलंखदिरेणसमन्वितम्
 इहभुक्त्वाखिलान्भोगानंतेयातिहरेः पदम् ११०
 षष्ठीमधुरिकायुक्तंतथाजाति फलादिभिः
 तांबूलंहरयेदत्वास्वर्गमाप्नोतिमानवः १११
 शङ्खेकृत्वातुपानीयंकुर्याद्विष्णुप्रदक्षिणाम्
 वक्ष्यमाणेनमंत्रेणजैमिनेवैष्णवोजनः ११२
 जनार्दनजगद्वंधोशरणागतपालक

त्वद्दासदासदासत्वंदासस्यदेहिमेप्रभो ११३
 मंत्रेणानेनयः कुर्यान्नारायणप्रक्षिणाम्
 तस्यपुण्यफलं वच्मि संक्षेपाच्छृणु जैमिने ११४
 ब्रह्महत्यादिपापानियानियानिमहांति च
 तानितानिप्रणश्यंति प्रदक्षिण पदेपदे ११५
 यावत्पादं नरो भक्त्या गच्छेद्विष्णुप्रदक्षिणे
 तावत्कल्पसहस्राणि विष्णुना सह मोदते ११६
 हरिप्रदक्षिणे यावत्पदं गच्छेच्छनैः शनैः
 पदेपदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ११७
 प्रदक्षिणीकृत्य सर्वसंसारं यत्फलं भवेत्
 हरिप्रदक्षिणीकृत्य तस्मात्कोटिगुणं फलम् ११८
 अंगं प्रदक्षिणीकृत्य यस्तु नारायणाग्रतः
 सोऽपि तत्फलमाप्नोति किमन्यैर्बहुभाषितैः ११९
 नलंघयेत्सोमसूत्रं धीमाञ्शंभुप्रदक्षिणे
 लंघयित्वा यदा विप्रसापूजानिष्फला भवेत् १२०
 प्रदक्षिणाकारतया वारैकं यो हरिं व्रजेत्
 जन्मजन्मनि विप्रेन्द्रसार्वभौमो भवेद्ध्रुवम् १२१
 यस्तु वारद्वयं विप्रकुर्याद्विष्णुप्रदक्षिणाम्
 एदं पदमवाप्नोति त्रिदिनेनात्र संशयः १२२
 विष्णुप्रदक्षिणं यस्तु कुर्याद्द्वारद्वयं जनः
 विमुक्तः सकलैः पापैः प्रविशेन्माधवीं तनुम् १२३
 भ्रामयेत्सोदकं शङ्खं केशवोपरि जैमिने
 अंते देवालयं गत्वा स भवेत्सुरवंदितः १२४
 प्रणमेद्दंडवद्भूमौ सप्तधा यस्तु केशवम्
 पातकं तच्छरीरस्थं भस्मीभवति तत्क्षणात् १२५
 शिरस्यंजलिमाधाय प्रणमेद्योजनार्दनम्
 तस्मै लक्ष्मीपतिर्विष्णुर्ददाति परमं पदम् १२६
 भूमौ निपात्य सर्वाङ्गं हरिं प्रणमतां नृणाम्
 पुण्यप्रभावं विप्रर्षेवदतो मे निशामय १२७
 यावद्भूरेणुभिर्नृणां भूषितं स्यात्कलेवरम्

तावत्कल्पसहस्राणि तिष्ठन्ति हरिसंनिधौ १२८
 ततः केशवनिर्माल्यं वैष्णवेभ्यः प्रदीयते
 वैष्णवांस्तान्प्रवक्ष्यामिशृणु सत्तमजैमिने १२९
 शुकः सूतस्तथा व्यासो नारदः कपिलो मुनिः
 प्रह्लादश्चां वरीषश्च तथा क्रूरोद्धवावपि १३०
 बिभीषणो हनूमांश्च तथैवान्येऽपि वैष्णवाः
 निर्माल्यं वासुदेवस्य गृह्णन्तु सर्वकामदम् १३१
 इत्युक्त्वा विष्णुनिर्माल्यं निक्षिपेद्भुवि वैष्णवः
 ततस्तु हरिनिर्माल्यं स्वयं गृह्णाति भक्तितः १३२
 मस्तके दृश्यते यस्य हरिनिर्माल्यमुत्तमम्
 स विज्ञेयो द्विजश्रेष्ठ साक्षादेव हरिः स्वयम् १३३
 दुर्लभं विष्णुनैवेद्यं निर्माल्यं पापनाशनम्
 गृह्णन्ति त्रिदशाः सर्वे मनुष्याणां च काकथा १३४
 जैमिने तु लसीपत्रं यस्तु जिघ्रति वैष्णवः
 तस्य देहांतरस्थं हि सर्वपापं विनश्यति १३५
 तुलसीपत्रगन्धस्तु प्रविशेद्यस्य नासिकाम्
 आपदस्तच्छरीरस्थाः सद्योगच्छन्ति संक्षयम् १३६
 तुलसीछदनघ्राणमाघ्राय योऽभिनन्दति
 तस्या लये भवेन्नित्यमानन्दो द्विजसत्तम १३७
 स्तवैः स्तुत्वा जगन्नाथं कमलाप्रियमच्युतम्
 कृताञ्जलिस्ततः प्राज्ञ इमं मन्त्रमुदीरयेत् १३८
 नारायणजगद्रूपगच्छ धाम जगत्पते
 गच्छ देवनिजस्थानं प्रसन्नो भव सर्वदा १३९
 येयं स्वशक्त्या देवेन्द्र तव पूजाकृता मया
 अच्छिद्रास्तु जगन्नाथ त्वत्प्रसादा जगन्मय १४०
 ततः पादोदकं प्राज्ञो महाविष्णोः परात्मनः
 समस्तपातकध्वंसि गृह्णीयाद्भक्तिभावतः १४१
 कणमात्रं वहेद्यस्तु विष्णोः पादोदकं शुभम्
 सस्नातः सर्वतीर्थेषु जैमिने सत्यमुच्यते १४२
 स्पृशेत्पादोदकं विष्णोर्गंगास्नानफलं भवेत्

गांगेयंसलिलंविप्रविष्णुपादोदकंयतः १४३
 अकालमरणंनास्तिनास्तिव्याधिभयंतथा
 यःस्पृशेत्पादसलिलंकेशवस्यमहात्मनः १४४
 पापव्याधिविनाशार्थंविष्णुपादोदकौषधम्
 पापिनोऽपिनरास्तेचपिबंतुप्रतिवासरम् १४५
 विष्णुपादोदकंविप्रयःपिबेद्वैष्णवोजनः
 पातकंतच्छरीरस्थं क्षणादेवतुनश्यति १४६
 यथौषधेनदेहस्थंहन्यतेदेहिनोभृशम्
 तथैवपातकंसर्वंविष्णुपादोदकेनच १४७
 विष्णुपादोदकंशुद्धंतुलसी पत्रसंयुतम्
 योवहेच्छिरसाविप्रतस्यपुण्यंवदाम्यहम् १४८
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्विमुक्तोविष्णुरूपधृक्
 अंतेविष्णुपुरंगत्वाविष्णुनासहमोदते १४९
 मेरुप्रमाणहेमानिदत्वाभवतियत्फलम्
 विष्णुपादोदकंस्पृष्ट्वातद्भवेदधिकंफलम् १५०
 अश्वकोटिप्रदानेनतत्फलं प्राप्यतेजनैः
 सप्तद्वीपांमहीदत्वाद्विजेभ्योयत्फलंलभेत् १५१
 तत्फलंलभतेमर्त्योविष्णुपादोदकंस्पृशन्
 अश्वमेधसहस्राणिकृत्वाभवतियत्फलम् १५२
 विष्णुपादोदकंस्पृष्ट्वातद्भवेदधिकंफलम्
 दीर्घिकाशतदानेनयत्पुण्यंपरिकीर्तितम् १५३
 तस्मादप्यधिकंपुण्यंलभेत्पादोदकंस्पृशन्
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपादुच्यतेमया १५४
 विष्णुपादोदकस्पर्शान्मुक्तोभवतिमानवः
 भूयोभूयोपिविप्रेन्द्रसुदृढंकथ्यतेमया १५५
 पुनर्नलभतेजन्मस्पृशन्पादोदकंहरेः
 विष्णुनैवेद्यशेषयः सर्वपापविनाशनम् १५६
 योऽश्नातिभक्तिभावेनसगच्छेत्परमंपदम्
 दुर्लभंविष्णुनैवेद्यभुंजतेद्विजसत्तम १५७
 देहंत्यजतिपापानिब्रह्महत्यामुखान्यपि

भुञ्जतोहरिनैवेद्यंदासीववशगाभवेत् १५८
 मुक्तिभूमिः सुरश्रेष्ठदैवतैरपि दुर्लभा
 संपूज्यकमलाकांतं किंचिन्नैवेद्यमत्यजन् १५९
 अचिरेणैव तं विष्णुर्नयति स्वांतनुं प्रति
 नैवेद्यस्य महाविष्णोर्गुणं किंकथयाम्यहम् १६०
 यद्भुजतः केशवोऽपि स्यादधीनो द्विजप्रभो
 अनेन विधिना विप्रप्रतिमासे जनार्दनम् १६१
 विधिहीनामपि श्रेष्ठां पूजां श्रीकमलापतेः
 यः कुर्याद्भक्तिभावेन सोऽपि स्यात्केशवप्रियः १६२
 विधिज्ञो विधिना विष्णुमभ्यर्च्य यत्फलं लभेत्
 यथोक्तविधिना विप्रनैवेद्यैर्बुभुभिः प्रभो १६३
 पूजितोऽपि न तुष्टः स्याद्यदि भक्तिर्न तिष्ठति
 यस्य वैयावती भक्तिर्देवदेवे जनार्दने १६४
 तावदेव फलावाप्तिस्तस्य नास्त्यत्र संशयः
 अभक्त्या याहरेः पूजाक्रियते भुवि मानवैः १६५
 सा पूजा ब्राह्मणश्रेष्ठपूजाकाले भवेत्किल
 ज्ञानमूलं हरेर्भक्तिर्भक्तिमूलं जगत्पतेः १६६
 पूजामोक्षद्रुमोत्पत्तौ मूलमाराधनं हरेः
 अल्पमात्रमपि प्राज्ञश्च दद्यात्कुरुते हियत् १६७
 तदक्षयं भवेत्सर्वश्रद्धायुक्ताखिलाक्रिया
 भक्त्या यः पूजयेद्विष्णुं वारिमात्रमपि द्विज १६८
 संस्थानं लभते विष्णोर्यतो भक्तवशो हरिः १६९
 असारमेतद्भुवनं समस्तं सारं हरेः पूजनमेव विप्र
 तस्मान्मनुष्यो निजमंगलैषी भक्त्या यजेत्कृष्णमनंतमूर्तिम् १७०
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे हरिपूजाविधिर्नाम एकादशोऽध्यायः ११

द्वादशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

फाल्गुने ब्राह्मणश्रेष्ठश्रीकृष्णं सुरवंदितम्
 पूजयेद्भक्तिभावेन प्रत्यहं वैष्णवोजनः १

फाल्गुनेस्नापयेद्यस्तुसर्पिषादेवकीसुतम्
 फलंतस्यप्रवक्ष्यामियतः सम्यङ्निशामय २
 सर्वयज्ञफलंप्राप्यसर्वदानफलंतथा
 अंतेयातिहरेःस्थानंसर्वपापविवर्जितः ३
 युगकोटिसहस्राणिभुक्त्वाभोगंहरेर्गृहे
 तत्रैवमोक्षमाप्नोतिसंप्राप्यज्ञानमुत्तमम् ४
 यस्तुयच्छतिकृष्णायशिशिरेगोपमूर्तये
 तिलानांमोदकंदिव्यंसगच्छेद्धरिमंदिरम् ५
 योदुग्धलङ्डुकान्दद्यात्केशवायमहात्मने
 सपिबेदमृतंस्वर्गेमन्वंतरशतावधि ६
 हरयेललितंखंडंयस्तुयच्छतिजैमिने
 तस्यविष्णुःप्रसन्नात्माछिनत्तिभवबंधनम् ७
 विचित्रंफलितंदिव्यंदद्याद्भगवतेद्विज
 अंतेशक्रपुरंगत्वासभवेत्सुरवंदितः ८
 निर्मलांशर्करायच्छेद्यस्तुकृष्णायभक्तिमान्
 सकिंनलभतेविप्रवासुदेवप्रसादतः ९
 सुपक्वंफाल्गुनेमासिमधुरंबदरीफलम्
 यस्तुयच्छतिकृष्णायफलंतस्यनिशामय १०
 इहभुङ्क्तेसुखंसर्वपुत्रपौत्रसमन्वितः
 अंतेहरेर्गृहंयातिरथमारुह्यशोभनम् ११
 नदद्याद्गुडसंयुक्तंहरयेबदरीफलम्
 अज्ञानाद्ब्राह्मणश्रेष्ठदद्याच्चेन्नारकीभवेत् १२
 फाल्गुनेमासियोदद्याद्धरयेदाडिमीफलम्
 सुपक्वंतत्फलंविप्रवदतोमेनिशामय १३
 तत्रयावंतिबीजानितिष्ठंतिदाडिमीफले
 तावन्मन्वंतरंविष्णोर्गृहेतिष्ठतिभाग्यवान् १४
 फाल्गुनेमासियोदद्याद्धरयेगुडपिष्टकम्
 सविज्ञेयोद्विजश्रेष्ठवाजिमेधसहस्रकृत् १५
 चैत्रेमासिद्विजश्रेष्ठमधुनामधुसूदनम्
 स्नापयेल्लभतेमर्त्यस्तद्विष्णोःपरमंपदम् १६

मधुनास्नापयेद्यस्तुनारायणमनामयम्
 नचर्चाक्रियतेतस्यकदाचिद्रविसूनुना १७
 चैत्रेकिंशुकपुष्पेणयोऽचयेत्कमलापतिम्
 तन्नामचित्रगुप्तेनपंजिकायांनलिख्यते १८
 चैत्रकेजगतामीशंकृष्णंतिलकपुष्पकैः
 पूजतोनास्तिवैजन्मपुनरस्मिन्महीतले १९
 कृष्णवंजुलपुष्पेणसर्वदेवशिरोमणिम्
 पूजयन्मनुजोविप्रलभतेनापदंक्वचित् २०
 वासंतीभिः सुगंधीभिर्वसंतेयस्तुपूजयेत्
 भगवंतंप्रसन्नात्मासदेवैरपिपूज्यते २१
 तथाकिसलयैर्दिव्यैरखण्डैर्योऽचयेद्धरिम्
 तंवंदतेसमुत्थायस्वयंपीठासनोपिच २२
 धात्रीपत्रैर्नैर्वैर्यस्तुकोमलैर्हरिमर्चयेत्
 अचिरेणैवलभतेसकलंवांछितंजनः २३
 शांडिल्याखंडपत्रैश्चधत्तूरैश्चार्कपुष्पकैः
 योऽचयेद्विष्णुमीशंचसंसाराब्धिपारगः २४
 योदद्याद्विष्णवेविप्रकदलीफलमुत्तमम्
 शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वेवंदंतेतमहर्निशम् २५
 योदद्याच्चैत्रकेमासिभक्त्यागोपालरूपिणे
 गोधूमपिष्टकंविप्रसर्वपापैः प्रमुच्यते २६
 आयातेमाधवेमासिपवित्रेमाधव प्रिये
 आमिषंमैथुनंतैलंविष्णुभक्तः परित्यजेत् २७
 प्राप्तः समाचरेत्स्नानंमाधवेमासिवैष्णवः
 परित्यजेत्परान्नंचनकुर्याच्चद्विभोजनम् २८
 प्रभातेपूजयेद्विष्णुंपूर्वोक्तविधिनाद्विज
 वैशाखेस्नापयेद्विष्णुंपुष्पवासितवारिणा २९
 स्नापयेच्छीततोयेषुसंध्यापर्यंतमच्युतम्
 त्रिसंध्यंपूजयेद्भक्त्यानैवेद्यैर्विविधैःप्रभुम् ३०
 वैशाखेदमनस्रग्भिर्लक्ष्मीपतिरलंकृतः
 नकिंददातिविप्रर्षेप्रसन्नः परमेश्वरः ३१

वैशाखेमासियोदद्याद्यवान्नचक्रपाणये
 तस्यपुण्यानिसंख्यातुंकः समर्थोऽस्तिपंडितः ३२
 यत्किंचिन्माधवेमासिमाधवप्रीतिहेतवे
 दीयतेमाधवायैवतत्सर्वमक्षयंभवेत् ३३
 यदन्यत्सुकृतंकर्मक्रियतेमासिमाधवे
 माधवप्रीतयेविप्रक्षयस्तस्यनविद्यते ३४
 वैशाखेमासियः कुर्यात्प्रपांमाधवतुष्टये
 दिनेदिनेऽश्वमेधस्यफलमाप्नोतिमानवः ३५
 वैशाखोदुर्लभोमासः सर्वकर्मफलप्रदः
 पूजितव्योहरिस्तत्रहित्वाकर्मशतान्यपि ३६
 एकाहमपियः पूजांवैशाखेकुरुतेहरेः
 पङ्क्वर्षहरिंपूजित्वायत्फलंलभतेसतत् ३७
 वैशाखेमासियोनित्यंविष्णुमश्वत्थरूपिणम्
 चतुर्वर्गफलप्राप्तिहेतवेवैष्णवोजनः ३८
 गरुडूषमात्रतोयेनकुर्याद्योऽश्वत्थसेवनम्
 सोऽपियातिपरंस्थानंविमुक्तः कोटिपातकैः ३९
 अश्वत्थमूलंविप्रर्षेयोबध्नातिशिलादिभिः
 अश्वत्थरूपीभगवान्किंकितस्मैनयच्छति ४०
 अश्वत्थद्रुममालोक्यप्रणामंकुरुतेयदि
 सोऽपियातिपरंस्थानं मायुर्बृद्धिर्नसंशयः ४१
 यदश्वत्थतलेविप्रधर्मकर्मकरोतियः
 न्यूनातिरिक्ततानस्यात्तस्मिन्कर्मणिजैमिने ४२
 तत्रतीर्थानिसर्वाणित्रिस्त्रोतादीनिजैमिने
 यत्राश्वत्थतरुस्तिष्ठेदेकोपिशाखिनावरः ४३
 अश्वत्थंपूजयेद्यस्तुसएवविष्णुपूजकः
 अश्वत्थमूर्तिर्भगवान्स्वयमेवयतोद्विज ४४
 अवज्ञानादिवजश्रेष्ठयोऽश्वत्थंहंतिमूढधीः
 संसारेनास्ति तत्कर्मयत्कृत्वासचशुद्ध्यति ४५
 अश्वत्थोवृक्षराजोऽयहरिमूर्तिः प्रकीर्तितः
 तस्मादश्वत्थहंतृणांत्राताकोऽपिनविद्यते ४६

अश्वत्थं पश्यतो विप्रस्पृशतः परतस्तथा
 देहस्थं पातकं सर्वहरेत्प्रणमतो हरिः ४७
 विलोक्याश्वत्थहन्तारं यः शक्तो न निवारयेत्
 तन्नेत्रयुग्मं बडिशैर्यमेनोत्पाटयते स्वयम् ४८
 अश्वत्थच्छेदनं मूढो माकुर्वितिवदेन्नयः
 तस्य जिह्वां छुरिकया स्वयंकृतं तिप्रेतराट् ४९
 अश्वत्थशाखामेकां यः स्वल्पामपि निहन्ति वै
 सकोटिब्रह्महत्यानां फलमाप्नोति मानवः ५०
 यत्पापं ब्रह्महत्यायां गुरुस्त्रीगमनेन च
 सुरापाने तथा स्तेयेन्यासापहरणेऽपि च ५१
 यत्पापं भ्रूणहत्यायां गोहत्यायां द्विजोत्तम
 स्त्रीहत्यायां च यत्पापं परस्त्रीगमने तथा ५२
 शरणागतहत्यायां हत्यायां सुहृदस्तथा
 विश्वासवाक्याकथने पतिहिंसाविधौ च यत् ५३
 यत्पापं परनिंदायां हरिवासरभोजने
 अश्वत्थच्छेदनाद्धोरंतत्पापं प्राप्य ते जनैः ५४
 विष्णुमूर्तेर्जनोमोहादश्वत्थस्य निहन्ति यः
 तत्तुल्यः पातकी कोऽपि न श्रुतः क्षितिमंडले ५५
 वदाम्यश्वत्थमाहात्म्यं सर्वपापविनाशनम्
 सेतिहासं द्विजश्रेष्ठ शृणु वत्स समाहितः ५६
 पूर्वधनं जयो नाम ब्राह्मणो हरिभक्तिकृत्
 आसीत् त्रेतायुगे विप्रसर्वप्राणिहितेरतः ५७
 ज्ञातिपूजारतो नित्यं दीपदानेरतः सदा
 सत्यवादी जितक्रोधो हिंसादंभविवर्जितः ५८
 मुमुक्षुः स द्विजश्रेष्ठ सर्वदा परमेश्वरम्
 पूजयामास परया भक्त्या नारायणं प्रभुम् ५९
 तस्य भक्तिं ततो ज्ञात्वा महतीं सुदृढां प्रभुः
 जहार सकलं वित्तं हेतुमात्रेण केनचित् ६०
 तथापि स द्विजश्रेष्ठः केशवस्य महात्मनः
 पूजामनुदिने च क्रेभक्त्या परमया सुधीः ६१

दुःखेनोपार्जितं वित्तं विनष्टं सकलं द्विज
 दृष्ट्वा पितेन विप्रेण दुःखेनाचिंत्य चेतसा ६२
 भक्षणैर्वर्जनं च क्रेसविप्रः परमार्थवित्
 महाविष्णुसपर्यायां दृढं बद्धवामनो निजम् ६३
 भूयोऽपि तस्य विप्रस्य भक्तिं ज्ञात्वा जनार्दनः
 चकार बंधुविच्छेदं सुदृढः शमदस्ततः ६४
 बांधवास्तस्य विप्रस्य विष्णुमायाविमोहिताः
 हिंसामारेभिरेकर्तुं सर्वदैवद्विजोत्तम ६५
 ततो विप्रो हि निर्वृत्तो निर्बधैः पुरुषोत्तमम्
 पूजयामास स ततः प्रीतः प्रचुरभक्तितः ६६
 परिकल्प्य च भूदेवो धनं केशवपूजने
 माधवं च जगन्नाथं स बंधुशुचमत्यजत् ६७
 भूय एव महाविष्णुः कौतुकी तस्य जैमिने
 जहार सानुकंपोऽपि पुत्रानपि दिने दिने ६८
 तथापि स द्विजश्रेष्ठः केशवं क्लेशनाशनम्
 पूर्वद्विगुणया भक्त्या नित्यं विष्णुमपूजयत् ६९
 तस्य पत्नी ततो विप्रदुःखशोकातिदुःखिता
 पितृगेहंगता विष्णोर्मायया परिमोहिता ७०
 अथैकाकी स भूदेवो विष्णुभक्तिपरायणः
 विपदं चिंतयामास न कदापि सुचेतसा ७१
 एकदा स द्विजश्रेष्ठविष्णुभक्तिमतां वरः
 स्कंधे परशुमादाय काष्ठार्थं विपिनेययौ ७२
 वनात्काष्ठं समादाय नित्यमेव च स द्विजः
 हिमागमे वस्त्रहीनः कुरुतेशीतवारणम् ७३
 कदाचिद्विपिनं गंतुं नाशक्नोद्दिवजसत्तमः
 जघान प्रांगणस्थस्य शाखामश्वत्थशाखिनः ७४
 अत्रांतरे महाविष्णुस्तस्मादश्वत्थपादपात्
 निश्चक्राम सुरश्रेष्ठो व्यथाव्यथितमानसः ७५
 ददर्श विष्णुं पुरतः सविप्रश्चतुर्भुजं पद्मदलायताक्षम्
 पीतांबरकुंडलिनं सुकेशं दधानमब्जादिनिजायुधानि ७६

परिस्रवद्विस्तररक्तधारासंध्यासुशोणीकृतनव्यमेघम्
विभावसुंचैवसुखंपरेशंसंदृश्यतेदेवगणैरदृश्यम्
हर्षाश्रुधारारुचिराक्षियुग्मस्तुष्टावविप्रोमृदुलैर्वचोभिः ७७

ब्राह्मणउवाच-

हरेमुरारेजगदेकनाथगोविंददामोदरमाधवेति
लक्ष्मीपतेकेशवकेशिशत्रोनारायणानंतविभोप्रसीद ७८
तवावतारंकिमहंब्रवीमित्वयाविनानास्तिभुवीहकोऽपि
किंवागुणव्याप्तसमस्तलोकंकिंवादयांमित्रपरैकतुल्याम् ७९
दत्त्वास्वीयांकस्यचिदीशविष्णोभक्तिंहरस्यच्युतदेहसंस्थाम्
श्रियंसमादायमुदंप्रदास्येभक्तिःप्रदत्तामहतःसुधन्या ८०
मन्येमहात्मानमनंतमूर्तेपापात्मनांश्रेष्ठमिवानिशंयत्
तदर्थमेवांघ्रियुगंत्वदीयंनपातकीपश्यतिदैवचिंत्यम् ८१
यद्यप्यहंदुःखवतांवरिष्ठोमन्येतथापीन्द्रमिवाद्यविष्णो
आत्मानमात्माजगतांभवंतंसाक्षात्समीक्षेयतईक्षणाभ्याम् ८२
पूजांतवाल्पामपिवेद्मिनाहंद्रव्यंकदापिनददामितुभ्यम्
तथापिचाग्रेमममूर्तिमांस्त्वंदृष्टोसिमेकेशवएकपूज्यः ८३
दत्तस्त्वयायंममभक्तिवृक्षोद्धमार्थकामत्रयएवसोऽयम्
त्वद्दर्शनांभोमयवृष्टिसिक्तःप्रभोऽद्यकैवल्यफलंदधार ८४
मूर्धामदीयोऽखिललोकमूर्ध्नाश्रेष्ठोभवेत्केशवविश्वमूर्तेः
त्वत्पादपाथोजयुगेमनोमेसंयातिवैसंप्रतिदेवदेव ८५
व्यासउवाच-

इत्थंस्तुत्वाजगन्नाथंनारायणमनामयम्
कृतांजलिपुनःप्राहभक्त्यातमितिसद्विजः ८६

ब्राह्मणउवाच-

देवदेवजगन्नाथलोकानुग्रहकारक
कशाप्रहरणैरेतद्गात्रंतरुधिरोक्षितम् ८७
सर्वेषामेवदैत्यानांयुधिवंशास्त्वयाहताः
त्वांहंतुंकःक्षमःपृथ्व्यांप्रभोऽद्भुतमिदंमहत् ८८

भगवानुवाच-

वत्ससत्यमिदंप्रोक्तंत्वयानास्त्यत्रसंशयः

दानवोराक्षसोवापिमांहंतुंकोऽपिनक्षमः ८९

अश्वत्थमूतिरेवाहंकुठारेणहतस्त्वया

अतोऽजनिशरीरेमेरक्तपातोऽधुनाद्विज ९०

व्यासउवाच-

तस्यवाक्यमिदंश्रुत्वासविप्रोभयविह्वलः

निनिंदस्वयमात्मानमात्मनाबहुधाद्विजः ९१

धिगस्तुतत्त्वतोभाग्यंसर्वपातकिनावरम्

त्रैलोक्याधिपतेर्दाताहृदयेमहतीव्यथाम् ९२

सर्वपापहरोविष्णुःसमयाव्याधितः कृतः

एतत्पापंमयापारंकर्तुं नैकेनशक्यते ९३

यस्मिंस्तुष्टेपापिनोऽपिभवंतिसुरवंदिताः

मदत्तयासव्यथयाव्यथितोहाहतोऽस्म्यहम् ९४

प्रसादयंतियंदेवाब्रह्माद्याअतिभक्तितः

अहोमयापापवतातस्यदत्ताहृदिव्यथा ९५

किंतपोभिर्जपैःकिंवाकिंगृहैर्जीवनैश्चमे

धर्मार्थकाममोक्षाणांदातैकोऽयव्यथातुरः ९६

इत्युक्त्वासद्विजश्रेष्ठतमेवपरशुनिजे

दातुंकंठेमनश्चक्रेविष्णुप्रीणनहेतवे ९७

तस्यभक्तिंदृढांज्ञात्वादयालुः कमलापतिः

तद्धस्तात्तत्परंनिन्येजवेनभक्तवत्सलः ९८

श्रीभगवानुवाच-

कथंत्वमेवकुरुषेवत्सकर्मातिदारुणम्

आत्महत्याकृतांपुंसांतुष्टोस्मिनकदाप्यहम् ९९

तवभक्त्यातितुष्टोऽस्मिभीतिमाकुरुसत्तम

वरंवरयविप्रेन्द्रयत्तेमनसिवर्तते १००

ब्राह्मणउवाच-

मयाव्यथाप्रदत्तेयंमहतीपरमेश्वर

मातिष्ठतुशरीरेतेयाचेवरमिमंप्रभो १०१

श्रीभगवानुवाच-

अज्ञानाद्भवतावत्सकर्मेदंविहितंद्विज

अतोऽपराधोनेतव्योमहानपिनतेयथा १०२
 नित्यंतवानुपाल्योऽस्मिभक्तश्रेष्ठोयतोभवान्
 भवदीयानहंमन्येदोषान्वत्सदिनेदिने १०३
 तथापिममभक्तिस्तेववृधेमहतीसदा
 तस्माद्वत्सतवानृण्यंगंतुमिच्छामिसंप्रति १०४
 विहायसकलांभीतिंवरं वृणुममाग्रतः

ब्राह्मणउवाच-

त्वयिसर्वसुरश्रेष्ठममजन्मनिजन्मनि १०५
 तिष्ठतांसुदृढाभक्तिर्हरेकिमपरैवरैः

व्यास उवाच-

श्रुत्वावाक्यमिदंतस्यकेशवप्रणयोदितम् १०६
 निजकण्ठस्थितांमालांप्रीतस्तस्मैददौततः
 समालिङ्ग्यततोविप्रंपितापुत्रमिवप्रभुः १०७
 चतुर्भिर्बाहुभिर्दीर्घैरुवाचमृदुलंवचः

श्रीभगवानुवाच-

मद्भक्तोऽसियदाविप्रतथातेमत्प्रसादतः १०८
 अचिरेणैवसकलंभद्रंविप्रभविष्यति
 अश्वत्थरूपंमांनित्यंक्रियायोगेनसत्तम १०९
 समाराधयसर्वंतेसाधयिष्यामिवांछितम्
 इत्युक्त्वातंद्विजश्रेष्ठंभूयोऽप्यालिङ्ग्यकेशवः ११०
 अभवत्सहसादृश्यस्तत्रैवकरुणालयः
 विष्णोःकंठस्रजंप्राप्यसविप्रोवैष्णवोत्तमः १११
 कृतकृत्यमिवात्मानंमत्वातस्थौनिजेगृहे
 ततःकुबेरोविप्रर्षेतस्यविप्रस्यसद्यनि ११२
 स्वयंववर्षवित्तानिबहूनि केशवाज्ञया
 प्रासादोरचितस्तस्यशिल्पिनाविश्वकर्मणा ११३
 नारायणाज्ञयातत्रवैजयंतइवोत्तमः
 दासदासीसमायुक्तोनानावस्तुविभूषितः ११४
 गजाश्वकोटिसंकीर्णविबभौतस्यमन्दिरम्
 बभुवुःसंगतास्तस्यनष्टाअपिचबांधवाः ११५

कृतावज्ञाचतत्पत्नीस्वयंतद्गृहमाययौ
मृतपुत्रापितत्पत्नीकेशवस्यानुकंपया ११६
स्थिरप्रजाभवद्विप्रस्वामिभक्तिपरायणा
चिरंभुक्त्वाखिलान्भोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ११७
आयुषोऽतेययौमोक्षंसदारोविप्रसत्तमः
व्यासउवाच-

साक्षादेवस्वयंविष्णुरश्वत्थोवृक्षसत्तमः ११८
तद्भक्तिंकुर्वतां पुंसांविद्यतेनाशुभंक्वचित्
अश्वत्थंसेवतेयस्तुविष्णुंध्यात्वानरोत्तम ११९
तस्यप्रसन्नोभगवान्ददातिपरमंपदम् १२०

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेअश्वत्थमाहात्म्येद्वादशोऽध्यायः १२

त्रयोदशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

ज्येष्ठेमासिद्विजश्रेष्ठभगवंतंजनार्दनम्
पूजयेद्भक्तिभावेनजलैःसंस्नाप्यशीतलैः १
उद्धर्तनंचदातव्यंसुगन्ध्यामलकंतथा
तैलंसुगंधंहरयेग्रीष्मकालेदिनेदिने २
सुवासितेशीतलेचमन्दिरेऽतिमनोरमे
प्रत्यहंकमलाकांतस्थापयेज्जनमंडपे ३
नरौद्रदेशेविप्रेन्द्रसधूमेइंधनालये
नसूतिकागृहेचैवस्थापयेत्कमलापतिम् ४
चामरैर्वीजितःश्वेतैः सुदीर्घैः कमलापतिम्
ज्येष्ठेमासिद्विजश्रेष्ठसुप्रीतः किंनयच्छति ५
मयूरपुच्छव्यजनैर्निदार्घैर्वीजितोहरिः
ददात्यभिमतंसर्वमचिरेणैवसत्तम ६
तालवृतकवातेनपवित्रांबरवायुना
यैग्रीष्मेवीज्यतेविष्णुस्तेसर्वेस्वर्गगामिनः ७
योगात्रलेपनंकुर्यात्सुगन्धीयैश्चकर्मैः
ग्रीष्मेहरिंचंदनैश्चसविशेन्माधवीतनुम् ८

उष्मागमेद्विजश्रेष्ठसमुक्तोनात्रसंशयः
 प्रफुल्लकुसुमोद्यानेतुलसीकाननेतथा ९
 संध्यायांस्थापयेद्विष्णुंदेशेधीरसमीरणे
 स्रग्भिःपाटलपुष्पाणांयेनविष्णुरलंकृतः १०
 ज्येष्ठेमासिसविज्ञेयोअश्वमेधसहस्रकृत्
 यस्तुमुक्तावलिदद्याद्ग्रीष्मेवैश्रीपतेर्जनः ११
 भूपालत्वंहरिस्तस्मैयच्छेज्जन्मनिजन्मनि
 यस्तुमण्डयतिग्रीष्मेश्रीकृष्णमणिमालया १२
 तस्यपुण्यफलंविप्रवदतोमेनिशामय
 यावद्ब्रह्मासृजत्येतज्जैमिनेसकलंजगत् १३
 तिष्ठेद्विष्णुपुरेतावन्मणिमालाविभूषितः
 सुवर्णाभरणैर्यस्तुरजताभरणैस्तथा १४
 कृष्णमण्डयतिग्रीष्मेसोऽपितत्फलमाप्नुयात्
 विचित्रंयस्तुपर्यंकंसगंडूकंप्रयच्छति १५
 हरयेदेवदेवायनसदुःखीकदाचन
 ग्रीष्मकालेनदेयानिगुरुणिवसनानिच १६
 हरयेब्राह्मणश्रेष्ठदेयंतन्वंशुंकंशुचि
 यस्त्वच्युतफलैर्दिव्यैःसुगंधैःपूजयेद्धरिम् १७
 अंतेशक्रपुरंगत्वासपिबेदमृतंमुदा
 प्रियालानांफलैर्दिव्यैर्योऽचयेत्कमलापतिम् १८
 सोऽपितत्फलमाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः
 निदाघेहरयेयस्तुयवागूमतिशीतलाम् १९
 नानाव्यंजनसंयुक्तांश्रद्धयावैष्णवो जनः
 आषाढेमासिविप्रेन्द्रदेवदेवंजगद्गुरुम् २०
 दधिभिःस्नापयित्वाचपूजयेद्भक्तितोबुधः अं
 मात्रुःपयोधरपयःपुनस्तेननपीयते २१
 घनागमेघनश्यामंकदंबकुसुमैर्हरिम्
 आराधयतिविप्रर्षेपराङ्गतिमवाप्नुयात् २२
 कदम्बपुष्पमालाभिर्मण्डपंज्वलनोपमम्
 यस्तस्यब्राह्मणश्रेष्ठवाजिमेधफलंभवेत् २३

सुगन्धैःकेतकीपुष्पैःपूजितः कमलापतिः
 सर्वदुःखंहरत्येवमानवानांद्विजोत्तम २४
 पनसानांफलैर्दिव्यैःसुपक्वैर्घृतमिश्रितैः
 पूजितोभगवान्विष्णुर्दद्यादैश्वर्यमुत्तमम् २५
 आषाढेमासिदध्यन्नंहरयेप्रतिवासरम्
 श्रद्धयावैष्णवोदद्यान्मुक्तिमिच्छन्द्विजोत्तम २६
 कृष्णायनवनीतंयोददातिवैष्णवोजनः
 विशुद्धःसकलैःपापैर्ब्रह्मलोकंसगच्छति २७
 शेफालिकाप्रसूनैश्चयूथिकाकुसुमैस्तथा
 योऽचयेत्परमात्मानंसगच्छेत्परमंपदम् २८
 प्रफुल्लमालतीपुष्पैःसुगन्धैर्योऽचयेद्धरिम्
 तत्पुण्येनास्यतत्पुण्यंयेननोभविताद्विज २९
 कंदपुष्पैश्चवकुलैर्जगद्धुंजनार्दनम्
 अर्चयन्सकलंकामंप्राप्नोतिभुविमानवः ३०
 महामहाप्रसूनैश्चतथाकुरुबकैर्हरिम्
 प्रफुल्लैःपूजयेद्यस्तुतस्यतुष्टःसदाहरिः ३१
 सैरीयकैश्चयोविष्णुंप्रसूपुष्पैश्चयोऽचयेत्
 करवीरप्रसूनैश्चसयातिहरिसन्निधिम् ३२
 श्रावणेचैवयोदद्याल्लाजान्धृतसमन्वितान्
 हरयेतस्यविप्रर्षेगृहेश्रीःसर्वतोमुखी ३३
 भाद्रेमासिद्विजश्रेष्ठनारायणमनामयम्
 श्रद्धयापूजयेत्प्राज्ञश्चतुर्वर्गप्रदायकम् ३४
 निर्मितेनूतनागारेसर्वोपद्रववर्जिते
 स्थापयेत्पुण्डरीकाक्षंभगवंतंजनार्दनम् ३५
 दंशैश्चमशकैश्चापिप्रकीर्णैर्मक्षिकादिभिः
 हरिंपुरातनागारेस्थापयेन्नहिमानवः ३६
 सकर्दमेपतद्द्वारेगलद्भित्तौगृहेतथा
 हरिंस्थापयेत्प्राज्ञोवर्षासुपरमेश्वरम् ३७
 विष्णवात्येद्विजश्रेष्ठप्रकुर्याद्यस्तुऽमानवः
 चन्द्रातपंविचित्रंचचन्द्रलोकंसगच्छति ३८

रात्रौ नानाविधैर्धूपैर्मनिन्दरेजगतीपतेः
 दंशाश्चमशकाश्चैव पूजाकाले निवारयेत् ३९
 मंसारिकाभिः प्राबृत्य मंचशायिनमच्युतम्
 प्रावृषिस्थापयेद्विष्णुं निशायां दिव्यमंदिरे ४०
 कह्लारपत्रैर्देवेशं सुगंधैर्नूतनस्तथा
 मुमुक्षुः पूजयेन्मर्त्योभाद्रेमासि दिनेदिने ४१
 नभाद्रे केतकीपुष्पैः पूजितव्यो जनार्दनः
 यतोभाद्रपदे मासिकेतकी स्यात्सुरासमा ४२
 पक्वैस्तालफलैर्दिव्यैर्योऽचयेद्यदुनंदनम्
 गर्भवासमहादुःखं सभूयो लभते न च ४३
 संयुक्तं घृतदुग्धाभ्यां पक्वतालं मुरारये
 यो दद्याच्छ्रद्धयामर्त्यः स गच्छेन्मन्दिरं हरेः ४४
 भाद्रे मासि द्विजश्रेष्ठ हरये तालपिष्टकम्
 सघृतं वैष्णवो दद्यात्केवलप्राप्तिहेतवे ४५
 मासि भाद्रपदे विप्रन कुर्याच्छाकभक्षणम्
 नरात्रौ भोजनं कुर्यान्मुमुक्षुर्वैष्णवोजनः ४६
 आश्विने मासि विप्रेन्द्रकेशवं क्लेशनाशनम्
 यत्तोयं दीयते विप्रपूर्वाह्णे हरये जनैः ४७
 पीयूषमिव तत्तोयं गृह्णातिकमलापतिः
 मध्याह्णे दीयते यच्च तत्तोयं चक्रपाणये ४८
 तत्तोयमिव वेत्तव्यं तद्गृह्णाति द्विजोत्तम
 अपराह्णे च यत्तोयं गोविन्दाय प्रदीयते ४९
 तत्तोयं रक्ततुल्यं स्यान्न गृह्णाति ततो हरिः
 अतएव द्विजश्रेष्ठ पूर्वाह्णे हरिं मर्चयेत् ५०
 समस्तं लभते कामं केशवस्यानुकंपया
 एकवस्त्रेण विप्रेन्द्रन कुर्यात्पूजनं हरेः ५१
 कुर्याद्वापि तथा पूजां न गृह्णाति च केशवः
 अधौ तेन च वस्त्रेण यः पूजां कुरुते हरेः ५२
 विफला सा च पूजा स्यान्न च विष्णुः प्रसीदति
 यैस्त्वबद्धशिखैः पूजा क्रियते च क्रिणो जनैः ५३

पूजाफलं नाप्नुवंति बलिग्राह्या च सा भवेत्
 असंस्कृतगृहे पूजाक्रियते जगतीपतेः ५४
 सा पूजा ब्राह्मणश्रेष्ठबलिग्राह्या भवेत् खलु
 स्नानं देवार्चनं चैव दानं च पितृपूजनम् ५५
 तिलकेन विनाविप्रकुरुते न विचक्षणः
 तिलकान्यगृहीत्वा यत्पुण्यकर्म विधीयते ५६
 भस्मीभवति तत्सर्वकर्ता च नारकी भवेत्
 शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्कितं यस्य दृश्यते ५७
 शरीरं ब्राह्मणश्रेष्ठविज्ञेयः सोऽच्युतः स्वयम्
 योलिखेद्दक्षिणे बाहौ शङ्खपद्मे च वैष्णवः ५८
 सव्ये च क्रं गदां चैव सविष्णुर्नात्र संशयः
 पङ्कजं दक्षिणे बाहौ शङ्खस्योपरि योलिखेत् ५९
 पातकं सकलं तस्य क्षणादेव तु नश्यति
 चक्रोपरि गदां यस्तु लिखेत् सव्ये भुजे द्विज ६०
 तं वंदते द्विजश्रेष्ठ शक्राद्या अपि निर्जराः
 मुरारिपादयुग्मं च स्वललाटे लिखेद्बुधः ६१
 पापात्मा पि च तं दृष्ट्वा मुक्तो भवति पातकात्
 अष्टाक्षरं महामंत्रं तस्य कूर्मचयो हृदि ६२
 लिखेत् स वैष्णवश्रेष्ठः पुनाति भुवनत्रयम्
 कृष्णायुधांकितं यस्य शरीरं स्याद्दिने दिने ६३
 तस्य कृष्णोजगन्नाथो ददाति परमं पदम्
 कृष्णायुधांकितं तनुर्यत्कर्म कुरुते नरः ६४
 शुभं वाप्यशुभं वा पितत्सर्वमक्षयं भवेत्
 दानवाराक्षसाश्चैव भूतवेतालकास्तथा ६५
 पिशाचाः पन्नगाश्चापि यक्षविद्याधरास्तथा
 किन्नरा गुह्यकाश्चैव ग्रहावालग्रहास्तथा ६६
 कूष्माण्डाश्चैव डाकिन्यस्तथान्ये विघ्नकारकाः
 सर्वे भीत्या पलायंते दृष्ट्वा कृष्णायुधाङ्कितम् ६७
 द्वीपाश्च द्वीपिनश्चैव तथान्ये वनवासिनः
 दृष्ट्वैव प्रपलायंते भयात् कृष्णायुधांकितम् ६८

कामलाद्यामहारोगादेहदेहावपातिनः
 कृष्णायुधांकिततनुंभक्त्यापश्यतियोजनः ६६
 कृष्णदर्शनतुल्यस्यफलंप्राप्नोतिमानवः
 त्रिपत्रीकृतदूर्वाभिरश्विनेयोऽचयेद्धरिम् ७०
 दूर्वावत्संततिस्तस्यअविच्छिन्नाप्रवर्तते
 आश्विनेमासियोदद्याद्धरये कर्कटीफलम् ७१
 शोकोनजायतेतस्यकदाचिद्धृदयेद्विज
 कार्तिकेचसमायातेसर्वमासोत्तमेशुभे ७२
 दामोदरंदेवदेवंभक्त्याप्राज्ञः प्रपूजयेत्
 कार्तिकेमासिविप्रेन्द्रविष्णुप्रीणनहेतवे ७३
 यथोक्तविधिनाप्राज्ञःप्रातःस्नानंसमाचरेत्
 आमिषंमैथुनंचैवकार्तिकेमासियस्त्यजेत् ७४
 जन्मान्तरार्जितैः पापैर्मुक्तोयातिपराङ्गतिम्
 तुलाराशिगतेसूर्येप्रातःस्नानंद्विजोत्तम ७५
 हविष्यंब्रह्मचर्यंचमहापातकनाशनम्
 आमिषंमैथुनंचैवकार्तिकेमासिसेवते ७६
 जन्मजन्मनिविप्रेन्द्रसभवेद्ग्रामशूकरः
 द्विभोजनंपरान्नंचतैलंचवैष्णवोजनः ७७
 आयातेकार्तिकेमासियत्नादपिपरित्यजेत्
 दामोदरायनभसिदीपंयस्तुप्रयच्छति ७८
 फलंतस्यप्रवक्ष्यामिसमासेनशृणुद्विज
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्विमुक्तःक्लेशदायकैः ७९
 दामोदरपुरंगत्वातिष्ठेत्कोटियुगावधि
 दीपंज्वलंतंनभसिदिशावासवादयः ८०
 विलोक्यहर्षिताः सर्वेवदंतीतिपरस्परम्
 असौपुण्यात्मनांश्रेष्ठःकेशवार्चनतत्परः ८१
 प्रदीपंकार्तिकेमासियतोयच्छतिचक्रिणे
 कार्तिकेमासिविप्रेन्द्रतस्यतुष्टःसदाहरिः ८२
 दद्यादक्षयदीपंयःकार्तिकेहरिमंदिरे
 दिनेदिनेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ८३

तुलसीदललक्षैर्यः कार्तिकेपूजयेद्धरिम्
 लक्षैकवाजिमेधस्यमानवोलभतेफलम् ८४
 बिल्वस्यदललक्षेण्योऽचयेद्विष्णुमव्ययम्
 परममोक्षमाप्नोतिप्रसादाज्जगतीपते ८५
 यत्किञ्चित्कार्तिकेमासिविष्णुमुद्दिश्यदीयते
 तदक्षयंभवेत्सर्वसत्यमेतन्मयोच्यते ८६
 घृताक्तंसुरपत्रयः कार्तिकेमासिवैष्णवे
 दद्याद्दिनेदिनेविप्रतस्यविष्णोःपुरेस्थितिः ८७
 प्रफुल्लपद्मपत्रेणसितेनाप्यसितेनवा
 योऽचयेत्कमलाकांतंतस्यकिंभुविदुर्लभम् ८८
 द्विजाग्रयःकार्तिकेमासिहरयेयेनपङ्कजम्
 नदत्तंतेनकिंविप्रविष्णवेदैत्यजिष्णवे ८९
 एकमेवांबुजंहत्वाददातिकैटभारये
 तस्मैकिंभगवान्विष्णुर्नददातिश्रियःपतिः ९०
 कमलैःकार्तिकेमासियेननाराधितोहरिः
 जन्मजन्मनितद्देहेकमलानहितिष्ठति ९१
 पद्मवीजानियोदद्यात्केशवायमहात्मने
 सजायतेविप्रकुलेशुद्धेचप्रतिजन्मनि ९२
 ब्राह्मणस्यकुलेजातश्चतुर्वेदसुहृद्भवेत्
 धनवान्बहुपुत्रश्चकुटुंबानांचपोषकः ९३
 नास्तिपद्मसमंपुष्पंजैमिनेसत्यमुच्यते
 येनसंपूज्यगोविन्दंपापात्मापिचमोक्षभाक् ९४
 पद्मपुष्पस्यमाहात्म्यंविशेषादुच्यतेमया
 सेतिहासंद्विजश्रेष्ठसावधानंनिशामय ९५
 आसीदेकःप्रजानामब्राह्मणःसर्वशास्त्रवित्
 हरिपादांबुजेयस्यमनोभृङ्गसदास्थितिः ९६
 देवानांब्राह्मणानांचगुरूणांचैवसर्वदा
 कृतापूजाद्विजश्रेष्ठकार्याकार्यशतान्यपि ९७
 परद्रव्यंविषंचैवपरस्त्रीषुस्वमातृवत्
 कृतंतेनैवयच्चैवंतथामित्रेचशात्रवे ९८

आयांतमतिथिंदृष्ट्वासविप्रः परमार्थवित्
 भृशं माननं चाप्रोतियाचकंचद्विजोत्तमम् ६६
 सर्वयज्ञाः कृतास्तेन व्रतानि सकलानि च
 संसारसागरं घोरमपारं च तृतीर्षुणा १००
 एकदा स द्विजश्रेष्ठो हरिभक्तिपरायणः
 स्वमृत्युं च निजां जातिं चिंतयामास चेतसा १०१
 अहं पूर्वं स्थितः को वा किं वा कर्मकृतं पुरा
 कथं वा जन्मसंप्राप्तं गमिष्यामि क्व वा पुनः १०२
 इति संचिंत्य विप्रोऽसौ निःश्वस्य च पुनः पुनः
 विज्ञातुं पूर्ववृत्तांतं शिवक्षेत्रं जगाम ह १०३
 तत्र वद्धाञ्जलिर्विप्रो भक्त्या परमया युतः
 तुष्टावशं करंदेवं वाचामधुरया शिवम् १०४
 ब्राह्मण उवाच-

नमस्तुभ्यं महादेव नमस्ते परमेश्वर
 नमस्ते शंकरेशान नमस्ते वरदप्रभो १०५
 नमस्ते ज्ञानरूपाय नमस्ते ज्ञानदायिने
 नमस्ते सर्वभूतानां हृदम्बुजनिवासिने १०६
 जगत्स्रष्ट्रे नमस्तुभ्यं जगत्पित्रे नमो नमः
 नमः संहराकर्त्रे च पशूनां पतये नमः १०७
 मनस्ते वह्निनेत्राय नमस्ते वह्निचक्षुषे
 नमस्ते चन्द्रनेत्राय सूर्यनेत्राय वै नमः १०८
 नमस्ते भस्मभूषाय नमस्ते कृत्तिवाससे
 नमोऽस्थिमालिने तुभ्यं नीलकंठाय वै नमः १०९
 नमस्ते पंचक्राय नमस्ते शूलपाणिने
 कन्दर्पदर्पविध्वंसकारिणे भीममूर्तये ११०
 नमस्ते देवदेवाय नमस्ते त्रिपुरारये
 पार्वतीपतये तुभ्यं नमस्ते भीममूर्तये १११
 बाणभक्त्या तिसंतुष्टमानसाय नमोस्तुते
 बहुरूपाय वै तुभ्यं विश्वरूपाय वै नमः ११२
 गङ्गाधराय वै तुभ्यं दक्षयज्ञविनाशिने

प्रेतानांपतयेतुभ्यंनमस्तुभ्यंपिनाकिने ११३
 ईशानायनमस्तुभ्यंमनीषायनमोनमः
 तुभ्यंनमोऽस्तुदृश्यायअदृश्यायनमोनमः
 नमश्चिन्त्यायवैतुभ्यमचिन्त्यायनमोनमः ११४
 ब्रह्मात्वमेवत्रिदशैकनाथस्त्वमेवविष्णुस्तपनस्त्वमेव
 त्वमेवसोमः सकलार्तिहारीनमोनमस्तेपरमेश्वराय ११५
 तस्यस्तवंसमाकर्ण्यशंकरो लोकशंकरः
 आविर्बभूवसहसाप्रसन्नः परमेश्वरः ११६
 आविर्भूतंसमालोक्यसर्वदेवनमस्कृतम्
 ववंदेचरणौतस्यसविप्रोऽत्यतभक्तिमान् ११७
 भूयोऽपिसद्विजश्रेष्ठोहर्षनिर्भरमानसः
 कृताञ्जलिर्महादेवंतुष्टाववरदंप्रभुम् ११८
 ब्राह्मणउवाच-
 यंनपश्यंतिदेवेशंदेवाअपिसवासवाः
 पश्यामितमहंसाक्षान्महाभाग्यमिदंमम ११९
 ध्यानावस्थितचित्तेनयोऽदृश्यःपरमेश्वरः
 पश्यामितमहंसाक्षान् साध्यंकिमपरंमम १२०
 त्वन्नामस्मरणादेवमहापातकिनोऽपिच
 गच्छंतिपरमंस्थानंसमीक्षेतमहंप्रभुम् १२१
 कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि चभाग्यवान्
 नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंप्रसीदपरमेश्वर १२२
 महादेवउवाच-
 भवतोऽनेनवाक्येनतुष्टोऽस्मिद्विजसत्तम
 वरंवृणुमहाभागवरंदित्सुरहंखलु १२३
 ब्राह्मणउवाच-
 भवंतंपरमात्मानमदृश्यंदैवतैरपि
 साक्षात्पश्याम्यहंनाथकिंकार्यमपैरैवैः १२४
 तथापित्वंमहादेववरंदित्सुःकृपामयः
 पृच्छामियदहंकिंचित्तद्ब्रूहिपरमेश्वर १२५
 कोऽहतस्थौपुरादेवकिंवाकार्यकृतंपुरा

संसारसागरेनाथपतितोऽस्मि कथं प्रभो १२६
 कर्मणा प्राप्यते देहो देही पापेन लिप्यते
 पुनः पापप्रभावेण प्राप्यते विषमा गतिः १२७
 प्रभावैः कर्मणां केषां जन्म प्राप्तमिदं मया
 नानादुःखप्रदं नाथ प्रसन्नो ब्रूहि शंकर १२८
 पापमूलमिदं जन्म जन्मदुःखस्य कारणम्
 ज्ञातुमिच्छाम्य हंतस्मात्पूर्ववृत्तांतमात्मनः १२९
 स्थितोऽहं जननी कुक्षौ जनठरानलतापितः
 मूत्रविष्ठाप्रकीर्णं च विपाकेन च कर्मणाम् १३०
 गर्भवाससमंदुःखं संसारेन हि मन्यते
 कथं मयानुभूतं तत्प्रभो भक्तार्तिनाशन १३१
 संसारेऽस्मिन् महाघ्ने नानादुःखसमन्विते
 असारे मायया विष्णोर्मोहिते पातकाश्रये १३२
 दुस्तरे बंधुहीने च कामक्रोधादिसंयुते
 शोक रोगप्रदे चैव जन्ममृत्युप्रदे तथा १३३
 अपारे जगतामीश पतितोऽस्मि कथं शिव
 एतत्सर्वं विभो ब्रूहि यदि ते मय्यनुग्रहः १३४
 महादेव उवाच—
 यद्यप्येतद्विजश्रेष्ठ गुह्याद्गुह्यतरं महत्
 अप्रकाश्यं तथापि त्वां भक्तं प्रति वदाम्यहम् १३५
 पुरा त्वं ब्राह्मणः श्रेष्ठ शबरान्वयसंभव
 दण्डपाणिरिति ख्यातः स्थितः सल्लोकदुःखदुः १३६
 परलोकभयं त्यक्त्वा विवेकैः परिवर्जितः
 दस्युवृत्तिं प्रपन्नार्तिपरमक्लेशदायिनीम् १३७
 दस्युवृत्तिगतं दृष्ट्वा भवं तमतिनिर्दयम्
 अपरे भ्रातरः सर्वे बभूवुस्ते च दस्यवः १३८
 तेषां नामानि विप्रेन्द्र भ्रातृणां निगदाम्यहम्
 यैः सार्द्धं भवता पूर्वभ्रातृभिर्दस्युताकृता १३९
 दंडी दंडायुधश्चैव दत्तवान् दत्तभूस्तथा
 सुंदडो दंडकेतुश्च भ्रातरः षट्प्रकीर्तिताः १४०

तैर्भ्रातृभिर्महाघोरैर्दयाभिः परिवर्जितः
 दंडेनभवतानित्यं सर्वेव्यग्रीकृताजनाः १४१
 धनलोभेनभवतादुष्टैस्तैर्भ्रातृभिः सह
 अरण्येप्रांतरोविप्रहताः शतसहस्रशः १४२
 हत्वाचसायकैस्तीक्ष्णैर्वनस्थेनत्वयासदा
 गवांक्रव्याणिभुक्त्वाचमदिराभिः सहद्विज १४३
 ततोयानविधिसर्वेवणिजस्त्वद्भयात्तथा
 तत्पुत्रोर्विपिनेतस्मिन्ननर्थःपतितः सदा १४४
 यस्यवित्तंनतद्वित्तंगृहंयस्यनतद्गृहम्
 यस्यभार्यानतद्भार्यात्वयिदस्युत्वमागते १४५
 एवंस्वभ्रातृभिस्तैस्तुतस्मिन्नेवमहावने
 गतोवर्त्मश्रमश्रांतः स्नानार्थसरसींप्रति १४६
 तत्रस्नानंसमाचर्यक्षुधितेनद्विजोत्तम
 भक्षितानिमृणालानिभ्रातृभिस्तैर्जलानिच १४७
 अथत्वयाद्विजश्रेष्ठकौतुकात्तत्रसत्तम
 भुक्तानिपद्मपुष्पाणिप्रफुल्लानिबहूनिच १४८
 तस्मिन्नेवततः कालेब्राह्मणोविपिनेचरः
 सर्ववेदाइतिख्यातस्तत्रस्नानार्थमागतः १४९
 तत्रस्नात्वासधर्मात्माभगवंतंजनार्दनम्
 यष्टुंत्वामकमंभोजंययाचेविनयान्वितः १५०
 अथत्वयाचविप्रेन्द्रपद्ममेकंसुनिर्मलम्
 दत्तंपरमयाभक्त्यापूजार्थंकमलापतेः १५१
 त्वयादत्तेनपद्मेनसचप्रीतोद्विजोत्तमः
 पूजयामासतत्रैवविष्णुंसकलकारकम् १५२
 विष्णुपूजापरंदृष्ट्वातंविप्रंसर्ववेदसम्
 त्वमपिप्रहसन्विष्णुंननन्थचसुकामदम् १५३
 अथाभ्यर्च्यपरात्मानंचतुर्वर्गफलप्रदम्
 यथोक्तविधिनाविप्रसजगामयथागतः १५४
 तेनाम्बुजप्रदानेनप्रणामेनचसत्तम
 विष्णुपूजादर्शनेननष्टंतेसर्वपातकम् १५५

ततः कियद्भिर्दिवसैस्तस्मिन्नेव महावने
 संप्राप्तकालः पंचत्वंगतोऽसित्वं द्विजोत्तम १५६
 तेनैव कर्मणा तुष्टो भगवान्करुणालयः
 ददौ तुभ्यं परं स्थानं देवैरपि सुदुर्लभम् १५७
 मन्वंतरसहस्राणि मन्वंतरशतानि च
 भुक्तं नाना सुखं तत्र कृपया कमलापतेः १५८
 ततः कर्मावसाने तु कर्मभूमि मिमां द्विज
 आगत्य तैः पुण्यफलैर्जातोऽसि द्विजसंततौ १५९
 ब्राह्मणस्य कुलेशुद्धे जन्म संप्राप्य सत्तम
 सर्वगुणाश्रया लब्धा हरिभक्तिरचंचला १६०
 आराधितो महाविष्णुः क्रियायोगैस्त्वया प्रभुः
 तुभ्यं दास्यति विज्ञानं ज्ञानान्मुक्तो भविष्यति १६१
 गच्छ ब्राह्मण भद्रं ते सुप्रीतो निजमंदिरम्
 मद्दर्शनं त्वया प्राप्तं मुक्तोऽसि भवबंधनात् १६२
 व्यास उवाच-

इत्युक्त्वा तं तर्द्धे विप्रतत्रैव जगदीश्वरः
 कृतार्थो ब्राह्मणः सोऽपि जगाम भवनं स्वकम् १६३
 अथ स त्रिदिनं विष्णुं पद्मपुष्पैर्मनोरमैः
 यत्नादाराधयामास स्तुत्यर्थं परमेश्वरम् १६४
 विष्णुं समाराध्य चिरं प्रसुप्तः पद्मप्रसूनैर्विचित्रैः सुपुष्पैः
 ज्ञानं समासाद्य जगाम मोक्षं प्रसादतः श्रीगरुडध्वजस्य १६५
 अनिच्छयापि कमलं यच्छतः फलमीदृशम्
 विष्णवे यच्छतो भक्त्या न जाने किं भवेदिति १६६
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव मयोच्यते
 कमलैर्हरिभ्यर्च्य प्राप्य ते परमं पदम् १६७
 एकमेवारविंदयः प्रददाति मुरारये
 तस्य नास्ति पुनर्जन्म संसारेषु भयावहे १६८
 नारायणं ये च प्रफुल्लवारिजैर्दयामयं कामदमर्चयन्ति
 एकाहमप्युत्कटपापयुक्तास्ते यांति मुक्तिं प्रति पापिनोऽपि १६९

इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे त्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

मार्गशीर्षेद्विजश्रेष्ठमहालक्ष्म्यासमन्वितम्
पूजयेदव्ययंविष्णुंभक्तिभावेनवैष्णवः १
म्लेच्छदेशेचविप्रेन्द्रतथैवपतितालये
दुर्गधैश्चपरिव्याप्तेस्थानेविष्णुंनपूजयेत् २
पाखंडानांसमीपेचमहापातकिनांतथा
असत्यभाषिणांचैवनकुर्याद्विष्णुपूजनम् ३
क्रंदतांसन्निधौचापिकलहानपि कुर्वताम्
तथोपहसतांस्थानेनकुर्यात्पूजनंहरेः ४
प्रतिग्रहरतानांचस्थानेविष्णुंनपूजयेत्
कृपणानांगृहेचैवपरवित्ताभिलाषिणाम् ५
तथाकपटवृत्तीनांनकुर्याद्विष्णुपूजनम्
नारायणार्चनेविप्रपरंभक्तिपरायणः ६
अन्यचित्तंपरित्यज्यहरिध्यानपरोभवेत्
हाहाकारंचनिश्वासंविस्मयंसद्विजोत्तम ७
पाखंडजनसंभाषनकुर्याद्धरिपूजनम्
अनन्यमानसोभूत्वादेवदेवंजगद्गुरुम् ८
भस्मन्यपिचयत्पुष्पंदीयतेलभतेहरौ
चिंतागमशतश्रांतःशिलाचक्रेष्वपिद्विज ९
पुष्पंददातियन्मर्त्योऽनलभेदथतत्प्रभुः
अनन्यमानसोभूत्वाभक्त्याविष्णुंजयेद्बुधः १०
भ्रांतचित्तेनयत्कर्मक्रियतेतच्चनिष्फलम्
सर्वकर्ममनोधीनंमनोधीनंजगत्त्रयम् ११
तस्मान्मनोदृढीकृत्यपूजयेत्कमलापतिम्
पूजान्यत्रमनोऽन्यत्र भवेद्यस्यद्विजोत्तम १२
नचतस्यफलेत्कार्यंकल्पकोटिशतैरपि
यत्नाद्विहितशौचोऽपिविष्णुपूजापरोऽपिच १३
मनःशुद्धिविहीनश्चेच्चांडालइवगम्यते
अभक्त्यायत्तपस्तप्तंसुचिरंविधिनाद्विज १४

भवेन्निरर्थकंसर्वकेवलंकायशोधनम्
 मेरुप्रमाणकंस्वर्णब्राह्मणायकुटुंबिने १५
 दत्तमभ्यर्थनाशायअभक्त्याश्रेयसेऽपिच
 तस्मादेकमनाभूत्वाभक्तिश्रद्धासमन्वितः १६
 सवास्तुकादिशाकंचदद्यात्सदसिवैष्णवे
 नारंगस्यफलंदिव्यंसुपक्वंयस्तुयच्छति १७
 केशवायद्विजश्रेष्ठसोऽस्माभिरभिपूज्यते
 यत्नेननूतनंवस्तुप्रियंभगवतोहरेः १८
 तदेवाग्रयणेमासिभक्त्यादद्यान्मुरारये
 पौषेमासिसमायातेश्रीकृष्णंवरदंप्रभुम् १९
 देवमिद्वरसैर्दिव्यैःस्नापयेद्वैष्णवोजनः
 यःस्नापयतिविप्रेन्द्रविष्णुमिद्वरसैःप्रभुम् २०
 इहभुंक्तेसुखंसर्वमृतोयातीक्षुसागरम्
 योदद्यादिक्षुनैवेद्यंदेवदेवायविष्णवे २१
 सोऽपितत्फलमाप्नोतिकिमन्यैर्बहुभाषितैः
 सुदुग्धपृथुकंपौषेदधिभिर्वासमन्वितम् २२
 दत्त्वामुरारयेमर्त्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात्
 सर्वैःपुरातनंवस्त्रंदूरीकृत्यमुरारये २३
 शीतस्यवारणार्थायदद्याद्वस्त्रंचनूतनम्
 पौषसंक्रमणेविप्रसलक्ष्मीकायविष्णवे २४
 दद्यान्मुमुक्षुर्मनुजोदशवर्णंचपीठकम्
 यस्तुशङ्खध्वनिकुर्यात्संपूज्यकमलापतिम् २५
 तस्यपुण्यफलंवच्मिशृणुवत्ससमाहितः
 अगम्यागमनाद्यैश्चविमुक्तःसर्वपातकैः २६
 अंतेविष्णुपुरंगत्वाविष्णुनासहमोदते
 न्तेयांकितांघण्टांयस्तुवादयतेहरेः २७
 पूजाकालेद्विजश्रेष्ठतस्यपुण्यंवदाम्यहम्
 अभक्ष्यभक्षणाद्यैश्चविमुक्तःसर्वपातकैः २८
 प्रयातिमंदिरंविष्णोरथमारुह्यशोभनम्
 तत्रभुक्त्वाखिलान्कामान्कल्पकोटिशतावधि २९

पुनरागत्यधरणींचतुर्वेदीद्विजोत्तमः
 तत्रभुक्त्वाखिलान्कामान्कल्पकोटिशतावधि ३०
 पुनर्विष्णुपुरंगत्वामोक्षप्राप्त्यनुत्तमम्
 वीणांवादयतेयस्तुपूजाकालेजगत्पतेः ३१
 पंडितानामग्रणीःस्यात्समर्त्यः प्रतिजन्मनि
 मृदंगवाद्यकृद्यस्तुपूजायांकैटभद्विषः ३२
 तस्यप्रसन्नोभगवान्ददात्यभिमतंफलम्
 डमरुंडिडिमंचैवभर्भरीमधुरीतथा ३३
 पटहंदुंदुभिंचैवकाहलंसिंधुवारकम्
 कांस्यंचकरतालंचवेणुंवादयतेतुयः ३४
 पूजाकालेमहाविष्णोस्तस्यपुण्यंनिशामय
 स्तेयार्थैःपातकैर्मुक्तोमंदिरंयातिचक्रिणः ३५
 परमंज्ञानमासाद्यतत्रैवपरिमुच्यते
 कलशब्दंचयः कुर्यात्पूजाकालेजगद्गुरोः ३६
 मुखवाद्यंचविप्रेन्द्रतस्यपुण्यंमयोच्यते
 कोटिकोटिकुलैर्युक्तः प्रयातिमन्दिरंहरेः ३७
 ज्ञानमासाद्यतत्रैवमोक्षमक्षय्यमाप्नुयात्
 विष्णोरायतनेयस्तुभक्तियुक्तः प्रनृत्यति ३८
 सयातिब्राह्मणश्रेष्ठतद्विष्णोःपरमंपदम्
 यस्तुगायतिगीतानि भक्त्यानारायणाग्रतः ३९
 सनृपत्वमवाप्नोतिगन्धर्वाणांपुरेषुच
 स्तौतिस्तोत्रैर्जगन्नाथं भक्त्याचवैष्णवोजनः ४०
 तस्यप्रसन्नोभगवान्सर्वान्कामान्प्रयच्छति
 मासेमासेहरियस्तुविधिनानेनपूजयेत् ४१
 अचिरेणैवविप्रर्षेप्रसादयतिसोऽच्युतः ४२
 जगदुदधिमिमंयेतर्तुमिच्छंतिमर्त्याः प्रचुरतरगभीरंसर्वदुःखप्रदंच
 परमपुरुषपादांभोजयुग्मंमनोज्ञंत्रिदशनिवहसेव्यंतेचसर्वेयजंतु ४३
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेभगवत्पूजामाहात्म्यं नामचतुर्दशोऽध्यायः १४

पंचदशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

नारायणस्यमाहात्म्यंपुनर्वच्मिशृणुद्विज
 यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुक्तोभवतिमानवः १
 विष्णवंशभूतंसकलंजगदेतद्विवजोत्तम
 तस्माद्विष्णुमयंधीराःपश्यन्तिपरमार्थिनः २
 ब्रह्मशंकररुद्राद्याविष्णवंशाःसकलाःसुराः
 तस्मात्समस्तदेवार्चाविष्णुमेकंप्रपद्यते ३
 स्मरतांविष्णुनामानिसर्वपापहराणिच
 येनकेनाप्युपायेनविद्यतेनाशुभंक्वचित् ४
 सर्वमेवद्विजश्रेष्ठकर्मणापापमुच्यते
 अनपायिइदंविष्णोःस्मरणंपापनाशनम् ५
 स्वपन्भुञ्जन्वदंस्तिष्ठन्नुत्तिष्ठंश्चव्रजंस्तथा
 स्मरेदविरतंविष्णुमुमुक्षुर्वैष्णवोजनः ६
 उत्तुंगैर्मुनिभिःसर्वैः स्मरणेकमलापतेः
 नकालनियमः प्रोक्तःसर्वदुःखविनाशनः ७
 नामप्रभावंविप्रर्षेकेशवस्यमहात्मनः
 ब्रवीम्यहंसमासेनसेतिहासंनिशामय ८
 आसीत्सपरशुर्नामपूर्वकृतयुगेशुचिः
 वैश्योवैश्यकुलश्रेष्ठःसमस्तगुणपारगः ९
 सवैश्योदैवयोगेनप्रथमेवयसिद्विज
 जगामवशतामृत्योःकासश्चासगदार्दितः १०
 जीवंतीनामतत्पत्नीसुमध्यानवयौवना
 मृतेभर्तरितातस्यजगामनिलयंयतः ११
 साजीवंतीद्विजश्रेष्ठनवयौवनगर्विता
 गतिंचकारजारेषुबाध्यमानापिबांधवैः १२
 व्रतस्यनियमंवापि गृहव्यापारमेवच
 जारानुरक्तचित्तासातत्याज्यनवयौवना १३
 अंधीकृतासाकामेनसुश्रोणीपीवरस्तनी
 धर्ममार्गद्विजश्रेष्ठनकदाचिद्दर्शह १४

दुःशीलांचैवतांदृष्ट्वातत्पिताधर्मतत्परः
 अपकीर्तिभयाद्भीरुरित्याहात्यंतकोपवान् १५
 दुष्टेपापिनिमद्वंशेसर्वदोषविवर्जिते
 आसाद्यजन्मकिमिति क्रियतेपातकंत्वया १६
 यदितेपातकेचित्तंह्यदितुंनैवएहि वै
 अभद्रेगच्छसदनाञ्जहीहिमममंदिरम् १७
 तातेनेतिनिरुक्तासाक्रोधारुणितलोचना
 पितुर्गेहंपरित्यज्यसाजगामयथासुखम् १८
 अथसास्वेच्छयानारीभ्रमंतीजारकांक्षया
 वेश्यावृत्तिसमाश्रित्यतस्थौलज्जाविवर्जिता १९
 पुलिदःशबरोवापिचाण्डालोवापितद्गृहम्
 आयातितस्यास्तेनापिमुदाक्रीडतिसाऽसती २०
 परलोकभयंविप्रकदाचिदपिचेतसा
 नचिंतयामासचसावारनारीयथाक्रमात् २१
 कदाचिद्ब्राह्मणश्रेष्ठकश्चिद्व्याधस्तदालये
 शुकशावंसमादायविक्रयार्थंसमाययौ २२
 सापिवाराङ्गनातंचशुकशावकमुत्तमम्
 जगृहेपरमप्रीत्याधनैः संपूज्यलुब्धकम् २३
 तद्योग्याहारदानेनवारस्त्रीनित्यमेवसा
 शुकस्यपोषणंचक्रेतस्य जातकुतूहला २४
 वारांगनानपत्यासातमेवशुकशावकम्
 मत्वापुत्रमिवात्मानंचक्रेतत्प्रतिपालनम् २५
 सोऽपिपत्नीद्विजश्रेष्ठनित्यमेवतदाज्ञया
 ज्ञातिवच्चित्तवात्सल्यव्यवहारंकरोतिच २६
 ततोऽसौलब्धभावश्चशुकोगणिकयातदा
 रामेतिसततंनामपाठयतेसुंदराक्षरम् २७
 रामनामपरंब्रह्मसर्वदेवाधिकंमहत्
 समस्तपातकध्वंसिसशुकस्तुसदापठन् २८
 रामोच्चारणमात्रेणतयोश्चशुकवेश्ययोः
 विनष्टमभवत्पापंसर्वमेवसुदारुणम् २९

कदाचिद्वारमुख्यासाशुकोऽपिचद्विजोत्तम
 उभावपिचपंचत्वमेककालेगतौततः ३०
 समानेतुंततस्तौतुविहिताखिलपातकौ
 किंकरान्प्रेषयामासचंडाद्यान्धर्मराट् ततः ३१
 ततस्तेकिंकराःसर्वेचंडाद्याःअतिवेगिनः
 यमाज्ञयासमायाताःपाशमुद्गरपाणयः ३२
 आनेतुंतौसमायाताः सर्वेविष्णुपराक्रमाः
 पाशबद्धौतुतौदृष्ट्वापतितौविष्णुकिंकराः ३३
 ऊचुर्वाक्यमिदंक्रुद्धायमदूतान्सुरासदान् ३४
 विष्णुदूताऊचुः -
 अहोचित्रमिदंवाक्यंयमदूतामुखाच्छ्रुतम् ३५
 भक्तावपिहरेरेतौदंडयौभास्करसूनुना
 अहोचरित्रंदुष्टानांकदाचिदपिनोत्तमम् ३६
 यत्नादपियतोहिंसांकुर्बतिसततंसताम्
 दुष्टानांकृतपापानांचरित्रमिदमद्भुतम् ३७
 निष्पापमपिपश्यन्तिपुण्यात्मानोऽखिलंजगत्
 पापिनस्तुनपश्यन्तिकृतपापमिवाखिलम् ३८
 श्रुत्वापुण्यात्मनांपुण्यमभितृप्यंतिधर्मिणः
 तृप्यंतिपातकंश्रुत्वापापिनांपापिनोजनाः ३९
 पापचर्चासमाकर्ण्ययथातृप्यंतिपापिनः
 नतृप्यन्तियथा प्राप्यस्वर्णभारशतान्यपि ४०
 अहोबलवतीमायामहाविष्णोर्महात्मनः
 आत्मपीडाकरमपिपापंकुर्बतितेद्विज ४१
 व्यासउवाच-
 इत्युक्त्वाविष्णुदूतास्तेविष्णुभक्तिपरायणाः
 छिन्नवंतस्तयोर्विप्रबंधनंचक्रधारया ४२
 ततस्तुशमनप्रेष्याः क्रुद्धास्तेवह्निसंन्निभाः
 ववर्षुःसहसातत्रज्वलदंगारसंचयान् ४३
 दंडउवाच-
 विहितंचमयाप्येवंशुकंवेश्यांचपापिनीम्

नेतुंयूयंसमायाताइत्यद्भुतमिवाभवत् ४४
 नूनमेतौयदानेतुंयूयमिच्छतसत्तमाः
 तदाकुरुतसंग्राममस्माभिः सहसंप्रति ४५
 इत्युक्त्वारामदूतास्तेबलिनोविधृतायुधाः
 सिंहनादैर्दिशःसर्वेपूरयामासुरुद्धताः ४६
 विष्णुदूतामहात्मानःसुप्रतीकादयस्तथा
 शङ्खनादैःसुललितैश्चक्रुःशब्दमयंजगत् ४७
 याम्यैस्ततोमहादूतैर्धनुर्मुक्तैःशिलीमुखैः
 छादिताविष्णुदूतास्तेसंग्रामेऽत्यतदारुणे ४८
 शूलान्यध्यक्षिपुः केचिच्छक्तिकेचिन्महार्णवे
 केचिच्छरसहस्राणिकेचिच्चक्राणितेरुषा ४९
 तैर्मुक्तानिमहास्त्राणिविष्णुदूतामहामराः
 बाणान्विचूर्णयामासुर्गदाप्रहरणादिभिः ५०
 ततोभागवतैरेर्तर्याम्यानांचक्रधारया
 केषांचिच्चरणाश्छिन्नाःकेषांचिद्वाहवस्तथा ५१
 केचिद्विच्छिन्नशिरसः केचिन्निर्भिन्नवक्षसः
 अत्यद्भुतक्षताःकेचिद्व्यास्याः पेतुर्गतासवः ५२
 छिन्नैकचरणाःकेचित्केचिच्छिन्नैकपाणयः
 संत्यज्यसहसायाम्याः संग्रामाच्चप्रदुद्रुवुः ५३
 तानालोक्यततोदूतान्पलायनपरायणान्
 प्रविवेशरुषाचंडःसंग्रामंधृतमुद्गरः ५४
 यमदूतगणश्रेष्ठश्चंडोऽत्यतप्रतापवान्
 ताडयामासशतशोमुद्गरैर्विष्णुकिङ्करान् ५५
 अथभागवतादूतानिशितायुधवर्षणैः
 ववर्षुस्तरसाक्रुद्धास्तंचंडंचंडविक्रमम् ५६
 मुद्गरेणततश्चण्डोविष्णुदूतान्पृथक्पृथक्
 ताडयामासविगलद्रक्तसंसिक्तविग्रहः ५७
 चंडेनताडितास्तेनदूताभगवतोयुधि
 त्यक्तसत्त्वाः पृष्ठभागंसुप्रकाशस्यवैययुः ५८
 सुप्रकाशस्ततःक्रुद्धोजपापुष्पनिभेक्षणः

प्रविवेशरणे युद्धंगदापाणिर्महाबलः ५९
 ताडयामाससंकुद्धोविष्णुतुल्यपराक्रमः
 मुद्गराच्चंडहस्ताच्चप्रेक्ष्यजनभयप्रदात् ६०
 समुत्तस्थौमहाभीष्मःसधूमः पूतिगन्धवान्
 समुद्गरेणचंडेनताडितस्तस्यवेगिना ६१
 स्फुलिगावर्षणंसद्योमुमोचात्यंतभीतिदम्
 ततः क्रुद्धेनचंडोऽसौतेनैवमुद्गरेणच ६२
 ताडयामासविप्रर्षेसुप्रकाशंमहाबलम्
 सुप्रकाशस्ततोविप्रव्यथांविस्मृत्यकोपवान् ६३
 गदयाताडयामासचंडंशमनकिंकरम्
 तेनप्रताडितश्चंडस्तत्ररक्तः परिप्लुतः ६४
 पपातमूर्च्छितोभूमौबालार्कइवजैमिने
 याम्यदूतास्ततस्तेचचंडमादायमूर्च्छितम् ६५
 हाहाकारंप्रकुर्वतोयुद्धाब्दीताः प्रदुद्रुवुः
 विष्णुदूतास्ततोविप्रसर्वेचातिप्रहर्षिताः ६६
 अथशंखान्समादध्मुर्जैमिनेद्विजसत्तम
 यमदूतास्ततस्तेचशोणितौघपरिप्लुताः ६७
 यमस्यसन्निधिंजग्मुः क्रंदंतोभयविह्वलाः ६८
 यमदूताऊचुः-
 सूर्यपुत्रमहाबाहोतवाज्ञाकारिणोवयम्
 तथापिविष्णुदूतैर्नः कृतादुर्गतिरीदृशी ६९
 महापातकिनांश्रेष्ठौप्रभोयद्यपितौखलु
 रामनामप्रभावेणगतौनारायणालयम् ७०
 भवतादंडनीयायेदुरात्मानः कृतैनसः
 तेऽपिविष्णुपुरंयांतिप्रभुत्वंतवकिंतदा ७१
 नास्माकंविष्णुदूतस्तेः कृतः परिभवस्त्वयम्
 तवैवकेवलंनाथयतोवैकिंकरावयम् ७२
 यमउवाच-
 दूताः स्मरंतौतौरामरामनामाक्षरद्वयम्
 तदानमेदंडनीयौतयोर्नारायणः प्रभुः ७३

संसारेनास्तितत्पापंयद्रामस्मरणैरपि
नयातिसंक्षयंसद्योदृढंशृणुतकिंकराः ७४
येमानवाःप्रतिदिनंमधुसूदनस्यनामानिघोरदुरितौघविनाशनानि
भक्त्यास्मरन्तिविबुधप्रवरार्चितस्यतेपापिनोऽपिहिभटाममनैवदंड्याः ७५
गोविन्दकेशवहरेजगदीशविष्णोनारायणप्रणतवत्सलमाधवेति
भक्त्यावदन्तिपुरुषाः सततंक्षितौयेदंड्यान्तेममभटाअतिपापिनोऽपि ७६
भक्तार्तिनाशनसुरेश्वरदीनबंधोलक्ष्मीपतेसकलपापविनाशकारिन्
एतद्वदांतसततंभुवियेमनुष्यास्तेपापिनोऽपिनभटाममदंडनीयाः ७७
दामोदरेश्वरमुखामरवृन्दसेव्य श्रीवासुदेवपुरुषोत्तममाधवेति
येषांवदन्तिवदनेषुसदैवशब्दा दूतानमाम्यहमपिप्रतिवासरंतान् ७८
नारायणस्यजगदेकपतेर्मुखेश्वरार्चासुचित्तमतिहार्दिनृणांचयेषाम्
तेषामहंचसततंसुभटाह्यधीनोयेतेप्रफुल्लकमलेक्षणरूपभाजः ७९
येविष्णुपूजनरताहरिभक्तभक्ताएकादशीव्रतरताः कपटैर्विहीनाः
येविष्णुपादसलिलंशिरसावहन्तितेपापिनोऽपिनभटाममदंडनीयाः ८०
येभुञ्जतेभगवतोमधुसूदनस्यनैवेद्यशेषमखिलौघविनाशकारि
येकर्णयोश्चशिरसिच्छदनंतुलस्यानित्यंबहन्तिचभटाःप्रणमाम्यहंतान् ८१
येकृष्णपादकमलार्चनतत्पराश्चयेब्राह्मणार्चनरतागुणसेविनश्च
येदीनलोकहृदयातिसुखप्रदाश्चतेषामहंसततमेवभटाअधीनः ८२
येसत्यवाक्यकथनेषुसदानुरक्तालोकप्रियाश्चशरणागतलोकपालाः
पश्यन्तिचेसततंविषवत्परस्वंतेमानवाममभटानहिदंडनीयाः ८३
येचान्नदाननिरताः सलिलप्रदाश्चभूमिप्रदानिखिललोकहितैषिणश्च
येवृत्तिहीनजनतृप्तिकराःप्रशांतादूतानतेखलुकदापिचदंडनीयाः ८४
येज्ञातिपोषणरताः प्रियवादिनश्चयेदम्भकोपमदमत्सरहीनचित्ताः
येपापदृष्टिरहिताविजितेंद्रियाश्चतेषामहंनविदधामिकदापिचर्चाम् ८५
व्यासउवाच-

एवं प्रबोधितास्तेनयमेनयमकिंकराः
ज्ञातवंतोजगद्भर्तुःप्रभावमतुलंहरेः ८६
विष्णोर्नामानिविप्रेन्द्रसर्वदेवाधिकानिवै
तेषांमध्येतुतत्त्वज्ञारामनामवरंस्मृतम् ८७
रामेत्यक्षरयुग्मंहिसर्वमंत्राधिकंद्विज

यदुच्चारणमात्रेणपापीयातिपराङ्गतिम् ८८
 रामनामप्रभावंहिसर्वदेवप्रपूजनम्
 महेशएवजानातिनान्योजानातिजैमिने ८९
 विष्णोर्नामसहस्राणांपठनाल्लभतेफलम्
 तत्फलंलभतेमर्त्योरामनामस्मरन्नपि ९०
 अहोचित्रंमनुष्याणांचरित्रमिदमुच्यते
 रामेतिमुक्तिदंनामनस्मरंतिदुराशयाः ९१
 वक्तुंश्रमोनचाल्पोऽपिश्रोतुमत्यंतसुन्दरम्
 तथापिरामरामेतिनवदंतिदुराशयाः ९२
 अत्यंतदुःखलभ्यापिमुक्तिर्जगतिमानवैः
 लभ्यतेरामनामैवकर्मास्तिकिमतः परम् ९३
 तावत्तिष्ठंतिपापानिदेहेषुदेहिनांवर
 रामरामेतियावद्वैनस्मरंतिसुखप्रदम् ९४
 श्राद्धेचतर्पणेचैवबलिदानेतथोत्सवे
 यज्ञेदानेव्रतेचैवदेवताराधनेऽपिच ९५
 अन्येष्वपिचकार्येषुवैदिकेषुविचक्षणः
 स्मरेद्यस्तत्फलप्रेप्सूरामरामेतिभक्तितः ९६
 नमोरामायेतिविप्रेन्द्रमन्त्रमोङ्कारपूर्वकम्
 षडक्षरंजपेद्यस्तुसायुज्यंप्राप्यते हरेः ९७
 षडक्षरेणमंत्रेणहरिपूजनकृन्नरः
 सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रसादाच्चक्रपाणिनः ९८
 मृत्युकालेद्विजश्रेष्ठरामरामेतियःस्मरेत्
 सपापिष्ठोऽपिपरमंमोक्षमाप्नोतिमानवः ९९
 रामेतिनामयात्रायांयेस्मरंतिमनीषिणः
 सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषांयात्रायांनात्रसंशयः १००
 अरण्येप्रांतरेवापिश्मशानेयोभयानके
 रामनामस्मरेत्तस्यविद्यंतेनापदोद्विज १०१
 राजद्वारेतथादुर्गेविदेशेदस्युसंमुखे
 दुःस्वप्नदर्शनेचैवग्रहपीडासुजैमिने १०२
 औत्पातिकेभयेचैववातरोगभयेतथा

रामनामस्मरन्मर्त्यो लभते नाशुभं क्वचित् १०३
रामनामद्विजश्रेष्ठसर्वाशुभनिवारणम्
कामदं मोक्षदं चैव स्मर्तव्यं सततं बुधैः १०४
रामनामेति विप्रर्षेयस्मिन्नस्मर्यते क्षणे
क्षणः स एव व्यर्थः स्यात्सत्यमेव मयोच्यते १०५
स्मरन्तो हरिनामानि नावसीदन्ति मानवाः १०६
जन्मकोटिदुरितक्षयमिच्छुः संपदं चलभते भुवि मर्त्यः
विष्णुनामसततं भुवि भक्त्या मोक्षदाति मधुरं स्मरति स्म १०७
इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे पंचदशोऽध्यायः १५

षोडशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

भूय एव द्विजश्रेष्ठ महाविष्णोः परात्मनः
ब्रवीमिशृणु माहात्म्यं सर्वदुःखविनाशनम् १
ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चान्ये न्यजास्तथा
हरिभक्तिं प्रपन्ना ये ते कृतार्थानसंशयः २
हरेरभक्तो विप्रोऽपि विज्ञेयः श्वपचाधिकः
हरिभक्तः श्वपाकोऽपि विज्ञेयो ब्राह्मणाधिकः ३
स कथं ब्राह्मणो यस्तु हरिभक्तिविवर्जितः
स कथं श्वपचो यस्तु भगवद्भक्तिमानसः ४
अव्याजेन यदा विष्णुः श्वपाकेनापि पूज्यते
तदा पश्येत्तमप्येवं चतुर्वेदद्विजाधिकम् ५
पुरासी च क्रिकोनाम शबरो लोककर्षकृत्
सुजातिवृत्तिहीनश्च युगेद्वापरसंज्ञके ६
विप्रवादी जितक्रोधः परहिंसाविवर्जितः
दयालुर्दम्भहीनश्च पितृमातृपरायणः ७
न कृतो वैष्णवो लापो मोक्षशास्त्रं न च श्रुतम्
तथापि जाता तच्चित्ते हरिभक्तिरचञ्चला ८
हरेकेशवगोविन्दवासुदेवजनार्दन
इत्यादीनि स्मरन्नित्यं स च नामानि चक्रिणः ९

वन्यफलंचयत्किञ्चित्प्राप्नोतिद्विजसत्तम
 आदौददातितद्वक्त्रेनिजेशबरवंशजः १०
 तन्माधुर्यततोज्ञात्वावक्त्रान्निष्कास्यतत्पुनः
 ददातिहरयेभक्त्यासुप्रीतः प्रतिवासरम् ११
 उच्छिष्टंवा प्यनुच्छिष्टंद्वयमेवनवेत्तिसः
 निजजातिस्वभावोहिसततंमूर्ध्निवर्तते १२
 कदाचित्सद्विजश्रेष्ठकाननाभ्यंतरेभ्रमन्
 फलमेकंप्राप्यपक्वंप्रियालस्येतिशाखिनः १३
 अथासौहर्षितस्तस्यफलमप्राप्यचक्रिकः
 ससंरंभेणज्ञात्वावैनिजवक्त्रांतरेददौ १४
 सददौतत्फलंयावन्निजवक्त्रांतरेद्विज
 प्रविवेशगलंतावत्तत्फलंशृणुजैमिने १५
 तावत्सव्येनहस्तेनगलरन्ध्रंबंधसः
 यत्नाद्विधृत्यसव्येनपाणिनासकलंद्विज १६
 चक्रिकश्चिन्तयामासहरिभक्तिपरायणः
 फलमेतद्यदातस्मैनददामिमुरारये १७
 नजातः कोऽपिसंसारेतदाहमिवपातकी
 हरिसंचिंत्यबहुधासचकारमतिततः १८
 तथापितत्फलंतस्यननिष्क्रांतंगलाद्विज
 हरेरेकांतभक्तोऽसौछित्त्वापरशुनागलम् १९
 आनीयतत्फलंपक्वंददौदेवायविष्णवे
 तत्सन्निधिंसमायातस्तमेवहृदिचिंतयन् २०
 रुधिरोक्षितसर्वाङ्गःपतितः क्षितिमण्डले
 तंदृष्ट्वाभगवान्विष्णुर्गतासुंव्यथितोऽभवत् २१
 एतस्यसदृशोभक्तोममकोऽपिनविद्यते
 यतोनिजगलंछित्त्वाममसंतोषणंकृतम् २२
 यथाभक्तिमताऽनेनसात्त्विकंकर्मवैकृतम्
 यद्वत्त्वानृणयमाप्नोतितथावस्तुकिमस्तिमे २३
 धन्योऽयमतिधन्योऽयधन्योऽयनात्रसंशयः
 प्राणानपिपरित्यज्यममसंतोषणंकृतम् २४

ब्रह्मत्वंवाशिवत्वंवाचक्रित्वंवापिदीयते
तदाप्यानृण्यमेतस्यभक्तस्यनहिगम्यते २५
इत्युक्त्वात्यंतसंतुष्टोभगवान्गरुडध्वजः
स्वहस्तकमलेनास्यततोमस्तकमस्पृशत् २६
तद्धस्तकमलस्पर्शाच्छबरोऽसौगतव्यथः
समुत्तस्थौमहासत्वोनारायणपरायणः २७
व्यास उवाच-

ततोऽस्यभक्तश्रेष्ठस्यनिजवस्त्रेणकेशवः
पुत्रस्येवपितागात्ररजःप्रोक्षितवान्द्विज २८
चक्रिकस्तंसमालोक्यमूर्तिमंतंजनार्दनम्
वाचामधुरयाऽस्तौषीत्प्रहमस्तः कृताञ्जलि २९
चक्रिकउवाच-

गोविन्दकेशवहरेजगदीशविष्णोजानामियद्यपिनतेस्तुतियोगवाक्यम्
स्तोतुंतथापिरसनाममवांछितित्वांस्वामिन्प्रसीदहरदोषमिमंप्रवृद्धम् ३०
त्यक्त्वाभवंतमखिलेश्वरचक्रपाणेअन्यंयजंतिमनुजाजगतीहयेवै
मूढास्तएवदुरितप्रकरैकधामसानुग्रहस्त्वमसिमय्यपि देवयस्मात् ३१
जानातिदेवभवतोभवनैकनाथभक्त्यैवयद्यपिनृणांभवबंधहर्त्रीम्
एकांतपापशबरान्वयलब्धजन्माविष्णोस्तथापिभगवान्मयिसुप्रसन्नः ३२
यस्यप्रभोतवमनोज्ञकरारविंदंस्पर्शचतुर्मुखमुखाअपिदेववृन्दाः
नप्राप्नुवंतिविदितस्यमयाद्यलब्धंत्वत्तो नकोऽपिसदयोनिजसेवकेषु ३३
येनत्वयाभगवतात्रिदशाद्यवैरीकंसासुरोनिमिसुतः कृतसर्वपापः
सेन्द्रामरप्रकरमर्त्यहितायपूर्वतस्मै नमः परममंगलदायतुभ्यम् ३४
येनत्वयातिबलिनायमलार्जुनौतोदेवोत्तमेननिहतौवसुदेवजेन
दुष्टश्चकालयवनोयुधिधेनुकश्चतस्मै नमोऽस्तुनवमेघनिभायतुभ्यम् ३५
श्रीकृष्णदामोदरभोह्यनंतयेनत्वयामरपतेरचलाविभूतिः
पूर्वकृताभगवतापरमेश्वरेणतस्मै नमोऽस्तुयदुवंशपरायतूभ्यम् ३६
पारिजातोहतोयेनविजितोऽखडलस्त्वया
लीलाजितमहेशायतस्मै तुभ्यं नमो नमः ३७
कृत्वावृकोदरंहेतुंजरासंधोनिपातितः
बाणासुरस्यनिहताबाहवोयेत्वयाहताः ३८

शिशुपालोहतोयेनतस्मैनित्यंनमोनमः

भूमेरपहतोभारस्त्वयायेनमहात्मना ३९

क्षत्रियान्माययाहत्वातस्मैनित्यंनमोनमः

व्यास उवाच-

इतितेनस्तुतोविष्णुश्चक्रिकेनमहात्मना ४०

उवाचपरमप्रीतोवरंवृणिवतिजैमिने

चक्रिकउवाच-

परंब्रह्मपरंधामपरमात्मन्कृपामय ४१

पश्यामित्वामहंसाक्षाद्वैःकिमपरैर्द्विज

नध्याताभवतोमूर्तिःपूजाचनकृतातव ४२

नैवेद्यैर्दिव्यपुष्पैश्चदिव्यधूपैःप्रदीपकैः

नतेस्मृतानिनामानिकदाचिद्भवतोमया ४३

त्वत्पादसलिलंस्वामिन्विधृतंनहिमूर्द्धनि

नभुक्तंतवनैवेद्यंत्वद्भृतंनमयाकृतम् ४४

तथाप्यहमपश्यंत्वांकिंकरोम्यपरैर्वै

शबरान्वयजन्मास्मिंसर्वधर्मबहिष्कृतः ४५

तथापिपादपद्मंतेदैवतैरपिदुर्लभम्

तदेवाद्यमयाप्राप्तंवैः किमपरैर्मम ४६

तथापिकमलाकांतवरदित्सुर्यदाभवान्

त्वयितिष्ठतुमेचित्तंनमज्जेत्त्वदनुग्रहात् ४७

श्रीभगवानुवाच-

वचनाऽमृतवर्षेणत्वदीयेनमहाशय

संप्राप्यमहतींतुष्टिमयासेवकपापिना ४८

यदिदंवत्समेदत्तंत्वयाकमलमुत्तमम्

अनेनात्यंततुष्टोऽस्मिभक्तिंगृह्णामिहर्षितः ४९

व्यास उवाच-

इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुर्भक्तिग्राहीदयामयः

तमालिगितवान्भक्तंचतुर्भिर्दीर्घबाहुभिः ५०

श्रीभगवानुवाच-

तुष्टोऽस्मिभवतोभक्त्यावत्सचक्रिकसत्तम

यदिदंवत्समेदत्तंक्षिप्रंभवतिनिश्चितम् ५१
 भूयोऽपितंमहाभक्तमालिङ्गचपरमेश्वरः
 तत्रैवांतर्द्धेविप्रविश्वात्माविश्वपालकः ५२
 सचक्रिकोऽतिसंतुष्टोहरिभक्तिपरायणः
 पुत्रदारादिकंत्यक्त्वाजगामद्वारकांपुरीम् ५३
 तत्रचैवंसमासाद्यकृपयाकमलापतेः
 आयुषोऽन्तेययौमोक्षंदेवानामपिदुर्लभम् ५४
 तस्माद्भक्तवशोदेवोभक्तिमात्रेणतुष्यति
 नचस्तोत्रैर्नचितैश्चनतपोभिर्जपेनच ५५
 फलंयद्यपिचोच्छिष्टंदत्तंतेनद्विजोत्तम
 तथापितुष्टवान्विष्णुर्ज्ञात्वाभक्तिमचञ्चलाम् ५६
 तस्मान्नारायणोदेवः संसारेऽस्मिन्मुमुक्षुभिः ५७
 येयजंतिदृढयाकिलभक्त्यावासुदेवचरणांबुजयुग्मम्
 वासवादिविबुधप्रवरेज्यंतेव्रजन्तिमनुजाःकिलमोक्षम् ५८
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेषोडशोऽध्यायः १६

सप्तदशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 पुनरेवगुरोर्ब्रूहिमाहात्म्यं कमलापतेः
 हरेःकथामृतंपीत्वातृप्तिर्वैकस्यजायते १
 श्रीव्यास उवाच-
 त्वत्तुल्यःकोऽपिसंसारेसुकृतीनहिविद्यते
 यतः केशवमाहात्म्यं श्रोतुमिच्छसिभक्तितः २
 नारायणकथारम्यापुनात्येवंजगत्त्रयम्
 श्रोतारंपृच्छकंचैववक्तारंचद्विजोत्तम ३
 शृणुलक्ष्मीपतेर्वत्समाहात्म्यंपापनाशनम्
 कथयामिसमासेनचतुर्वर्गफलप्रदम् ४
 भक्त्यापरमयाविष्णुमेकाहमपियोऽचयेत्
 जन्मकोटिकृतंपापंसद्यस्तस्यहरेर्द्धरिः ५
 पुण्यात्मासकथंमर्त्योयेननाराधितोहरिः

सकथं पातकीयस्य भक्तिर्नारायणे प्रभौ ६
 अस्ति सर्वपुरश्रेष्ठं पुरुषोत्तमसंज्ञकम्
 पुरं सर्वगुणैर्युक्तं सर्वदेव गणाश्रयम् ७
 सर्वेषामेव तीर्थानां वरिष्ठं तन्निगद्यते
 यतस्तस्मिन्पुरे रम्ये साक्षाद्सतिकेशवः ८
 तत्र भद्रतनुर्नाम पूर्वमेकोऽभवद्दिवजः
 सुन्दरः प्रियवादी च पवित्रकुलसंभवः ९
 संप्राप्तयौवनो विप्रः सुन्दरः काममोहितः
 परलोकभयं त्यक्त्वा वारस्त्रीनिरतोऽभवत् १०
 न वेदाध्ययनं च क्रेपुराणानि च सर्वशः
 तत्याजोत्तमसंज्ञां च पाखंडजनसङ्गमात् ११
 अयाज्यदानग्राही च परद्रव्यापहारकः
 अभवद्धर्मनिन्दी च सविप्रः पापतत्परः १२
 तत्याज ब्राह्मणाचारं तथैव सत्यभावनम्
 गुरुणामतिथीनां च पूजनं ब्राह्मणाधमः १३
 यद्यत्पापतरं कर्म तत्तदेव विधीयते
 न च पुण्यतमं कर्म कदाचित्तेन जैमिने १४
 एकदा कृतपापोऽसौ लोकलज्जाभयान्वितः
 श्राद्धं च कारविप्रो वै श्राद्धभक्तिविवर्जितः १५
 वारनारीमिति प्राह गतः सनिशितद्गृहम्
 ब्राह्मण उवाच-
 एतद्विशालजघने पितृश्राद्धदिनं मम १६
 आयातस्त्वद्गुणैर्बद्धस्तथापि निलयंतव
 पश्य रात्रिमिमांकां ते सर्वलोकभयावहाम् १७
 स्रवदंबुदसंघातं परिव्याप्तं नभःस्थलात्
 नवांबुलुप्तमार्गायां त्वद्गुणाकृष्टमानसः १८
 अस्यामपि विभार्यातवाहं गृहमागतः
 मेघविद्युत्प्रतीपेन कामेनार्थोपदेशिना १९
 त्वद्गुणाध्यानविश्वासआगतोऽहनिशि प्रिये
 त्वामदृष्ट्वा क्षणमपि प्रीतिर्मे न हि जायते २०

अपिदुःखेनहेतन्वित्वांद्रष्टुमहमागतः
तीर्थतोयाभिषेकेनकांतेकिंमेप्रयोजनम् २१
त्वत्प्रेमतीर्थतोयेनसिक्तःप्राप्तोऽस्म्यहंदिवि
परत्रसुखदांसेवामाराध्यममकिंफलम् २२
जीवतैवमयास्वर्गःप्राप्यतेत्वत्प्रसादतः
अपकीर्तिभयात्कांतिश्राद्धकर्मकृतंगृहे २३
अस्मिञ्छ्राद्धेममश्रद्धास्वल्पापिनहिगम्यते
त्वंमेजपस्तपस्त्वंमेत्वंमेनीतिश्चसुन्दरि २४
त्वामेकामेवसंसारेसर्वभावेनसुन्दरि
प्रपन्नोऽसिसदाऽहतेआज्ञापयकरोमिकिम् २५
सुमध्यमोवाच-

त्वयापुत्रेणतातस्तुपुत्रहीनइवाभवत्
पितृश्राद्धदिनेऽपित्वंमैथुनंकर्तुमिच्छसि २६
दुर्मतेमैथुनंयस्तुकुरुतेपितृवासरे
रेतोभोजिनएवस्युःपितरस्तस्यसोऽपिच २७
कुरुतेमैथुनंमूढोमोहात्पितृदिनेयदि
तच्छ्राद्धंराक्षसग्राह्यंभवेन्नास्त्यत्रसंशयः २८
मय्यद्धागदितंयत्तेयथास्नेहेनमानसम्
तथायदिभवेद्विष्णौतदाप्राप्नोति किंनहि २९
यमदंडांतरस्थायिजीवितंचशरीरिणाम्
तथापिपातकंमूढकुरुषेनिर्भयःसदा ३०
जलबुद्बुदवन्मूढःक्षणविध्वंसिजीवितम्
किमर्थंशाश्वतधियाकुरुषेच्छुरितंसदा ३१
ललाटेलिखितंयस्यमृत्युरित्यक्षरद्वयम्
सकथंकुरुतेपापंसमस्तक्लेशदायकम् ३२
अहोमायामहाविष्णोरेकाबलवतीक्षितौ
यतः पापंप्रकुर्वाणः सततंहर्षितोद्विज ३३
स्थानंपापायमेदेहिनिजदेहेदुराश्रये
दहत्याश्रममेधोहिवीतिहोत्रइवज्वलन् ३४
व्यासउवाच-

दैवप्रेरितपापाच्चतयेत्युक्तंसुवेश्यया
 मनसाचिंतयामासब्राह्मणः कृतपातकः ३५
 धिग्धिङ्मांचमहापापंमूढंपातकिनांवरम् अं
 वेश्यायाएवतज्ज्ञानंतन्मेनास्तिदुरात्मनः ३६
 ब्राह्मणस्यकुलेशुद्धेजन्मसंप्राप्यवैमया
 आत्मघातकरंपापंनित्यमेवकृतंमहत् ३७
 जातोयदाध्रुवोमृत्युर्मृतेस्वामीयदायमः
 अविवेकतयापापंकथंतर्हिकरोम्यहम् ३८
 जपस्तपस्तथाहोमोवेदाध्ययनमेवच
 विप्राचारोऽतिथेः पूजागुरुभक्तिर्द्विजार्चनम् ३९
 पितृयज्ञादिकंकर्मपूजाचकमलापतेः
 मयानचक्रेकस्माद्वैभविष्यत्युत्तमागतिः ४०
 मार्कण्डेयंमहात्मानंसर्वधर्मविदांवरम्
 तुष्टावसद्विजोवाचाप्रणम्यभुविदण्डवत् ४१
 ब्राह्मणउवाच-
 नमस्तुभ्यंद्विजश्रेष्ठदीर्घजीवनमोऽस्तुते
 नारायणस्वरूपायनमस्तुभ्यंमहात्मने ४२
 नमोमृकण्डपुत्रायसर्वलोकहितैषिणे
 ज्ञानार्णवायवैतुभ्यं निर्विकारायवैनमः ४३
 स्तुतस्तेनेतिविप्रेणमार्कण्डेयोमहातपाः
 उवाचपरमप्रीतः सर्वशास्त्रार्थपारगः ४४
 मार्कण्डेयउवाच-
 तवभक्त्याऽतितुष्टोऽस्मिमहाभागवरंवृणु
 तवाभिलषितंसद्यःसाधयिष्यामिनान्यथा ४५
 ब्राह्मणउवाच-
 अहंपापात्मनांश्रेष्ठोद्विजाचारविवर्जितः
 परहिंसान्वितोनित्यंपरस्त्रीनिरतः सदा ४६
 मयामूढेनविप्रेन्द्रसदापापंकृतंमहत्
 नामुत्रापिकृतंपुण्यंकदाचिदपिसादरम् ४७
 संसारसागरेघोरेदुःखदेऽत्यतभैरवे

कथंभवतिनिस्तारोमहापातकिनोमम ४८
 मार्कण्डेयउवाच-
 कृतपापोऽपिविप्रेन्द्रत्वंहिपुण्यात्मनांवरः
 यतोबुद्धिरियंजातात्वयिसंसारदुर्लभा ४९
 पुण्यात्मनांपुण्यदृष्टिर्वर्धतेप्रतिवासरम्
 पापात्मनांपापदृष्टिर्वर्द्धतेतुदिनेदिने ५०
 पापत्मनापिभवतापापदृष्टिर्निवार्यते
 अतस्तुभ्यंजगन्नाथः प्रसन्नइवलक्ष्यते ५१
 पापंकृत्वापियोमर्त्यःपापाद्भूयोनिवर्तते
 तमुत्तरंनरंप्राहुःपूर्वजन्मार्चिताच्युतम् ५२
 निजभक्तंमहाविष्णुर्दृष्ट्वापापरतंप्रभुः
 ददातिविपुलांबुद्धिंयथाभवतिसद्गतिः ५३
 अतस्त्वंब्राह्मणश्रेष्ठंप्रतिजन्माच्युतार्चकः
 अचिरेणैवभद्रंतेभविष्यतिनसंशयः ५४
 यद्यत्पृष्टंत्वयाविप्रमत्तः श्रोष्यसितंनहि
 यतो नित्यक्रियाकालोममसंप्रतिवर्तते ५५
 दांतोनामद्विजःकश्चिदस्तिसर्वार्थतत्त्ववित्
 कथयिष्यतितत्सर्वसचतस्याश्रमंब्रज ५६
 तेनोपदिष्टोऽसौविप्रोमार्कण्डेयेनधीमता
 दांताश्रमंययौ क्षिप्रंपवित्रमतिसुन्दरम् ५७
 अश्वत्थैश्चंपकैश्चैवबकुलैः प्रियकैस्तथा
 अन्यैश्चपुष्पितैर्वृक्षैःशोभितंसुमनोहरम् ५८
 प्रफुल्लकुसुमामोदंपरिव्याप्तदिगंतरम्
 गुञ्जद्भ्रमरसंघातंफलशब्दातिशब्दितम् ५९
 मन्दंमन्दंवहद्वायुशीतलंचैववारिच
 शतश्चापदसंकीर्णशिष्योपशिष्यसंकुलम् ६०
 तस्याश्रमततोविप्रःप्रविश्यातिमनोहरम्
 ददर्शदांतं तत्त्वज्ञंसर्वशिष्यगणैर्वृतम् ६१
 स्तुत्वातंब्राह्मणश्रेष्ठदांतंनारायणात्मकम्
 ववंदेचरणौतस्यशिरसासद्विजोत्तमः ६२

दांतउवाच-

कस्त्वंभद्रसमायातः किमस्त्यत्रप्रयोजनम्

ब्रूहितत्त्वंतुमांस्तौषिहेतुनाकेनसांप्रतम् ६३

भद्रतनुरुवाच-

ब्राह्मणोऽहमहाभागब्राह्मणाचारवर्जितः

नाम्नाभद्रतनुःख्यातोविहिताखिलपातकः ६४

संसारपापविच्छेदःकथंमेपापिनोभवेत्

एतन्मेकथयब्रह्मन्यतस्त्वंसर्वतत्त्ववित् ६५

दांतउवाच-

शृणुविप्रपरंगुह्यंतवस्नेहान्मयोच्यते

येनसंसारपाशस्यविच्छेदोभवतेनृणाम् ६६

त्यजपाखंडसंसर्गसंगंभजसतांसदा

कामंक्रोधंचमोहंचलोभंचदर्पमत्सरौ ६७

असत्यंपरहिसांचत्यजयत्नादपिद्विज

स्मरन्नामानिसततंमहाविष्णोर्महात्मनः ६८

संमार्जनंद्विजश्रेष्ठतथोपलेपनंपुनः

मार्गशोभांचदीपंचकेशवायतनेकुरु ६९

कुरुब्राह्मणसेवांचज्ञातिसेवांचसर्वदा

कुर्वन्नतोयदानंचनित्यंपंचमहाध्वरान् ७०

कथांशृणुहरेर्मंत्रंजपत्वंद्वादशाक्षरम्

कर्माशयेतानिसवाणिकुर्वतस्तवसत्तम ७१

भविष्यत्युत्तमंज्ञानंज्ञानान्मोक्षमवाप्स्यसि ७२

ब्राह्मणउवाच-

यान्येतानित्वयाब्रह्मन्प्रोक्तानिशुभदानिवै

तेषांविवरणंब्रूहिकिमोहोदंभमत्सरौ ७३

किमसत्यंचकाहिंसादयाशांतिर्दमश्चकः

समदृष्टिश्चकाप्रोक्ताकापूजाकमलापतेः ७४

अहोरात्रश्चकःप्रोक्तः किंविष्णुस्मरणंतथा

केवापंचमहायज्ञाः कोमंत्रोद्वादशाक्षरः ७५

एषांविवरणंसर्वंब्रूहिब्राह्मणसत्तम

तथातवप्रसादेनप्राप्नोमिपरमंपदम् ७६
 दांतउवाच-
 येवेदसंमतंकार्यंत्यक्त्वान्यत्कर्मकुर्वते
 निजाचारविहीनायेपाखंडास्तेप्रकीर्तिताः ७७
 निजाचारग्राहिणोयेकुर्वते वेदसंमतम्
 पापाभिलाषरहिताः सज्जनास्तेप्रकीर्तिताः ७८
 योऽभिलाषः सदास्त्रीषुविभवोपार्जनादिषु
 वर्ततेब्राह्मणश्रेष्ठसकामइति कथ्यते ७९
 समाकर्ष्यात्मनोनिन्दांयस्तापोहृदिजायते
 सक्रोधइतिविज्ञेयः सर्वधर्मावघातकः ८०
 परवित्तादिकंदृष्ट्वानेतुंयोहृदिजायते
 अभिलाषोद्विजश्रेष्ठसलोभइतिकीर्तितः ८१
 मममाताममपिताममेयंगृहिणीगृहम्
 एतदन्यन्ममत्वंहिसमोहइतिकीर्तितः ८२
 अहंमहात्माधनवान्नतुल्यःकोऽपिभूतले
 इदंयज्जायतेचित्तेमदःप्रोक्तः सकोविदैः ८३
 निंदंतिमांसदालोकाधिगस्तुममजीवनम्
 इत्यात्मानंवदेद्यस्तुधिक्कारः सचमत्सरः ८४
 यथार्थकथनंयच्चसर्वलोकसुखप्रदम्
 तत्सत्यमिति विज्ञेयमसत्यंतद्विपर्ययम् ८५
 एश्वर्यंदारपुत्राद्यायान्त्यमुष्यकदाक्षयम्
 इतियाजायते चित्तेसाहिंसापरिकीर्तिता ८६
 यत्नादपिपरक्लेशंहर्तुंयद्धृदिजायते
 इच्छाभूमिर्द्विजश्रेष्ठसादयापरिकीर्तिता ८७
 यातुष्टिर्जायते चित्तेशान्तिःसागद्यतेबुधैः
 कुत्सितात्कर्मणोऽन्यत्रयच्चित्ताविनिवारणम् ८८
 संकीर्तितोदमःप्राज्ञैःसंमतस्तत्त्वदर्शिभिः
 दुःखेसुखेचविप्रेन्द्रयातुष्टिर्वर्तसेसदा ८९
 तथाशत्रौचमित्रेचसमदृष्टिर्हिसास्मृता
 नैवेद्यगंधपुष्पाद्यैः श्रद्धयापुरुषोहरेः ९०

योऽचनंकुरुतेविप्रसापूजापरिकीर्तिता
 मध्याह्नेचैवरात्रौचलंघनंयद्विधीयते ६१
 तद्विज्ञेयमहोरात्रंपूर्वापरदिनाशनम्
 आत्मनः केशवस्यापिद्वयोरपिचसत्तम ६२
 यदेकीकरणंतच्चविष्णुस्मरणमुच्यते
 ब्रह्मयज्ञोनृयज्ञश्चदेवयज्ञश्चसत्तम ६३
 पितृयज्ञोभूतयज्ञः पंचयज्ञाःप्रकीर्तिताः
 नमोभगवतेवासुदेवायोङ्कारपूर्वकम् ६४
 महामंत्रमिमंप्राहुस्तत्त्वज्ञाद्वादशाक्षरम्
 इतितेकथितंसर्वपृष्ठंब्राह्मणसत्तम ६५
 यज्ज्ञात्वामानवाःसर्वेलभंतेज्ञानमुत्तमम्
 ततः प्रतिदिनंविप्रनाम्नामष्टोत्तरंशतम् ६६
 पठित्वाकमलाभर्तुर्दुर्लभंमोक्षमाप्स्यसि
 भद्रतनुरुवाच-
 ब्रूहिलक्ष्मीपतेर्विष्णोर्नाम्नामष्टोत्तरंशतम् ६७
 दांतउवाच-
 शृणुविप्रप्रवक्ष्यामिनाम्नामष्टोत्तरंशतम्
 सहस्रनामचाकृष्यसारंविष्णोःपरात्मनः ६८
 अष्टोत्तरशतंनाम्नामहापातकनाशनम्
 पठितव्यंयथाध्यात्वा शृणुध्यानंमयोच्यते ६९
 अतसीकुसुमाकारंप्रफुल्लकमलेक्षणम्
 गवांचरणधूलीभिर्भूषिताखिलविग्रहम् १००
 गोपुच्छवालपाशेनमंडितोत्तममस्तकम्
 वंशीध्वनिपरिन्यस्तरुचिरौष्ठपुटंप्रभुम् १०१
 गोगोष्ठवासिभिःस्निग्धैःशिशुभिः परिवारितम्
 पीतांबरंस्मरमुखंध्यात्येकृष्णास्यमुत्तमम् १०२
 ॐ नमोऽस्यकृष्णाष्टोत्तरशतनाम्नावेदव्यासऋषिरनुष्टुप्छंदः
 श्रीकृष्णोदेवताश्रीकृष्णप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः १०३
 नमःकृष्णःकेशवश्चकेशिशत्रुःसनातनः
 कंसारिर्धेनुकारिश्चशिशुपालरिपुःप्रभुः १०४

देवकीनन्दनः शौरिःपुण्डरीकनिभेक्षणः
 दामोदरोजगन्नाथोजगत्कर्ताजगन्मयः १०५
 नारायणोबलिध्वंसीवामनोऽदितिनन्दनः
 विष्णुर्यदुकुलश्रेष्ठोवासुदेवोवसुप्रदः १०६
 अनंतः कैटभारिश्चमल्लजिन्नरकांतकः
 अच्युतःश्रीधरः श्रीमाञ्छरीपतिः पुरुषोत्तमः १०७
 गोविन्दोवनमालीचहृषीकेशोऽखिलार्तिहा
 नृसिंहोदैत्यशत्रुश्चमत्स्यदेवोजगन्मयः १०८
 भूमिधारीमहाकूर्मोवराहः पृथिवीपतिः
 वैकुण्ठःपीतवासाश्चचक्रपाणिर्गदाधरः १०९
 शंखभृत्पद्मपाणिश्चनन्दकीगरुडध्वजः
 चतुर्भुजोमहासत्वोमहाबुद्धिर्महाभुजः ११०
 महोत्सवोमहातेजामहाबाहुप्रियःप्रभुः
 विष्वक्सेनश्चशार्ङ्गीचपद्मनाभोजनार्दनः १११
 तुलसी वल्लभोऽपारः परेशः परमेश्वरः
 परमक्लेशहारीचपरत्रसुखदः परः ११२
 हृदयस्थोऽबरस्थोयोमोहदोमोहनाशनः
 समस्तपातकध्वंसीमहाबलबलांतकः ११३
 रुक्मिणीरमणोरुक्मिप्रतिज्ञाखण्डनोमहान्
 दामबद्धः क्लेशहारीगोवर्द्धनधरोहरिः ११४
 पूतनारिर्मुष्टिकारिर्यमलार्जुनभञ्जनः
 उपेन्द्रोविश्वमूर्तिश्चव्योमपादःसनातनः ११५
 परमात्मापरब्रह्मप्रणतार्तिविनाशनः
 त्रिविक्रमोमहामायोयोगविद्विष्टरश्रवाः ११६
 श्रीनिधिःश्रीनिवासश्चयज्ञभोक्तासुखप्रदः
 यज्ञेश्वरोरावणारिःप्रलंबघ्नोऽक्षयोऽव्ययः ११७
 सहस्रनाम्नांचैतत्तेनाम्नामष्टोत्तरंशतम्
 विष्णुप्रीतिकरंसर्वसर्वपापविनाशनम् ११८
 दुःस्वप्ननाशनंचैवग्रहपीडाविनाशनम्
 सर्वरोगक्षयकरंपरमैश्वर्यदंतथा ११९

सर्वोपद्रवविध्वंसिसर्वकर्मफलप्रदम्
 मयाप्रोक्तं द्विजश्रेष्ठवैष्णवप्रीतिहेतवे १२०
 त्रिसंध्यं पठेन्नित्यं भक्तितः पुरतोहरेः
 शतमष्टोत्तरशतं नाम्नां तुष्टः सदा हरिः १२१
 श्राद्धे च यः पठेदेतद्भक्तिमान्वैष्णवोजनः
 संतुष्टः पितरस्तस्य प्रयांति परमं पदम् १२२
 यज्ञकाले पठेद्यस्तु देवताराधने तथा
 दानकाले च यात्रायां स वै तत्फलमाप्नुयात् १२३
 अपुत्रो लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम्
 विद्यार्थी लभते विद्यां स्तवस्यास्य प्रकीर्तनात् १२४
 ये पठन्ति हरेर्भक्त्या नाम्नामष्टोत्तरं शतम्
 नाशुभं विद्यते तेषां कदाचिदपि भूतले १२५
 दांत उवाच-
 गच्छ ब्राह्मण भद्रं ते प्रोक्तेन विधिना मया
 समाराध्य हरिं भक्त्या परमं क्षेममाप्स्यसि १२६
 एवं प्रबोधितस्तेन दांतेन परमार्थिना
 तस्मिन् क्षेत्रवरे पुण्ये हरिपूजा परोऽभवत् १२७
 नित्यं तु भक्त्या विप्रोऽसौ पंचाहानि च जैमिने
 दांत प्रोक्तेन विधिना चकार हरिपूजनम् १२८
 ज्ञात्वा भक्तिं हरिस्तस्य सुदृढां करुणामयः
 आविर्बभूव सहस्राकोटि सूर्य इवांशुमान् १२९
 तं दृष्ट्वा जगतामीशं कमलाप्रियमच्युतम्
 ववंदेशिरसा विप्रस्तत्पादकमलद्वये १३०
 अथासौ ब्राह्मणश्रेष्ठो हर्षनिर्भरमानसः
 कृताञ्जलिर्जगन्नाथमस्तौषीत् कमलापतिम् १३१
 दृष्टिं हरेदुरितगामपि मे कृपालां भक्तिं निजां प्रतिविभो शुभदामनैषीः
 तस्मादहं विहितविस्तरपातकोऽपि ग्राम्यस्त्वया कारिपुमानिवाद्य १३२
 रुष्टे त्वयि त्रिदशवंदितपादयुग्मे दृष्टिः प्रयाति दुरितं खलु मानवस्य
 तुष्टे च याति सुकृतं प्रति सैव दृष्टिर्ज्ञातं मयैव परमेश्वरकेवलं च १३३
 त्वां वच्मि नाथ भवतः स्मरणं प्रभावं यस्माद् ब्रजामिनि खिलार्जितपातकोऽपि

स्थानंजगामपरमंत्रिदशैकलभ्यमारुह्यशुद्धकनकच्छुरितंविमानम् १३४
 त्वत्पादपद्मसलिलस्यसदागुणाढ्योव्याधः सवेत्तिकनिकः कृतसर्वपापः
 त्वद्वेशममार्जनफलंजगदेकनाथयज्ञध्वजः क्षितिपतिः सुरवंदितश्च १३५
 वेश्मोपलेपनफलंभवतोमुरारेसृष्टिस्थितिप्रलयकारणईश्वरस्य
 जानातिपन्नगरिपुध्वजयज्ञमालीभ्राताचतस्यकृतपापभयःसुमाली ३१६
 हरिंप्रदक्षिणीकृत्यभवंतंयत्फलंभवेत्
 धर्मएवसजानातिनान्यःकश्चिज्जगत्त्रये १३७
 तवचित्तंदयांनाथगदितुंभुविकःक्षमः
 त्वांविद्ध्वापिशरैर्व्याधोजगामपरमंपदम् १३८
 निंदित्वापिजगन्नाथभवंतंत्रिदशेश्वरम्
 शिशुपालोययौमोक्षंतवभक्तस्यकाकथा १३९
 ब्रह्मरूपेणयेनासौत्वया सृष्टमिदंजगत्
 त्वयितस्मिन्महाविष्णोरमतांमममानसम् १४०
 सर्वोविष्णोत्वयानेनक्रियतेजगतःक्षयः
 रुद्ररूपेणसंसारेतस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १४१
 यस्मादल्पतमंनस्ति यस्मान्नास्ति महत्तमम्
 येनव्याप्तंजगत्सर्वंत्वयातस्मैनमोऽस्तुते १४२
 नेत्राभ्यांयस्यदेवस्यसूर्योऽजनिदिवाकरः
 मुखादग्निश्चजायेततवतस्मैनमोऽस्तुते १४३
 यस्यश्चोत्राद्वायवोऽपिजाताः प्राणाश्चकेशव
 तवतस्मैसुरश्रेष्ठनमोऽस्तुममसर्वदा १४४
 लक्ष्मीर्यस्यसदाक्रोडेश्यामाङ्गस्यसुनिर्वृता
 सौदामिनीवमेघस्यतवतस्मैनमोऽस्तुते १४५
 गंतुंमहिम्नांसीमानंब्रह्माद्याअपिनिर्जराः
 नशक्नुवन्तिवैयस्यतवतस्मैनमोऽस्तुते १४६
 धर्माणांस्थापनार्थायविनाशायचपापिनाम्
 युगेयुगेयःप्रभवेत्तस्मैतुभ्यंनमोऽस्तुमे १४७
 माययामोहितंयेनजगदेतन्महात्मना
 क्षिणोतिमाययाशंभुर्यस्तस्मैतेनमोऽस्तुमे १४८
 भक्तिमात्रेणयस्तुष्टोनधनैर्नस्तवैस्तथा

नदानैर्नतपोभिश्चतस्मैतुभ्यन्नमोऽस्तुमे १४६
 गवांचब्राह्मणानांचसाधूनांचहितंतथा
 कृपांचकुरुतेयस्तुतस्मैतुभ्यन्नमोऽस्तुमे १५०
 अनाथानांचबंधुनांयोगिनांदुःखिनांतथा
 दुःखंहरतियोदेवस्तस्मैतुभ्यन्नमोऽस्तुमे १५१
 मनुष्येषुचदेवेषुगजेषुसकलेषुच
 वर्ततेयःसमत्वेनतस्मैतुभ्यन्नमोऽस्तुमे १५२
 यस्मिंस्तुष्टेपर्वतोऽपिसद्यएवतृणायते
 शैलीयतेतृणंरुष्टेतस्मैतुभ्यन्नमोऽस्तुमे १५३
 पुण्यानांचयथापुण्येनिजेपुत्रेयथापितुः
 यथापत्यौसतीनांच तथात्वयिममास्तुवै १५४
 यूनांचित्तंयथास्त्रीषुलुब्धानांचयथाधने
 क्षुधितानांयथाचाग्नेतथात्वयिममास्तुवै १५५
 घर्मातानांयथाचन्द्रेशीतार्तानांरवाविति
 तृषार्तानांयथातोयेतथात्वयिममास्तुवै १५६
 यन्मयाबुद्धिहीनेनगुरुस्त्रीगमनंकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १५७
 अवध्यानांवधोयस्तुमायामोहवताकृतः
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १५८
 अपेयपानंचमयाविहितंपरमेश्वर
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १५९
 अप्सुयोनौतथातोयेयद्रेतः सेचनंकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १६०
 भ्रूणहत्याकृतायाचरेतसांसेचनंभुवि
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १६१
 विश्वासघातकंयच्चअज्ञात्वामाययाकृतम्
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १६२
 असत्यवचनंयच्चमयाप्रोक्तंक्षणेक्षणे
 तत्पातकंक्षयंयातुभवंतंपश्यतोमम १६३
 सतांनिंदाकृतायाचपरहिंसाचसर्वदा

तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६४
 श्लेष्माचकफकंचैव यद्वक्त्रे च मया कृतम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६५
 वनस्पतिगते सोमे यत्कृतं तरुघातनम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६६
 पथि देवा लये गोष्ठे मूलमंत्रं च यत्कृतम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६७
 अभक्तिर्वितता याचपितुर्मातुश्च केशव
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६८
 स्नानार्थं भोजनार्थं च गच्छ न्यस्तु निवारितः
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १६९
 एकादश्यां सुरश्रेष्ठ यन्मया भोजनं कृतम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७०
 अतिथिर्गृहमागच्छ न्यूजितो नमया प्रभो
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७१
 द्वादश्यां च दशम्यां च कृतं यच्च द्विभोजनम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७२
 निवारणं कृतं यच्च पानार्थं धावती गवाम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७३
 असमाप्य परित्यक्तं व्रतमारभ्य यन्मया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७४
 कूटसाक्ष्यं निरुक्तं यन्मित्रवात्सल्यतो मया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७५
 ऋतुकालाभिगमनं निजपत्न्यां कृतं नयत्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७६
 असंस्कृते गृहे यच्च भोजनं विहितं मया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७७
 ग्रामयाचकवृत्तिश्च यामयानृहरे कृता
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७८
 दण्डयमाने मया भूपे प्रभुत्वं यत्कृतं प्रभो

तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १७६
 पौराणिककथामध्ये यो विघ्नो विहितो म्या
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८०
 आदरेण मया याच परपाककथा श्रुता
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८१
 अश्वत्थच्छेदनं यच्च धात्र्याश्चच्छेदनं कृतम्
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८२
 दधिदुग्धधृतानां च विक्रयो यः कृतो मया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८३
 आशां दत्वा परेभ्यश्च कृतासानिष्फलामया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८४
 द्विजाश्च याचकाश्चैव कोपदृष्ट्या मये क्षिताः
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८५
 जीवनोपायदातारः कोपान्निर्भर्त्सिता मया
 तत्पातकं क्षयं यातु भवं तं पश्य तोमम १८६
 बहुनात्र किमुक्तेन बहुजन्मार्जितानि च
 क्षयंगतानि पापानि भवं तं पश्य तोमम १८७
 कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि न संशयः
 नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं जगत्पते १८८
 इत्युक्त्वाऽसौ द्विजो भक्त्या पुलकांचितविग्रहः
 पपातजैमिने विष्णोश्चारुपादांबुजद्वये १८९
 श्रीभगवानुवाच-
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठते विप्रतुष्टोऽस्मि तव भक्तिः
 किं तेऽभिलषितं ब्रूहि तत्ते दास्याम्य हं ध्रुवम् १९०
 भद्रतनुरुवाच-
 परमेश्वरगोविन्ददयालोपरमाच्युत
 यत्संप्रति मया प्राप्तं तत्केन भुविलभ्यते १९१
 तथाप्येकं वरं याचे मुरारे तव सन्निधौ
 जन्मजन्मनि मे भक्तिस्त्वय्यस्तु सुदृढा प्रभो १९२
 मया कृतमिदं स्तोत्रं यः पठेद्भक्तितो नरः

तस्याभिलषितंसर्वप्रसन्नस्त्वंप्रदास्यसि १६३
श्रीभगवानुवाच-

दत्तोऽयतेवरः कोऽपिविप्रनास्त्यत्रसंशयः
किंतुत्वयासहप्राज्ञसख्यंकर्तुमयेष्यते १६४
नमेसेवकयोग्यास्तेभवानहमिहद्विज
अतः सख्यंप्रविवृतंत्वयासहमयाधुना १६५
व्यास उवाच-

ततोनारायणोदेवोदयालुर्भक्तवत्सलः
चकारजैमिनेसख्यंतेनपुण्यात्मनासह १६६
निजकण्ठगतांमालांददौतस्मैमुदाहरिः
सोऽपिविप्रोददौभक्त्याहरेस्तुलसिकास्त्रजम् १६७
प्रसार्यचतुरोबाहूंस्तमालिगितवान्हरिः
सविप्रोऽपिमुदाविष्णुं तमालिगितवान्प्रभुः १६८
इत्थंकृत्वाहरिः सख्यंतेनाग्रजन्मनासह
भक्तिग्राहीदयालुः सतत्रैवांतरधीयत १६९
ततः प्रतिदिनंतत्रक्षेत्रेचपुरुषोत्तमे
आरेभेकंदुकक्रीडांहरिस्तेनाग्रजन्मना २००
कदाचिदुर्बलंदृष्ट्वातंविप्रंकरुणामयः
उवाचवाचंविप्रर्षेमित्रवात्सल्यतोहरिः २०१
श्रीभगवानुवाच-

सखेकथंदुर्बलस्त्वंहंतकेनधनं तव
हृदिकावाचतेचिन्तासखेतद्वक्तुमर्हसि २०२
भद्रतनुरुवाच-

त्वत्प्रीतयेजगन्नाथनित्यमेवमयातपः
क्रियतेतेनमेगात्रंयातिदुर्बलतांप्रभो २०३
श्रीभगवानुवाच-
यथात्वयिप्रसन्नोऽस्मि कस्मिंश्चनतथासखे
कायक्लेशंपुनः कस्मात्करोषिद्विजसत्तम २०४
दुर्बलंत्वांसमालोक्यहृदिमेजायतेव्यथा
कायक्लेशमतःसर्वजहीहिद्विजसत्तम २०५

निजोत्तरीयैर्निजवस्त्रभूषणसुचारुचामीकरकुङ्मलाभ्याम्
 स्वहस्तराजद्वलयैश्चविप्रः स्वयंसुरेशेनचमंडितोऽसौ २०६
 किरीटमानीयनिजाल्ललाटात्पादाच्चपादांगदयुग्ममीशः
 सुवर्णहारंनिजकंठदेशात्तस्मैददौविप्रवरायकृष्णः २०७
 तैर्भूषणैः श्रीहरिणाप्रदत्तैर्विभूषितोऽयसुकृतीद्विजन्मा
 क्रीडेत्सदाकंदुककेलिवेत्ताकृष्णेनकृष्णांबुजसुंदरेण २०८
 तमेकदाभूषणभूषिताङ्गंतांबूलरागारुचिरोष्ठयुग्मम्
 दिव्यांबरंचारुतरोत्तरीयंस्मेराननंतददर्शदांतः २०९
 दांतउवाच-

भद्रभद्रतनोऽद्यापिपापदृष्टिंनमुंचसि
 दृष्ट्वापिभवतः कार्यनिंदितंसकलैर्जनैः २१०
 शिष्यः कृतस्त्वंयस्मान्मेसर्वमेवहिभूषणम्
 अहंयुश्चापिदुःशीलोनिर्दयः पापतत्परः २११
 गुरुकीर्तिविनाशीचपंचैतेशिष्यपांसुलाः
 अभक्तोबहुभाषीचतथाचंचलमानसः २१२
 परोक्षगुरुनिंदाकृत्प्रोक्ताः शिष्याधमाइमे
 चरित्रमुत्तमंज्ञात्वाशिष्यःकार्योविचक्षणैः २१३
 यतोदुर्जनगाविद्यागुरूणांचापिदुःखदा
 कीर्तिदास्तैश्चयाविद्यानिरुक्तास्तत्त्वदर्शिभिः २१४
 तावैदुर्जनगाः सद्योगुरोर्घ्नतियशस्तरुम्
 पापेभ्यःपुण्यकर्माणिनरोचंतेकदापिच २१५
 नरोचतेमक्षिकाभ्यःसुगन्धिचंदनंयथा
 यथामिष्टान्नपानेननहितृप्यंतिगर्दभा २१६
 दुर्जनानहितृप्यंतियथाधर्मस्यचिंतया
 अपकीर्तिभयाल्लक्ष्मीर्धर्मश्चसर्वकामदः २१७
 कदाचिन्नभजेद्दुष्टंभजेद्वागच्छतिक्षयम्
 प्रतिजन्मनियविद्याभाग्येनलभतेपरा २१८
 कदाचिल्लभतेवापितदात्वंतरतेविधिः २१९
 भद्रतनुरुवाच-

सत्यंब्रवीषिविप्रर्षेनास्मिशास्त्रविशारदः

मयाशिष्येणतेक्वापिनापकीर्तिर्भविष्यति २२०
त्वत्प्रसादादिवजश्रेष्ठसर्वाभिलषितंमम
सिद्धिंप्रतिगतंयस्मात्त्वमेकोभुविदुर्लभः २२१
दांतउवाच-

किंतेऽभिलषितंविप्रसिद्धिंप्रतिगतंवद
अचिरेणैवतपसांकथमुद्यापनंकृतम् २२२
भद्रतनुरुवाच-

स्वल्पश्रमैरपिप्राप्तंमयासंदर्शनंहरेः
यस्याज्ञयागुरोत्यक्तंमयानित्यक्रियादिकम् २२३
निजोत्तरीयंवस्त्रंचसुवर्णकलशद्वयम्
स्वहस्तवलयंचापिस्वललाटकिरीटकम् २२४
निजपादतुलाकोटिंनिजमुक्तावलद्यंददौ
तथामेभगवान्विष्णुःसुप्रीतोद्विजसत्तम २२५
मयासहसकृत्वास्तेसख्यंसेवकदुःखहा
करोमिकंदुकाक्रीडांगुरोतेनसहानिशम् २२६
एतन्मेवचनंश्रुत्वागच्छामिनहियद्यपि
प्रतीत्याचमयाप्रोक्तंतथापितवसन्निधौ २२७
दांतउवाच-

सप्तवर्षसहस्राणिभक्त्यापरमयामया
आराधितोऽपिमेविष्णुर्दर्शनंनददौविभुः २२८
अहोविष्णुंसमाराध्यपंचाहान्येवसत्तम
त्वयासंदर्शनंप्राप्तंदैवतैरपिदुर्लभम् २२९
धन्योऽसित्वंकृतार्थोऽसिसाक्षादेवस्त्वमुच्यते
यतस्त्वयासहस्वामीप्रेम्णासख्यंचकारह २३०
यदामायितवस्त्रेहोविद्यतेद्विजसत्तम
कथंकथयमेविप्रदुर्लभंविष्णुदर्शनम् २३१
व्यासउवाच-

इत्युक्तोगुरुणाविप्रोविपिनेनिजमाश्रमम्
जगामविस्मितोधीमान्विष्णुभक्तिपरायणः २३२
अथान्यस्मिन्दिनेगत्वाकंदुकक्रीडनंकृतम्

उवाचेतिजगन्नाथंदयालुंविनयान्वितः २३३

भद्रतनुरुवाच-

गुरुर्हिममदेवेंद्रतवदर्शनमिच्छति

काज्ञातेतिष्ठतोब्रूहिदयालोकमलापते २३४

एकांतभक्तोविप्रोऽसौतवपद्मनिभेक्षण

अतस्तस्मैसुरश्रेष्ठदर्शनं दातुमर्हसि २३५

श्रीभगवानुवाच-

अनेकजन्मविप्रेन्द्रभक्त्यापरमयात्वया

पूजितोऽहमतोदत्तंदर्शनंतेमयाऽधुना २३६

कतिचिद्दिवसांतेनमामभ्यर्च्यद्विजःसच

मांद्रष्टुमिच्छतिप्राज्ञस्त्वदृश्यंदैवतैरपि २३७

ममसोऽपिमहाभक्तोमत्सपर्यापरायणः

ममसंदर्शनंतस्मात्कदाचिद्दिवजलप्स्यति २३८

व्यासउवाच-

इतितस्यवचः श्रुत्वासविप्रःकमलापतिम्

इत्युवाचपुनर्भक्त्याकेशवंक्लेशनाशनम् २३९

भद्रतनुरुवाच-

अनुग्रहोस्तिदेवेशयदामयिजगत्पते

तदामेसंमुखेदेहिदर्शनंभक्तवत्सल २४०

अयाचतगुरुर्देवतवदर्शनदक्षिणाम्

अहोमेगुरवेदत्वाददर्शनंपाहिमांप्रभो २४१

श्रीभगवानुवाच-

यदानूनंत्वयोत्सृष्टामत्संदर्शनदक्षिणा

तदागुरुंसमानीयदर्शनंममकारय २४२

इत्याज्ञप्तस्ततस्तेनगुरोराश्रममुत्तमम्

ययौभद्रतनुःप्रीत्यापुनःस्वगुरुरागतः २४३

तस्मिन्विप्रेसमायातेदान्तेदातृवरेहरिः

आत्मानंदर्शयामाससर्वलक्षणसंयुतम् २४४

ततोहरिसमालोक्यसविप्रोहरिभक्तिकृत्

बद्धाञ्जलिस्तमस्तौषीद्धर्षबाष्पविलोचनः २४५

दांतउवाच-

दयालोकमलाकांतशरणागतपालक
नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः २४६
अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेसफलंतपः
अद्यमेसफलंसर्वप्राप्तंत्वद्दर्शनंमया २४७
पूर्वमालोचितंयद्यद्वचनंश्रीपतेप्रभो
सिंधुकोटिगभीरस्यप्रसृतंपुरतस्तव २४८
स्तोत्रंतन्नास्ति संसारेवागीशस्यजगत्पतेः
येनस्तोत्रेणतेप्रीतिंजनयिष्यामिचेतसि २४९
रक्षरक्षप्रभोरक्षमांप्रसीदजगत्पते
त्वद्दासदासदासानांदासत्वेनापिमांवृणु

व्यासउवाच-

ततः प्रहस्यदेवेशोभक्तिग्राहीदयामयः
करारविंदंतन्मूर्ध्निदत्त्वाप्राहेतिजैमिने २५०
श्रीभगवानुवाच-

मद्भक्तोऽसिद्विजश्रेष्ठप्राप्तंमद्दर्शनंत्वया
मत्प्रसादेनभद्रंतेसर्वमेवभविष्यति २५१
व्यास उवाच-

तमालिङ्गयततोदांतंप्रेम्णाभद्रतनुंचतम्
तत्रैवांतर्दधेविप्रसहसापरमेश्वर २५२
तस्मिन्द्वेत्रवरेपुण्येदुर्लभेपुरुषोत्तमे
क्रियायोगैर्हरिन्दृष्ट्वादांतोधामपरंययौ २५३
सोऽपिभद्रतनुर्विप्रोहरिभक्तिपरायणः
आयुषोतेंययौमोक्षंदेवानामपिदुर्लभम् २५४
एकाहमपियोभक्त्यापूजयेत्परमेश्वरम्
बहुजन्मकृतंपापंप्रीतिःसंवर्द्धतेहरौ २५५
अद्यापित्रिदशाःसर्वेब्रह्माद्याअपिजैमिने
प्रभावंनहिजानंतिहरिभक्तस्यभूतले २५६
कर्मभूमिरियंविप्रस्वर्गादपिचदुर्लभा
यत्रविष्णुंसमभ्यर्च्यमर्त्याःस्युःसुरवंदिताः २५७

शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वे सुपुण्यक्षयभीरवः
 अन्योन्यमपि जल्पन्तोऽनिशंचद्विजसत्तम २५८
 भूय एव गमिष्यामः कर्मभूमिं कदा वयम्
 कदा तत्र करिष्यामः पूजां श्रीकमलापतेः २५९
 अति धन्या इमे लोका अस्मत्तोऽपि महत्तराः
 दुर्लभे भारते वर्षे पूजयन्ति हरिं प्रभुम् २६०
 अहो भारत वर्षस्य कः शक्तो गुणभाषणे
 यत्राराध्य हरिं पूर्ववयं देवत्वमागताः २६१
 इत्थं देवगणाः सर्वे वासवाद्याद्विजोत्तम
 नित्यं भारतभूभागं प्रशंसन्ति शुभप्रदम् २६२
 तत्र जन्म समासाद्य येन नाराधितो हरिः
 तत्तुल्यः कोऽपि संसारे कोऽपि दृष्टः श्रुतो न च २६३
 सत्यं सत्यं पुनरपि गद्यते सत्यमेव तत्
 विश्वात्मानं सकृदपि मानवायेऽचयन्ति च २६४
 अप्यश्रान्तं द्विजसुदृढया कर्मभूमौ च भक्त्या
 मुक्ताः पापैः सुकररचितैर्याति कैवल्यमाशु २६५
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे पुरुषोत्तमक्षेत्रे भद्रतनुवरप्रदानं
 नाम सप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

तीर्थश्रेष्ठमिति प्रोक्तं यत्त्वया पुरुषोत्तमम्
 तन्माहात्म्यं गुरोर्ब्रूहि यदि ते मय्यनुग्रहः १

व्यास उवाच-

पुरुषोत्तमस्य माहात्म्यं समासेन शृणु द्विज
 सम्यग्वक्तुं जगत्यस्मिन्कः शक्तो विष्णुना विना २
 लवणांभोनिधेस्तीरं पुरुषोत्तमसंज्ञितम्
 पुरंतद्ब्राह्मणश्रेष्ठस्वर्गादपि च दुर्लभम् ३
 स्वयमस्ति पुरेतस्मिन्यतः श्रीपुरुषोत्तमः
 पुरुषोत्तममित्युक्तं तस्मात्तन्नामकोविदैः ४

क्षेत्रंतदुर्लभंविप्रसमंतादशयोजनम्
 तत्रस्थदेहिनोदेवैर्दृश्यंतेचचतुर्भुजाः ५
 प्रविशन्वैतुतत्क्षेत्रं सर्वेस्युर्विष्णुमूर्तयः
 तस्माद्विचारणात्त्रनकर्तव्याविचक्षणैः ६
 चारुडालेनापिसंस्पृष्टं ग्राह्यं तत्रान्नमग्रजैः
 साक्षाद्विष्णुर्यतस्तत्रचारुडालोद्विजसत्तम ७
 तत्रान्नपाचिकालक्ष्मीः स्वयंभोक्ताजनार्दनः
 तस्मात्तत्रौदनंविप्रदैवतैरपिदुर्लभम् ८
 हरिभुक्तावशिष्टंयत्पवित्रंभुविदुर्लभम्
 अन्नंयेभुञ्जतेलोकास्तेषांमुक्तिर्नदुर्लभा ९
 ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वेतदन्नमतिदुर्लभम्
 भुञ्जतेनित्यमागत्यमानुषाणांचकाकथा १०
 नयस्यरमतेचित्तंतस्मिन्नन्नेसुदुर्लभे
 तमेवविष्णुद्वेष्टारंप्राहुःसर्वमहर्षयः ११
 पवित्रंभुविसर्वत्रयथागङ्गाजलंद्विज
 तथापवित्रंसर्वत्रतदन्नंपापनाशनम् १२
 तदन्नंकोमलंदिव्यंयद्यपिद्विजसत्तम
 कृकचस्योदरप्रायंतथाप्यघविदारणे १३
 पूर्वार्जितानिपापानि क्षयंयास्यंतियस्यवै
 भक्तिःप्रवर्ततेयस्यतस्मिन्नन्नेसुदुर्लभे १४
 बहुजन्मार्जितंपुण्यंयस्ययास्यतिसंक्षयम्
 तस्मिन्नन्नेद्विजश्रेष्ठतस्यभक्तिर्नजायते १५
 इन्द्रद्युम्नस्यसरसिमार्कण्डेयहृदेतथा
 रोहिण्यांचसमुद्रेचक्ष्वेतगङ्गाजलेषुच १६
 स्नानंयेकुर्वतेमर्त्याभक्तिभावसमन्विताः
 तेषांनविद्यतेजन्मपुनरस्मिन्महीतले १७
 लवणांभोनिधेस्तोयैःपितरस्तर्पिताद्विज
 सर्वदुःखविनिर्मुक्ताव्रजंतिहरिमंदिरम् १८
 तीर्थराजःसमुद्रोऽसौकीर्तितस्तत्त्वदर्शिभिः
 तस्मात्तत्रकृतंकर्मसर्वमेवाक्षयंभवेत् १९

पित्रर्चनं तथादानं भगवच्चरणार्चनम्
 जपयज्ञं तथान्यच्च तस्मिन्क्षेत्रे मनोरमे २०
 यत्कर्म कुरुते मर्त्यो विष्णुप्रीणनहेतवे
 सर्वमेवाक्षयं तच्च भवेन्नास्त्यत्र संशयः २१
 बलभद्रं सुभद्रां च कृष्णं च कमलेक्षणम्
 ये मानवाः प्रपश्यन्ति तेषां किञ्चिन्न दुर्लभम् २२
 अट्टाष्टाश्रीजगन्नाथं सुभद्रां च बलं तथा
 मोक्षं न लभते मर्त्यः कुर्वन्पुण्यशतान्यपि २३
 तत्र वेत्रप्रहारेण शरीरं यस्य लोहितम्
 तं वदन्ते द्विजश्रेष्ठ देवाः शक्रादयोऽखिलाः २४
 स्थित्वांतरिक्षे शक्राद्याः सर्वदेवगणा द्विज
 विमानचारिणोऽन्योन्यं प्रवदन्तीति हर्षिताः २५ अं
 कदामानुष्यमस्मभ्यं दास्यते कमलापतिः
 मनुष्य इव गच्छामस्तदा द्रष्टुं हरिं प्रभुम् २६
 कदा वेत्रप्रहारेण क्षेत्रे श्रीपुरुषोत्तमे
 भविष्यन्त्यस्मदीयानि लोहितानि वपूंषि च २७
 वासवाद्याः सुराः सर्वे तस्मिन्क्षेत्रे वरप्रदे
 सदा वेत्रप्रहारांश्च वाञ्छन्ति द्विजसत्तम २८
 तत्राक्षयवटं ये तु भक्त्या पश्यन्ति मानवाः
 कोटिजन्मार्जितैः पापैर्मुक्ता याति पराङ्गतिम् २९
 सुभद्रां बलभद्रं च जगन्नाथमनामयम्
 श्वेतं माधवदेवेशं मार्कण्डेयहृदं तथा ३०
 ज्यामेश्वरं हनूमन्तं तत्राक्षय्यं वटं द्विज
 पश्यन्ति भक्त्या ये मर्त्यास्तेषां मुक्तिर्हि शाश्वती ३१
 दोलायमानं गोविन्दं फाल्गुने मासितत्रये
 पश्यन्ति मानवा भक्त्या तेषां पुण्यं निशामय ३२
 विमुक्ताः सकलैः पापैरन्ते याति हरेर्गृहम्
 ज्ञानं संप्राप्य तत्रैव मोक्षं याति सुदुर्लभम् ३३
 चेत्त्रके मासि वारुण्यां योजगन्नाथमीक्षते
 समृतः प्रविशेद्देहं जगन्नाथस्य जैमिने ३४

वैशाखेचैव शुक्लायामेकादश्यां जगत्पतिम्
 तृतीयायांचयः पश्येन्मुक्तएव समानवः ३५
 प्रविशेद्यस्तुमनुजो महास्नानं जगत्पतेः
 तस्य सिद्ध्यंति विप्रर्षेः सर्वे एव मनोरथाः ३६
 ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वे स्थित्वा काशे जगत्पतेः
 महास्नानं प्रपश्यंति भक्तिभावसमन्विताः ३७
 महाज्येष्ठ्यांच विप्रर्षेः जगन्नाथमनामयम्
 आलोक्य लभते मर्त्यो विष्णोस्तत्परमं पदम् ३८
 गुंडिकामण्डपं यांत माषाढे कमलापतिम्
 बलभद्रं चयः पश्येत्समुक्तो नात्र संशयः ३९
 यः पश्यति जगन्नाथं रथस्थं कमलेक्षणम्
 तस्य नास्ति पुनर्जन्म संसारे सर्वदुःखदे ४०
 रथारूढां सुभद्रां च भक्त्या पश्यंति मानवाः
 छिनत्ति भगवांस्तस्य दुःखदं भवबंधनम् ४१
 अपुत्रा मृतपुत्रा च या सुभद्रां प्रपश्यति
 बह्वपत्या जीववत्सासानारी भवति द्विज ४२
 दुर्भगा काकवंध्या वा सुभद्रां या प्रपश्यति
 सा स्वामि सुभगानारी बह्वपत्या भवेत्खलु ४३
 गुंडिकामण्डपस्थं च कृष्णं पश्यति यः पुमान्
 बलभद्रं सुभद्रां च स याति परमं पदम् ४४
 रोगी दुःखी चयः पश्येद्गुण्डिकामण्डपे हरिम्
 रोगाच्छोकाच्च सहसा जैमिने स प्रमुच्यते ४५
 यस्त्वपुत्रो जगन्नाथं गुंडिकामण्डपे स्थितम्
 पश्येत्स च द्विजश्चेष्टपुत्रं प्राप्नोति वैष्णवम् ४६
 विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम्
 दारार्थी लभते दारान् मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ४७
 भ्रष्टराज्यो नृपो यस्तु हरिं पश्यति भक्तितः
 गुंडिकामण्डपे विप्रनिजराज्यं लभेत सः ४८
 शत्रुभिर्वर्जितो यस्तु गुंडिकामण्डपे हरिम्
 भक्त्या पश्यति विप्रर्षेः तस्य नश्यंति शत्रवः ४९

गुंडिकामंडपेपश्येद्योराजपीडितोभृशम्
 ससद्यएवराजानंस्वकीयंवशमानयेत् ५०
 सर्वासामेवयात्राणांगुंडिकाप्रवरामता
 तस्मात्समानवैः कार्यात्यक्त्वाकार्यशतान्यपि ५१
 शयनेचतथोत्थानेतस्मिन्देत्रेमनोरमे
 हरिंपश्यतियोमर्त्यः सदेर्पिपूज्यते ५२
 पुरुषोत्तममाहात्म्यवक्तुंशक्नोतिकःक्षितौ
 यस्यप्रवेशमात्रेणनरोनारायणोभवेत् ५३
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपादुच्यतेमया
 सर्वेषामेवतीर्थानांवरिष्ठंपुरुषोत्तमम् ५४
 संसारसिन्धुमतिनिम्नमिमंतितीर्थुः क्लेशप्रदंविषमपापगणाश्रयंयः
 क्षेत्रेसमस्तसुखदेपुरुषोत्तमाख्येपश्येदमुंसुरवरंपुरुषोत्तमंच ५५
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेपुरुषोत्तममाहत्म्यंनामअष्टादशोऽध्यायः १८

एकोनविंशोऽध्यायः

व्यासउवाच-

नारायणप्रपन्नायेनराभक्तिसमन्विताः
 कदाचिदशुभंतेषांविद्यतेनद्विजोत्तम १
 पुनरेवप्रवक्ष्यामिमाहात्म्यंकमलापतेः
 यच्छ्रुत्वामानवाः सर्वेलभंतेपरमंपदम् २
 वासुदेवस्यमाहात्म्यंश्रुत्वातृप्यंतिवैष्णवाः
 पाखण्डानहितृप्यंतिनरकेक्लेशभागिनः ३
 पाखण्डानांसमीपेतुविष्णुमाहात्म्यमुत्तमम्
 नवक्तव्यंद्विजश्रेष्ठवक्तव्यंवैष्णवाग्रतः ४
 पूर्वं त्रेतायुगेविप्रउर्वीशुर्नामजैमिने
 आसीत्पापरतो नित्यंधर्मनिंदापरायणः ५
 ब्रह्मस्वहारीविप्रेन्द्रपरस्त्रीगमनोद्यतः
 गोमांसाशीसुरापीचवेश्याविभ्रमलोलुपः ६
 शरणागतहंताचपरनिंदाकरःसदा
 विश्वासघातीमित्रघ्नोज्ञातिपीडाकरस्तथा ७

असत्यभाषीक्रूरश्चपाखंडजनसङ्गभाक्
 वृत्तिच्छेदीद्विजातीनान्यासापहारकस्तथा ८
 तादृशंतंसमालोक्यदुष्टं पापपरायणम्
 आजग्मुर्जातयः सर्वे क्रुद्धास्तस्य निजंगृहम् ९
 ज्ञातय ऊचुः -
 प्रतिष्ठोपार्जितापूर्वैरस्माकं विमलेकुले
 साप्रतिष्ठात्वयामूढविनाशं प्रतिनीयते १०
 धर्ममार्गपरित्यज्य कुरुषे पातकंसदा
 मद्वंशकीर्तिहननं जातोऽसि ज्ञातिदुःखदः ११
 अतिविस्मयदा सृष्टिर्विधातुर्मन्यते त्वयि
 यस्मिन्सिंधौ शशीजातस्तत्र द्रवोद्भवोऽपि च १२
 अहो शक्तिः कुपुत्राणां संख्यातुं न च शक्यते
 अनेकैः पुरुषैः कीर्तिसंचितां हंतितत्क्षणात् १३
 जाते पुत्रोत्तमेवंशः श्रेष्ठः स्यादधमोऽपि च
 पुत्रे धमेतु श्रेष्ठोऽपि वंशो गच्छति हीनताम् १४
 व्यास उवाच -
 इत्युक्त्वा ज्ञातयस्ते च तं सर्वे पापिनां वरम्
 अपकीर्तिभयात् क्रुद्धास्तस्य जुः सहसा द्विज १५
 ज्ञातिभिः सपरित्यक्तोजनैः सर्वैश्च धिक्कृतः
 प्रपेदे दस्युतांदुःखी विभ्रष्टाखिलवैभवः १६
 तंदस्युर्कर्म कुर्वंतं निर्दयं परहिंसकम्
 धृत्वा जनपदाः सर्वे भूपाला यन्यवेदयन् १७
 तेन भूमिभुजातस्य पितृस्त्रेहादिव जोत्तम
 नहतोऽसौ दुराचारो निजदेशाद्बहिष्कृतः १८
 ततोऽसौ वनमाश्रित्य दस्युभिः सह निर्दयः
 पांथस्वहरणार्थाय तस्थौ बहुभिरुद्धतैः १९
 कदाचित् तटिनीतीरं दस्युभिः सह जैमिने
 वनपर्यटने श्रान्तो जगाम स्नानहेतवे २०
 तस्यां तटिन्यां भगवत्परिचर्यापरायणान्
 असौ ददर्श दुष्टात्मा ब्राह्मणाकृतिनो बहून् २१

अथतेब्राह्मणाःसर्वेसमाराध्यजनार्दनम्
 अन्योन्यंकथयामासुर्विहिताअतिकौतुकात् २२
 अद्यचंपकपुष्पाणिमयात्यक्तानितानिवै
 कश्चिद्वदतितांबूलंमयादत्तंमुरारये २३
 न खादितव्यंतांबूलंकदाचिदपिजन्मनि
 मयाद्यहरयेदत्तंकदलीफलमुत्तमम् २४
 जन्मजन्मानिचमयाभक्ष्यंचकदलीफलम्
 कोऽपिवक्तिमयादत्तंहरयेदाडिमीफलम् २५
 कोऽपिवक्तिमयादत्तंसालफलमुत्तमम्
 अन्योऽन्यमेतद्वदतांतेषांश्रुत्वावचांसिच २६
 उर्वीशुश्चिन्तयामासकिंप्रदास्यामि विष्णवे
 संसारेयानिवस्तूनिभक्ष्याणिसंतितान्यहम् २७
 नहिशक्नोमिसंत्यक्तुंकिंदास्यामिमुरारये
 नित्यंवनान्तरस्थोऽहचौरोराजभया कुलः २८
 शकटारोहणेनास्तिह्यधिकारः कदापिमे
 व्यासउवाच-

इत्युक्तवादस्युनातेनभूयोभूयोद्विजोत्तम २९
 शकटंहरयेदत्तंचतुर्वर्गप्रदायिने
 अथतेब्राह्मणाःसर्वेजग्मुर्विप्रयथागताः ३०
 सोऽपिदस्युर्दस्युभिश्चजगामनिजमाश्रयम्
 एकदागुडकंडोलंतेनैवखलुवर्त्मना ३१
 गृहीत्वापथिकः कश्चित्काकीमंडलमागतः
 ततोऽसौसहसादस्युर्निर्भयः परहिंसकः ३२
 जहारगुडकंडोलमध्वनीनस्यतस्यच
 अथतेदस्यवश्चक्रुर्गुडकंडोलभंजनम् ३३
 उर्वीशुश्चापतद्भागेशकटंगुडनिर्मितम्
 उर्वीशुःशकटंगौडंसमासाद्यद्विजोत्तम ३४
 मनसाचिंतयामासवचःस्मरणपूर्वकम्
 अनोमयापुरादत्तंस्वयमेवमुरारये ३५
 तस्मादनोनमेग्राह्यंकदाचिदिहजन्मनि

विचिन्त्येतिहृदादातुंतदनोगुडनिर्मितम् ३६
दत्तंविप्रायकस्मैचिन्माधवप्रीतिहेतवे
तांभक्तिंतस्यविज्ञायमहापातकिनोद्विज ३७
जहारसकलंपापंसद्यःप्रीतोजनार्दनः
तस्मिन्नेवदिनेविप्रप्रविश्यचमहावनम् ३८
हतःपौरजनैःसर्वैरथक्रुद्धैःसउर्विशुः
भगवानथतंनेतुंविमानंस्वर्णनिर्मितम् ३९
दूतांश्चप्रेषयामासनानाभरण भूषितान्
अथतेभगवद्दूतास्तमुर्वीशुंगतैनसम् ४०
समारोप्यविमानेतंसद्योजग्मुःपुरंहरेः
ततौऽसौहरिसान्निध्यंप्राप्यपुण्यात्मनांवरः ४१
पुनर्मन्वन्तरशतंस्थित्वाकेशवसन्निधिम्
परमंज्ञानमासाद्यसविवेशतनुंहरेः ४२

व्यासउवाच-

येनकेनाप्युपायेनहरिभक्तिकरोनरः
संसारजलधेःपारंराजहंसइवव्रजन् ४३
क्षणमेवहरेर्भक्तिर्वर्ततेयस्यचेतसि
तत्पदंपरमंयातिसपापात्मापिगच्छति ४४
एकमप्युत्तमंवस्तुदत्त्वाऽसौतन्मुरारये
स्वयमेवहिभोक्तव्यंपश्चात्पापोपशांतये ४५
यद्वस्तुहरयेदत्तंतच्चदद्याद्विवजातये
किंचिच्छेषंनभोक्तव्यंतस्यावश्यंस्वयं बुधैः ४६
वस्तूनिब्राह्मणश्रेष्ठमिष्टानियानिकानिच
अदत्त्वाविष्णवेतानिनभोक्तव्यानिवैष्णवैः ४७
विष्णुनैवेद्यमाहात्म्यंसर्वपापप्रणाशनम्
सेतिहासंपुनर्वच्मिशृणुविप्रसमाहितः ४८
आसीत्सर्वजनिर्नामब्राह्मणःशुद्धवंशजः
शांतोदांतोदयायुक्तोगुरुब्राह्मणपूजकः ४९
हरेःपूजापरश्चैवहरिस्मरणतत्परः
प्रपन्नक्लेशविध्वंसीसत्यवादीजितेन्द्रियः ५०

प्रातःस्नायीनिजाचारग्राहीहिंसाविवर्जितः
 एकादशीव्रतरतोज्ञातिपूजापरायणः ५१
 कदाचित्सद्विजश्रेष्ठःस्वप्नेऽपश्यच्चकेशवम्
 श्यामं विरजपद्माक्षं स्मेरास्यं पीतवाससम् ५२
 स्वर्णकुण्डलमञ्जीरकिरीटोज्ज्वलविग्रहम्
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कं वनमालाविभूषितम् ५३
 चतुर्बाहुं शङ्खचक्रगदापद्मधरं प्रभुम्
 समस्तैर्लक्ष्णैर्युक्तं स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ५४
 संप्राप्य दर्शनं स्वप्ने सविप्रो जगतीपतेः
 कृताञ्जलिस्तमस्तौषीद्रोमांचिततनुर्मुदा ५५
 तुभ्यं नमोऽस्तु जगतः सकलस्य भर्त्रे सल्लोकशोकभयरोगविनाशनाय
 नारायणाय कमलाह्वयप्रियाय धर्मार्थकामपरमामृतदाय तुभ्यम् ५६
 पापानि चैव सकलानि मया कृतानि मत्तेन मोहवशेन सदा मुरारे
 तस्माद्विभेमि जगदंबुनिधेर्गभीरान्मामुद्धरस्व निजभक्तितरीं प्रदाय ५७
 जानामि यद्यपि हरेदुरितं नुष्यो व्यामोहमाशुचलभेभुविकैटभारे
 पापं तथापि च मुदा स ततं करोमि तस्मान्न कोऽप्यहमिवास्ति जनो विमूढः ५८
 पुण्यद्रुमः सुखफलं सहसैव धत्ते किं वेद्मिनेति नृहरे कृतपातकोऽहम्
 पुष्पद्रुमार्पणविधौ नममास्ति वित्तं नाथ प्रसीद भगवन् किमहं करोमि ५९
 त्वत्पादपद्मयुगलं परमामृतस्य स्थानं विहाय मम चित्तमधुव्रतोऽयम्
 नारीमुखं व्रजति देवमृतिप्रदं यच्छ्लेष्मप्रकीर्णमनिशं कमलभ्रमेण ६०
 पाणिः प्रदानरहितोऽनृतभाषिवक्त्रं कर्णौ च पापश्रवणाय सदैव दक्षौ
 दोषानि मान्मम हरे हरसेवकस्य यस्मान्नुनाथशरणागतदोषहन्ता ६१
 संसारघोरजलधौ नृहरे कदाचित्त्वद्भक्तिनौरिहमया सुदृढा चलब्धा
 तत्रापि दैववशोऽहमहो दुरात्मा वर्तेत एव स ततं मम दुःखकालः ६२
 संसारपारगमनाय लसत्पथोऽस्ति किं सर्वदुःखरहितः सदयः प्रसन्नः
 अंधीकृतस्य मम मोहमहत्तमि स्त्रैर्दृष्टिस्त्वयीहन कदापि च याति विष्णो ६३
 पापात्मनोऽपि मम चित्तमिदं मुरारेन घृष्टं विनष्टं जनकं विनष्टं कारि
 यस्त्वांसमस्तसुरवंदितपादपद्मस्वप्नेऽपि केशिमथनाद्यविभोसमीक्षे ६४
 व्यास उवाच-
 इति तेनस्तुतो देवो भगवान्कमलापतिः

उवाचवाक्यंवाक्यज्ञः संसारार्णवतारकः ६५
श्रीभगवानुवाच-

भक्तिभिस्तवविप्रेन्द्रतुष्टोऽहनित्यमेव च
तस्मात्तवाचिरेणैवसर्वभद्रंभविष्यति ६६
पापिनोऽपितवोद्धारोमयापूर्वकृतोद्विज
अधुनाममभक्तोऽसिनविपत्तिर्भविष्यति ६७
ब्राह्मणउवाच

कोऽहतस्थौपुराविष्णोकिंवापापंमयाकृतम्
पापिनोऽपिममोद्धारः कथंपूर्वत्वयाकृतः ६८
संसारेऽस्मिन्कथंजातोजनितोऽहकथंत्वया
एतत्सर्वंविभोब्रूहियतस्त्वंसदयः सदा ६९
श्रीभगवानुवाच-

अप्रकाश्यमिदंगुह्यंयद्यपिद्विजसत्तम
तथापितववात्सल्यान्निगदामिनिशामय ७०
पुरात्वंब्राह्मणश्रेष्ठपक्षिवंशसमुद्भवः
भूतोऽसिभूमिभागेषुनिजकर्मविपाकतः ७१
क्षुधयातृषयावापिसततंव्याकुलोभवान्
बभ्रामभक्षयन्कीटान्निर्भरोष्णोदकंतथा ७२
नानादुःखंसदाभुंजन्यक्षियोनौसमुद्भवः
चतुर्वर्षसहस्राणिस्थितोऽसित्वंपुराक्षितौ ७३
एकदाकुलभद्रारव्योब्राह्मणःसर्वतत्त्ववित्
पूजयामासमांभक्त्यानैवेद्याद्यैर्नदीतटे ७४
समभ्यर्च्यसविप्रेन्द्रोममनैवेद्यतंदुलम्
ययौतत्रैवनिक्षिप्यभूयएवनिजंगृहम् ७५
ततोवृक्षात्समागत्यक्षुधिनापक्षिणात्वया
ममनैवेद्यसंबन्धिभक्षितंसर्वतंदुलम् ७६
भुक्तवैवसद्योमुक्तोऽसिपातकैरतिदारुणैः
कदाचित्प्राप्तकालस्त्वंकालधर्मगतोद्विज ७७
त्वामानेतुंमयादूताःप्रेषिताः सर्वथानिजाः
ततोरथेसमारोप्यभवंतंनष्टकल्मषम् ७८

सद्योदूतगणाः सर्वे समायाताः परंपदम्
 युगकोटिसहस्राणि स्थितोऽसिममसन्निधौ ७६
 भुञ्जन्सुखानि सर्वाणि दुर्लभानि सुरैरपि
 ततो यातोऽसि विप्रेन्द्र विशुद्धे ब्राह्मणान्वये ८०
 तत्रापि मयि भक्तिस्तेजाता तिसृदृढापुनः
 क्रियायोगेन मानित्यं समाराध्य द्विजोत्तम ८१ अं
 आयुषो ते मत्प्रसादान्मामकं पदमाप्स्यसि
 यदा तुष्टोऽस्म्यहं विप्रसपापात्मापि मुक्तिभाक् ८२
 कदाचिद्यस्य रुष्टोऽस्मि पुण्यात्मापि च पापभाक्
 तस्माद्ब्राह्मणभद्रं ते भक्तोऽसिममसुव्रत ८३
 दास्यामि ते परं स्थानं यदलभ्यं सुरैरपि
 ब्राह्मण उवाच-

त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं नाथ पूर्ववृत्तांतमात्मनः ८४
 इदानीं श्रोतुमिच्छामि यत्किञ्चिद्ब्रूहितत्प्रभो
 कस्य तुष्टोऽसि देवेन्द्र कस्य रुष्टोऽसि वा प्रभो ८५
 महत्या कृपया सर्वमेतन्मे वक्तुमर्हसि
 श्रीभगवानुवाच-

कर्मणा येन विप्रेन्द्र तुष्टिर्मेहदि जायते ८६
 क्रोधश्च तत्समस्तं च कथयामि समासतः
 यो दयावान्द्विजश्रेष्ठ सर्वभूतेषु सर्वदा ८७
 अहंकारविहीनश्च तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 कर्मकुर्यान्मदर्थं यो धर्मभक्तिसमन्वितः ८८
 ब्रूते मदर्थं यः शांतं तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 मिष्टं वस्तु समासाद्य दत्वामेयश्च मानवः ८९
 मानापमाने सदृशस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 सर्वभूतशरीरस्थं यो मां जानाति मानवः ९०
 परहिंसाविहीनो यस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 कर्माणि कुरुते यस्तु सुविचार्य पुनः पुनः ९१
 गोब्राह्मणहितैषी यस्तस्य तुष्टोऽस्म्यहं सदा
 स्वयं निरुक्तं वचनं यत्राद्यः परिपालयेत् ९२

प्रपन्नयातियत्नाद्यस्तस्यतुष्टोऽस्म्यहंसदा
 ददात्यनुपकारिभ्योदानानिद्विजसत्तम ६३
 मयिचित्तंसदायस्यतस्यतुष्टोऽस्म्यहंसदा
 कर्मणायेनतुष्टोऽस्मिन्निरुक्तंतत्समासतः ६४
 रुष्टोऽस्मिन्कर्मणायेनविप्रवच्मिशृणुष्वतम्
 परहिंसारतोयस्तुनिर्दयःसर्वजंतुषु ६५
 अहंयुःसर्वदाक्रुद्धःसमानयतिशत्रुताम्
 असत्यभाषीक्रूरश्चपरनिंदापरस्तुयः ६६
 कविवर्तनविध्वंसीसमानयतिशत्रुताम्
 अदृष्टदोषौपितरौस्त्रीभ्रातृभगिनीतथा ६७
 मोहात्त्यजतियोमूढःसमानयतिशत्रुताम्
 पितृभिर्भर्त्सनंयस्तुकुरुतेमूढधीर्नरः ६८
 गुर्ववज्ञाकरोविप्रसमानयतिशत्रुताम्
 आरामच्छेदिनोयेचजलाशयविलायिनः ६९
 ग्रामनाशकरायेचतेमानयंतिशत्रुताम्
 परस्त्रियंसमालोक्यविषादंयान्तियेजनाः १००
 शृण्वंतिपापचर्चाचतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 द्विषंतिनाथंयेमूढाअनाथस्वंहरंतिये १०१
 विश्वासघातिनोयेचतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 येचगोवीर्यहंतारोवृषलीपतयश्चये १०२
 अश्वत्थघातिनोयेचतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 ब्रह्मविष्णुमहेशानांमध्येयेभेदकारिणः १०३
 परदारातिरक्तायेतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 एकादश्यांभुंजतेयेलोभात्पापधियोनराः १०४
 वेदनिंदाकरायेचतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 पापबुद्धिरतायेचमित्रद्रोहरतास्तथा १०५
 धात्रीतरुंचयेघ्नंतितेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 दिवसेमैथुनंयेचकुर्वतेकाममोहिताः १०६
 रजस्वलास्त्रियांचैवतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 येचादृष्टार्तवानारींमोहाद्गच्छंतिसत्तम १०७

व्रतस्थांचसदाजाल्मास्तेमानयंतिशत्रुताम्
 अमावास्यातिथौयेचकुर्वतेनिशिभोजनम् १०८
 भोजनद्वयमेवार्केतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 आमिषंमैथुनं तैलममावास्यादिनेद्विजाः १०९
 नयेत्यजंतिविप्रेन्द्रतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 बहुनात्रकिमुक्तेनसंक्षेपात्तेवदाम्यहम् ११०
 निंदंतिवैष्णवान्येचतेषारुष्टोऽस्म्यहंसदा
 व्यास उवाच-

इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुरदृश्यः सहसाऽभवत् १११
 सचविप्रःसमुत्तस्थौत्यक्तनिद्रस्तुमंचतः
 केशवोक्तेनवाक्येनसविप्रोहरिभक्तिकृत् ११२
 संत्यज्यसकलंकार्यंक्रियायोगरतोऽभवत्
 नारायणस्यनैवेद्यंभुंजतोऽपिफलंत्विदम् ११३
 हरिपूजाकृतांपुंसांनजानेकिंभवेदिति
 समासेनब्रवीमित्वांशृणुसत्तमजैमिने ११४
 सकृत्कृत्वाहरेः पूजांप्राप्यतेपरमंपदम्
 मानुष्यंदुर्लभंलोकेपूजातत्रापिचक्रिणः ११५
 भक्तिस्तत्रापिविप्रेन्द्रदुर्लभापरिकीर्तिता ११६
 संसाराब्धिंसर्वदुःखप्रपूर्णंतर्तुवांछायस्यचित्तेस्तिपुंसः
 भक्त्यानित्यंवासुदेवस्यपूजांकुर्यादार्यःकर्मणांसोऽखिलानाम् ११७
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारे एकोनविंशतितमोऽध्यायः १६

विंशतितमोऽध्यायः

व्यास उवाच-
 विष्णुपूजाफलंविप्रसंक्षेपात्कथितंमया
 इदानींवच्मिदानानिनिशामयसमाहितः १
 दानंतपोद्वयोर्मध्येदानमेकंपरंस्मृतम्
 तपसापापमित्युक्तंनपापोदानकर्मणि २
 तपःकृतयुगेश्रेष्ठत्रेतायांध्यानमेवच
 सपर्याद्वापरेश्रेष्ठादानंश्रेष्ठंकलौयुगे ३

तस्मात्कलियुगेदानं प्रीतयेकमलापतेः
 कर्तव्यं सततं प्राज्ञैरिच्छद्भिः परमं पदम् ४
 कलया कलया चन्द्रकलां संवर्द्धते तथा
 दानस्य सागतिः प्रोक्ता तपसश्च मनीषिभिः ५
 पलादपि द्विजश्रेष्ठ कर्तव्यो वित्तसंग्रहः
 संचितं तु धनं प्राज्ञो दानकर्मणि संचिपेत् ६
 धने स्थितोऽपि यो मर्त्यो नाशनातिनददाति यः
 दरिद्रः स च विज्ञेयो दानभोगविवर्जितः ७
 वित्तं केन सहायाति याति तेन तु को द्विज
 आयाति तत्पुरादत्तमिह पंचत्वमागते ८
 दत्त्वादत्त्वासदा दानं मानवाये दरिद्रति
 नते दरिद्रा विज्ञेयाः परलोके महेश्वराः ९
 धनं रक्षति कार्पण्याद्ये ते ज्ञेयाः सुदुःखिताः
 अन्ते त्यक्त्वा च तत्सर्वं निराशा याति जैमिने १०
 परलोके द्विजश्रेष्ठः साधुः स ह्यलवर्जितः
 निर्द्धने बन्धुहीने च नादत्तमुपतिष्ठते ११
 स्तोकं स्तोकं च विप्रेन्द्र भक्तिश्रद्धा समन्वितः
 नित्यं देयानि दानानि वैष्णवैर्निजभक्तितः १२
 सर्वेषामेव दानानां मन्त्रदानं द्विजोत्तम
 जलदानं च तत्त्वज्ञैरतिश्रेष्ठं प्रकीर्तितम् १३
 विना न्नैनं न तिष्ठति प्राणा देहेषु देहिनाम्
 अन्नदः प्राणदो ज्ञेयः प्राणदः सकलप्रदः १४
 तस्मात्समस्तदानानां मन्त्रदोलभते फलम्
 अन्नदानं समं दानं जलदानं च जैमिने १५
 विना तोयेन नान्नं स्यादतस्तोयं प्रदीयते
 क्षुधा तृषापि विप्रेन्द्र द्वेतुल्ये तु प्रकीर्तिते १६
 तस्माद्दत्त्वा च तोयं च श्रेष्ठं प्रोक्तं मनीषिभिः
 जीवनं जीवनं नृणां जीवनं च जीवनम् १७
 अतो जीवनरक्षार्थं जीवनं प्राज्ञ उत्सृजेत्
 अन्नं तोयं च विप्रेन्द्र दत्तं येन महीतले १८

तेनसर्वाणिदानानिकृतानिनात्रसंशयः
 अन्नदानस्यमाहात्म्यंजलदानस्यवैशृणु १९
 बभूवहास्तिनपुरेकुबेरइववित्तवान्
 तस्मिन्नेवपुरेवेश्याबभूवसुरसुंदरी २०
 ख्यातारतिविदग्धेति सर्वलक्षणसंयुता
 तत्रक्षेमंकरीनामब्राह्मणीश्रेष्ठवंशजा २१
 समस्तगुणसम्पन्नाविधवासीद्विवजात्मजा
 साब्राह्मणीद्विजश्रेष्ठजारानुरक्तमानसा २२
 निषिद्धंकर्मकुर्वतीत्यक्त्वायात्यविवेकताम्
 तयासंनिहिताविप्रवेश्यापिब्राह्मणीचसा २३
 चकारसख्यंस्नेहेनवेश्यावृत्तिमुपेत्यसा
 सावेश्याब्राह्मणीचापिद्वेऽप्येकत्रदिनेदिने २४
 पापानिचक्रतुःप्रीत्याअसंख्यातानिजैमिने
 ततोरतिविदग्धासावृद्धभावमुपागता २५
 ब्राह्मणीचापिविप्रेन्द्रदुःशीलात्यंतपापिनी
 कदाचिद्वारमुख्यासाजरंतीतांनिजांसखीम् २६
 प्राहेतिविस्मिताविप्रवचनंविनयान्विता
 रतिविदग्धोवाच -
 सखित्वयासहानेकंदारुणंपातकंकृतम् २७
 अद्यापिपातकेदृष्टिर्महतीवर्ततेमम
 सौन्दर्यचबलंचैवसर्वमेजरयाहतम् २८
 इत्थमस्वास्थ्यकृन्नित्यमाशांत्यक्तुंनशक्यते
 स्थावरंसुमहत्प्राप्तंकृतपातकयामया २९
 समागतमिवैतर्हिसमीक्ष्यमरणंगतम्
 उपार्जितेनपापेनयानिवित्तानिवैमया ३०
 रक्षिष्यंत्यनपत्यायांमृतायांमयितानिके
 तस्मात्सर्वाणिवित्तानिअन्यायोपार्जितानिच ३१
 दातुमिच्छामिविप्रेभ्योयदित्वंमन्यसेसखि
 ब्राह्मणयुवाच-
 मयायावन्तिवित्तानिपश्येतिसंचितानिच ३२

असत्पात्रेषुदत्तानितानिसर्वाणिनित्यशः
 तस्मादहंधनैर्हीनाकिंदास्यामिद्विजातये ३३
 अस्तिचेद्यदिवित्तंतेदानमाशुतदाकुरु
 तस्याएवंवचः श्रुत्वासावेश्यात्यंतहर्षिता ३४
 वित्तेनसकलेनैवअन्नदानंचकारह
 हरिशर्माचविप्रेन्द्रोधनवानतिभक्तितः ३५
 पूजयामाससततंभगवंतंजनार्दनम्
 जितेन्द्रियोजितक्रोधोहिंसादम्भविवर्जितः ३६
 प्रीतयेकमलाभर्तुः सतेपेसुमहत्तपः
 गंधपुष्पैश्चबलिभिर्घृतधूपैःप्रदीपकैः ३७
 पूजयामासदेवेशंनित्यमेवजनार्दनम्
 धनवानपिविप्रोऽसौवित्तस्यक्षयशंकितः ३८
 पिपीलिकामूषिकाश्चतथान्येऽपिचजंतवः
 कृपणस्यद्विजश्रेष्ठगृहेनित्यंबुभुक्षिताः ३९
 उपार्जितंधनंसर्वस्वयमेवदिनेदिने
 बुभुजेब्राह्मणश्रेष्ठदानकर्मविवर्जितः ४०
 सुहृदांब्राह्मणानांचबांधवानांकदापिसः
 चकारनचसंभाषामर्थप्रार्थनशंकया ४१
 विगणय्यस्ववित्तानिसुबहूनिनिजालये
 मत्वाश्रेष्ठमिवात्मानंमोदतेऽसौद्विजोत्तम ४२
 कदाचित्प्राप्तकालोऽसौब्राह्मणोऽत्यतवित्तवान्
 गणिकाब्राह्मणीसाचएककालेमृताद्विज ४३
 अथदूताःसमायातास्तान्नेतुमतिभीषणाः
 धर्मराजस्यदेवस्यपाशमुद्गरपाणयः ४४
 तेचचण्डादयोदूतास्तान्समादायजैमिने
 ययुर्धर्मपुरंसद्योदुर्गमेनपथाततः ४५
 चण्डउवाच-
 आनीतोहरिशर्माचवेश्याचब्राह्मणीचसा
 तवाज्ञयाजीवितेशपश्यैतान्पुरतः स्थितान् ४६
 तान्समालोक्यजीवेशःप्रहस्यद्विजसत्तम

चित्रगुप्तमितिप्राहसर्वकार्यविचक्षणम् ४७

यमउवाच-

एतेषांसर्वकार्याणिशुभदान्यशुभानिच

मूलाद्विचारयप्राज्ञचित्रगुप्तमहामते ४८

यमादेशात्ततस्तेषांचित्रगुप्तोविचक्षणः

सर्वविचारयामासशुभकर्माशुभंतथा ४९

चित्रगुप्तउवाच-

देवाकर्णयवक्ष्यामिपुण्यंचपातकंतथा

इयंवेष्याब्राह्मणीचहरिशर्माचकारयत् ५०

एषारतिविदग्धारण्यागणिकातिदुराशया

चकारयानिपापानिवक्तुंतानिनशक्यते ५१

अन्यायोपार्जितैर्वित्तैरखिलैरेवसूर्यज

अन्नदानंचकारेयंगणिकागतयौवना ५२

अन्नदानप्रभावेण्यातनागृहवासदैः

त्यक्तेयंपातकैःसर्वैः कोटिजन्मार्जितैरपि ५३

अन्नदानंमहाराजयेकुर्वतिजनाःक्षितौ

तेपापिनोऽपिगच्छंतितद्विष्णोःपरमंपदम् ५४

यावन्त्यन्नानियच्छंतिमानवाः क्षितिमण्डले

तावंत्योब्रह्महत्याश्चतस्यनश्यंत्यसंशयः ५५

अन्नानियच्छतांत्यक्त्वाशरीराणिचपातकम्

गृह्णतामेवपात्राणिसहसायातिसूर्यज ५६

तस्मात्पापिनामन्नानिनगृह्णंतिविचक्षणाः

मोहाद्गृह्णंतियेमूढास्तएवपापभागिनः ५७

शुभकर्माशुभंवापिवेष्यायाः कथितंप्रभो

ब्राह्मण्याःशृणुकर्माणिशुभानिचाशुभानिच ५८

इयंक्षेमंकरीनामब्राह्मणीशुद्धवंशजा

भद्रकीर्तिप्रियासर्वचकारदुरितंप्रभो ५९

त्यक्त्वानिजाश्रमाचारंनिजयौवनगर्विता अं

बभूवात्यंतपापिष्ठाजारसंगमलोलुपा ६०

कदाचिच्छैशवेराजन्खेलंतीशिशुभिःसह

रथ्यायांखननंचक्रेचतुष्कोणसमन्वितम् ६१
तस्मिन्नेवदिनेमेघउदकानिववर्षच
पूरितंतज्जलैःखातंतयाविनिर्मितंप्रभो ६२
ततोमध्याह्नसमयेगौरेकस्तृषितोनृप
अपिबत्तत्रपानीयंतापितस्तपनातपैः ६३
तेनैवसर्वपापानिविनष्टानिमहांतिवै
तस्याः सूर्यसुतप्राज्ञजलदानप्रभावतः ६४
विमुक्ताः सकलैःपापैर्ब्रजेन्नारायणालयम्
कृतपापाहिदेवेशब्राह्मणीयंदुराशया ६५
विमुक्तासकलैः पापैर्जलदानप्रभावतः
अयंविप्रोमहाभक्तोदेवदेवस्यचक्रिणः ६६
ततोऽस्योपरिजीवेशप्रभुरेकोऽच्युतः स्मृतः
व्यासउवाच-

चित्रगुप्तस्यतद्वाक्यंसमाकर्ण्यसदंडभृत् ६७
तांवेश्यांब्राह्मणींचापिववंदेब्राह्मणंचतम्
दिव्यैःसुवर्णालंकारैर्वस्त्रैर्नानाविधैस्तथा ६८
तेषांपूजांयमः श्रुत्वाकुटुंबिनांचजैमिने
उवाचप्रहसन्वाक्यंसुप्रीतोमृदुलाक्षरम् ६९
यमउवाच-

यूयंसर्वे महात्मानोविनष्टाखिलपातकाः
समस्तसुखदंस्थानंगच्छतश्रीपतेःप्रभोः ७०
तानारोप्यततोदिव्येयमः कांचननिर्मिते
राजहंसयुतेस्थानेप्रेषयामासचक्रिणः ७१
ततोदिव्यरथारूढाःसर्वाभरणभूषिताः
पुरंभगवतोजग्मुस्तेसर्वेगतपातकाः ७२
गणिकाब्राह्मणीसाचविनष्टाखिलकल्मषा
सान्निध्यंप्राप्यदेवस्यतस्थौविप्रचिरंसुखम् ७३
हरिशर्माणमालोक्यसमायांतंजनार्दनः
ददौवरासनंतस्मैस्नेहात्कनकनिर्मितम् ७४
पाद्यार्घ्याचमनीयैश्चतमभ्यर्चद्विजोत्तमम्

वरासनोपविष्टंचपप्रच्छेतिमुदाहरिः ७५

श्रीभगवानुवाच-

द्विजन्मकुशलंब्रूहिमद्भक्तप्रवरोऽसियत्

चिरंमेमंदिरंतिष्ठसर्वोपद्रववर्जिते ७६

ब्राह्मणउवाच-

त्वांस्मृत्वापीक्षितोदेवलभतेकुशलंप्रभो

त्वत्सान्निध्यंमया प्राप्तंकुशलंकिमतः परम् ७७

व्यासउवाच-

एतस्यवचनंश्रुत्वाभगवान्प्रणयोदितम्

दत्तवान्निजसारूप्यंप्रीतस्तस्मैद्विजन्मने ७८

ददौतस्मैसुखंसर्वदुर्लभंकमलापतिः

आहारमात्रंनददौतत्कार्पण्यंस्मरन्प्रभुः ७९

दिनद्वयांतरेविप्रोनिराहारः क्षुधाकुलः

प्रोवाचविष्णुंदेवेशंविनयावनतःस्थितः ८०

ब्राह्मणउवाच-

प्रभोप्राप्तंवस्थानमनेकतपसांफलैः

अत्रापिक्षुधयानित्यंविफलोऽस्मिकथंप्रभो ८१

देवकन्या गणैर्दिव्यैःसंप्राप्तनवयौवनैः

श्वेतचामरवातेनमंचेष्वपिनिवीजितः ८२

सुगंधानांप्रसूनानांमहास्रग्भिरलंकृतः

चंदनैर्लिप्तसर्वांगोराजश्रेष्ठइवप्रभो ८३

चार्वङ्गीभिःकामिनीभिर्नित्यंमत्पुरतः प्रभो

गीतेननृत्यतेचापिनारायणतवाज्ञया ८४

वासवाद्याःसुराःसर्वेरजांसिममपादयोः

शिरःकिरीटशोभीनिनित्यमेववहंतिवै ८५

देवदेवर्षयश्चापिमुनयश्चजगत्पते

स्तुवंतिमांस्तवैर्नित्यंकिंकराइवसर्वदा ८६

चतुर्बाहुरहंश्यामः शङ्खचक्रगदाब्जभृत्

प्रफुल्लपुण्डरीकाक्षःपीतवासाःसुकुण्डलः ८७

स्वर्णयज्ञोपवीतीचकिरीटीकुण्डलीतथा

दृश्येत्वमिव देवाद्यैर्द्वितीयो गरुडध्वजः ८८
सुखान्येता निदत्तानि दुर्लभानि त्वया प्रभो
ददासि कथमाहारं नमह्यं परमेश्वर ८९
क्षुधाग्निना च सुमहच्छरीरं मम दह्यते
यथैव ज्वलितो वृक्षः कोटरस्थेन वह्निना ९०
सुखमेतत्त्वया दत्तं हरे मह्यं नरोचते
प्रज्वलज्जठराग्नौ तु विह्वलाङ्गाय केशव ९१
कर्मणामनसा वाचा त्वां विना जगदीश्वरम्
न पूजितो मया कश्चिद्देवदेव गणार्चितः ९२
स्वप्नेनापि जगन्नाथ तस्य भक्तिः कृतानहि
आहारं केन दोषेण ददासि नहि मे प्रभो ९३
व्यास उवाच-

अथासौ भगवान्विष्णुः कौतुकी समुवाच तम्
गच्छ ब्राह्मण भद्रं ते ब्रह्माणं प्रतिसत्वरम् ९४
इति श्रुत्वा वचो विप्रः शीघ्रं ब्रह्माणमाययौ
ब्रह्मातं प्रति प्रोवाच कार्पण्यं तस्य दर्शयन् ९५
ब्रह्मोवाच-

दुःखादुपार्जितं कर्म दीयते यन्न भूसुरे
स्वयं न भुंजते तच्च नष्टमेव न संशयः ९६
कारणं तव दुःखस्य सर्वमेव मयोदितम्
गच्छ ब्राह्मण भद्रं ते निःसंदेहो यमागतः ९७
ब्राह्मण उवाच-

निजकर्मविपाकोऽयत्नत्प्रसादाच्छ्रुतोऽखिलः
इदानीं ब्रूहि दानानि कानि देयानि मानवैः ९८
ब्रह्मोवाच-

बहूनि संति दानानि तानि वक्तुं न शक्यते
संक्षेपात्कथ्यते विप्रनिशामय समाहितः ९९
भूमिदानं द्विजश्रेष्ठ सर्वदानोत्तमोत्तमम्
कृतं पुण्यात्मना येन संशेयः सर्वदानकृत् १००
गोचर्ममात्रं भूमिं यो ददाति द्विजसत्तम

सगच्छेत्परमंस्थानंविमुक्तःसर्वपातकैः १०१
 भूमिसस्यसमेतांयोदरिद्रायद्विजातये
 ददातिब्राह्मणश्रेष्ठतस्यपुण्यंनिशामय १०२
 सर्वपापविनिर्मुक्तो नारायणपुरं व्रजेत्
 तत्रभुंक्तेसुखं सर्वयावदिन्द्राश्चतुर्दश १०३
 भूयोभूमिसमासाद्यसर्वभौमोनृपोभवेत्
 चिरंभुक्त्वामहींकृत्स्नानरो नारायणोभवेत् १०४
 यस्माद्भूमिर्द्विजैर्ग्राह्यात्यक्त्वादानशतान्यपि
 भूमिदोभूमिनेताचद्वावपिस्वर्गगामिनौ १०५
 मंदबुद्धिर्द्विजोयस्तुभूमिदानं परित्यजेत्
 प्रतिजन्मनिविप्रेन्द्रसभवेदतिदुःखितः १०६
 अन्येभ्योऽपिसमादायभूमिदानंयत्राचरेत्
 तस्यविष्णुरतिप्रीतोददातिपरमंपदम् १०७
 ग्रामंयच्छतियोविप्रदरिद्रायद्विजातये
 दापयत्यपिवातस्यपुण्यंवापिनिशामय १०८
 यावंतोरेणवोभूमौयावंतोवृष्टिर्बिन्दवः
 मन्वंतराणितावंतिविष्णुलोकेवसेत्सुधीः १०९
 धेनुंपयस्विनींयस्तुसवत्सां यच्छतिद्विज
 तस्यब्रवीम्यहंपुण्यमाकर्णयमहात्मनः ११०
 सप्तद्वीपांमहींदत्वाससस्यांयत्फलंलभेत्
 तत्फलंलभतेमर्त्यो धेनुंयच्छन्दिजातये १११
 ददातिवृषभंयस्तुब्राह्मणायकुटुंबिने
 विमुक्तःपातकैरुद्रैरुद्रलोकंसगच्छति ११२
 तस्ययावंतिरोमाणिशरीरेवृषभस्यच
 तावत्कल्पसहस्राणिरुद्रेणसहमोदते ११३
 यस्तुवेदविदेधेनुंदद्यादुभयतोमुखीम्
 नतस्यपुनरावृत्तीरुद्रलोकात्कदाचन ११४
 वृषंतिलसमायुक्तं कृष्णंयस्तुप्रयच्छति
 सरुद्रभवनेतिष्ठेद्विजेत्रतिलसंख्यया ११५
 तिलप्रमाणमपिचस्वर्णदद्याद्विजातये

सयातिविष्णुभवनंकुलकोटिसमन्वितः ११६
 योभक्त्यारजतयच्छेदरिद्रायद्विजातये
 चंद्रलोकंसमासाद्यसुधापानंकरोतिसः ११७
 हीरकंमौक्तिकंचापिप्रवालंचमणितथा
 योददातिद्विजश्रेष्ठशक्रलोकंसगच्छति ११८
 अश्वदानंद्विजश्रेष्ठयः करोतिमहाशयः
 गन्धर्वराजराजत्वंसंप्राप्नोतिनसंशयः ११९
 ददातिवारण्यस्तुयुवानंदोषवर्जितम्
 देवराज्येविभागीसभवेदिन्द्रइवद्विज १२०
 नरदोलांचयोदद्याद्ब्राह्मणायसदक्षिणाम्
 सोऽपीन्द्रपदमासाद्यवसेत्कल्पचतुष्टयम् १२१
 शालिग्रामशिलादानंयोददातिद्विजातये
 तस्यपुण्यंप्रवक्ष्यामिसमासेनशृणुद्विज १२२
 सप्तद्वीपांमहीदत्वासशैलवनकाननाम्
 यत्फलंतच्चलभतेशालग्रामशिलाप्रदः १२३
 तुलापुरुषदानेनयत्फलंप्राप्यतेनरैः
 शालग्रामशिलांयच्छंस्तस्मात्कोटिगुणंलभेत् १२४
 शालग्रामशिलायेनप्रदत्ताद्विजसत्तम्
 नूनंतेनप्रदत्तानिभुवनानिचतुर्दश १२५
 तुलापुरुषदानंयःप्रकरोतिनरोत्तम
 दिविदिव्यांबरधरश्चिरंसचमहीपतिः १२६
 जननीजठरेभूयस्तस्यजन्मनविद्यते
 ददातियस्तुवैकन्यांसालंकारानरोत्तमः १२७
 सगच्छेद्विष्णुभवनंपुनरावृत्तिवर्जितः
 यःकन्याविक्रयंमूढोमोहात्प्रकुरुतेनरः १२८
 सगच्छेन्नरकंधोरंपुरीषहृदसंज्ञकम्
 विक्रीतायाश्चकन्यायायः पुत्रोजायते द्विज १२९
 सचांडालइवज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः
 कन्याविक्रयिणः पुंसोमुखंपश्येन्नशास्त्रवित् १३०
 पश्येदज्ञानतोवापिकुर्याद्भास्करदर्शनम्

यत्किंचित्क्रियतेकर्मकन्याविक्रयिणः पुरः १३१
 शुभंतत्सकलंकर्मगच्छेद्विफलतां द्विज
 कन्याविक्रयिणो नास्ति नरकान्निष्कृतिः पुनः १३२
 कन्यादानकृतो नास्ति स्वर्गादागमनं पुनः
 बहुनात्र किमुक्तेन संक्षेपेण ब्रवीमि ते १३३
 हीरकक्षितिकन्यानां फलं स्याच्च शताधिकम्
 उपानहं चातपत्रं यस्तु यच्छति भूतले १३४
 शृणु तस्य तु वै पुरयं संक्षेपेण ब्रवीमि ते
 इह वर्षशतं जीवेत्सर्वसंपत्समन्वितः १३५
 मृतः शक्रपुरं प्राप्य शतकल्पचतुष्टयम्
 ददाति नूतनं वस्त्रं सयाति परमां गतिम् १३६
 वस्त्रं पुरातनं यच्छेद्धेनुं चरजतीं तथा
 कन्यां रजस्वलां यस्तु सदानरकं व्रजेत् १३७
 फलदो मानवो विप्रगच्छति त्रिदशालयम्
 भुंक्ते कल्पसहस्राणि फलं तत्रामृतोपमम् १३८
 शाकप्रदो याति विप्रशंभोर्भगवतः पदम्
 तत्र कल्पद्वयं भुंक्ते पायसं दुर्लभं सुरैः १३९
 दुग्धदो दधिदश्चैव घृतदस्तक्रदस्तथा
 प्राप्नोति वै सुधापानं पुरो भगवतो हरेः १४०
 पुष्पदो मनुजो विप्रगन्धदश्च सुरालयम्
 तिष्ठेद्युगसहस्राणि पुष्पगन्धविभूषितः १४१
 शय्यादानं द्विजश्रेष्ठयः करोति द्विजोत्तम
 सब्रह्मलोकमागत्य पर्यंकशयनश्चिरम् १४२
 दीपदः पीठदश्चैव सर्वपापविवर्जितः
 दिव्यसिंहासनस्थश्च जलदीपावलीवृतः १४३
 तांबूलदो नरो राजन् भुवि भुंक्तेऽखिलं शुभम्
 दिवि देवाङ्गनाक्रोडे सुप्तस्तांबूलमत्तिवै १४४
 विद्यादानं द्विजश्रेष्ठयः करोति नरोत्तम
 संप्राप्य संनिधिं विष्णोस्तिष्ठेद्युगशतद्वयम् १४५
 ततो ज्ञानं समासाद्य तत्रैव द्विजसत्तम

प्राप्नोतिदुर्लभंमोक्षंप्रसादात्कमलापतेः १४६
 अनाथंब्राह्मणंयस्तुपाठयत्यतिदुःखितम्
 सयातिविष्णुभवनंपुनरावृत्तिदुर्लभम् १४७
 कुलीनोऽपिद्विजश्रेष्ठोनभातिविद्ययाविना
 तस्माद्विवर्जंपाठयंतःप्रयांतिपरमंपदम् १४८
 भुविप्रत्यक्षदेवोऽपिब्राह्मणोदेवताश्रयः
 सर्ववर्णगुरुनैवविद्याहीनोविराजते १४९
 संसारेयानिदानानिसंतिहेमादिकानिच
 तानितेनप्रदत्तानिब्राह्मणोयेनपाठितः १५०
 कुर्यात्पुस्तकदानंयोनरोभक्तिसमन्वितः
 तस्यपुण्यंद्विजश्रेष्ठसंक्षेपात्तेवदाम्यहम् १५१
 तत्राक्षराणियावंतिपत्रेपत्रेचपुस्तके
 प्रत्यक्षरेलभेत्पुण्यंकपिलाकोटिदानजम् १५२
 यावद्दिनंपुस्तकंतत्प्रपठंतिद्विजातयः
 तावन्मन्वंतरंतिष्ठेद्वैकुण्ठेपुस्तकप्रदः १५३
 एवमादीन्यनेकानिसंतिदानानिभूसुर
 सम्यग्वक्तुंजगत्यस्मिन्कःशक्तोद्विशतैरपि १५४
 ब्रह्महत्यादिपापानिक्रियंतेयानिमानवैः
 हन्यंतेतानिपापानितस्माद्दानंसमाचरेत् १५५
 आत्मपुण्येनयद्दानंदीयतेचत्रिभिर्जनैः
 यावद्द्रव्यंफलंतस्मात्तस्यदानस्यलभ्यते १५६
 प्रीतयेकमलाभर्तुर्यद्दानंदीयतेजनैः
 तस्यकोटिगुणंपुण्यंलभतेनात्रसंशयः १५७
 तस्मान्नारायणप्रीतिहेतवेमतिमान्नरः
 दानंसमाचरेद्विप्रभक्तिकर्मसमन्वितः १५८
 तपसोऽपिपरंदानंनिरुक्तंतत्त्वदर्शिभिः
 अतोयत्नादपिप्राज्ञोदानकर्मसमाचरेत् १५९
 दानंतपोद्वेअपियः प्रकरोतिनरोत्तमः
 तस्यतुल्योजगत्यस्मिन्विद्यतेनहिभूसुर १६०

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेसर्वदानमाहात्म्यंनामविंशोऽध्यायः २०

एकविंशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा हरिश्चर्मो द्विजोत्तमः
भूयोऽपि तं नमस्कृत्य भक्त्या प्राहेति जैमिने १
हरिश्चर्मो वाच-

प्रोक्तानि यानि दानानि सुखहूनित्वया प्रभो
कस्मै देयानि दानानि तन्मे गदितुमर्हसि २
ब्रह्मो वाच-

सर्वेषामेव वर्णानां ब्राह्मणः परमो गुरुः
तस्मै देयानि दानानि भक्तिश्रद्धासमन्वितैः ३
सर्वदेवाश्च यो विप्रः प्रत्यक्षस्त्रिदशो भुवि
स तारयति दातारं दुस्तरे विश्वसागरे ४

ब्राह्मण उवाच-

सर्ववर्णगुरुर्विप्रस्त्वय प्रोक्तः सुरोत्तम
तेषां मध्ये तु कः श्रेष्ठः कस्मै दानं प्रदीयते ५
ब्रह्मो वाच-

सर्वेऽपि ब्राह्मणाः श्रेष्ठाः पूजनीयाः सदैव हि
स्ते यादिदोषतप्ता ये ब्राह्मणा ब्राह्मणोत्तम ६
अस्माकं द्वेषिणस्ते च परे भूयः कदाचन
अनाचाराद्विजाः पूज्या न च शूद्रा जितेन्द्रियाः
अभक्ष्य भक्षका गावो लोकानां मातरः स्मृताः ७
माहात्म्यं भूमिदेवानां विशेषा दुच्यते मया
तव स्नेहाद्विजश्रेष्ठ निशामय समाहितः ८
क्षत्रियाणां च क्षयानां शूद्राणां गुरवो द्विजाः
अन्योन्यं गुरवो विप्राः पूजनीयाश्च भूसुराः ९
ब्राह्मणं पूजयेद्यस्तु विष्णुबुद्ध्यानरोत्तम
आयुः पुत्रश्च कीर्तिश्च संपत्तिस्तस्य वर्द्धते १०
संचिनोति द्विजं यस्तु मूढधीर्मानवो भुवि
सुदर्शनेन तच्छीर्षं हंतुमिच्छति केशवः ११
पुष्पहस्तं पयोहस्तं देवहस्तं च जैमिने

ननमेद्ब्राह्मणंप्राज्ञस्तैलाभ्यंगिकतवग्रहम् १२
 जलस्थंदेववेश्मस्थंध्यानमज्जितचेतसम्
 देवपूजांप्रकुर्वंतननमेद्ब्राह्मणंबुधः १३
 बहिष्क्रियांप्रकुर्वंतभुंजानंचद्विजोत्तम
 तथासामानिगायंतननमेद्ब्राह्मणंबुधः १४
 ब्राह्मणायत्रतिष्ठतिबहवोद्विजसत्तम
 प्रत्येकंतुनमस्कारस्तत्रकार्योनधीमता १५
 कृताभिवादनंविप्रंभक्त्यायोनाभिवादयेत्
 सचाण्डालसमोज्ञेयोनाभिवाद्यः कदाचन १६
 कृतप्रणामंतनयंनमेतांपितरौनच
 कृतप्रणामाः सर्वेऽपिनमस्कार्याद्विजैर्द्विजाः १७
 कृतदोषान्द्विजान्गाश्चनद्विषन्तिविचक्षणाः
 द्विषन्तिवापिमोहेनतेषांरुष्टःसदाहरिः १८
 याचकान्ब्राह्मणान्यस्तुकोपदृष्ट्याप्रपश्यति
 सूचीप्ररोपणंतस्यनेत्रयोःकुरुतेयमः १९
 विप्रनिर्भर्त्सनंमूढायेनवक्त्रेणकुर्वते
 तस्मिन्वक्त्रेयमस्तप्तंलोहदंडं ददातिवै २०
 ब्राह्मणोयद्गृहंभुंक्तेतद्गृहेकेशवः स्वयम् अं
 देवताः सकलायेचपितरश्चसुरर्षयः २१
 विप्रपादोदकंयस्तुकणमात्रंवहेद्बुधः
 देहस्थंपातकंतस्यसर्वमेवाशुनश्यति २२
 कोटिब्रह्माण्डमध्येषुसन्तितीर्थानियानिवै
 तीर्थानितानिसर्वाणिविप्रपादे तुदक्षिणे २३
 विप्रपादोदकैर्नित्यंसिक्तंस्याद्यस्यमस्तकम्
 सस्नातः सर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः २४
 सर्वपापानिघोराणिब्रह्महत्यादिकानिच
 सद्यस्तस्यविनश्यन्तिविप्रपादांबुधारणात् २५
 क्षयाद्याव्याधयः सर्वाः परमक्लेशदायिकाः
 गच्छन्तिविलयंसद्योविप्रपादांबुधारणात् २६
 पित्रर्थयानितोयानिदीयन्तेविप्रपादयोः

तैस्तृप्ताःपितरःस्वर्गेतिष्ठंत्याचंद्रतारकम् २७
 प्रक्षाल्यविप्रचरणौदूर्वाभिर्योऽचयेद्वुधः
 तेनार्चितोजगत्स्वामीविष्णुः सर्वसुरोत्तमः २८
 विप्राणांपादनिर्माल्यंयोमर्त्यः शिरसावहेत्
 सत्यंसत्यमहंवच्चिरतस्यमुक्तिर्हिशाश्वती २९
 विप्रंप्रदक्षिणीकृत्येवंदतेयोनरोत्तमः
 प्रदक्षिणीकृतातेनसप्तद्वीपावसुन्धरा ३०
 योदद्यात्फलतांबूलंविप्राणांपादसेचनात्
 रोगीरोगात्प्रमुच्येतपापीमुच्यतपातकात् ३१
 मुच्यतेबन्धनाद्बद्धोविप्राणांपादसेचने
 अनपत्याश्चयानार्योमृतापत्याश्चयाः स्त्रियः ३२
 बह्वपत्याजीववत्साविप्रपादस्यसेचनात्
 माहामृत्यं शृणुविप्रेन्द्रसर्वपापप्रणाशनम् ३३
 द्विजांघ्रिसेचनस्याहंसमासेनब्रवीमि ते
 पूर्वभद्रक्रियोनामपवित्रकुलसंभवः ३४
 बभूवब्राह्मणोविष्णोः परिचर्यापरायणः
 वेदवित्सदयःशांतः पितृभक्तिपरायणः ३५
 अतिथीनांकृतापूजाज्ञातिपूजाकरस्तथा
 एकदासद्विजश्रेष्ठस्तैलाभ्यंगितविग्रहः ३६
 जगामसरसींस्नातुंगृहीतस्नानवस्त्रकः
 कृतस्नानः सविप्रेन्द्रोविधिनातर्पणादिकम् ३७
 चकारसर्वशास्त्रज्ञःसर्वलोकहितेरतः
 समाप्यस्नानकर्माणिहरिनामानिकीर्तयन् ३८
 आजगामस्वकेगेहेहरिपूजापरोऽभवत्
 पादौप्रक्षालयामासपानीयैरतिशीतलैः ३९
 प्रक्षालितांघ्रिहस्तोऽसौब्राह्मणोब्राह्मणार्चकः
 स्थापयामाससर्वाणिस्नानोपकरणानिच ४०
 द्वारदेशेद्विजश्रेष्ठनिदाघतपनातपैः
 तापितोभषकः कश्चिदग्निकल्पैः समागतः ४१
 विप्रपादोदकेतस्मिन्प्रसुप्तोत्यंतशीतले

विप्रपादोदकस्पर्शाद्भषक्तोऽत्यतपातकी ४२
 विमुक्तः पातकैः सर्वैः कोटिजन्मकृतैरपि
 ससुप्तो मन्दिरद्वारिभषको विकलस्तृषा ४३
 पानीयं चाचयामास ताडितो द्विजकिंकरैः
 जगाम पंचतांसद्यस्तत्रैव भषको द्विजः ४४
 द्विजाङ्घ्रिसेचनस्पर्शाद्भषको वीतकल्मषः
 तमालोक्य महात्मानं मूर्तिमंतमिवेश्वरम् ४५
 विनयावनतः प्राह ब्राह्मणोऽसौ तपोधनः
 ब्राह्मण उवाच-
 कस्त्वं ब्रूहि महाभाग केन दुःखी तु कर्मणा
 भषकस्य कुले जातो नाना दुःखसमाकुले ४६
 ब्रह्मोवाच-
 वचनं तस्य विप्रर्षेः समाकर्ण्य महायशाः
 कथयामास वृत्तांतं मूलतः सर्वमात्मनः ४७
 अहमासं सर्वभौमः शङ्खनामामहाबलः
 चतुर्वर्षसहस्राणि महीं कृत्स्नामपालयम् ४८
 मया ज्ञया कृताः सर्वे जिताश्चरिषो युधि
 दत्तानि सर्वदानानि पालिता ज्ञातयोनिजाः ४९
 एकदाऽहमहाभागं संधितः स्मरसायकैः
 बलाञ्जनवधूंकांचिज्जहार भृशसुंदरीम् ५०
 तेन पापप्रभावेण मम श्रीः संशयंगता
 ततस्समस्तैर्लोकैश्च निरस्तोऽहमहाबलः ५१
 ततस्तु भ्रष्टराज्योऽहं काननाभ्यंतरे स्थितः
 क्षुधातृषापरिश्रान्तः कदाचित्पंचतांगतः ५२
 अंतकस्य पुरंगत्वा दुःखं भुक्तं मया चिरम्
 तदा कर्ण्य विप्रेन्द्रशृण्वतां चित्तदुःखदम् ५३
 संतप्तलोहशस्त्रायां तप्ताताम्रमयीं महीम्
 संरेमे प्रज्वलद्ब्रह्मि शिखातिसुभीषणाम् ५४
 ततस्तु शमनादेशाल्लोहस्तंभं सुभीषणम्
 ज्वलता वह्निना तप्तं समालिङ्ग्य स्थितोऽस्म्यहम् ५५

शीतेक्षुरांबुधाराभिःसिक्तोऽहयमकिङ्करैः
 दुःखमन्यच्चसुमहद्भुक्तंतत्रयमालये ५६
 ततो नरकशेषेचजन्मासाद्यमुहुर्मुहुः
 पापयोनौमयादुःखमनुभूतंचिरंमहत् ५७
 त्वत्पादजलसंसर्गान्मुक्तोऽहपापरज्जुना
 गच्छामिपरमंधामदुर्लभंयोगिनामपि ५८
 त्वंमेगुरुर्द्विजश्रेष्ठनमस्तेऽस्तुमहात्मने
 त्वत्प्रसादाद्विमुक्तोऽहपापैर्यामिपुरंहरेः ५९
 भद्रक्रियउवाच-
 पूर्वजन्मकथाराजन्मनुष्योनकदाचन
 अतस्तुतनयंत्यक्त्वासर्वदानीतिमाचरेत् ६०
 नीतिग्राहीनृपोयस्तुविपत्तिर्नास्तितस्यवै
 चिरंभुनक्तिपृथिवीकंटकैः परिवर्जिताम् ६१
 यस्मैनरोचतेनीतिर्भूपालायदुरात्मने
 भ्रष्टश्रीरचिरेणापिसभवेन्नात्रसंशयः ६२
 आयुर्बलंयशोमित्रंविजयंसुखमिच्छता
 मंत्रिणः पंडिताराज्ञानियोज्याः सर्वदैवहि ६३
 अवज्ञायमहीभर्तुस्त्यजंतेसादरंबुधाः
 सभायांबुधहीनायांनीतिर्बलवतीनहि ६४
 ततोनीतौविनष्टायांसहसाधरणीपतेः
 राजश्रियोविनश्यंतिसकोशबलवाहनाः ६५
 ब्राह्मणान्गणकांश्चैववैद्यांश्चबांधवांस्तथा
 नृपाःकल्याणमिच्छंतिनद्विषंतिकदाचन ६६
 गतश्रीर्गणकद्वेष्टावैद्यद्वेष्टायुवर्जितः
 ज्ञातिद्वेष्टानिष्कुलःस्यादिवजद्वेष्टाखिलार्तिभाक् ६७
 राजानः पितरः प्रोक्ताः पुत्राजानपदास्तथा
 ततोभूपाःपालयंतिप्रजाःपुत्रमिवौरसान् ६८
 पौरलोकेतथाकुर्याद्यथास्नेहोनिजात्मजे
 प्रजापीडाकरायेचभूपालाअतिपापिनः ६९
 शिरःस्थाविपदस्तेषांविज्ञेयादीर्घदर्शिभिः

विवेकिनोमहीपालाःपालयंतियथाप्रजाः ७०
 तथातानपिदेवेशः पालयत्यनिशंहरिः
 प्रजानांपालनंदंडं द्वेऽपिराज्ञेशुभावहे ७१
 द्वाभ्यांविवर्जिताभूपास्तेविज्ञेयानृपाधमाः
 दुष्टानांशासनंचैवशिष्टानांप्रतिपालनम् ७२
 प्रकुर्वतोमहीपालाश्चिरंनंदंतिभूतले
 न्यायेनोपार्जितंविजितंयत्नाद्रक्षेन्महीपतिः ७३
 दुर्वृत्तोहि महीपालोविपत्तौनहिविस्तरेत्
 नृपाः कल्याणमिच्छंतोनिजराज्यंशुभाशुभम् ७४
 पश्यंतिनित्यंविप्रेन्द्रसत्त्वराश्चारचक्षुषा
 परचक्रभयंयावन्नायाति चिंतयेद्भयम् ७५
 आगतेतुभयेभूपआचरेन्निर्भयोऽपिच
 ज्ञातौवापिचमित्रेवापुत्रेवापिचमंत्रिणि ७६
 कुर्यान्मुखेनगांभीर्यमनसाप्रेमकेवलम्
 मंत्रिणोज्ञातयःपुत्राःप्रजाश्चभ्रातरस्तथा ७७
 गांभीर्यहीनंभूपालंमन्यंतेनहिभूपवत्
 तिष्ठंतिप्रथमंदूरेनसंतिपुरतस्तथा ७८
 लोकाश्चयंनहीच्छन्तित्यक्तगांभीर्यभूपतेः
 एकश्चमंत्रीराजावैचिरंराज्यत्वमिच्छता ७९
 कर्तव्यःसकलेराज्येवृद्धयेनहिभूसुर
 अत्यंतबुद्धिवृत्तीनांभृत्यानांसपदंहरेत् ८०
 तस्मात्संसदिभूपालोभृत्यमन्यंनियोजयेत्
 मूर्खस्त्रीविजितोराजागीतवाद्यरतःसदा ८१
 तुरंगवाहनैर्हीनः सहसाविपदंव्रजेत्
 आचारग्रहणंसत्यंस्ववाक्यप्रतिपालनम् ८२
 गांभीर्यचेतिभूपानांलक्षणानिद्विजोत्तम
 सकथंनृपतिर्यस्तुप्रतापेनविवर्जितः ८३
 सकथंनृपतिर्येनाऽनिर्जितापरमेदिनी
 जितायांपरमेदिन्यांयावत्पादंव्रजेन्नृपः ८४
 प्रतिपादेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिचाक्षयम्

परभूमिजयाकांक्षीहतो नृपतिभिर्युधि ८५
 तदागच्छेत्परं स्थानं विमुक्तः सर्वपातकैः
 युधिप्राप्तजयो राजा प्राप्नोति परमं पदम् ८६
 संग्रामे प्राप्तमृत्युर्वादिवीन्द्रसंपदं लभेत्
 त्यक्तशस्त्रं त्यक्तसत्त्वं पलायनपरायणम् ८७
 योद्धारं यदि यो हंतिसंभूपो यात्यधोगतिम्
 पलायनपरो युद्धे तद्धंता च द्विजोत्तम ८८
 तावुभावपि तिष्ठेतां नरकेऽत्यतदुःसहे
 युद्धे त्साहसवान्योद्धातद्धंता च द्विजोत्तम ८९
 तिष्ठेतां तावपि स्वर्गे यावच्चन्द्रदिवा करौ
 बहुनात्र किमुक्तेन संक्षेपादुच्यते मया ९०
 प्रजापालनकृद्राजा कदाचिन्नावसीदति
 ब्रह्मोवाच-
 इति ब्रुवति भूपाले तस्मिन् गलितकल्मषे ९१
 पुष्पवृष्टिरभूत्तस्मिन् महती गगनादिवज्र
 अथ दूताः समायाताः केशवस्य महात्मनः ९२
 राजहंसयुतं दिव्यं रथमादाय सुन्दरम्
 रथं सतं समारुह्य दिव्यं कनकनिर्मितम् ९३
 जगाम विष्णुभवनं सराजागतकल्मषः
 विप्रपादोदकस्यैतन्माहात्म्यं ते प्रकीर्तितम् ९४
 तच्छ्रुत्वा भक्तिभावेन नरो निर्वाणमाप्नुयात्
 इति ते कथितं सर्वश्रोतुं यद्वांछितं त्वया ९५
 गच्छ ब्राह्मण भद्रं ते च क्रिणो निलयं प्रति
 हरिश्चर्मोवाच-
 क्षुधानलेन महता शरीरं मम दह्यते ९६
 केनोपायेन भगवन् क्षुधा शांतिर्भवेन्मम
 एतन्मे वद देवेश भक्तस्त्वं भक्तवत्सलः ९७
 प्राप्नोमि सुमहदुःखं नित्यं दग्धक्षुधानलैः
 ब्रह्मोवाच-
 यच्छरीरं त्वया पुष्टं सततं भोजनैः कृतम् ९८

भुङ्क्वतस्यशरीरस्यमांसानिद्विजसत्तम
आत्मतृप्तिं प्रकुर्वन्तिभोजनेनपरस्यये
मांसानिस्वशरीराणांभुङ्जतेतेपरत्रहि ६६

व्यासउवाच-

ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वानिष्ठुरंद्विजसत्तमः
पुनस्तुष्टावतंदेवंवचनैः कोमलाक्षरैः १००
ब्राह्मणउवाच-

प्रसीददेवदेवेशशरणागतपालक
क्षमस्वसकलंदोषंसुरश्रेष्ठनमोऽस्तुते १०१
मलमूलप्रकीर्णानिवपूंषिवहतांनृणाम्
सर्वएवप्रभोदोषाः संतिकेचिद्गुणानच १०२
कृतंमयामोहवतादूषणंक्षंतुमर्हसि
शरणापन्नलोकानांसद्भिर्दोषोनचेक्ष्यते १०३
आत्मदेहस्यमांसानिभोक्तुंब्रह्मन्नशक्यते
देहिनांवदयद्योग्यंसंतुष्टिर्जायतेयतः १०४
इत्येवमुक्तंवचनंभक्त्यातेनाग्रजन्मना
उवाचसदयोब्रह्मासर्वज्ञोब्राह्मणप्रियः १०५
ब्रह्मोवाच-

शोकंमाकुरुविप्रेन्द्रशृणुमेवचनंशुभम्
आहारोलभतेयेनप्रकारेणात्रसंप्रति १०६
आत्मनोजायतेपुत्रोयथैवात्मातथासुतः
तस्मात्पुत्रकृतंकर्मलभंतेपितरःखलु १०७
चिरंतिष्ठसिदेवस्यभवनेऽत्यतशोभने
एवमुक्तस्ततस्तेनसविप्रः क्षुधयाकुलः १०८
स्वप्रेसंदर्शनंदत्वापुत्रंवचनमब्रवीत्
ब्राह्मणउवाच-

दीक्षितोऽसिसुतश्रेष्ठतथास्तुपरमांशिवम् १०९
तवास्मिजनकःसौम्यममदुःखंनिशामय
तपःप्रभावैःपरमंधामप्राप्तंमयासुत ११०
क्षुधानलेनसंतप्तस्तत्रसीदाम्यहंसदा

यदामयिपितृस्नेहस्तवास्ति सुतसंप्रति १११
 तदान्नमुदकंचापिमदर्थदीयतां द्विज
 यत्किंचिद्दीयते पुत्रैः पित्रर्थं क्षितिमंडले ११२
 लभंते पितरस्तच्च यत्पुत्राः पितृदेहजाः
 पुरापरमया भक्त्या पूजितो भगवान्मया ११३
 गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च स्तवपाठैश्च शोभनैः
 गंधैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्घृतपूर्णप्रदीपकैः ११४
 पाद्यार्घ्याचमनीयैश्च ध्यानैरावाहनादिभिः
 नदत्तं जगदीशाय कृपणेन मयात्मज ११५
 अन्नमत्रमपि क्वापि नैवेद्यं पापहारिणे
 अतिथेर्न कृता पूजा तोयैरन्यैः कदाचन ११६
 ज्ञातीनां याचकानां च संतुष्टिर्न कृता मया
 तेनैव कर्मणा पुत्रनारायणगृहेऽपि च ११७
 क्षुधानलेन संतप्तः सीदामि प्रतिवासरे
 अतोऽन्नतो यदानानि दरिद्राय द्विजातये ११८
 दत्वा क्षिप्रं सुरश्रेष्ठ प्राणरक्षां कुरुष्व भोः
 अथ वानकरोषित्वं निष्ठुरत्वाद्यदाभवान् ११९
 स्वमांसान्येव भोक्ष्यामि तदा वै विष्णुमंदिरे
 अथाऽसौ क्षुधितो विप्रः शुष्ककंठोष्ठतालुकः १२०
 इत्युक्त्वा दीक्षितं पुत्रमदृश्यः सहसाऽभवत्
 ततः प्रभाते विमले प्रादुर्भूते दिवाकरे १२१
 स्वप्ने यदुक्तं पित्रा तु चिंतयामास दीक्षितः
 आत्मनः कर्मदोषेण परलोकेऽपि मत्पिता १२२
 क्षुधया दग्धसर्वाङ्गः सीदति प्रतिवासरम्
 धिगस्तु मां दधियं कृपणप्रवरञ्जनम् १२३
 मयापि पितृपुण्येन न किञ्चिदपि दीयते
 इति संचिंत्य बहुधा दीक्षितोऽपि द्विजोत्तम १२४
 ददौ दानानि विप्रेभ्यः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः
 तेन पुण्यप्रभावेण तृषयारहितः क्षुधा १२५
 तस्थौ नारायणागारे यावत्कालं शृणुष्व तत्

चतुर्युगसहस्राणिब्रह्मणोऽहप्रकीर्तितम् १२६
 भवंतितस्मिन्नेवाहिमनवश्चतुर्दश
 इंद्राश्चतुर्दशप्रोक्तास्तस्मिन्नेवदिनेचते १२७
 भुंजतेब्राह्मणःश्रेष्ठविषयान्स्वान्पृथक्पृथक्
 एकस्मिन्ब्रह्मदिवसे भुक्त्वास्वान्विषयाञ्छुभान् १२८
 इन्द्राश्चमनवश्चैवविनश्यंतितुर्दश
 विष्णुलोकेस्थितेतस्मिन्हरिशर्मातिभास्वरे १२९
 समस्तसुखदेरम्येब्रह्मणोदिवसोगतः
 तत्रासौकालमेतावद्भुक्त्वाभोगान्मनोरमान् १३०
 परमंज्ञानमासाद्यप्रविवेशहरेस्तनुम्
 व्यासउवाच-
 अन्नतोयसमंदानंसंसारेनास्तिजैमिने १३१
 सर्वदानफलान्येवअन्नतोयप्रदानतः
 नचपात्रपरीक्षाचनकालनियमः क्वचित् १३२
 अन्नतोयप्रदानेषुनिरुक्तस्तत्त्वदर्शिभिः
 अन्नतोयप्रदानानिकर्तव्यानि सदैवहि १३३
 एतत्पठंतिमनुजाः परमादरेणमाहात्म्यमन्नजलयोश्चतथाद्विजानाम्
 तेप्राप्यचान्नजलदानफलंततोऽतेनारायणस्यनिलयंसुखदंप्रयांति १३४
 इतिश्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेअन्नदानजलदानमाहात्म्यं नाम
 एकविंशतितमोऽध्यायः २१

द्वाविंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 गङ्गायाःशुभमाहात्म्यंविष्णुपूजाफलंतथा
 अन्नदानस्यमाहात्म्यंजलदानस्यचोत्तमम् १
 विप्रपादोदकस्यापिमाहात्म्यंपापनाशनम्
 त्वत्प्रसादाच्छ्रुतंसर्वसेतिहासंगुरोमया २
 इदानींमुनिशार्दूलश्रोतुमिच्छामिसादरम्
 एकादश्याःफलंसर्वसर्वपातकनाशनम् ३
 कस्मादेकादशीश्रेष्ठातस्याः कोवाविधिःस्मृतः

कदाचिक्रियतेकिंवाफलंतस्यावदस्वमे ४
कावापूज्यतमातत्रदेवतासद्गुणार्णव
अकुर्वतः स्यात्कोदोषस्तन्मेवक्तुमिहार्हसि ५
व्यासउवाच-

एकादश्याःफलंसर्ववक्तुंनारायणादृते
शक्नोतिनान्योविप्रर्षेतस्माद्विचिसमासतः ६
सृष्ट्वादौपुरुषश्रेष्ठःसंसारंसचराचरम्
सर्वेषांदमनार्थायसृष्टवान्पापपूरुषम् ७
द्विजातिहत्यामूर्ध्निमदिरापानलोचनम्
स्वर्णस्तेयंच वदनंगुरुतल्पगतिः श्रुतिः ८
स्त्रीहत्यानासिकंचैवगोहत्यादोषबाहुकम्
न्यासापहारणग्रीवंभ्रूणहत्यागलंतथा ९
परस्त्रीगतवुक्काग्रंसुहल्लोकवधोदरम्
शरणापन्नहत्यादिनाभिगर्तावधिकटिम् १०
गुरुनिंदासक्थिभागंकन्याविक्रयशेफसम्
विश्वासवाक्यकथनंपायुंप्रीतिवधांघ्निकम् ११
उपपातकरोमाणंमहाकायंभयंकरम्
कृष्णवर्णपिंगनेत्रंस्वाश्रयात्यंतदुःखदम् १२
तंदृष्ट्वापापपुरुषमत्युग्रंपुरुषोत्तमम्
सदयश्चित्तयामासप्रजाक्लेशहरःप्रभुः १३
सृष्टोऽयदुर्जनः क्रूरःस्वाश्रयक्लेशदायकः
प्रजानांदमनार्थायसृजाम्येतस्यकारणम् १४
अथासौभगवान्विष्णुर्बभूवस्वयमंतकः
ससर्जरौरवादींश्चनिरयान्पापिदुःखदान् १५
पापंयःसेवतेमूढोनयातिपरमंपदम्
यमाज्ञयाव्रजेत्तत्रनरकंरौरवादिकम् १६
एकदाभगवान्विष्णुःप्रजानांदुःखनाशनः
वैनतेयंसमारुह्यजगामयममंदिरम् १७
तंदृष्ट्वाजगतामीशंनारायणमनामयम्
धूपाद्यैःपूजयामासभास्करिस्तुष्टमानसः १८

यमेनाभ्यर्चितोविष्णुःसर्वलोकैकनायकः
उवासद्विजशार्दूलपीठेकनकनिर्मिते १९
तत्रोपविष्टोभगवान्यमेनसहदैत्यहा
शुश्रावक्रंदनंध्यानंदक्षिणस्यांदिशिप्रभो २०
अथासौकमलाकांतोविस्मयाविष्टमानसः
उवाचेतियमंतेषांकुतोऽयक्रंदनध्वनिः २१
यमउवाच-
देवपातकिनोमर्त्यानिरयेऽत्यतदुःखदे
स्वहस्तार्जितदोषेणसीदंतिचममालये २२
पापवृक्षफलंविष्णोभोक्तुमत्यंतदुःखदम्
रुदंतिपापिनस्तस्मात्तेषांध्वनिरसौमहान् २३
इत्युक्तःसूर्यपुत्रेणकृष्णः कमललोचनः
जगामसहसातत्रपापवंतोरुदंतिते २४
तान्दृष्ट्वापापिनोमर्त्यान्नौरवादिषुसंस्थितान्
भगवांश्चितयामासहृदिजातदयःप्रभुः २५
मयासृष्टाः प्रजाः सर्वादोषेणनिजकर्मणाम्
मयिस्थितेऽपिनरकेसीदंत्येकांतदुःखदे २६
एतच्चान्यच्चविप्रेन्द्रविचिंत्यकरुणामयः
बभूवसहसातत्रस्वयमेकादशीतिथिः २७
ततस्तान्पापिनःसर्वान्कारयामासतच्छ्रुतम्
तेचसर्वेपरंधामययुर्गलितकल्मषाः २८
तस्मादेकादशींविष्णोमूर्तिविद्धिपरात्मनः
समस्तदुष्कृतिश्रेष्ठं ब्रतानां ब्रतमुत्तमम् २९
एकादशींतिथिंकृत्वापावयंतींजगत्त्रयम्
शंकितःपापपुरुषो विष्णुंस्तोतुमुपाययौ ३०
ततोबद्धाञ्जलिर्भक्त्यासपापपुरुषोद्विज
तुष्टावकमलाकांतंभगवंतंजनार्दनम् ३१
तस्यस्तवंसमाकर्ण्यप्रसन्नःपरमेश्वरः
उवाचाहंप्रसन्नोऽस्मिकितेऽभिमतमुच्यताम् ३२
पापपुरुषउवाच-

सृष्टोभगवताविष्णोनिजानुग्रहदुःखदः
 एकदश्याःप्रभावेणक्षयंप्राप्नोमिसांप्रतम् ३३
 मृतेमयिजगत्यस्मिन्सर्वेतेचशरीरिणः
 भविष्यन्तिविनिर्मुक्ताभवबन्धैःशरीरिणः ३४
 सर्वेषुचविमुक्तेषुदेहिश्रेष्ठेषुपूरुषम्
 संसारकौतुकागारेकैस्त्वंक्रीडिष्यसेप्रभो ३५
 क्रीडितुंयदितेवांछाजगत्कौतुकमंदिरे
 एकादशीतिथिभयात्तदामांत्राहिकेशव ३६
 अन्यैःपुण्यसहस्रैस्तुमांहंतुंनहिशक्यते
 शक्नोत्येकादशीपुण्यमांहंतुंवरदोभव ३७
 मनुष्यपशुकीटेषुतथाऽन्येषुचजंतुषु
 पर्वतेषुचवृक्षेषुस्थानेषुचजलेषुच ३८
 नदीषुचसमुद्रेषुवनेषुप्रांतरेषुच
 स्वर्गेमर्त्येचपातालेदेवगंधर्वपक्षिषु ३९
 एकादशीतिथिभयाद्भूयान्विष्णोपलायितः
 कुत्रापिनिर्भयस्थानंनचतेनचकुत्रचित् ४०
 कोटिब्रह्माण्डमध्येषुदेवदेवसनातन
 एकादश्यांतिथौस्थातुंमयास्थानंनलभ्यते ४१
 एकादश्यामहंकुत्रवत्स्यामिनिर्भयः प्रभो
 तन्मेकथयदेवेशत्वयासृष्टोऽस्म्यहेतुकः ४२
 व्यासउवाच-

इत्युक्त्वा पापपुरुषः क्लेशनाशनमच्युतम्
 भूमौनिपत्यचक्रंदस्त्रवद्वाष्पविलोचनः ४३
 ततः प्रहस्यभगवान्मधुकैटभमर्दनः
 एकादशीभयात्प्रस्तमुवाचपापपूरुषम् ४४
 श्रीभगवानुवाच-

उत्तिष्ठपापपुरुषत्यजशोकंमुदंकुरु
 एकादश्यांतिथौयत्रतवस्थानंवदामिते ४५
 एकादश्यांसमायांत्यांप्रपुनन्त्यांजगत्त्रयम्
 स्थातव्यमन्नमाश्रित्यभवतापापपूरुषः ४६

अन्नमाश्रित्यतिष्ठंतंभवंतंपापपूरुषम्
 नहनिष्यतिमन्मूर्तिरियमेकादशीतिथिः ४७
 तत्देवोऽपिविप्रर्षेतत्रैवांतर्हितोऽभवत्
 कृतार्थःपापपुरुषोययौचसयथागतः ४८
 तस्मादन्नंभोक्तव्यंकदाचिदपिसत्तमैः
 आत्मनोहितमिच्छद्भिःसंप्राप्तेहरिवासरे ४९
 संसारेयानिपापानितान्येवैकादशीदिने
 अन्नमाश्रित्यतिष्ठंतिश्रीमन्नारायणाज्ञया ५०
 कुर्वतांसर्वपापानिनरकान्निष्कृतिर्भवेत्
 येचान्नंभुञ्जतेऽत्रापितेज्ञेयाः पापिनांवराः ५१
 भूयोभूयोदृढंवच्मिश्रयतांश्रूयतांजनाः
 नभोक्तव्यंनभोक्तव्यंनभोक्तव्यंकदाचन ५२
 ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्रैरन्यैश्चद्विजसत्तम
 सवैरैकादशीकार्याचतुर्वर्गफलप्रदा ५३
 अष्टादशनिमेषास्तुकाष्ठाप्रोक्तामनीषिभिः
 त्रिंशत्काष्ठाभिरुक्ताचकलासर्वार्थदर्शिभिः ५४
 क्षणंत्रिंशत्कलाभिःस्यान्मुहूर्तोद्वादशक्षणैः
 त्रिंशन्मुहूर्तालोकानामहोरात्रःप्रकीर्तितः ५५
 तैःपञ्चदशभिःपक्षोविज्ञेयोद्विजसत्तम
 पक्षाभ्यांशुक्लकृष्णाभ्यांमासस्तुपरिकल्पितः ५६
 तस्मिन्मासेद्विजश्रेष्ठपक्षयोःशुक्लकृष्णयोः
 महापातकयुक्तोऽपिकरोत्येकादशींयदि ५७
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकमवाप्नुयात्
 मातानप्रोच्यतेमातामाताह्येकादशीतिथिः ५८
 इहैवपालयेन्मातासर्वत्रैकादशीतिथिः
 एकादशीव्रतंत्यक्त्वाव्रतमन्यत्करोतिथिः ५९
 स्वकरस्थंमणिंत्यक्त्वालोष्ठंगृह्णातिमूढधीः
 एकादशीव्रतंत्यैस्तुकृतंभक्तिसमन्वितैः ६०
 तैस्तुयज्ञाकृताःसर्वेव्रतानिसकलानिच
 एकादश्यांचभुञ्जन्तिमोहात्पापिनोनराः ६१

शुक्लायांवापिकृष्णायांतेषारुष्टःसदाहरिः
 तेनधर्माःकृताःसर्वेलङ्घितायेनसातिथिः ६२
 यथासमस्तदेवानांश्रेष्ठोविष्णुःप्रकीर्तितः
 तथासर्वव्रतानांचश्रेष्ठमेकादशीव्रतम् ६३
 आदित्यानांयथासूर्योनक्षत्राणांयथाशशी
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठंप्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६४
 वृक्षाणांचयथाश्वत्थोवेदानांसामकीर्तितम्
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठंप्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६५
 कवीनामुशनाश्रेष्ठोवर्णानांब्राह्मणोयथा
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठंप्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६६
 व्यासःश्रेष्ठोमुनीनांचदेवर्षीणांचनारदः
 तथाव्रतानांसर्वेषांश्रेष्ठमेकादशीव्रतम् ६७
 यथासमस्तदानानामन्नदानंवरंस्मृतम्
 तथासर्वव्रतश्रेष्ठंप्रोक्तमेकादशीव्रतम् ६८
 यथापुण्यसमंमित्रंनास्तिशास्त्रसमोगुरुः
 तथैवैकादशीतुल्यंव्रतंनास्तिजगत्त्रये ६९
 इन्द्रियाणांयथाश्रेष्ठमनःप्रोक्तंमनीषिभिः
 मासानांकार्तिकः श्रेष्ठःपाण्डवानांयथार्जुनः ७०
 यथासमस्तशास्त्राणांश्रेष्ठावेदाः प्रकीर्तिताः
 तथाव्रतानांप्रवरंस्मृतमेकादशीव्रतम् ७१
 वेदागमपुराणेषुशास्त्रेष्वन्येषुच द्विज
 कुत्राप्येकादशीतुल्यंव्रतंप्रोक्तंनकोविदैः ७२
 निर्भयामानवाः सर्वेतिष्ठंतिक्षितिमण्डले
 एकादशीव्रतंकृत्वाकिंकरीष्यतिभास्करिः ७३
 एकामेकादशींसम्यक्कुर्वतांकिंकरोयमः
 एकादशीव्रतंतस्मात्कर्तव्यंहिशुभप्रदम् ७४
 एकादशीव्रतविधिसंक्षेपात्कथयाम्यहम्
 समाहितमनाभूत्वाशृणुसत्तमजैमिने ७५
 दशम्यांप्रातरुत्थायकर्तव्यंदंतधावनम्
 ततस्तैलादृतेस्नानंकर्तव्यमन्नवर्जनैः ७६

ततोविष्णुंसमभ्यर्च्यपाद्याद्यैर्जगदीश्वरम्
 हरिध्यानपरोभूत्वाएकभोजनमाचरेत् ७७
 आमिषंलवणंचैवतथामांसंसूरकम्
 बृहन्माषंतथाशाकंदशम्यांपरिवर्जयेत् ७८
 द्विर्भोजनंपरान्नंचमधूनिमैथुनंतथा
 भोजनंकांस्यपात्रेषुदशम्यांपरिवर्जयेत् ७९
 निम्बपत्रंचवृताकंदगंधजंबीरमेवच
 घृतहीनंतथागव्यंदशम्यांपरिवर्जयेत् ८०
 अत्यन्तभोजनंचैव अत्यन्ताशनभोजनम्
 तांबूलभक्षणंचैवदशम्यांपरिवर्जयेत् ८१
 दशम्यांयानिवस्तूनिनिषिद्धानिद्विजोत्तम
 द्वादश्यामपितान्येवनिषिद्धानिनसंशयः ८२
 दशम्यांविप्रशार्दूलद्वादश्यामपिवैष्णवः
 सम्यग्व्रतफलप्रेप्सुर्नकुर्यान्निशिभोजनम् ८३
 अतोहविष्यंकृत्वातुदशम्यांसत्वरोब्रती
 अपराह्णेपुनः कुर्याद्विधिनादंतधावनम् ८४
 सायंदेवालयंगत्वागृहीत्वाकुसुमाञ्जलिम्
 केशवंमनसा ध्यायन्मंत्रमेतमुदीरयेत् ८५
 एतद्गृहीतंगोविंदमयात्वत्पुरतोब्रतम्
 सिद्धिं गच्छतुनिर्विघ्नंतवपादानुकंपया ८६
 अतिचंचलचित्तोऽहलोभमोहमयोनरः
 शक्नोम्येतद्ब्रतंकर्तुं किंतवानुग्रहादृते ८७
 इमौमंत्रौपठित्वातुतमेवकुसुमांजलिम्
 दत्वानारायणायाथदंडवत्प्रणमेद्भुवि ८८
 तस्मिन्नेवगृहेविष्णोर्विष्णुस्मरणतत्परः
 कुशेनशय्यामास्तीर्यभूमौशयनमाचरेत् ८९
 ततः प्रभातेविमलेनकुर्यादंतधावनम्
 कल्लोलैर्मुखशुद्धितुकुर्याद्वादशभिर्बुधः ९०
 नित्यक्रियांप्रकुर्वीतविष्णुपूजादिकक्रियाम्
 ततोनिशायांविप्रेन्द्रसकलैर्व्रतिभिर्जनैः ९१

एकत्रजागरंकुर्यात्पुरतोजगतांपतेः
 समातृकःसभार्यश्चसभ्रातासपितातथा ६२
 तथासपुत्रमित्रश्चकुरुतेजागरंहरेः
 सतिष्ठेद्विष्णुभवनेचिरंव्रतकरोद्विज ६३
 शङ्खचक्रादिकंचित्रंयोलिखेद्विष्णुमंदिरे
 बहुजन्मकृतंपापंहरेत्तस्यजनार्दनः ६४
 तंडूलचूर्णंपकेनविष्णोरायतनेषुच
 अन्यैर्वन्यैश्चवाचित्रंलिखेत्तस्यफलंशृणु ६५
 पुत्रपौत्रप्रपौत्रैश्चभुङ्क्तेचसकलंशुभम्
 शेषेविष्णुपुरंगत्वातत्रमोक्षमवाप्नुयात् ६६
 वासरेकमलाभर्तुर्ध्वजारो पणकृन्नरः
 उद्धृत्यकोटिपुरुषान्नारायणपुरंव्रजेत् ६७
 पताकावल्लिभिर्युक्तंविष्णोरायतनंजनः
 मण्डयत्यवनीपालःसलभेत्प्रतिजन्मनि ६८
 पताकाप्रचलंतीचयावद्भवतिवायुना
 तत्कर्तुःपातकंसर्वतावदेवविनश्यति ६९
 पताकावलयाःप्राज्ञैर्नानावर्णाहरेर्गृहे
 स्थापितव्याः परंस्थानमिच्छद्भिर्हरिवासरे १००
 विष्णोःशिरसियच्छत्रंधत्तेचारुतरंजनः
 प्रतिजन्मनिविप्रर्षेक्षत्रीभवतिसक्षितौ १०१
 वासरेवासुदेवस्यपुष्पमंडपकृन्नरः
 प्रतिपुष्पंलभेत्पुण्यंवाजिमेधशतोत्तरम् १०२
 वासुदेवदिनेपुष्पैःसुंगधैर्मण्डयन्बुधः
 यत्नादपिचकर्तव्यंचतुर्वर्गफलाप्तये १०३
 योवस्त्रगृहनिर्माणंकुरुतेहरिवासरे
 ससौधवासीविप्रर्षेभवतित्रिदशालये १०४
 निर्मायवस्त्रभवनंतत्रबध्नातिमानवः
 श्वेतंवालोहितंवापिकृष्णंवासोऽच्युतप्रियः १०५
 शालिग्रामशिलांतत्रप्रतिमांवाश्रियःपतेः
 पञ्चामृतेनसंस्नाप्यस्थापयेद्भक्तितो व्रती १०६

आदौस्वस्त्ययनंकुर्यात्संकल्पंचतथाबुधः
 यत्नादपिचकर्तव्यंचतुर्वर्गफलाप्तये १०७
 भूतशुद्धिंनिजांविप्रविधानंशास्त्रभाषितैः
 ततश्चैकमनाभूत्वागृहीत्वापुष्पमुत्तमम् १०८
 ध्यायन्नारायणंदेवंहृदयांभोजवासिनम्
 आसीनंहेमपीठेचतथामणिमयेऽपिच १०९
 आसीनंहेमपीठेमणिमयज्वलनालंकृतंक्रीडवेशंविभ्रल्ले
 खोज्ज्वलाभ्रद्युतिरुचिरतनुंदीर्घदोर्भिश्चतुर्भिः
 नित्यंविभ्राजमानंसकलकरलयैःसायुधैः पद्मनेत्रैः पश्यंतंश्रीमुखंतच्छ्रमनुद-
 मनिशंतंभजेऽपाङ्गदृष्ट्या ११०
 आगच्छभगवन्देवसहितः श्रीपतेःप्रिय
 कर्तव्याहिमयाभक्त्यासपर्यास्मिन्व्रतेतव १११
 सर्वलक्षणसंपन्नलक्ष्म्यासहजगद्गुरो
 अस्मिन्वरासनेतिष्ठयावत्पूजांकरोमि ते ११२
 समस्तलोकविख्यातकीर्तेनारायणप्रभो
 कञ्चित्तेकुशलंसर्वसर्ववदसुरार्चित ११३
 पाद्यंगृहाणदेवेशनारायणसुवासितम्
 पादद्वयरजोहारिपवित्रमतिशीतलम् ११४
 अर्घ्यंददामितेविष्णोर्दूर्वापल्लवसंयुतम्
 अखंडतंडुलोपेतंपुंडरीकनिभेक्षण ११५
 इदमाचमनीयंतेसुपवित्रंददाम्यहम्
 गृहाणपरमानंदपरमानंदवर्द्धनम् ११६
 मयादत्तेनगंधेनजरासंधविनाशन
 तवास्तुभूषितंगात्रंलक्ष्मीनाथसुगंधिना ११७
 ददाम्यहंपवित्रार्थंजगतामादिकारकम्
 इदमाचमनंदेवतद्गृहाणसुरेश्वर ११८
 सृष्टोऽयविधिनापूर्वदेवानांतुष्टिवृद्धये
 अतस्तुभ्यंसुरश्रेष्ठधूपोऽयदीयतेमया ११९
 तमसः स्तोमसंहर्ताघृतपूर्णोजनार्दन
 तवास्तुप्रीतयेदेवएषदीपोजनार्दन १२०

सोत्तरीयमिदं वस्त्रं बस्तिश्रोणि सुशोभनम्
 ददाम्यहं ते देवेश सोपवीतं जगद्गुरो १२१
 अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षडिंभसमन्वितम्
 मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वर १२२
 मुखदुर्गन्धहरणं कर्पूरखदिरान्वितम्
 गृहाण विष्णो तांबूलं कैवल्यदमहामते १२३
 विधिनानेन गोविन्दमुपहारैरनुत्तमैः
 पूजयेत्संवृतो भक्त्या प्रहरेषु चतुर्ष्वपि १२४
 नानोपहारान्हरयेद्यो यच्छेद्धरिवासरे
 वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं कर्मणां फलमिच्छता १२५
 ततस्तु ब्रतिभिः सर्वैर्नारायणपरायणैः
 निशि जागरणं कार्यं नृत्यगीतस्तवादिभिः १२६
 प्रदक्षिणं द्विजश्रेष्ठ नामानिकमलापतेः
 सर्वपापविनाशी निस्मर्तव्या निब्रते रतैः १२७
 स्फुरंतं प्रतिवक्त्रेभ्यो हरिनामध्वनिं जनाः
 शृण्वन्ति ते विमुक्ताः स्युर्महद्भिः पापसंचयैः १२८
 न पाखंडजनालापः कर्तव्यो हरिवासरे
 पाखंडालापमात्रेण सर्वधर्मो विनश्यति १२९
 नारायणशो गीतं प्रतिकंठं विनिःसृतम्
 श्रुत्वामूढानतृप्यन्ति श्वानो वीणाक्वणं यथा १३०
 संतो हर्षसमायांति श्रुत्वा गीतं जगत्पतेः
 समस्तपापविध्वंसि वीणाक्वणं यथामृगाः १३१
 गायन्तं हरिगीतानि नृत्यन्ति नृत्यमुत्तमम्
 तृप्यन्ति ब्रतिनो दृष्ट्वा तृप्यन्ति कमलापतेः १३२
 ब्रतिनो येन तृप्यन्ति विष्णो रायतने द्विज
 प्रतिजन्म निवैतेषां पशुताशाश्वती भवेत् १३३
 नये गीतानि गायन्ति ब्रतिनो हरिवासरे
 विहीनावचनैस्ते च भ्रमन्ति प्रतिजन्मनि १३४
 मृदंगादीनि वाद्यानि कर्तव्यानि हरेः पुरः
 यतो वाद्यैर्भवेत्तुष्टो भगवान्मधुसूदनः १३५

कुर्वतिजागरंविष्णोर्वेदाध्ययनमुत्तमम्
पुराणपठनंवापिकर्तव्यंवैष्णवैर्जनैः १३६
रामायणंभागवतंभारतंव्यासभाषितम्
अन्यानिचपुराणानिपाठयानिहरिवासरे १३७

येपठन्तिपुरोविष्णोर्येश्वरवन्तिहरेर्दिने
प्रत्यक्षरेलभन्तेतेकपिलादानजंफलम् १३८
निशिजागरणंकुर्यात्सानंदोवैष्णवोजनः
जितनिद्रोभवेत्सम्यग्ध्यायतेकेशवंहदा १३९
प्रदक्षिणाकारतयाभूयोभूयोहरेर्दिने
निपत्यदण्डवद्भूमौप्रणमेच्चजनार्दनम् १४०
ततःप्रभातेविमलेकृतपंचमहाध्वरः
हरिसंस्त्राप्यदुग्धेनपूजयेद्भक्तिमान्ब्रवीती १४१
व्रतस्यदक्षिणांदद्यान्निजशक्त्याद्विजन्मने
ततस्तुद्वादशीमध्येव्रतीपारणमाचरेत् १४२
पारणंकुरुतेयस्तुविलंघ्यद्वादशीतिथिम्
जन्मकोट्यर्जितंपुण्यंतस्यचैवविनश्यति १४३
द्वादशीतिथिमध्येतुकर्तव्यंपारणंबुधैः
नकदाचित्त्रयोदश्यांव्रतस्यफलमिच्छुभिः १४४
उपवासदिनेविप्रनिशायामपिवैष्णवः
उपवासफलप्रेप्सुर्यत्नात्स्वापंविवर्जयेत् १४५
विनाजागरणंनूनमुपवासोनिरर्थकः
अतोजागरणंकार्यमुभयोरपिपक्षयोः १४६
एकादशीव्रतंयेनविधिनानेनकुर्वते
सत्यंसत्यंद्विजश्रेष्ठसर्वेतेमोक्षगामिनः १४७
जन्ममृत्युहरणैकनिदानंसेन्द्रदेवनिकरैरपिकार्यम्
वासुदेवदिवसव्रतसारंजैमिनेत्वमनिशंकुरुयत्नात् १४८

इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेएकादशीमाहात्म्येद्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रिविंशोऽध्यायः

व्यास उवाच-

पूर्वकोचरशोनामराजाऽभूत्क्षितिमंडले
 शांतः परमधर्मज्ञो राजनीतिविदांवरः १
 सत्यवादी जितक्रोधो जितवैरिसमुच्चयः
 नारायणार्चनपरो हरिसेवा रतः परः २
 सुप्रज्ञानाममहिषी तस्यासीत्प्रियवादिनी
 सर्वलक्षणसंपन्ना पतिसेवापरायणा ३
 एकादशीव्रतरता सर्वप्राणिहितैषिणी
 जातिस्मरामहाभागा सुशीलावरवर्णिनी ४
 सराजादशमीं कृत्वा सदारः परमार्थवित्
 एकादशीं निशीथिन्यां जागरं कर्तुमुद्यतः ५
 तत्रांतरे द्विजः कश्चिच्छौरिर्नाममहीपतेः
 आजगाम महातेजास्तस्य जागरमण्डपम् ६
 तमायांतं सभूपालो नारायणपरायणः
 पाद्याद्यैः पूजयामास सदारोऽत्यतहर्षितः ७
 तेषां मध्ये सूपविष्ठः सविप्रोऽखिलतत्त्ववित्
 विष्णुपूजापरांस्तत्र ददर्श व्रतिनो बहून् ८
 पूजयंति हरिकेचिन्नानां पुष्पैर्मनोरमैः
 गंधैर्धूपैस्तथा दीपैरुपहारैरनुत्तमैः ९
 गङ्गामृद्भूषिता केचित्तुलसीपत्रमालया
 अलंकृता हरेरग्रे नृत्यंति व्रतिनो मुदा १०
 केचिद्वायंति गीतानि ललितानि हरेः पुनः
 करतालं समादाय व्रतिनो भगवत्प्रियाः ११
 स्तवैरनुत्तमैः केचिन्नारायणमनामयम्
 स्तुवंति जगतामीशं दिव्यार्थैः कोमलाक्षरैः १२
 श्वेतचामरवातेन शीतलेन जगत्पतेः
 वीजयंति हरेः प्रीतिकेचिच्च महतीं तथा १३
 केचिद्बीणादिकं वाद्यं ललितं शुचिमंगलम्
 वादयंतो महात्मानः केचिद्वायंति केशवम् १४

सराजाराजमहिषीद्वावप्यत्यंतहर्षितौ
गायतांललितंगीतंनृत्यतांनृत्यमुत्तमम् १५
तौदंपतीमहात्मानौनृत्यगीतादिकारिणौ
वाचामधुरयाप्राहसशौरिर्ब्राह्मणोत्तमः १६
शौरिरुवाच-

धन्योऽसित्वंमहीपालधन्याचमहिषीतव
चरित्रंयुवयोरेतन्मङ्गलंभुविदुर्लभम् १७
त्वांवक्ष्यामियतः कश्चिन्नदृष्टोवैष्णवोत्तमः
त्वयाभूमिभुजापृथ्वीधन्येयंनात्रसंशयः १८
एकादशीव्रतमिदंपवित्रंभगवत्प्रियम्
सदारःकुरुषेभूपतस्मात्त्वंवैष्णवाग्रणीः १९
सप्तद्वीपैकनाथश्चसदारस्त्वंनृपोत्तम
नारायणाग्रतः प्रीत्यायतो नृत्यसिगायसि २०
चरित्रंयुवयोरेतदंपत्योर्दृष्टमद्भुतम्
कस्माद्बुद्धिरियंजातायुवयोरतिनिर्मला २१
व्यासउवाच-

तस्येदंवाक्यमाकर्ण्यशौरिनाम्नोद्विजन्मनः
ईषद्धास्यमुखीप्राह सुप्राज्ञातमथोद्विजम् २२
सुप्राज्ञोवाच-

एकादशीप्रभावेनपूर्वमावां द्विजोत्तम
अतिपातकिनौमुक्तौसूर्यजेनमहात्मना २३
जातिस्मृतिप्रभावेणदिव्यमेकादशीव्रतम्
कुर्वःसंप्रतिविप्रेन्द्रपरमस्थानकाङ्क्षया २४
शौरिरुवाच-

यदिनूनंवरारोहेपूर्वाजातित्वमात्मनः
वेत्सिमेब्रूहितांश्रोतुंजायतेकौतुकंहृदि २५
पूर्वस्थिताकाभवतीपतिर्वाकः स्थितस्तव
कथंभास्करिणात्यक्तौयुवांपातकिनावपि २६
सुप्राज्ञोवाच-

अप्रकाश्यमिदंवाक्यंयद्यपिद्विजसत्तम

स्थितास्मिवारमुख्याऽहरतिशास्त्रविशारदा २७
 तस्मिञ्जन्मनिपापानिघोराणिसुबहूनिच
 मयाकृतानिविप्रेन्द्रनरकक्लेशदानिवै २८
 अयंनित्योदयोनामशूद्रःस्वाचारवर्जितः
 परदारहरःक्रूरःपरद्रव्यापहारकः २९
 सुरापोमित्रहंताचभ्रूणहापरहिंसकः
 अत्यहंकारयुक्तश्चधर्मनिंदाकरः सदा ३०
 एकदाज्ञातिभिःसर्वैःपरित्यक्तोहिसद्ब्रतैः
 आजगामममागारंवेश्याविभ्रमलोलुपः ३१
 युवानंसुंदरंदृष्ट्वातमेनद्विजसत्तम
 मयापिप्रीतिमासाद्यसंतुष्टः सुरतैरपि ३२
 ततोऽनुभूयसुरतंमयासहतपोधन
 अयमाहचमांप्रेम्णाविनयावनतोवचः ३३
 अहंसुरतशास्त्रज्ञः परित्यक्तः स्वबंधुभिः
 यदित्वमन्यसेतस्मिंस्तिष्ठाम्यत्रत्वयासह ३४
 विनयावनतंवाक्यमिदंशुश्रावतद्विवज
 दंपतीभावमासाद्यसहानेनस्थितास्म्यहम् ३५
 कदाचिद्विवजशार्दूलएकादश्यांतिथौहरेः
 महद्भिःपीडिताहंचदेहदेहावघातकैः ३६
 तस्मिन्नेवद्विजश्रेष्ठज्वरजर्जरदेहया
 नपीतमुदकंनान्नंभुक्तंचपरयाभिया ३७
 ममस्नेहोदयोऽयंचतस्मिन्नेवदिनेहरेः
 तत्याजान्नंचतोयं चविषण्णइवजन्मना ३८
 अथरात्रौद्विजश्रेष्ठदीपंप्रज्वाल्यसर्पिषा
 मयाकृतंजागरणंज्वरापहतचेतसा ३९
 नारायणहरेकृष्णरक्षमामितिजल्पता
 मुहुर्मुहुरनेनापिकृतंजागरणंनिशि ४०
 उपवासप्रभावेणकेशवोच्चारणेनच
 आवयोःसकलंपापंविनष्टमभवद्विवज ४१
 ततः प्रभातेविमले भगवत्युदितेरवौ

ज्वरादिताहंपंचत्वंगताब्राह्मणसत्तम ४२
 संप्राप्तपंचतांदृष्ट्वामामयंचततःशुचिः
 सहत्यामरणंभेजेनिंदितःसकलैर्जनैः ४३
 सूर्य्यजस्यततःप्रेष्यैर्ज्वलदग्निनिभेक्षणैः
 बद्ध्वादृढेनपाशेननीतौदुर्गमवर्त्मना ४४
 शुभकर्माशुभंवापिचित्रगुप्तोयमाज्ञया
 सर्वविचारयामासमूलात्सतुविचक्षणः ४५
 चित्रगुप्तउवाच-
 यद्यप्येतौमहाबाहोमहापातकिनांवरो
 तथापिपातकैर्मुक्तौह्येकादश्यामुपोषणात् ४६
 अनिच्छयापियःकुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतम्
 सोऽपिगच्छेत्परंस्थानंसर्वपापविवर्जितः ४७
 इत्युक्तश्चित्रगुप्तेनधर्मराजोमहायशाः
 आसनात्सहसोत्थायववंदेताममुंचसः ४८
 सुगंधैश्चंदनैर्दिव्यैर्धूपैःपुष्पैश्चमृत्युना
 सुवर्णाभरणैरेवमंडितौपापवर्जितौ ४९
 फलैर्नानाविधैस्तत्रमधुरैर्मृतोपमैः
 भास्करिःकारयामासप्रीत्याभोजनमावयोः ५०
 अथस्तुत्वास्तवैर्दिव्यैःस्वयमावांयमःप्रभुः
 समारोप्यरथेदिव्येप्रोवाचेतिकृताञ्जलि ५१
 यमउवाच-
 युवांपुण्यवतांश्रेष्ठौसर्वपापविवर्जितौ
 यत्रास्तेभगवान्विष्णुर्गच्छेतांतत्रसंप्रति ५२
 इत्युक्तौधर्मराजेनविनयावनतेनवै
 अथैतदुक्तमावाभ्यांनत्वातत्पादपङ्कजे ५३
 गंतव्यंनान्यथादेवतद्विष्णोःपरमंपदम्
 किंत्वस्तिनरकंद्रष्टुंत्वद्गृहस्थंस्पृहावयोः ५४
 यमाज्ञयाततोविप्ररथमारुह्यशोभनम्
 दुष्प्रेक्ष्यानिरयादृष्टाआवाभ्यांतत्रविस्तराः ५५
 ब्राह्मणउवाच-

तत्रावस्थापापवतांयायादृष्टाःपतिव्रते
 विस्तरेणसमाख्यातुंतास्ताः सर्वास्त्वमर्हसि ५६
 पुण्यात्मानः पथायेनव्रजन्तियममंदिरम्
 पापात्मानश्चसुश्रोणितन्मेकथयविस्तरात् ५७
 पुण्यात्माकीदृशंपश्येत्तत्रवैवस्वतंप्रभुम्
 पुण्यात्मनांपापिनांचपंथानंसुखदुःखदम् ५८
 सुप्राज्ञोवाच-
 आदौब्रवीमिपंथानंनृणांपुण्यवतामहम्
 शृणुष्वद्विजशार्दूलशृण्वतांप्रीतिवर्द्धनम् ५९
 प्रस्तैर्विस्तैर्बद्धोदिव्यवस्त्रैःसमावृतः
 भातिपुण्यवतांपंथाःसर्वोपद्रववर्जितः ६०
 क्वचिद्गंधर्वकन्याभिर्गीयतेगानमद्भुतम्
 क्वचिन्मञ्जुशरीराभिरप्सरोभिश्चनृत्यते ६१
 क्वचिद्वीणाक्वणंनानावाद्यंचक्रुर्मनोरमम्
 क्वचित्कुसुमवृष्टिश्चक्वचिद्वायुश्चशीतलः ६२
 क्वचित्प्रपाशीततोयाक्वचिच्चभुक्तिशालिकाः
 क्वचिद्देवाश्चगंधर्वाःपठन्तिस्तवमुत्तमम् ६३
 क्वचित्क्वचिद्दीर्घिकाश्चफुल्लपद्माःसुशोभनाः
 सुच्छायाःपादपाः क्वापिपुष्पितावंजुलादयः ६४
 ततस्तुसुखसम्पन्नाः पथिगच्छन्तिमानवाः
 पुण्यात्मानोद्विजश्रेष्ठसुखमृत्युमवाप्यच ६५
 केचित्पुरंगमारूढानानालंकारभूषिताः
 उद्दण्डधवलच्छत्रैर्गच्छन्त्यावृत्यमस्तकम् ६६
 केचिद्घांतिगजारूढारथारूढाश्चकेचन
 यानारूढाजनाःकेचित्सुखेनयममंदिरम् ६७
 केचिद्देवाङ्गनाहस्तन्यस्तचामरवायुभिः
 गच्छन्तिवीजितामर्त्याःस्तूयमानाःसुरर्षिभिः ६८
 केचिद्दिव्यायुधधराःस्रक्चन्दनविभूषिताः
 भुञ्जंतोयांतितांबूलंपुण्यात्मानोयमालयम् ६९
 निजगात्रत्विषाकेचिज्ज्वालयंतोदिशोदश

व्रजंतिशमनागारंजलग्रहनिवासिनः ७०
 केचिच्चपायसंदिव्यंभुंजतोयांतिसत्तम
 सुभक्षणंप्रकुर्वतःपथियांतः सुखेनच ७१
 केचिद्गुग्धंपिबंतश्चकेचिदिक्षुरसंतथा
 केचित्क्रंपिबंतश्चगच्छंतियममंदिरम् ७२
 केचिद्दधीनिभक्षंतः केचिन्नानाफलानिच
 केचिन्मधुपिबंतश्चपुण्यवंतोव्रजंतिवै ७३
 तानागतांस्ततोदृष्ट्वाबहून्धर्मपरायणान्
 भास्करींप्रीतिमासाद्यस्वयंनारायणोभवेत् ७४
 चतुर्बाहुःश्यामवर्णःप्रफुल्लकमलेक्षणः
 शङ्खचक्रगदापद्मधारीगरुडवाहनः ७५
 स्वर्णयज्ञोपवीतीचस्मरचारुमहाननः
 किरीटीकुण्डलीचैववनमालाविभूषितः ७६
 चित्रगुप्तोमहाप्राज्ञश्चंडाद्यायमकिंकराः
 सर्वेनारायणाकाराबभूवुर्मधुरोक्तयः ७७
 ततःस्वयंधर्मराजस्तान्सर्वान्मनुजोत्तमान्
 परमांप्रीतिमासाद्यमित्रवच्चार्चयेद्विवज ७८
 दिव्यरत्नैःफलैश्चैवतेषांपुण्यवतानृणाम्
 भोजनंकारयत्वितुतानुवाचाथभास्करिः ७९
 यमउवाच-

यूयंसर्वेमहात्मानोनरकक्लेशभीरवः
 निजकर्माभावेणगम्यतांपरमंपदम् ८०
 संसारेजन्मसंप्राप्यपुण्ययः कुरुतेनरः
 समेपितासमेभ्रातासमेबंधुसमःसुहृत् ८१
 इत्युक्ताधर्मराजेनतेसर्वेद्विजसत्तम
 दिव्यंरथंसमारुह्यनारायणपुरंगताः ८२
 पुण्यात्मनांगतिःप्रोक्तासमासेनद्विजोत्तम
 पापात्मनांशृणुगतिंविस्तरेणवदाम्यहम् ८३
 षडशीतिसहस्राणियोजनानिदुरात्मनाम्
 प्रोक्तोमार्गस्यविस्तारः सर्वदुःखान्वितःसच ८४

कुत्रचिद्वह्निवृष्टिश्चकुत्रचिच्चाशमवर्षणम्
 क्वचित्क्वचिद्वजश्रेष्ठसंतप्तसवालुकम् ८५
 क्वचित्क्वचितीक्ष्णशिलाःक्वचित्तप्तशिलास्तथा
 क्वचित्क्वचिच्छस्त्रवृष्टिःक्वचिदंगारवर्षणम् ८६
 क्वचिदग्निरिवातीवसंतप्तावांतिमारुताः
 गंभीरांधकराःक्वापितृणावर्तमुखाद्विज ८७
 क्वचित्कंटकवृष्टिश्चनाराचमयकंटकैः
 पाषाणश्रेणयःक्वापिदुःखरोहाः सपन्नगाः ८८
 गच्छंतिपापिनस्तत्रशुष्ककंठोष्ठतालुकाः
 एवंबहुविधक्लेशेष्ठायाजलविवर्जिते ८९
 तस्मिन्मार्गेद्विजश्रेष्ठपापिनोयांतिदुःखिताः
 नाम्नाविमुक्तकेशाश्चप्रेताकाराभयंकराः ९०
 रुधिरौघप्लुताःकेचित्केचित्कर्दमभूषिताः
 केचित्केचिच्चकृष्णांगाः पथिगच्छंतिपापिनः ९१
 क्रंदंतोव्यथयाकेचित्स्त्रवद्वाष्पाकुले क्षणाः
 शोचंतःस्वानिकर्माणिकेचिद्गच्छंतिपापिनः ९२
 कस्यचिच्चर्मपाशस्यबंधनंपापिनांगले
 कंकालेकस्यचिद्वद्धाःकस्यचिच्चपदद्वये ९३
 गलेसूचीसमुत्कीर्णेपाशंदत्वादृढंरुषा
 आकृष्यंतंयमप्रेष्याः केषांचिच्चकृतैनसाम् ९४
 वर्त्मस्थान्गुरुपाषाणान्वहंतः कर्णरन्ध्रकैः
 अयोभारांश्चशीर्षाग्रैर्व्रजंतिपथिपापिनः ९५
 कांश्चिद्भुजेषुपाशेषुनयंतियमकिंकराः
 ग्रीवासुपापिनः केचित्करप्रहरणैर्दृढैः ९६
 क्षिप्तक्षिप्तायमप्रेष्यानयंतियमकिंकराः
 यांत्यधःशिरसःकेचिदूर्ध्वपादास्तथापरे ९७
 गच्छंतिबाहुभिः केचिदेकपादाश्चकेचन
 इत्येवंविकृताकाराआर्तरावविरावणाः ९८
 यमदूतैस्ताडयमानाःपापिनोयांतितत्पथे
 तेष्वगतेषुसर्वेषुपापात्मासुरुषायमः ९९

दिव्यामूर्तिपरित्यज्यबभूवात्यंतभैरवः
 त्रिंशद्योजनदीर्घांगोवापीसदृशलोचनः १००
 धूम्रवर्णोमहातेजाःप्रलंबोर्ध्वरध्वनिः
 सुदीर्घदशनश्रेणिःशूर्पोपमनखावलि १०१
 प्रचण्डमहिषारूढःसंदष्टदशनच्छदः
 दंडहस्तश्चर्मपाशोभ्रुकुटीकुटिलाननः १०२
 चित्रगुप्तोमहामायःक्रोधारुणितलोचनः
 अट्टाट्टहासंकुर्वाणः समवर्तीविराजते १०३
 चंडाद्याः किंकराःसर्वेपाशमुद्गरपाणयः
 बभूवुर्भैरवाःक्रुद्धागर्जंतोजलदा इव १०४
 जहिजह्याशुपापिष्ठान्भिन्धिच्छिंदयविंधय
 समंतादेवधावंतोवल्गंतियमकिंकराः १०५
 तानाहपततःसर्वान्पापिनोर्धर्मराट्प्रभुः
 तर्जयेत्कालदंडेनत्यजन्हंकारनिःस्वनम् १०६
 यमउवाच-

रेरेपापादुराचारायुष्माभिरविवेकिभिः
 अहो कृतानिपापानिआत्मपीडाकरायपि १०७
 मस्तकोपरितिष्ठंतनेक्षध्वंसमवर्तिनम्
 ज्ञात्वापिमांजीवितेशंयुष्माभिः पातकंकृतम् १०८
 पुण्यात्मनामहंबंधुरहंपापात्मनारिपुः
 इतिकुत्रापियुष्माभिर्नश्रुतंश्रवणैःस्वकैः १०९
 निरयादुःसहाःसंतिनानादुःखसमन्विताः
 पापिनोभुंजतेतांश्चयुष्माभिर्नेतिविश्रुतम् ११०
 मत्वामिथ्यैवयुष्माभिश्चर्चाममदुराशयाः
 अद्यसैवस्वकैर्नेत्रैर्दृश्यतांकृतपातकाः १११
 वित्तांध्येनवचोमत्तायूयंसर्वेसदैवहि
 चक्रिरेपापजालानियुष्माभिःसततंयथा ११२
 तथापापफलंदुष्टाभुंजतांक्रंदनेनकिम्
 सुप्राज्ञोवाच-

इत्युक्त्वाभास्करिर्देवश्चित्रगुप्तमुवाचह ११३

एतेषांपापकर्माणिमहाभागविचारय
 धर्मराजवचः श्रुत्वाचित्रगुप्तोमहत्तदा ११४
 तेषांयावन्तिपापानितावन्तिप्राहचोदितः
 ततस्तेपापिनः सर्वेक्रंदन्तिद्विजसत्तम ११५
 इत्यूचुःशमनंभीताश्चर्मपाशेनियन्त्रिताः
 पापिनऊचुः
 अस्माभिर्यानिपापानिकृतानिभास्करात्मज ११६
 के स्थिताः साक्षिणस्तत्रकेवायूयंनिवेदिताः
 अशुभंवाशुभंवापियतोऽस्माभिःकृतंपुरा ११७
 तथाचदृष्टंकेनात्रपुरोऽस्माकंनिगद्यताम्
 ततःप्रहस्य भगवान्कोपेनमहताद्विज ११८
 आहूयसाक्षिणः सर्वानिदं वचनमब्रवीत्
 यमउवाच-
 यूयंसर्वेयथावृत्तंसंनिधौसाक्षिणस्तथा ११९
 आकाशंपृथिवींचैवजलंचतिथयस्तथा
 दिनंरात्रिरुभेसंध्येधर्मश्चैतेतुसाक्षिणः १२०
 तेषांपापात्मनामूचुः सर्वकर्मशुभाशुभम्
 यस्ययस्यचवेलायांकर्मयद्यदिकारितम् १२१
 सससाक्षीतस्यतस्यजगादयमसन्निधौ
 तच्छ्रुत्वापापिनः सर्वेसाध्वसाकृष्टमानसाः १२२
 सकंपहृदयास्तस्थुर्मेघदृष्ट्वामृगाइव
 ततस्तुदंतावलिभिः कुर्वन्कडकडध्वनिम् १२३
 धर्मराट्कालदंडेनताञ्जघानपृथक्पृथक्
 ताडिताधर्मराजेनतेसर्वेकृतपातकाः १२४
 क्रंदन्तिनिजकर्माणिशोचन्तःप्राप्तसाध्वसाः
 ततस्तान्पापिनः सर्वान्दूताश्चंडादयोरुषा १२५
 नरकेषुयमादेशाद्रौरवादिषुचिक्षिपुः
 तपनेचिक्षिपुःकांश्चिदवीचौकृतपातकान् १२६
 संघातेकालसूत्रेचमहारौरवकेतथा
 संतप्तेवालुकाकुंडेकुंभीपाकेतथापरान् १२७

निरुच्छ्वासेमहाघोरेचिद्धिपुश्चप्रमर्दने
 असिपत्रवनेघोरेनानाभक्षेषुपापिनः १२८
 वैतरण्यांतथाकेऽपिचिद्धिपुयमकिंकराः
 घोरेविष्ठाहदेकांश्चित्तुषांगारास्थिकंटकैः १२९
 पूर्णेनितांतसंतप्तेचिद्धिपुयमकिंकराः
 पुरीषलेपनेचैवपुरीषभोजनेतथा १३०
 स्वमांसभोजनेचैवस्थापितायमकिंकरैः
 श्लेष्माणंभुजतेकेचित्केचिद्वीर्यचभुजते १३१
 पिबंतिकेचिन्मूत्राणिकेचिद्रक्तानिपापिनः
 केषांचिद्वदनेष्वेवजलौकाःपन्नगोपमाः १३२
 पूर्यतेपन्नगाश्चैवयमदूतैर्भयंकरैः
 उत्पाद्यंतेऽतिसंतप्तैर्जिह्वाश्चद्विजसत्तम १३३
 केषांचित्कर्णरंध्रेषुमुखेषुचकृतैनसाम्
 तप्ततैलानिपूर्यतेनिर्दयैर्यमकिंकरैः १३४
 केषांचित्खड्गधाराभिर्बाहुंचचरणंतथा
 कर्णादिनासिकाश्चैवच्छिंदंतचदुरात्मनाम् १३५
 शयनंकुर्वतेकेचिज्ज्वलदंगारसंचये
 केचिन्नाराचतुल्येषुशयनंकंटकेषुच १३६
 कर्मेषुचतप्तेषुकांश्चिच्छमनकिंकराः
 पातयंतिद्विजश्रेष्ठकेशेष्वकृष्यपापिनः १३७
 वमनेषुचकेषांचिन्नखसंधिषुपापिनाम्
 तप्तसूचीसहस्राणिप्रक्षिपंतमुहुर्मुहुः १३८
 संतप्तलोहशूलाग्रेकांश्चिदारोपयंतिवै
 क्रंदंतिकंटकैस्तीक्ष्णैः केषांचिन्मस्तकानिवै १३९
 गृहीत्वाहस्तपादेषुशाल्मलिद्रुमकंटकैः
 निष्कुषंतिरुषाकांश्चिदार्तरावविराविणः १४०
 बद्ध्वागलेषुपाषाणंकांश्चिच्छमनकिंकराः
 रक्तगर्तेपयोगर्तेपातयंतिपुनःपुनः १४१
 याम्यैर्दूतैरुद्गिरंतिशिरांसिपापिनांनृणाम्
 चूर्णयंत्युपलैर्याम्यामुहुर्मुहुरतिक्रुधा १४२

वक्षोमध्येषुकेषांचिल्लोहकीलकसंचयान्
 आरोपयंतिलोकानांक्रंदतांदुरितात्मनाम् १४३
 चक्षूषिबडिशैःकेषामुत्पाटयंतैकृतैनासाम्
 केषांचिन्नासिकाएवपूर्य्यतेवृश्चिकैर्द्विज १४४
 केषांचिद्दृक्षशाखायांबद्धवापादांश्चपाशकैः
 ज्वालयंतितलेवह्निंसधूमंयमकिंकराः १४५
 धूमपानंप्रकुर्वन्तितेतत्रकृतकिल्बिषाः अं
 अधोमुखाऊर्ध्वपादास्तस्थुराचन्द्रतारकम् १४६
 मुसलैर्मुद्गरैः केचित्ताडयमानाःपुनः पुनः
 याम्यैर्दूतैरुद्गिरन्तिशोणितानिव्यथाकुलाः १४७
 अन्धकारमयेगेहेपूतिगन्धवतिद्विज
 दंशैश्चमशकैश्चैवकेचित्सीदन्ति पापिनः १४८
 भस्मानिभुञ्जतेकेचित्कृमीन्केचिच्चभुञ्जते
 केचिद्गुर्गन्धमांसानिकेचिच्चपूतिमृत्तिकाम् १४९
 श्वभिर्व्याघ्रैःशृगालैश्चवज्रदन्तनखैस्तथा
 ऋक्षैःकेचिद्भक्ष्यमाणाः क्रंदन्तिरुधिराप्लुताः १५०
 नितांतोग्रविषैः सर्पैर्भक्ष्यमाणास्तथापरे
 अन्येमहिषशृंगाग्रनिर्भिन्नवक्षसोद्विज १५१
 पतन्तिमूर्च्छिताः पृथ्वद्यंसिंचंतोरुधिरैर्महीम्
 यमदूतधनुर्मुक्तैर्घोरैराशीविषोपमैः १५२
 जर्जराखिलदेहाश्चलुठंत्यन्येमहीतले
 तप्तायः पिण्डनिलयंतप्तपाषाणमेवच १५३
 दंशशस्त्रेणकेषांचित्कुष्णंतिवदनेषुच
 नासारन्ध्रेषुकेषांचिद्यमदूतामुखेषुच १५४
 श्वासानिलनिरोधार्थनासारन्ध्रंयन्तिवै
 केषांचित्तीक्ष्णधाराभिर्यमशक्तिभिरुद्धतैः १५५
 उत्पाटयंतंगचर्माणियमदूतैर्महाबलैः
 कांश्चिद्गृहीत्वाकेशेषुनिपात्यपृथिवीतले १५६
 कीलैः पादादिभिर्घातैस्ताडयंतिसदैवहि
 केचित्क्षारांबुधाराभिः संतप्ताः कृतपातकाः १५७

क्षारांबुपानंकुर्बतिक्रंदंतोवहुधाद्विज
 पित्तपानंमहाभागकेचित्कुर्वन्तिपापिनः १५८
 स्नुहीक्षीराणिकेचिच्चपिबन्तिपापिनांवराः
 केषांचित्स्वपतांभूमौवक्षःसुयमकिंकरैः १५९
 दीयन्तेगुरुपाषाणाः संतप्ताः पर्वतोपमाः
 काष्ठखंडद्वयंदत्वाग्रीवायांचगलेतथा १६०
 उदग्रमुखंबध्नन्तिकेषांचिदृढपाशकैः
 आरोप्यवृक्षशाखायांकांश्चिद्भूमौक्षिपन्तिच १६१
 उत्थापयन्तिभूमौचप्रक्षिपन्तिपुनः पुनः
 एवन्तेपापिनःसर्वेक्षुधितास्तृषितास्तथा १६२
 त्राहित्राहीतिजल्पन्तोरुदंतियातनागृहे
 युगकल्पांतपर्यंतंभुक्त्वानिरययातनाम् १६३
 नातिभुक्त्वापापशेषेजायन्तेपापयोनिषु
 पापयोनौसमुत्पन्नाभवन्तिव्याधिपीडिताः १६४
 हीनांगाअधिकांगाश्चदुःखिनः पापसेवकाः
 अपुत्राअतिमूर्खाश्चपरहिंसापरायणाः १६५
 अल्पायुषोऽल्पमतयः कुभार्यापतयस्तथा
 नित्यंपापानिकर्माणिकर्मणामनसागिरा १६६
 पुनःपापप्रभावेननिरयंयांतिपूर्ववत्
 तस्मात्पापनकर्तव्यंकदाचिदपिसत्तमैः १६७
 नराणांकृतपापानानरकान्नास्तिनिष्कृतिः
 संक्षेपात्पापिनांदुःखंनिरुक्तंद्विजसत्तम १६८
 सम्यग्वक्तुंकः क्षमोस्तिवर्षायुतशतैरपि
 दुर्गतीनांततोदृष्ट्वामनुजानांकृतैनसाम् १६९
 आवांविमानमारुह्यनारायणपुरंगतौ
 कल्पकोटिसहस्राणिभुक्त्वाभोगान्हरेर्गृहे १७०
 जातौवैराजवंशेऽस्मिन्विशुद्धेद्विजसत्तम
 अत्रभुक्त्वाखिलान्भोगान्सर्वसंपत्समन्वितान् १७१
 सुखमृत्युंसमासाद्यगंतव्यंपरमंपदम्
 एकादशीव्रतसमं व्रतं नास्ति जगत्त्रये १७२

अनिच्छयापियत्कृत्वागतिरेवंविधाऽवयोः
 एकादशीव्रतं ये तु भक्तिभावेन कुर्वते १७३
 न जाने किं भवेत्तेषां वा सुदेवानु कम्पया
 इति ते कथितं सर्वं पृष्ठं ब्राह्मणसत्तम १७४
 विष्णोर्दिवसमाहात्म्यं किमन्यच्छ्रोतुमर्हसि
 व्यास उवाच-
 तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा स विप्रः परमार्थवित् १७५
 एकादशीव्रते चित्तं चकार सुदृढं निजम्
 सराजाराजमहिषीचिरं भुक्त्वा वसुंधराम् १७६
 अन्ते विष्णुपुरंगत्वा प्राप्तं वतौ परंपदम्
 व्रतराजस्य माहात्म्यं ये शृण्वन्ति पठन्ति च १७७
 पापजालैर्विनिर्मुक्तालभन्ते हरिसन्निधौ १७८
 इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारे एकादशीमाहात्म्ये त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३

चतुर्विंशोऽध्यायः

सूत उवाच-
 एकादश्याः फलं श्रुत्वा सुप्रीतो जैमिनिस्ततः
 कृताञ्जलिरुवाचे दं कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् १
 जैमिनिरुवाच-
 विष्णोर्देवस्य माहात्म्यं त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं मया
 तुलस्या ब्रूहि माहात्म्यं शृण्वतां पापनाशनम् २
 व्यास उवाच-
 इन्द्राद्यैर्देवतैः सर्वैस्तुलसीभगवत्यसौ
 संसेव्या सर्वदा विप्रचतुर्वर्गफलप्रदा ३
 स्वर्गे मर्त्ये च पाताले तुलसी दुर्लभा सताम्
 चतुर्वर्गफलप्राप्तिस्तस्यां भक्तिः करोति वै ४
 यत्रैकस्तुलसी वृक्षस्तिष्ठत्यपि च सत्तम
 तत्रैव त्रिदशाः सर्वे ब्रह्मविष्णुशिवादयः ५
 केशवः पत्रमध्ये च पत्राग्रे च प्रजापतिः
 पत्रवृंते शिवस्तिष्ठेत्तुलस्याः सर्वदेवहि ६

लक्ष्मीसरस्वतीचैवगायत्रीचंडिकातथा
सर्वाश्चान्यादेवपत्न्यस्तत्पत्रेषुवंसतिच ७
इन्द्रोऽग्नि शमनश्चैव नैऋतिर्वरुणस्तथा
पवनश्चकुबेरश्चतच्छाखायांवसंत्यमी ८
आदित्यादिग्रहाः सर्वे विश्वे देवाश्च सर्वदा
वसवो मुनयश्चैव तथा देवर्षयोऽखिलाः ९
कोटिब्रह्माण्डमध्येषु यानि तीर्थानि भूतले
तुलसीदलमाश्रित्य तान्येव निवसन्ति वै १०
तुलसीं सेवते यस्तु भक्तिभावसमन्वितः
सेवितास्तेन तीर्थाश्च देवा ब्रह्मादयस्तथा ११
छिन्दन्ति तृणजालानि तुलसीमूलजानिये
तद्देहस्थां ब्रह्महत्यां क्षिणत्ति तत्क्षणाद्धरिः १२
ग्रीष्मकाले द्विजश्रेष्ठ सुगंधैः शीतलैर्जलैः
तुलसीसेचनं कृत्वानरो निर्वाणमाप्नुयात् १३
चन्द्रात्पवाच्छत्रं वा तस्यैवस्तु प्रयच्छति
विशेषतो निदाघेषु समुक्तः सर्वपातकैः १४
वैशाखेऽक्षतधाराभिरद्भिर्यस्तुलसीजनः
सिंचयेत्सोऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति नित्यशः १५
प्रसृतोदकमात्रेण तुलसीयस्य सेचयेत्
सोऽपि स्वर्गमवाप्नोति सर्वपापविवर्जितः १६
कदाचित्तुलसीदुग्धैः सेचयेद्यो नरोत्तमः
तस्य वेश्मनि विप्रर्षे लक्ष्मीर्भवति निश्चला १७
गोमयैस्तुलसीमूलं यः कुर्यादुपलेपनम्
संमार्जनं च विप्रर्षे तस्य पुण्यफलं शृणु १८
रजांसितत्रयावन्ति दूरीभूतानि जैमिने
तावत्कल्पसहस्राणि मोदते विष्णुना सह १९
प्रदीपं यस्तु संध्यायां स्थापयेत्तुलसीतले
स याति मंदिरं विष्णोः कुलकोटि समन्वितः २०
गोभ्यः श्वभ्यः खरेभ्यश्च मनुष्येभ्यश्च रक्षति
शिशुभ्यस्तुलसीयस्तु तं रक्षेत्केशवः सदा २१

तुलस्यारोपणंयस्तुभक्तितः कुरुतेनरः
 समृतः परममोक्षप्राप्नोत्येवनसंशयः २२
 प्रभातेतुलसीं पश्येद्भक्तिमान्योनरोत्तमः
 सविष्णुदर्शनस्यैवफलंप्राप्नोतिचाक्षयम् २३
 तुलसीं प्रणमेद्यस्तुनरोभक्तिसमन्वितः
 आयुर्बलंयशोवित्तंसंततिस्तस्यवर्द्धते २४
 तुलसीस्मरणेनैव सर्वपापं विनश्यति
 तुलसीस्पर्शनेनैव नश्यंति व्याधयो नृणाम् २५
 योऽश्नाति तुलसीपत्रं सर्वपापहरं शुभम्
 तच्छरीरांतरस्थापि पापं नश्यति तत्क्षणात् २६
 तुलसीकाष्ठसंभूतां मालां वहति योनरः
 तद्देहे पातकं नास्ति सत्यमेतन्मयोच्यते २७
 तुलसीपत्रगलितं यस्तोयं शिरसावहेत्
 गंगायाः स्नानजं पुण्यं लभते नात्र संशयः २८
 दूर्वाभिरक्षतैः पुष्पैर्नैवेद्ये तुलसीं शुभाम्
 समाराध्य नरो भक्त्या विष्णुपूजाफलं लभेत् २९
 येनार्चिता भगवती तुलसी कदाचिन्नैवेद्यपुष्पवरधूपघृतप्रदीपैः
 धर्मार्थकामपरमामृतदायि विप्राः किंतस्य विष्णुचरणापचितिप्रयोगैः ३०
 स्थानेषु दोषरहितेषु सुरौघसेव्यामारोपयंति तुलसीं हरितुष्टिकर्त्रीम्
 तुष्टो हरिस्त्रिजगतामधिपोऽमुरारिस्तेभ्यो ददाति परमं पदमाशुविप्र ३१
 यं जंब्रतं च पितृपूजनमच्युताच्चादानं यदन्यदपि कर्म शुभं मनुष्याः
 कुर्वन्ति दोषरहिते तुलसीतले च तान्यक्षयाणिसकलानि भवंति नूनम् ३२
 यद्धर्मकर्म कुरुते मनुजः पृथिव्यां नारायणप्रियतमां तुलसीं विनाच
 तत्सर्वमेव विफलं भवति द्विजेन्द्रपद्मेक्षणोऽपि न हितुष्यति देवदेवः ३३
 यात्रासु पश्यति शुभां तुलसीं पवित्रां यो भक्तिभावसहितो मनुजो हि नूनम्
 यात्राफलं सकलमेव हरिप्रसादात्तस्याशुसिद्ध्यति वचः सुदृढं ममैतत् ३४
 त्यक्त्वा सुगन्धिकुसुमं भुवनैकनाथो मंदारकुन्दनलिनादिकमप्यनंतः
 गृह्णाति सद्गुणमयीं तुलसीं प्रमोदैः शुष्कामपि प्रचुरपापविनाशरक्षाम् ३५
 उत्पाट्य चैव तुलसीं भुवि निक्षिपंति पापाशयाऽमृतलताभनिदानभूताम्
 अज्ञानतो नरहरिस्तुलसीप्रियोऽसौ तेषां श्रियं हरतिसंततमेव सत्यम् ३६

मूत्रंपुरीषंतुलसीतलेषुकुर्वतियेऽपिचमलंसततमनुष्याः
 देवाश्रयेसंचितपातकानांतेषांहरत्याशुहरिर्धनानि ३७
 नारायणस्यपूजार्थंचिनोमित्वांनमोस्तुते
 कुसुमैःपारिजाताद्यैर्गन्धाद्यैरपिकेशवः ३८
 त्वयाविनानैतितृप्तिंचिनोमित्वामतः शुभे
 त्वयाविनामहाभागेसमस्तंकर्मनिष्फलम् ३९
 अतस्तुतुलसीदेविचिनोमिवरदाभव
 चयनोद्भवदुःखंतेयदेविहृदिजायते ४०
 तत्क्षमस्वजगन्नाथेतुलसित्वांनमाम्यहम्
 कृताञ्जलिरिमान्मन्त्रान्यठित्वावैष्णवोजनः ४१
 करतालद्वयंदत्वाचिनोतितुलसीदलम्
 यथानकंपतेशाखातुलस्याद्विजसत्तम ४२
 पत्रस्यचयनेदेवीभग्नशाखायदाभवेत्
 तदाहृदिव्यथाविष्णोर्जायतेतुलसीपतेः ४३
 शाखाग्रात्पतितंभूमौपत्रंपत्रंपुरातनम्
 तेनापिपूज्योगोविन्दोमधुकैटभमर्दनः ४४
 कोमलैस्तुलसीपत्रैर्योऽचयेदच्युतंप्रभुम्
 सर्वसलभतेशीघ्रंयद्यदिच्छतिचेतसा ४५
 जैमिनिरुवाच-
 तुलसीवृक्षसदृशः कोवृक्षोऽस्तिद्विजर्षभ
 तमहंज्ञातुमिच्छामिब्रूहिसत्यवतीसुत ४६
 व्यासउवाच-
 यथाप्रियतमाविष्णोस्तुलसीसततंद्विज
 तथाप्रियतमाधात्रीसर्वपापप्रणाशिनी ४७
 तुलसीवृक्षमासाद्ययायास्तिष्ठंतिदेवताः
 आमलक्यास्तलेतास्तानिवसंतिद्विजोत्तम ४८
 गंगादीनिचतीर्थानितत्रैवद्विजसत्तम
 विष्णुप्रियतमाधात्रीपवित्रायत्रतिष्ठति ४९
 अशुभंवाशुभंवापियत्कर्मांमलकीतले
 क्रियतेमानवैर्विप्रभवेत्तत्सत्यमक्षयम् ५०

पवित्रैर्नूतनेः पत्रैर्धात्र्यायः पूजयेद्धरिम्
 समुक्तः पापजालेन सायुज्यं लभते हरेः ५१
 धात्रीचतुलसीदेवीनतिष्ठेद्यत्र जैमिने
 स्थानं तदपवित्रं स्यान्न च क्रियाफलं लभेत् ५२
 नतिष्ठत्याश्रमे यस्य धात्रीचतुलसीशुभा
 तेन कर्मकृतं सर्वं नूनं गच्छति निष्फलम् ५३
 धात्र्या तुलस्याहीनं च निलयं यस्य भूसुर
 अलक्ष्मीः पातकं सर्वं कलिश्च तेन तोषितः ५४
 स्थाने तस्मिन् द्विजश्रेष्ठ न धात्रीतुलसीन च
 श्मशानतुल्यं स्थानं तद्विज्ञेयं तत्त्वदर्शिभिः ५५
 धात्रीचतुलसीयत्र तिष्ठेत्तत्राखिलाः सुराः
 न धात्रीतुलसीपत्रं तत्रैवाखिलपातकम् ५६
 धात्रीफलस्रजं यस्तु पापहर्त्री वहेद्बुधः
 तस्याश्रित्य तनुं विष्णुः सदा तिष्ठेच्छ्रिया सह ५७
 धात्रीकाष्ठस्य मालां च यो वहेन्मतिमान्नरः
 तस्य देहं समाश्रित्य तिष्ठंति सर्वदेवताः ५८
 धात्रीफलस्रजं गृह्णन् यत्कर्म कुरुते नरः
 तत्सर्वमक्षयं प्रोक्तं शुभं वा यदि वा शुभम् ५९
 यस्तु धात्रीफलं भुङ्क्ते मानवोऽखिलतत्त्ववित्
 तद्देहाभ्यन्तरस्था यि सर्वपापं विनश्यति ६०
 धात्रीफलमयीं मालां यो वहेद्दिवजसत्तम
 ब्रवीमि शृणु माहात्म्यं सर्वपापहरं परम् ६१
 श्मशानेऽपि यदा मृत्युस्तस्य स्याद्दैवयोगतः
 गङ्गामरणजं पुण्यं संप्राप्नोति न संशयः ६२
 तं दृष्ट्वा पापिनः सर्वे पापजालैः सुदारुणैः
 सद्य एव प्रमुच्यन्ते जन्मकोटिशतैरपि ६३
 नित्यं गृह्णाति विप्रेन्द्रयो धात्रीफलकर्मदम्
 दिने दिने लभेत् पुण्यं संप्राप्नोति न संशयः ६४
 धात्रीतरुं च यो हन्ति सर्वदेवगणाश्रयम्
 सदा तिहरे रंगे घातं नास्त्यत्र संशयः ६५

सर्वदेवमयीधात्रीविशेषात्केशवप्रिया
सम्यग्वक्तुंगुणंतस्याब्रह्मणापिनशक्यते ६६
धात्र्यास्तुलस्याविदधातिभक्तियोमानवोज्ञातसमस्ततत्त्वः
भुक्त्वाचभोगान्सकलांस्ततोऽतेसमुक्तिमाप्नोतिहरेः प्रसादात् ६७
इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेतुलसीमाहात्म्यं नामचतुर्विंशोऽध्यायः २४

पञ्चविंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-

भूय एव महाभाग तुलस्याः पापनाशनम्
अतिथेः पूजनस्यापि माहात्म्यं ब्रूहि विस्तरात् १

सूत उवाच-

ततो व्यासो महातेजास्तुलस्याद्विजसत्तम
माहात्म्यं वक्तुमारेभेशृण्वतां पापनाशनम् २

व्यास उवाच-

इयं सा क्षान्महालक्ष्मीस्तुलसी भवगत्प्रिया
तस्मादिमानं पश्यन्ति वृक्षज्ञानेन जैमिने ३
सदैव तुलसीं मर्त्यो यथैव भुवि सेवते
तथैव सेन्द्रा विबुधाः सेवंते तं सुरालये ४
परब्रह्मस्वरूपेयं तुलसीयत्र तिष्ठति
तत्रैव कुशलं सर्वं सुदृढं प्रोच्यते मया ५
प्राप्नोति मृत्युकाले यस्तोयं पातकवानपि
तुलसीपत्रगलितं स याति हरि सन्निधिम् ६
तुलसीमृत्तिकापुण्ड्रं यो मृत्युसमये वहेत्
स मुक्तः सकलैः पापैः पुरंगच्छति चक्रिणः ७
यस्य स्यात्तुलसीपत्रं मुखे शिरसि कर्णयोः
मृत्युकाले द्विजश्रेष्ठ तस्य स्वामी न भास्करिः ८
पवित्रनामा सुमतिर्बभूव परमार्थवित्
बभूव ब्राह्मणी तस्य बहुलानामधारिणी ९
सद्वंशप्रभवा सा ध्वीपतिसेवापरायणा
अनपत्यपतिर्नाम तत्रैकोस्ति द्विजोत्तमः १०

सख्यंतेनपवित्रोऽसौचकारद्विजसेविना
 ततोऽनपत्यपतिनाकथालोभेनसत्तमः ११
 उपविष्टःपवित्रोऽसौस्नेहादेकवरासने
 तत्रांतरेमहातेजालोमशोनामसद्विजः १२
 कथयंतौकथाश्चित्राःसमागत्यददर्शतौ
 अथतंलोमशंविप्रंविप्रावुत्थायपीठतः १३
 पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः पूजयामासतुश्चतौ
 सुप्रीतोलोमशस्ताभ्यांनारायणपरायणः १४
 उवासब्राह्मणश्रेष्ठआसनेकीर्तयन्हरिम्
 आसनस्थंमहात्मानंलोमशंतंकृताञ्जलिम् १५
 पवित्रानापत्यमुनीभक्त्याप्राहतुर्लोमशम्
 भगवन्सर्वधर्मज्ञत्वत्पादयुगलैर्नृभिः १६
 सद्भिर्ग्राह्यैराश्रमोऽयपूतोऽभून्नूनावयोः
 कृतानियानिपापानिआवाभ्यांमोहतः पुरा १७
 तानिसर्वाणिनष्टानित्वत्पादयुगदर्शनात्
 भवान्नारायणः साक्षात्पूजनीयोऽमरैरपि १८
 सम्यक्तेपूजनंकर्तुंकिमावांमानुषौक्ष्णौ
 अतिथेर्याकृतापूजातेऽस्माभिर्निजशक्तितः १९
 अनयाभवसुप्रीतः क्षमस्वदोषमावयोः
 इत्युक्त्वातौमहात्मानौतस्यागंतोः पदद्वये
 निपेततुर्द्विजश्रेष्ठवयस्यौगृहमेधिनौ २०

व्यासउवाच-

ततोभक्त्यासुसंतुष्टोलोमशोविदुषांवरः
 युवांविनयिनांश्रेष्ठौद्विजाग्रयौधर्मतत्परौ २१
 आप्यायितोऽस्मिसुतरांयुवयोर्विनयोक्तिभिः
 साक्षाद्ब्रह्माशिवो विष्णुरतिथिःप्रोच्यतेबुधैः २२
 तस्मिन्नेतावतीभक्तिर्युवयोरस्तुमङ्गलम्
 आराधितोऽस्म्यहंसम्यगतिथिर्भूरिभोजनैः २३

व्यासउवाच-

ततउत्थायतौविप्रौतत्पादकमलद्वये

भूयोऽपितनमस्कृत्यप्राहतुर्लोमशंमुनिम् २४
 ब्राह्मणावूचतुः
 ब्रह्मन्नतिथिपूजायामाहात्म्यं वक्तुमर्हसि
 यांकृत्वाप्राप्यतेमुक्तिर्दुःखलभ्यापिमानवैः २५
 कोऽतिथिः प्रोच्यतेलोकेतस्यपूजाचकीदृशी
 आतिथेयोऽतिथिश्चेमौलभेतेकामुभौगतिम् २६
 लोमशउवाच-
 वानप्रस्थो ब्रह्मचारीभिर्क्षुश्रैषांप्रपूजनात्
 निरुच्यते गृहं श्रेष्ठमाश्रमेषु चतुर्ष्वपि २७
 चतुराश्रममध्येषु प्रधाना गृहिणो मताः
 तैश्चातिथीनां कर्तव्या पूजा भक्तिसमन्वितैः २८
 गृहिणां परमो धर्मः प्रोक्तश्चातिथिपूजनम्
 आश्रमाचारतोऽभ्रष्टास्ततस्ते गृहिणो मताः २९
 वंहत्यतिथिपूजायां दक्षतां गृहिणो यदि
 तदा प्रयोजनं तेषां किमन्यैः पुण्यकर्मभिः ३०
 यस्य न श्रूयते नाम न च गोत्रं न च स्थितिः
 अकस्माद् गृहमागच्छेत्सोऽतिथिः प्रोच्यते बुधैः ३१
 ब्राह्मणाः क्षत्रियावापि वैश्यावा वृषलास्तथा
 गृहागताः पूजिताश्च विष्णुवत्तत्त्वदर्शिभिः ३२
 चाण्डालप्रमुखा येऽन्ये हीनवर्णसमुद्भवाः
 विष्णुवत्पूजितव्यास्ते पाद्यार्घ्यैर्भूरिभोजनैः ३३
 समागतेष्वतिथिषु प्रयाणं कुरुते गृही
 अपि स त्वरया दद्यात्पाद्यार्घ्यादीनि च द्विजः ३४
 कुर्याच्च कुशलं प्रश्नं वचनैः कोमलाक्षरैः
 कारयेद्भोजनं वापि दिव्यरत्नैर्मुदा गृही ३५
 सुखदेमन्दिरेतस्य शयनं कारयेद्बुधः
 प्रातर्जिगमिषुं दृष्ट्वा तमायां तं विवर्जयेत् ३६
 यदि कर्मविपाकेन गृही भवति वित्तवान्
 अतिथ्येनातिथिः पूज्यस्तदहं वच्मि सत्तमौ ३७
 समागतेष्वतिथिषु भक्त्या दद्यात्तृणादिकम्

तृणाभावेनवैब्रूयाद्भौतिष्ठेतिभक्तितः ३८
 पादप्रक्षालनार्थतुदद्यादुदकमुत्तमम्
 अतोमधुरयावाचापृच्छेच्चकुशलादिकम् ३९
 फलादिकंततोदद्याद्भक्त्याभोजनहेतवे
 तदभावेनमतिमान्मुदाविप्रप्रकाशयेत् ४०
 वदेच्चाहंमहापापीदरिद्रप्रवरोऽतिथे
 कर्तुमिच्छामिभक्तितेदैवतंत्रविरोधकम् ४१
 अनेनविधिनादीनःसत्यक्त्वातिथिपूजनम्
 स्वाचारपतितोनान्योयथोक्तंफलमाप्नुयात् ४२
 अनर्चितोऽतिथिर्यस्यगच्छेद्वैगृहिणोगृहात्
 जन्मकोट्यर्जितंपुण्यंतस्यगच्छतिसंक्षयम् ४३
 एकएवातिथिर्येनभक्तिभावेनपूज्यते
 हरेत्तस्यहरिःसद्योपातकंकोटिजन्मजम् ४४
 सत्यंवच्मिहितंवच्मिदृढंवच्मिप्रयत्नतः
 विनातिथिसपर्याभिर्गृहिणोनास्तिवागतिः ४५
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यमागंतुपूजयाविना
 गतिर्नास्त्येवनास्त्येवनास्त्येवगृहिधर्मिणाम् ४६
 ज्ञातिधर्मइतिख्यातोवल्लभोद्वापरेयुगे
 बभूवसर्वधर्मज्ञस्तस्य श्रीवल्लभाह्वया ४७
 तेनसर्वाणिकर्माणि कृतानिज्ञातिसेविना
 सौराष्ट्रेवसतिचक्रेतयासहसभार्यया ४८
 तत्रदुर्ग्रहसंचाराद्वादशाब्दंचवासवः
 नववर्षांबुतेनासीदुर्भिर्क्षंसुमहद्विवजौ ४९
 तस्मिन्महतिदुर्भिर्क्षेलोकास्तद्देशवासिनः
 बभूवुर्दुःखिताःसर्वेमर्यादामपितत्यजुः ५०
 ज्ञानभद्रोमहायोगीयुगेद्वापर संज्ञके
 दुर्भिर्क्षहतसंपत्तिर्बभूवात्यन्तदुःखितः ५१
 क्षुधाकुलान्सुतान्दृष्ट्वादारांश्चद्विजसंमतौ
 फलमूलादनार्थायजगामोत्पत्यकांगिरेः ५२
 गिरेरुपत्यकाप्रांतेचिरायुःसबुभुक्षितः

कूष्माण्डफलमेकंचलेभेब्राह्मणसत्तमौ ५३
 समादायफलंतच्चहर्षितोऽसौनिजालयम्
 जवैर्जगामविप्रेन्द्रोज्ञानभद्रोमहायशाः ५४
 एतस्मिन्नन्तरेविप्रमेघैर्नीलपदैरिव
 आवृतेगगनेवृष्टिर्महासारैर्बभूवह ५५
 समुनिश्चतयावृष्ट्याप्लाविताखिलविग्रह
 वनाद्वनचरः कश्चिच्छीतार्तश्चाययौगृहम् ५६
 दृष्ट्वातिथिंतुशीतार्तववंदेशिरसाततः
 ददौतृणासनंभक्त्यातस्मैपाद्यादिकंततः ५७
 ततोमधुरयावाचातेनैवातिथिनासह
 तस्थौस्वस्थेनमनसाप्रज्ञालापंप्रकुर्वता ५८
 गृहिण्यासहगोपेनस्वामिसेवासुदक्षया
 ततः कूष्माण्डकंनव्यंपक्वमत्यंतयत्नतः ५९
 संप्राप्यहर्षितासाध्वीददौभागंविधायसा
 अथासौदुर्बलोगोपोदिनविंशमुपोषणात् ६०
 आतिथेयोमहाभागंददौचातिथयेमुदा
 ततस्तद्गृहिणीसाध्वीस्वामिभक्तिपरायणा ६१
 ददौसापतितंभागंतस्मैचातिथयेमुदा
 अथातिथेस्तयोस्तत्रदंपत्योःसुमहात्मनोः ६२
 अभूद्भागद्वयंभुक्त्वासुप्रीतोद्विजसत्तम
 विष्णुवत्पूजितस्ताभ्यांसोऽतिथिर्दृढभक्तितः ६३
 विश्रामंरात्रौतत्रैवप्रातःस्नात्वाचिरंययौ
 गतैवमुपवासेनदिनानामेकविंशतिः ६४
 दंपतीतौमहात्मानौपंचतांययतुस्ततः
 तेनपुण्यप्रभावेणदंपतीतौमहाशयौ ६५
 प्रापतुर्विष्णुसायुज्यंदुर्लभंयोगिनामपि
 तयोःपुण्यप्रभावेणविहितातिथिपूजया ६६
 तस्मिन्नाज्येतुदुर्भिक्षंविनष्टमभवत्ततः
 अत्यंतसुखिनोलोकाः शोकव्याधिविवर्जिताः ६७
 धनधान्यादिसम्पन्नाबभूवुर्धर्मतत्पराः

विनष्टादस्यवस्तत्रनृपोऽभूल्लोकपालकः ६८
 निजाचाररतालोकाजलदाःकामवर्षिणः
 पूर्वजाःकोटिपुरुषास्तथैवापरजास्तयोः ६९
 तेनैवकर्मणामुक्तिजग्मुःपापविवर्जिताः
 निर्दोषाधनसंपन्नाःसर्वलोकैकपूजिताः ७०
 शोकव्याधिविहीनाचववृधेसंततिस्तयोः
 लोमश उवाच-

आगंतुपूजामाहात्म्यंसेतिहासंमयोदितम् ७१
 युवयोः प्रीतयोर्विप्रौकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ
 व्यासउवाच-
 इतिब्रुवतिवैतस्मिँल्लोमशेतपसांधने ७२
 कालग्रस्तः कृष्णआखुस्तत्रोत्तस्थौबिलान्निजात्
 तमुत्थितंबिलात्कृष्णमूषकंक्रोधविह्वलः ७३
 पवित्रस्तत्रोत्तस्थौवदन्नितिमुहुर्मुहुः
 अयंपापाशयोदुष्टोमूषकोनिशिचाश्रमम् ७४
 खनतेतीक्ष्णदंतौघैर्गृहद्रव्यंचकृतति
 सर्वेषामेववर्णानांकृपाश्रेष्ठाप्रकीर्तिता ७५
 साचसर्वेषुकर्तव्यानचदुष्टेषुजंतुषु
 इत्युक्त्वासौमूषिकंतद्विजश्रेष्ठकृतैनसम् ७६
 नाराचेनातितीक्ष्णेनप्राप्तकालंजघानह
 स्त्रवच्छोणितधाराभिःप्लाविताङ्गःसमूषकः ७७
 पपातभूमौविप्रर्षेव्यथयाहतचेतनः
 आखौनिपतितेतस्मिन्दयालुर्द्विजसत्तमः ७८
 हाहाकारंततःकृत्वासमुत्तस्थौजवेनसः
 निजकर्णात्समानीयतुलसीपत्रमुत्तमम् ७९
 तस्याखोर्वदनेशीर्षेकर्णयोश्चप्रदत्तवान्
 मातस्तुतुलसीदेविगोगिन्दह्लादकारिणि ८०
 अस्याखोःकृतपापस्यकुरुत्वंगतिमुत्तमाम्
 इत्युक्त्वासद्विजश्रेष्ठसर्वलोकोपकारकः ८१
 हरेनारायणानन्तइत्युच्चैरकरोद्धवनिम्

तुलसीपत्रसंस्पर्शान्मूषकोवीतकल्मषः ८२
 श्रवणाद्धरिनाम्रश्चमुक्तोऽभूद्भवबंधनात्
 ततोदूतामहाविष्णोः सर्वलक्षणसंयुताः ८३
 आजग्मुःसुरथैः शीघ्रनेतुंतंगतकल्मषम्
 समारुह्यरथंदिव्यंविष्णुदूतगणैर्वृताः ८४
 जगामपरमंस्थानंमूषकोद्विजसत्तम
 युगकोटिसहस्राणिस्थित्वानारायणाश्रमे ८५
 ज्ञानमासाद्यतत्रैवमोक्षमाखुर्जगामसः
 व्यासउवाच-
 माहात्म्यंतुलसीदेव्याः कथितंतेद्विजोत्तम ८६
 इदानींब्रूहिकिश्रोतुंमहाभागत्वमिच्छसि ८७
 इति श्रीपद्मपुराणेक्रियायोगसारेपंचविंशोऽध्यायः २५

षड्विंशोऽध्यायः

जैमिनिरुवाच-
 कलौयुगेमहाभागसमायातेसुदारुणे
 भविष्यंतिजनाःसर्वेकीदृशास्तद्वदस्वमे १
 व्यासउवाच-
 आद्यंसत्ययुगंप्राहुस्तत्रविप्रादयोजनाः
 नारायणार्चनपराः शोकव्याधिविवर्जिताः २
 सत्योक्तिभाषिणः सर्वेसदयादीर्घजीविनः
 धनधान्यादिसम्पन्नाहिंसादंभविवर्जिताः ३
 परोपकरणाश्चैवसर्वशास्त्रविदस्तथा
 एवंविधाःसत्ययुगेसर्वलोका द्विजोत्तम ४
 राजधर्मग्राहिणश्चभूपालाजनपालनाः
 अहोसत्ययुगस्यास्तिकोव्याख्यातुंगुणंयशः ५
 अधर्मोद्वारणंयत्रजनाःकेऽपिनकुर्वते
 त्रेतायुगेसमायातेधर्मः पादोनकंगतः ६
 अल्पशोकान्वितालोकाःकेचित्केचिदघाश्रयाः
 विष्णुध्यानरतालोकायज्ञदानपरायणाः ७

वर्णाश्रमाचाररताः सुखिनः स्वस्थचेतसः
 क्षेत्रभूमिकृतः शूद्राः सर्वे ब्राह्मणसेविनः ८
 ब्राह्मणाश्च महात्मानो वेदवेदाङ्गपारगाः
 प्रतिग्रहनिवृत्ताश्च सत्यसन्धाजितेन्द्रियाः ९
 तपोव्रतरतानित्यं दातारो विष्णुसेविनः
 त्रेतायुगस्यावसाने द्वापरे युगआगते १०
 द्विपादहीनो धर्मः स्यात्सुखदुःखान्वितानराः
 केचित्केचित्पापरताः केचित्केचिच्चधर्मिणः ११
 केचित्केचिद्गुणैर्हीनाः केचित्केचिन्महागुणाः
 अत्यन्तदुःखिनः केचित्केचिच्चसुखिनस्तथा १२
 प्रतिग्रहे ब्राह्मणश्च कदाचित्कुरुते स्पृहाम्
 भूभुजैर्धनलोभेन कदाचित्पीडयते प्रजा १३
 विष्णुपूजापराविप्राः शूद्राश्च द्विजसेविनः
 यदा युगे युगे धर्मः पादोनतांगतो द्विज १४
 तदा व्यासो विष्णुरूपी वेदभागंचकार ह
 कलौ युगे च विप्रेन्द्रसर्वपापैकर्मदिरे १५
 एकपादो भवेद्धर्मः सर्वे पापरताजनाः
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राः पापपरायणाः १६
 अत्यन्तकामिनः क्रूरा भविष्यन्ति कलौ युगे
 वेदनिन्दाकराश्चैव द्यूतचौर्यकरास्तथा १७
 विधवासंगमग्राश्च भविष्यन्ति कलौ युगे
 वृत्त्यर्थं ब्राह्मणाः केचिन्महाकपटधर्मिणः १८
 सर्वे स्त्रैणा भविष्यन्ति मादकद्रव्यसेविनः
 सदा स्त्रीयोनिनिरताः परद्रव्यं हरन्ति च १९
 परान्नलोलुपानित्यं तपोव्रतपराङ्मुखाः
 पाखण्डसङ्गबद्धाश्च भविष्यन्ति कलौ युगे २०
 रक्ताम्बरा भविष्यन्ति ब्राह्मणाः शूद्रधर्मिणः
 कलौ यास्यन्ति निर्वृत्ता उत्तमा अतिनीचताम् २१
 नीचाश्च धनसम्पन्ना यास्यन्त्युच्चपदं प्रति
 प्रदास्यन्त्युपकारिभ्यो दानानि सकला जनाः २२

यत्नादपिचनेष्यंतिवृषलाविप्रवर्त्तनम्
 मित्रस्नेहाद्वदिष्यंतिकूटसाक्ष्यंकलौजनाः २३
 अधर्मबुद्धिलपनाधर्मबुद्धिविलापिनः
 परोक्षनिंदकाःक्रूराः संमुखेप्रियवादिनः २४
 साध्वीवादंवदिष्यंतिभर्तारंपुंश्चलीस्त्रियः
 परस्त्रीहिंसकाश्चैवगोत्रविक्रयिणोद्विजाः २५
 कन्याविक्रयिणश्चैवभविष्यंतिकलौयुगे
 स्त्रीजिताः पुरुषाःसर्वेस्त्रियोऽप्यत्यंतचञ्चलाः २६
 कलौयुगेभविष्यंतिकलौमर्त्यादुराशयाः
 अल्पसस्यावसुमतीमेघाःस्वल्पोदकास्तथा २७
 अकालवर्षिणश्चापिभविष्यंतिकलौयुगे
 कलौविड्भोजिनोगावः स्वल्पक्षीराश्चजैमिने २८
 घृतहीनंचतत्क्षीरंभविष्यंतिनसंशयः
 आत्मस्तुतिपरालोकाः परनिंदापरायणाः २९
 भविष्यंतिचखर्वाङ्गाबालाबह्वन्नभोजनाः
 पितृयज्ञंकरिष्यंतिदंभार्थंब्राह्मणाःकलौ ३०
 सर्वेवचःस्नेहिनःस्युर्यावत्कार्यंनसिद्ध्यति
 नरान्धर्मपरान्दृष्ट्वासर्वेचोपहसंतिवै ३१
 वर्धत्यधर्मतोलोकास्तस्मात्पापरताजनाः
 दशद्वादशवर्षेचसमूलोऽप्येतिसंक्षयम् ३२
 जलस्येवभविष्यंतियथावर्षासुवृद्धयः
 ततो लोकाभविष्यंतिकलौगलितयौवनाः ३३
 पंचमेवापिषष्ठेवावर्षेस्त्रीगर्भधारिणी
 बह्वपत्याश्चपुरुषाभविष्यंत्यतिदुःखिनः ३४
 नेतुकामाश्चसर्वेऽपिदातुकामानकेऽपिच
 कलौम्लेच्छाभविष्यंतिराजानः पापतत्पराः ३५
 एकवर्णाभविष्यंतिविषयार्थंकलौजनाः
 कलेःप्रथमसंध्यायांहरिनिंदंतिमानवाः ३६
 कलेर्मध्येनपश्यंतिहरेर्नामानिकेवले
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यावृषलाश्चकलौयुगे ३७

एकवर्णाभिविष्यतिवर्णाश्चत्वारएवच
 यदायदाद्विजश्रेष्ठहानिः सुकृतिनांभवेत् ३८
 वृद्धिश्चपापिनानृणांज्ञेयावृद्धिस्तदाकलौ
 यद्यप्ययंकलिघोरोमयाप्रोक्तोद्विजोत्तम ३९
 तथाप्यस्तिमहानस्यगुणोगुणवतांवर
 सत्येद्वादशभिर्वर्षैर्भवेत्पुण्यस्यसाधनम् ४०
 तदर्धेनचत्रेतायांमासेनद्वापरेभवेत्
 अहोरात्रेणैवविप्रभवेत्तच्चकलौयुगे ४१
 तस्मात्कलियुगेनृणांमर्त्येनैवोत्तमागतिः
 द्वादशाब्दैर्युगेऽन्यस्मिन्हरिमभ्यर्च्ययत्फलम् ४२
 तत्फलंलभतेमर्त्योहरिमुच्चार्यवैकलौ
 हरेर्नामैकमप्यत्रकलौवदतियोनरः ४३
 कलिर्नबाधतेतंचसत्यंसत्यंसंशयः
 जैमिनिरुवाच-
 मनःशुद्धिविहीनत्वात्समस्तंकर्मनिष्फलम् ४४
 इतिपूर्वत्वयाप्रोक्तंमनोविस्मयदंमम
 कलौसर्वेभविष्यन्तिमनःशुद्धिविवर्जिताः ४५
 तेषांयथाभवेत्कर्मसकलंब्रूहितद्गुरो
 व्यास उवाच-
 यत्किंचित्कुरुतेकर्ममर्त्योर्धर्मकलौयुगे ४६
 तदर्पयेन्महाविष्णौभक्तिभावसमन्वितः
 विष्णौसमर्पितंकर्मसर्वमेवाक्षयंभवेत् ४७
 व्यासउवाच-
 इतितेकथितंसर्ववृत्तंब्राह्मणसत्तम
 यच्छ्रुत्वाभक्तिभावेननरोमोक्षमवाप्नुयात् ४८
 सूतउवाच-
 एवंप्रबोधितस्तेनजैमिनिः परमात्मना
 क्रियायोगरतोभूत्वाजगामपरमंपदम् ४९
 इमंक्रियायोगसारंव्यासेनोक्तंमहात्मना
 येपठन्तिजनाभक्त्याश्रयन्तिचमुमुक्षवः ५०

तेसर्वेपातकैर्घोरैर्बहुजन्मार्जितैरपि
विमुक्ताः परमां मुक्तिं लभन्ते नात्र संशयः ५१
यद्यदिष्टं पठन्त्येतच्छृण्वन्ति च मुमुक्षवः
लभन्ते तत्तदेवाशुप्रसादात्कमलापतेः ५२
श्लोकार्द्धं श्लोकमेकं वा श्लोकपादमथापि वा
नरः पठित्वा श्रुत्वा चलभते वांछितं फलम् ५३
लिखित्वा लेखयित्वा वायः शास्त्रमिदमर्चयेत्
सविष्णुपूजनस्यैव फलं प्राप्नोति मानवः ५४
इदमतिशयगुह्यं निःसृतं व्यासवक्त्राद्बुद्धिचिरतरपुराणं प्रीतिदं वैष्णवानाम्
चिरममरवराद्यैर्वदितांघ्रेर्मुरारेः सकलभुवनभर्तुश्चक्रिणः प्रीतयेऽस्तु ५५
इति श्रीपद्मपुराणे क्रियायोगसारखण्डे व्यासजैमिनिसंवादे युगधर्मनिरूपण
पूर्वकं पुराणमाहात्म्यवर्णननाम षड्विंशतितमोऽध्यायः २६